

# ΕΞΟΔΟΣ

## ΕΞΟΔΟΣ 1

- Εξ. 1,1 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν  
εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ  
αὐτῶν, ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσῆλθοσαν.
- Εξ. 1,1 Αυτὰ εἶναι τα ὀνόματα των υἱῶν του Ιακώβ, οἱ οἱοῖ  
εἰσῆλθον εἰς την Αἴγυπτον μαζί με τον πατέρα αὐτῶν και με  
ολόκληρον την οικογένειάν του ἕκαστος.
- Εξ. 1,2 Ῥουβήν, Συμεών, Λευὶ, Ἰούδας,  
Εξ. 1,2 Ρουβήν, Συμεών, Λευῖ, Ιούδας,  
Εξ. 1,3 Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν,  
Εξ. 1,3 Ισάχαρ, Ζαβουλών και Βενιαμίν,  
Εξ. 1,4 Δάν καὶ Νεφθαλείμ, Γὰδ καὶ Ἀσήρ.  
Εξ. 1,4 Δαν και Νεφθαλείμ, Γαδ και Ασήρ.  
Εξ. 1,5 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ  
Ἰακώβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα.  
Εξ. 1,5 Ο δε Ιωσήφ ευρίσκετο τότε εἰς την Αἴγυπτον. Ολοι δε οἱ υἱοὶ  
και οἱ ἀπόγονοι του Ιακώβ, που εἰσῆλθον εἰς την Αἴγυπτον,  
ἦσαν εβδομήκοντα πέντε.
- Εξ. 1,6 ἔτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ  
πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.
- Εξ. 1,6 Εν τη παρόδῳ των ἐτῶν ἀπέθανεν ο Ιωσήφ και οἱ ἀδελφοὶ  
αυτοῦ. Και ὅλη η γενεὰ ἐκείνη.
- Εξ. 1,7 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὔξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ  
χυδαῖοι ἐγένοντο. καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα,  
ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦς.
- Εξ. 1,7 Οἱ ἀπόγονοὶ των ὁμως, οἱ Ισραηλῖται, ηυξήθησαν και  
επληθύνθησαν εἰς την Αἴγυπτον, ἐγιναν πλῆθος πολὺ. Χαρις  
δε στο πλῆθος των και την ἄλλην πρόοδόν των ἐγιναν πάρα

πολύ ισχυροί, διότι τους ηυνόησεν και η χώρα εις την αύξησιν και την ισχύν των.

Εξ. 1,8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ’ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

Εξ. 1,8 Ἀλλά, μετὰ καιρὸς, ἦλθεν ἄλλος βασιλεὺς εις την Αἴγυπτον, ο οποίος δεν εγνώριζε τίποτε περὶ του Ἰωσήφ οὔτε και δια τας υπηρεσίας, τας οποίας εκείνος εἶχε προσφέρει εις την Αἴγυπτον.

Εξ. 1,9 εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πληθὸς καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς·

Εξ. 1,9 Δυσμενῶς δε διατεθειμένος προς τους υιους Ἰσραὴλ εἶπεν στον λαόν του· “ἰδοὺ, η φυλὴ των Ἰσραηλιτῶν εἶναι μεγάλη εις πληθυσμόν και ισχυροτέρα από ημᾶς.

Εξ. 1,10 δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς, μή ποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς.

Εξ. 1,10 Ελάτε λοιπόν και να επινοήσωμεν ταλαιπωρίας εις κατάθλιψιν αὐτῶν και μείωσιν του πληθυσμοῦ των, δια να μη αυξηθούν περισσότερο. Τούτο δέ, διότι υπάρχει φόβος, αν τυχόν κανένα ἄλλο ἔθνος μας πολεμήσῃ, να προστεθούν και οὗτοι με τους εχθρούς μας, να πολεμήσουν εναντίον μας και να μας νικήσουν, ὁπότε νικηταί θα φύγουν ελεύθεροι από την χώραν μας και θα στερηθώμεν ημεῖς από τας εργασίας των”.

Εξ. 1,11 καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθὼμ καὶ Ῥαμεσσῇ καὶ Ὡν, ἥ ἐστὶν Ἡλιοῦπολις.

Εξ. 1,11 Προς τούτο κατέστησεν ο βασιλεὺς ἐπιστάτας στους εργαζομένους Ἰσραηλίτας, δια να τους ταλαιπωρουν και τους βασανίζουν με πολλά και σκληρά ἔργα. Τότε και

ανοικοδόμησαν οι Ισραηλίται πόλεις οχυράς προς χάριν του Φαραώ, την Πειθώ, την Ραμεσσή και την Ων· η Ων είναι η άλλως καλουμένη Ηλιούπολις.

Εξ. 1,12 καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσοῦτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Εξ. 1,12 Ἀλλὰ, ὅσον περισσότερον οἱ ἐπιστάται κατεπίεζον τοὺς Ισραηλίτας, τόσον περισσότεροι αὐτοὶ ἐγίνοντο καὶ ἐδυνάμωναν πάρα πολὺ.

Εξ. 1,13 καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βία  
Εξ. 1,13 Διὰ τοῦτο καὶ τὸ μῖσος τῶν Αἰγυπτίων, ἐναντίον τῶν Ισραηλιτῶν ἦτο ἀσβεστον.

Εξ. 1,14 καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.

Εξ. 1,14 Κατέθλιβον ἀκόμη σκληρότερον τὴν ζωὴν τῶν μετὰ τὰς βασανιστικὰς βαρεῖας ἐργασίας τῆς ζυμώσεως τοῦ πηλοῦ, τῆς κατασκευῆς πλίνθων καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα, τὰ ὅποια ἔκαμνον οἱ Ισραηλίται εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰ ὅποια ὡς δούλους τοὺς υπεχρέωναν νὰ ἐκτελοῦν διὰ τῆς βίας.

Εξ. 1,15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων· τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά,

Εξ. 1,15 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς εἰς τὰς Αἰγυπτίας μαίας, πού ἐξυπηρετοῦσαν τὰς Ἑβραίας γυναῖκας· ἡ μία ἀπὸ αὐτὰς ὠνομάζετο Σεπφώρα καὶ ἡ ἄλλη Φουά-

Εξ. 1,16 καὶ εἶπεν· ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ὥσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾦ, ἀποκτείνετε αὐτό, ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό.

Εξ. 1,16 “ὅταν πηγαίνετε νὰ ξεγεννήσετε τὰς ἐπιτόκους Ἑβραίας,

την στιγμήν που το βρέφος γεννάται, εάν μεν είναι αρσενικόν φονεύσατέ το, εάν είναι θηλυκόν, περιποιηθήτε το”.

Εξ. 1,17 έφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα.

Εξ. 1,17 Αἱ μαῖαι ὁμως αὐταί, ευλαβεῖς καθὼς ἦσαν, εφοβήθησαν τὸν Θεὸν καὶ δὲν ἔκαναν τὸ ἐγκλημα, που τὰς εἶχε διατάξει ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ ἀφῆναν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἀρσενικὰ παιδιὰ.

Εξ. 1,18 ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαῖας καὶ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα;

Εξ. 1,18 Εκάλεσε πάλιν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὰς μαῖας καὶ εἶπεν εἰς αὐτάς· “τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐκάματε; Αφῆνατε νὰ ζουν καὶ τὰ ἄρρενα τέκνα τῶν Εβραίων;”

Εξ. 1,19 εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραὼ· οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι, τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαῖας· καὶ ἔτικτον.

Εξ. 1,19 Αἱ μαῖαι ἀπήντησαν στὸν Φαραὼ· “δὲν εἶναι, ὅπως αἱ γυναῖκες τῶν Αἰγυπτίων αἱ Εβραῖαι γυναῖκες, διότι αὐταὶ γεννοῦν, πρὶν φθάσουν πρὸς αὐτάς αἱ μαῖαι”. Καὶ ἔτσι ἐγεννούσαν ἀφόβως αἱ γυναῖκες τῶν Εβραίων.

Εξ. 1,20 εἷ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς τὰς μαῖας, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Εξ. 1,20 Ὁ Θεὸς ἠυλόγει τὰς μαῖας διὰ τὴν καλὴν αὐτὴν πράξιν τῶν, ὁ δὲ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπληθύνετο καὶ ἐγίνετο ὁλονέν ἰσχυρότερος.

Εξ. 1,21 ἐπεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας.

Εξ. 1,21 Επειδὴ δὲ αἱ μαῖαι εφοβούντο τὸν Θεόν, τὰς εὐηργέτησεν ὁ Θεός, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν εὐτυχεῖς οικογενεῖας.

Εξ. 1,22 συνέταξε δὲ Φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων· πάν  
ἄρσεν, ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς Ἑβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν  
ρίψατε· καὶ πάν θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό.

Εξ. 1,22 Τότε ο Φαραὼ διέταξεν ὅλον τον λαόν του λέγων· “κάθε  
νεογέννητον αρσενικὸν τέκνον των Εβραίων ρίψατέ το στον  
ποταμὸν. Καθε δε θηλυκὸν περιποιηθήτε το, ὥστε να ζήση”.

## ΕΞΟΔΟΣ 2

Εξ. 2,1 Ἦν δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ, ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων  
Λευὶ,

Εξ. 2,1 Υπήρχε τότε ἓνας εκ των απογόνων της φυλῆς Λευὶ, ο  
οποῖος ἐπῆρεν ὡς σύζυγον γυναῖκα εκ της φυλῆς του.

Εξ. 2,2 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν· ἰδόντες δὲ αὐτὸ  
ἀστεῖον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς.

Εξ. 2,2 Αυτὴ συνέλαβε και ἐγέννησεν αρσενικόν. Οι γονεῖς του,  
ιδόντες ὅτι αὐτὸ ἦτο ὡραῖον, το ἐκρύψαν ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Εξ. 2,3 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ  
μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσση  
καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς  
τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν.

Εξ. 2,3 Επειδὴ δε δεν ἠμποροῦσαν ἐπὶ περισσότερον χρόνον να το  
κρύπτουν, ἀπεφάσισαν να το ρίψουν στον ποταμὸν. Ἐλαβεν  
ἡ μητέρα του ἓνα καλάθι, το ἡλείψε με πολλὴν ἀσφαλτον  
και πίσσαν, ἔβαλε μέσα εἰς αὐτὸ το παιδίον και ἔθεσε το  
καλάθι στο ἔλος, κοντὰ στον Νεῖλον ποταμὸν.

Εξ. 2,4 καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν, τί  
τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.

Εξ. 2,4 Η ἀδελφὴ του βρέφους παρακολουθοῦσε μετὰ προσοχῆς εκ  
του μακρόθεν κρυμμένη, δια να ἴδῃ τι θα συνέβαινεν στο  
παιδίον.

- Εξ. 2,5 κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν.
- Εξ. 2,5 Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην κατέβη ἀπὸ τοῦ ἀνάκτορά της ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, δια νὰ λουσθῇ στὸν ποταμόν. Ὄταν μαζὴ με τὰς θεραπαινίδας της, ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσαν, ἐφθασαν στὸν ποταμόν, ἐβάδιζαν παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ. Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ εἶδε τὸ καλάθι στὸ ἔλος, ἀπέστειλε μίαν υπηρέτριά της καὶ το ἐπῆρε.
- Εξ. 2,6 ἀνοίξασα δὲ ὄρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἔφη· ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.
- Εξ. 2,6 Ὄταν το ἀνοίξε, εἶδε μέσα στὸ καλάθι ἓνα παιδί νὰ κλαίῃ. Τὸ ἐλυπήθη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ καὶ εἶπε· “αὐτὸ ἀσφαλῶς εἶναι ἀπὸ τὰ παιδιά τῶν Ἑβραίων”.
- Εξ. 2,7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· θέλεις καλέσω σοὶ γυναῖκα τροφεύουσιν ἐκ τῶν Ἑβραίων καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παιδίον;
- Εξ. 2,7 Ἡ κρυμμένη ἀδελφὴ τοῦ βρέφους παρουσιάσθη τότε εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραὼ καὶ τὴν ἠρώτησε· “θέλεις νὰ σοὺ φωνάξω μὴ γυναῖκα ἀπὸ τὰς Ἑβραίας, τροφὸν δια νὰ θηλάσῃ πρὸς λογαριασμόν σου τὸ παιδί αὐτό;”
- Εξ. 2,8 ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.
- Εξ. 2,8 Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ ἀπήντησε· “ναὶ πῆγαινε κάλεσέ την”. Ἠλθεν ἡ νεᾶνις καὶ ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδιοῦ.
- Εξ. 2,9 εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοὶ τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό.
- Εξ. 2,9 Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ εἶπε· “ἀνάλαβε τὴν συντήρησιν

- αυτού του παιδιού, θήλασέ μου το και εγώ θα σου δώσω την αμοιβήν σου”. Επήρε η γυναίκα το παιδί και το εθήλαζε.
- Εξ. 2,10 ἄδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα· ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνελόμην.
- Εξ. 2,10 Οταν το παιδί εμεγάλωσε, το ωδήγησεν η μητέρα του προς την θυγατέρα του Φαραώ. Εκείνη δε το επήρε ως υιόν της, το υιοθέτησε και το ωνόμασε Μωϋσῆν, λέγουσα ότι “του δίνω αυτό το όνομα, διότι το έβγαλα από το νερό· είναι υδατόσωστος”.
- Εξ. 2,11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραήλ. κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
- Εξ. 2,11 Μετά πάροδον όμως αρκετού χρόνου, όταν ο Μωϋσῆς έγινε μέγας δια την σοφίαν και την δύναμιν, εξήλθεν από τα ανάκτορα και επεσκέφθη τους ομοεθνείς του, τους Ισραηλίτας. Ενώ παρακολουθούσε και έβλεπε την ταλαιπωρίαν και την θλίψιν των, είδεν ένα Αιγύπτιον να κτυπά Εβραῖον, ένα από τους αδελφούς του, τους Ισραηλίτας.
- Εξ. 2,12 περιβλεψάμενος δὲ ὥδε καὶ ὥδε οὐχ ὁρᾷ οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυπεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.
- Εξ. 2,12 Ο Μωϋσῆς, εκύτταξεν ολόγυρά του από εδώ και από εκεί, δεν είδε κανένα και κτυπήσας θανασίμως τον Αιγύπτιον τον εφόνευσε, και έκρυψε το πτώμα του εις την άμμον.
- Εξ. 2,13 ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι· διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον;
- Εξ. 2,13 Την άλλην ημέραν εξήλθε πάλιν ο Μωϋσῆς, είδε δύο

Εβραίους να διαπληκτίζονται και λέγει στον αδικούντα·  
“διατί συ κτυπᾷς τον πλησίον σου;”

Εξ. 2,14

ὁ δὲ εἶπε· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’  
ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς  
τὸν Αἰγύπτιον; ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν· εἰ οὕτως  
ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο;

Εξ. 2,14

Εκεῖνος του ἀπήντησε με ἀναίδειαν· “ποῖος σε διώρισεν  
ἄρχοντα καὶ δικαστὴν εἰς ἡμᾶς; Μηπως θέλεις νὰ φονεύσης  
καὶ ἐμέ, ὅπως χθες ἐφόνευσες τὸν Αἰγύπτιον;” Εφοβήθη ὁ  
Μωϋσῆς ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ εἶπε· “λοιπὸν, ἐγίνε  
τόσον γνωστὴ ἡ χθεσινὴ μου πράξις;”

Εξ. 2,15

ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν  
Μωυσῆν· ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου  
Φαραὼ καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν  
Μαδιάμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.

Εξ. 2,15

Πράγματι δὲ ὁ Φαραὼ εἶχε πληροφορηθῇ τὴν πράξιν αὐτὴν  
καὶ ἐζήτει νὰ θανατώσῃ τὸν Μωϋσέα. Ὁ Μωϋσῆς τότε  
ἀνεχώρησε μακρὰν ἀπὸ τὸν Φαραὼ, ἦλθεν εἰς τὴν γῆν  
Μαδιάμ, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη. Ὅταν δὲ ἐφθασε εἰς τὴν  
χώραν Μαδιάμ, ἐκάθισεν εἰς ἓνα φρέαρ.

Εξ. 2,16

τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες ποιμαίνουσαι  
τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθὼρ· παραγενόμεναι  
δὲ ἦντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ  
πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθὼρ.

Εξ. 2,16

Ὁ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ, ὁ Ἰοθὼρ, εἶχεν ἑπτὰ θυγατέρας, αἱ  
οποῖαι ἐβοσκαν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς τῶν. Αὐταὶ ἦλθαν  
στο φρέαρ, ἦντλησαν νερό καὶ ἐγέμισαν τὰ ποτιστήρια τῶν  
προβάτων, διὰ νὰ ποτίσουν τὸ κοπάδι τοῦ πατρὸς τῶν.

Εξ. 2,17

παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξεβάλλον αὐτάς·  
ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς καὶ ἦντλησεν  
αὐταῖς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν·

Εξ. 2,17

Ἀλλὰ ἐλθόντες οἱ ἄλλοι ποιμένες τὰς ἐξεδιώκον. Εσηκώθη

ὁμως τότε ο Μωϋσής τας υπερήσπισε και τας εγλύτωσε από τους ποιμένας· ἤντλησεν ο ἴδιος νερό και ἐπότισε τα πρόβατά των.

Εξ. 2,18 παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· διατί ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;

Εξ. 2,18 Εκείναι ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν πατέρα των τὸν Ραγουήλ, ο οποίος και τας ἠρώτησε· “διατί τὸσον ἐνωρίς ἐπεστρέψατε σήμερον;”

Εξ. 2,19 αἱ δὲ εἶπαν· ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων και ἤντλησεν ἡμῖν και ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν.

Εξ. 2,19 Αυταὶ ἀπήντησαν· “ένας Αιγύπτιος μας υπερήσπισε και μας ἐφύλαξεν ἀπὸ τους ἄλλους ποιμένας, ἐβγαλε δε νερό ἀπὸ το φρέαρ και ἐπότισε τα πρόβατά μας”.

Εξ. 2,20 ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνατί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον.

Εξ. 2,20 Ο ἱερεὺς ἠρώτησε τας θυγατέρας του· “και που εἶναι τώρα αὐτός ο ἄνθρωπος; Διατί, αφοῦ τὸσον σας ἐξυπηρέτησε, τὸν ἐγκατελείψατε; Πηγαίνετε και καλέσατέ τον να φάγη ἄρτον μαζί ἡμᾶς”.

Εξ. 2,21 κατωκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναῖκα.

Εξ. 2,21 Ο Μωϋσής ἐγνωρίσθη με τὴν οικογένειαν του Ἰοθὼρ, κατώκησε πλησίον αὐτοῦ, ο οποίος και του ἔδωσεν ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα του, τὴν Σεπφώραν.

Εξ. 2,22 ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσάμ λέγων· ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ.

Εξ. 2,22 Ἡ Σεπφώρα συνέλαβε και ἐγέννησεν υἱόν. Ο Μωϋσής ὠνόμασεν αὐτόν Γηρσάμ, λέγων ὅτι του δίνω αὐτὸ τὸ ὄνομα

“διότι είμαι προσωρινός εις την ξένην αυτήν χώραν”.

Εξ. 2,23

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων.

Εξ. 2,23

Επειτα ἀπὸ ἀρκετὸν χρόνον ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος κατέθλιβε τοὺς Ἰσραηλίτας μετὰ τὸν πολὺν φόρτον σκληρῶν ἐργασιῶν. Ἀνεστέναξαν βαθύτατα οἱ Ἰσραηλίται ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεως τῶν καταναγκαστικῶν ἔργων, ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἡ κραυγὴ τῶν ἐφθασεν πρὸς τὸν Θεόν.

Εξ. 2,24

καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

Εξ. 2,24

Ἦκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν τῶν, ἐνεθυμήθη τὴν υπόσχεσιν ποὺ εἶχε δώσει πρὸς τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ.

Εξ. 2,25

καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Εξ. 2,25

Ερριψεν ἓνα βλέμμα εὐσπλαγχνίας πρὸς τοὺς ταλαιπωρουμένους Ἰσραηλίτας καὶ ἐγένετο γνωστός εἰς αὐτοὺς ὡς υπερασπιστὴς καὶ λυτρωτὴς τῶν.

### ΕΞΟΔΟΣ 3

Εξ. 3,1

Καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοθὼρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ.

Εξ. 3,1

Ὁ Μωϋσῆς ἐποίμαινε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ τοῦ Ἰοθὼρ, τοῦ ἱερέως αὐτοῦ τῆς χώρας Μαδιάμ καὶ ἔφερεν αὐτὰ κάποτε πέραν ἀπὸ τὴν ἔρημον εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ.

- Εξ. 3,2 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου, καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.
- Εξ. 3,2 Εκεί εμφανερώθη πρὸς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου εἰς φλόγα πυρός, ἡ ὁποία ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν βάτον. Παραδόξως ἡ βάτος ἐκείνη ἐφλέγετο, ἀλλὰ δὲν κατεκαίετο.
- Εξ. 3,3 εἶπε δὲ Μωυσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος.
- Εξ. 3,3 Ἰδὼν τοῦτο ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· “ὡς πλησιάσω ἐκεῖ νὰ ἰδῶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο φαινόμενον τῆς βάτου, ἡ ὁποία φλέγεται ἀλλὰ δὲν κατακαίεται”.
- Εξ. 3,4 ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάτου λέγων· Μωυσῆ, Μωυσῆ. ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστὶ;
- Εξ. 3,4 Οταν ὁ Κύριος εἶδεν ὅτι ὁ Μωϋσῆς πλησιάζει νὰ ἰδῇ τὸ φαινόμενον, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν βάτον λέγων· “Μωϋσή, Μωυσή” ! Εκείνος δὲ εἶπε· “τι εἶναι; Τι συμβαίνει;”
- Εξ. 3,5 ὁ δὲ εἶπε· μὴ ἐγγίσης ὧδε. λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ.
- Εξ. 3,5 Ὁ Θεὸς ἀπήντησε· “μὴ πλησιάσης ἐδῶ· λύσε καὶ βγάλε τὰ υποδήματά σου, διότι ὁ τόπος, ὅπου ἵστασαι, εἶναι γῆ ἁγία”!
- Εξ. 3,6 καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 3,6 Καὶ προσέθεσεν ἐν συνεχείᾳ· “ἐγὼ εἰμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ”. Γεμάτος ἱερὸν δέος ὁ Μωϋσῆς ἐγύρισεν ἀλλοῦ τὸ πρόσωπον, διότι ἐνεκα φόβου καὶ σεβασμοῦ δὲν ἐτόλμα νὰ ρίψῃ τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν Θεόν, πού ἦτο ἐνώπιόν του.
- Εξ. 3,7 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν

τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν  
ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὁδύνην  
αὐτῶν,

Εξ. 3,7 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “εἶδα πολὺ καλὰ καὶ  
εγνώρισα τὴν βαρεῖαν ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου εἰς τὴν  
Αἴγυπτον καὶ ἤκουσα τὴν κραυγὴν των, ἡ ὁποία βγαίνει ἀπὸ  
τα στήθη των ἐξ αἰτίας τῆς σκληρᾶς καταπίεσεως των  
ἐπιστατῶν εἰς τὰ ἔργα. Εγνώρισα πολὺ καλὰ τὴν ὁδύνην  
αυτῶν,

Εξ. 3,8 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων  
καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν  
αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν  
γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ  
Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων  
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων

Εξ. 3,8 καὶ κατέβηκα νὰ ἐλευθερώσω αὐτοὺς ἀπὸ τὴν δουλείαν των  
Αἰγυπτίων, νὰ τοὺς βγάλω ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ  
νὰ τοὺς ὀδηγήσω εἰς χώραν εὐφορον καὶ μεγάλην, εἰς γῆν  
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, στὸν τόπον τὸν ὁποῖον σήμερον  
κατέχουν οἱ Χαναναῖοι, οἱ Χετταῖοι, οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ  
Φερεζαῖοι, οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι.

Εξ. 3,9 καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρὸς με,  
κἀγὼ ἔώρακα τὸν θλιμμόν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν  
αὐτούς.

Εξ. 3,9 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἡ γοερὰ κραυγὴ των Ἰσραηλιτῶν ἔχει φθάσει  
πρὸς ἐμέ, καὶ εἶδα ἐγὼ τὴν μεγάλην των θλίψιν, με τὴν  
ὁποῖαν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς καταθλίβουν.

Εξ. 3,10 καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα  
Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ  
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Εξ. 3,10 Ελα, λοιπόν, τώρα καὶ θα σε στείλω πρὸς τὸν Φαραὼ τὸν  
βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, δια νὰ βγάλῃς συ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς

Αιγύπτου τον λαόν μου, τους Ισραηλίτας”.

Εξ. 3,11

καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου;

Εξ. 3,11

Απήντησεν ο Μωϋσῆς προς τον Θεόν· “τι εἰμαι εγώ, Κυριε, ὥστε να μεταβώ προς τον Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου και να βγάλω τους Ισραηλίτας από την Αίγυπτον;”

Εξ. 3,12

εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῇ λέγων· ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

Εξ. 3,12

Ο Θεός εἶπε προς τον Μωϋσέα· “θα πράξης τούτο, διότι ἐγώ θα εἰμαι μαζί σου. Αυτό δε θα εἶναι δια σε σημεισιν και απόδειξις ὅτι ἐγώ σε αποστέλλω, δια να ελευθερώσης συ τον λαόν μου από την Αίγυπτον και λατρεύσετε τον Θεόν στο ὄρος τούτο”.

Εξ. 3,13

καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· ἰδοὺ ἐγώ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.

ἐρωτήσουσί με· τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

Εξ. 3,13

Ο Μωϋσῆς εἶπε προς τον Θεόν· “ναι, Κυριε, ἄλλα ὅταν ἐγώ μεταβώ προς τους Ισραηλίτας και εἰπω προς αυτούς ὅτι ο Θεός των πατέρων μας με ἔστειλε προς σας, εκείνοι θα με ἐρωτήσουν· Ποιό εἶναι το ὄνομά του; Εγώ τι θα ἀπαντήσω προς αυτούς;”

Εξ. 3,14

καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐγώ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.

Εξ. 3,14

Εἶπε προς αὐτόν ο Θεός· “Εγώ εἰμαι ο Ων, ο υπάρχων, ο ἔχων από τον εαυτόν μου και στον εαυτόν μου την ἀπειροτελείαν και αἰωνίαν ὑπαρξιν. Ετσι θα ομιλήσης προς τους Ισραηλίτας· Ο Ων με ἔχει ἀποστείλει προς σας”.

- Εξ. 3,15 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτό μου ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς.
- Εξ. 3,15 Εἶπε πάλιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσέα· “κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον θα ομιλήσης πρὸς τοὺς Ἰσραηλῖτας· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ με ἔχει στείλει πρὸς σας· τοῦτο τὸ ὄνομά μου, “ὁ Ων” θα εἶναι ὄνομα αἰώνιον καὶ με αὐτὸ θα με ἐνθυμούνται ὅλαι αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν.
- Εξ. 3,16 ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὥπται μοι, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων· ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 3,16 Πηγαινε, λοιπόν, εἰς τὴν Αἴγυπτον, συγκέντρωσε τοὺς γεροντοτέρους ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ εἶπε εἰς αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ μου εἶπε· Ἐγὼ παρακολουθήσει με πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ προσοχὴν καὶ εἶδα τὰς συμφοράς, πού σας ἔχουν συμβῆ εἰς τὴν Αἴγυπτον”.
- Εξ. 3,17 καὶ εἶπεν· ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι.
- Εξ. 3,17 Καὶ εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὁ Θεός· “θα σας ἐλευθερώσω ἀπὸ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὴν θλίψιν τῶν Αἰγυπτίων καὶ θα σας ὁδηγήσω εἰς τὴν χώραν τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων, τῶν Ἀμορραίων, τῶν Φερεζαίων, τοῦ Γεργεσαίων, τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων, εἰς χώραν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι.

- Εξ. 3,18 καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς· καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Εξ. 3,18 Εκείνοι θα ακούσουν τα λόγια σου. Και τότε συ και οι γεροντότεροι από τους Ισραηλίτας θα προσέλθετε προς τον Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, και θα είπης προς αὐτόν· Ο Θεός των Εβραίων μας ἔχει καλέσει να τον λατρεύσωμεν. Θα μεταβώμεν, λοιπόν, εις την ἔρημον, πορείαν τριῶν ημερῶν, δια να προσφέρωμεν θυσίας στον Θεόν μας.
- Εξ. 3,19 ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς.
- Εξ. 3,19 Εγὼ ὁμως γνωρίζω καλά, ὅτι ο Φαραώ, ο βασιλεὺς της Αιγύπτου, δεν θα σας αφήση να αναχωρήσετε, εἰάν εγὼ δεν κτυπήσω αὐτόν με την παντοδύναμον δεξιάν μου.
- Εξ. 3,20 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.
- Εξ. 3,20 Θα απλώσω την χεῖρα μου και θα κτυπήσω τους Αιγυπτίους με ἔργα θαυμαστά και καταπληκτικά, και κατόπιν θα σας αφήση ο Φαραώ να φύγετε.
- Εξ. 3,21 καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί·
- Εξ. 3,21 Όταν δε θα πρόκειται να φύγετε, θα δώσω δια τον λαόν τούτον των Εβραίων τέτοιαν εὐνοιαν εκ μέρους των Αιγυπτίων, ὥστε ὅταν αναχωρήσετε ἀπὸ την Αἴγυπτον να μη φύγετε με κενὰς τας χεῖρας·
- Εξ. 3,22 ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ

σκυλεύσετε τούς Αίγυπτίους.

Εξ. 3,22

αλλά κάθε Εβραία γυναίκα θα ζητήσει από την γείτονα η την σύννοικόν της Αιγυπτίαν σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν, τα οποία θα φορτώσετε στους υιούς σας και τας θυγατέρας σας. Κατ' αυτόν τον τρόπον θα λαφυραγωγήσετε τους Αιγυπτίους και θα απέλθετε με πλούσια λάφυρα”.

## ΕΞΟΔΟΣ 4

Εξ. 4,1

Ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν· ἐὰν μὴ πιστεύσωσί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου, ἐροῦσι γάρ, ὅτι οὐκ ὤπταί σοι ὁ Θεός, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

Εξ. 4,1

Ο Μωϋσῆς ἀπήντησε πρὸς τὸν Θεόν· “ἐὰν δὲν με πιστεύσουν, ἐὰν δὲν υπακούσουν εἰς τὰ λόγια μου, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἰπουν ὅτι δὲν ἐφανερώθη εἰς σε ὁ Θεός, τί θὰ ἀπαντήσω ἐγὼ τότε πρὸς αὐτούς;”

Εξ. 4,2

εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος· τί τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε· ράβδος.

Εξ. 4,2

Του εἶπε δὲ ὁ Κύριος· “τί εἶναι αὐτὸ που κρατᾷς στὸ χεῖρ σου;” Εκείνος εἶπε· “ράβδος”.

Εξ. 4,3

καὶ εἶπε· ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριπεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφιν· καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ’ αὐτοῦ.

Εξ. 4,3

Του εἶπεν ὁ Θεός· “ρίψε αὐτὴν κατὰ γῆς”. Ο Μωϋσῆς τὴν ἔρριπεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ράβδος ἐγένεν ὄφιν. Ο Μωϋσῆς φοβηθεὶς ἐφυγεν ἀπὸ τοῦ ὄφιν αὐτόν.

Εξ. 4,4

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου· ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ράβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·

Εξ. 4,4

Εἶπε τότε ὁ Θεός στὸν Μωϋσῆν· “ἀπλώσε τὸ χεῖρ σου καὶ πιάσε τὸ φίδι ἀπὸ τὴν οὐράν”. Οταν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐπίασεν,

ἐγένεν ο ὄφης στο χέρι του πάλιν ράβδος.

Εξ. 4,5 ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὥπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαάκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ.

Εξ. 4,5 “Αὐτὸ το σημεῖον θα κάμῃς, δια να πιστεύσουν τους λόγους σου οι Εβραῖοι, ὅτι ὄντως εφανερώθη εἰς σε ο Θεὸς του Αβραάμ, ο Θεὸς του Ἰσαάκ καὶ ο Θεὸς του Ἰακώβ”.

Εξ. 4,6 εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν· εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών.

Εξ. 4,6 Εἶπε δε πάλιν εἰς αὐτὸν ο Κυριος· “βάλε το χέρι σου στον κόρπον σου”. Ο Μωϋσῆς εἰσήγαγε το χέρι του στον κόρπον του, το ἐβγαλε ἀπὸ τον κόρπον του καὶ ἐγένε το χέρι του λευκὸ, ὡσάν το χιόνι.

Εξ. 4,7 καὶ εἶπε πάλιν· εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀποκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.

Εξ. 4,7 Του εἶπε πάλιν ο Θεός· “βάλε το χέρι σου στον κόρπον σου”. Εβγαλε το χέρι του στον κόρπον του, το ἐβγαλεν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ το χέρι του ἀποκατεστάθη καὶ πάλιν εἰς τὴν φυσικὴν του προτέραν υγιὰ χροιάν.

Εξ. 4,8 ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου.

Εξ. 4,8 “Εὰν δε δεν σε πιστεύσουν, καὶ δεν πεισθούν εἰς τὴν μαρτυρίαν του πρώτου θαύματος, θα πιστεύσουν εἰς τὴν μαρτυρίαν του δευτέρου θαύματος.

Εξ. 4,9 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ, ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ

τοῦ ξηροῦ.

- Εξ. 4,9 Εὰν ὁμως δεν πιστεύσουν εἰς τα δύο αὐτά σημεῖα καὶ δεν υπακούσουν εἰς τα λόγια σου, τότε θα πάρης νερό ἀπὸ τον ποταμόν, θα το χύσης στο ξηρόν ἔδαφος καὶ θα γίνη το νερό, που θα ἔχης λάβει ἀπὸ τον ποταμόν, αἷμα ἐπάνω στο ξηρόν ἔδαφος”.
- Εξ. 4,10 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον· δέομαι, Κύριε, οὐχ ἱκανὸς εἰμι πρὸ τῆς χθές, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ’ οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου· ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι.
- Εξ. 4,10 Περιδεῆς ο Μωϋσῆς δια την σοβαρότητα της αποστολῆς του εἶπε πρὸς τον Θεόν· “Κυριε, σε παρακαλῶ θερμῶς, δεν ἔχω την ικανότητα ἐγὼ να ομιλῶ οὔτε ἀπὸ την χθεσινὴν ἡμέραν οὔτε ἀπὸ την προχθεσινὴν, ἀπὸ πολὺν δηλαδὴ χρόνον, καὶ μάλιστα ἀπὸ την στιγμὴν, που ἤρχισες συ ο Θεὸς να ομιλής πρὸς ἐμέ τον δούλον σου! Εγὼ ἔχω ἀδύνατον την φωνήν, εἶμαι δε καὶ βραδύγλωσσος”.
- Εξ. 4,11 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός;
- Εξ. 4,11 Εἶπεν ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν· “ποιὸς ἔδωκε στόμα στον ἄνθρωπον, ποιὸς ἔκαμε βαρήκοον καὶ κωφόν, βλέποντα ἢ τυφλόν; Οὐχὶ ἐγὼ ο Θεός;
- Εξ. 4,12 καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε, ὃ μέλλεις λαλῆσαι.
- Εξ. 4,12 Καὶ τώρα πῆγαινε καὶ ἐγὼ θα ἀνοίξω το στόμα σου καὶ θα σε καθοδηγήσω περὶ του τι πρέπει να εἴπης”.
- Εξ. 4,13 καὶ εἶπε Μωυσῆς· δέομαι, Κύριε, προχέρισαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποστελεῖς.
- Εξ. 4,13 Παλιν ο Μωϋσῆς εἶπε· “θερμῶς σε παρακαλῶ, Κυριε, ἀνάδειξε κάποιον ἄλλον ικανόν, τον ὁποῖον καὶ να ἀποστείλῃς δια το ἔργον αὐτό”.

- Εξ. 4,14 καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν· οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ.
- Εξ. 4,14 Ωργίσθη ὁ Θεὸς ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ εἶπεν· “ἰδοὺ ὁ Ααρὼν ὁ Λευΐτης δὲν εἶναι ἀδελφός σου; Σου καθιστῶ γνωστὸν ὅτι αὐτὸς ἀντὶ σου θὰ ομιλή. Αὐτὸς θὰ ἐξέλθῃ εἰς συνάντησίν σου καὶ ὅταν σε ἴδῃ, θὰ χαρὴ με ὅλην τοὺν τὴν καρδιά.
- Εξ. 4,15 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε.
- Εξ. 4,15 Σὺ θὰ ομιλής πρὸς αὐτὸν καὶ θὰ θέτῃς τὰ λόγια μου στὸ στόμα τοῦ. Εγὼ θὰ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα ἐκείνου καὶ θὰ σὰς καθοδηγήσω εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ κάμετε.
- Εξ. 4,16 καὶ αὐτὸς σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα, σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.
- Εξ. 4,16 Αὐτὸς θὰ ομιλή ἀντὶ σου πρὸς τὸν λαόν, αὐτὸς θὰ εἶναι τὸ στόμα σου, σὺ δὲ θὰ εἶσαι εἰς αὐτὸν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, διότι ἀπὸ ἐμὲ θὰ λαμβάνῃς καὶ θὰ μεταφέρῃς τὰς ἐντολάς.
- Εξ. 4,17 καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα.
- Εξ. 4,17 Τὴν δὲ ῥάβδον αὐτήν, ἡ ὁποία μετεβλήθη εἰς ὄφιν, θὰ πάρῃς στὸ χεῖρ σου, καὶ με αὐτήν θὰ κάμῃς τὰ σημεῖα, ποὺ σοὺ εἶπα”.
- Εξ. 4,18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰοθὼρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει· πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι, εἰ ἔτι ζῶσι. καὶ εἶπεν Ἰοθὼρ Μωυσῇ· βιάδιζε ὑγιαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

- Εξ. 4,18 Υπήκουσεν ο Μωϋσής εις την διαταγήν του Θεού, ανεχώρησεν από εκεί, επέστρεψε προς τον πενθερόν του τον Ιοθόρ και του είπε· “θα υπάγω και θα επανέλθω προς τους αδελφούς μου εις την Αίγυπτον, δια να ίδω, εάν ακόμη ζουν”. Ο Ιοθόρ είπε προς τον Μωϋσήν· “πήγαινε στο καλό». Επειτα από ικανόν χρόνον, απέθανε κατά τας ημέρας εκείνας ο βασιλεύς της Αιγύπτου.
- Εξ. 4,19 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιάμ· βάδιζε, ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν.
- Εξ. 4,19 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσήν, ο οποίος ευρίσκετο ακόμη εις την Μαδιάμ· “βάδιζε και πήγαινε εις την Αίγυπτον, διότι έχουν πλέον αποθάνει, εκείνοι, οι οποίοι εζητούσαν την ζωήν σου”.
- Εξ. 4,20 ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον· ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ράβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- Εξ. 4,20 Παρέλαβεν ο Μωϋσής την γυναίκα και τα παιδιά του, ανεβίβασε τα παιδιά του εις τα υποζύγια και επέστρεψεν εις την Αίγυπτον. Εἶχε δε στο χέρι του την ράβδον του Θεού.
- Εξ. 4,21 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὄρα πάντα τὰ τέρατα, ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσί σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ· ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.
- Εξ. 4,21 Εἶπε δε προς τον Μωυσήν ο Θεός· “τώρα, που μεταβαίνεις και επιστρέφεις εις την Αίγυπτον, πρόσεξε, ώστε να κάμης ενώπιον του Φαραώ όλα τα μεγάλα θαύματα, που έδωσα εις τα χέρια σου. Σου προαναγγέλλω όμως ότι εγώ θα αφήσω να σκληρυνθῇ η καρδιά του, ώστε εκείνος να μη συγκατατεθῇ και αφήσῃ αμέσως ελεύθερον τον λαόν μου.

- Εξ. 4,22 σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραώ· τὰδε λέγει Κύριος· υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραήλ·
- Εξ. 4,22 Ἀλλὰ συ θα εἴπης στον Φαραώ· Αυτὰ λέγει ο Κυριος προς σέ· ο ισραηλιτικός λαός είναι ο πρωτότοκος υἱός μου·
- Εξ. 4,23 εἶπα δέ σοι· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτούς, ὅρα οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον.
- Εξ. 4,23 σε διατάσσω, ἄφησε τον λαόν μου ελεύθερον να αναχωρήσῃ, δια να με λατρεύσῃ ἐκεῖ που ἐγὼ θα τον οδηγήσω. Εάν δε και δεν θελήσῃς να αφήσῃς αὐτούς ἐλευθέρους, πρόσεξε πολὺ, ἐγὼ θα φονεύσω τον πρωτότοκον υἱόν σου”.
- Εξ. 4,24 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
- Εξ. 4,24 Ἐνὼ ο Μωϋσῆς ἐβάδιζε προς την Αἴγυπτον, καθ' οδόν, εἰς κάποιο κατάλυμα, συνήντησεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου και ἐζήτει να τον θανατώσῃ- διότι το παιδί του ἦτο ἀπερίτμητον.
- Εξ. 4,25 καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἔστω τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.
- Εξ. 4,25 Ἡ Σεπφώρα ἔλαβε τότε μίαν κοπτερὴν πέτραν, περιέταμε τον υἱόν της, ἔπεσεν εμπρὸς εἰς τα πόδια του ἀγγέλου και του εἶπεν· “ἡ περιτομὴ ἐτελείωσε, διότι ἐσταμάτησεν ἡ αιμορραγία ἀπὸ την περιτομὴν του παιδιοῦ”.
- Εξ. 4,26 καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ, διότι εἶπεν· ἔστω τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.
- Εξ. 4,26 Ὁ ἄγγελος του Κυρίου ἀνεχώρησε, διότι ἡ γυνὴ του Μωϋσέως του εἶπεν· Ἐσταμάτησεν ἡ αιμορροή ἀπὸ την περιτομὴν του παιδιοῦ μου, γεγονός το ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι ἡ περιτομὴ ὠλοκληρώθη.

- Εξ. 4,27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἀαρών· πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσῆ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους.
- Εξ. 4,27 Καθ' ὃν χρόνον ὁ Μωϋσῆς ἐβάδιζε πρὸς τὴν Αἴγυπτον, εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ααρών· “πῆγαινε νὰ συναντήσης τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν ἔρημον”. Επορεύθη ὁ Ααρών, συνήντησε τὸν Μωϋσῆν στὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, στὸ Σινά, καὶ κατεφίλησεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.
- Εξ. 4,28 καὶ ἀνήγγειλε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ σημεῖα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.
- Εξ. 4,28 Ἀνήγγειλεν ὁ Μωϋσῆς στὸν Ααρών ὅλα ὅσα τοῦ εἶχεν εἶπει ὁ Κύριος καὶ ὅλα τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα τὸν διέταξε νὰ κάμῃ.
- Εξ. 4,29 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρών καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
- Εξ. 4,29 Επορεύθη ὁ Μωϋσῆς μαζὴ με τὸν Ααρών πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, συνεκέντρωσαν τὴν γερουσίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν,
- Εξ. 4,30 καὶ ἐλάλησεν Ἀαρών πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ.
- Εξ. 4,30 καὶ ὁ Ααρών ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὁ δὲ Μωϋσῆς ἔκαμεν ἐνώπιον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα.
- Εξ. 4,31 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν· κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησε.
- Εξ. 4,31 Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπίστευσεν, ἐχάρη, διότι ὁ Θεὸς εἶδε τὰς ταλαιπωρίας τῶν καὶ ἐπεσκέφθη τοὺς Ἰσραηλίτας. Ὁλος ὁ λαὸς ἐσκυψε με εὐγνωμοσύνην καὶ σεβασμὸν καὶ προσεκύνησε τὸν Θεόν.

## ΕΞΟΔΟΣ 5

- Εξ. 5,1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν μου, ἵνα μοι ἐορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- Εξ. 5,1 Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς μετὰ τὸν Ααρών εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Φαραώ καὶ τοῦ εἶπαν· “τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· Αφησε τὸν λαὸν μου ἐλεύθερον, δια να μεταβῇ εἰς τὴν ἐρημον καὶ τελέσῃ εορτὴν πρὸς τιμὴν μου”.
- Εξ. 5,2 καὶ εἶπε Φαραώ· τίς ἐστὶν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω.
- Εξ. 5,2 Ὁ Φαραώ ἀπήντησε με ἀγερωχίαν· “ποιὸς εἶναι αὐτός ὁ Κύριος καὶ Θεός, εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ ὁποῖου ἐγὼ θα ὑπακούσω, ὥστε να ἀφήσω ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτας; Δὲν γνωρίζω ἐγὼ αὐτὸν τὸν Κύριον καὶ δὲν θα ἀφήσω ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτας να ἀναχωρήσουν”.
- Εξ. 5,3 καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μή ποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος.
- Εξ. 5,3 Εἶπον πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών· “ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων μας ἔχει καλέσει. Θα πορευθῶμεν λοιπὸν πορείαν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἐρημον, δια να προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν μας, εἰδ' ἄλλως θα πέσῃ ἐπάνω μας θάνατος ἢ θα ἐξοντωθῶμεν ἀπὸ ἐχθρούς”.
- Εξ. 5,4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· ἵνατί Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

- Εξ. 5,4 Είπεν εις αυτούς ο βασιλεύς της Αιγύπτου· “διατί, Μωϋσή και Ααρών, αναταράσσετε τον λαόν και τον αποστρέφετε από τα έργα του; Πηγαίνετε ο καθένας σας εις τα έργα του”.
- Εξ. 5,5 καὶ εἶπε Φαραώ· ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός· μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων.
- Εξ. 5,5 Και, αφού εκείνοι έφυγαν, είπεν ο Φαραώ στους αυλικούς του· “ιδού τώρα, αυτός ο λαός ολονέν και πολλαπλασιάζεται. Ας μη τους αφήσωμεν να αναπαυθούν καθόλου από τας εργασίας των”.
- Εξ. 5,6 συνέταξε δὲ Φαραώ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσι λέγων·
- Εξ. 5,6 Διέταξε δε ο Φαραώ τους Αιγυπτίους επιστάτας επί των έργων, που έκανε ο λαός, και τους Ισραηλίτας γραμματεῖς λέγων·
- Εξ. 5,7 οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἀλλ’ αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα.
- Εξ. 5,7 “δεν θα συνεχίσετε από εδώ και στο εξής να δίδετε άχυρον στον λαόν δια την κατασκευήν των πλίνθων, όπως εκάνατε προηγουμένως. Αλλά οι ίδιοι οι Ισραηλίται ας πηγαίνουν να μαζεύουν μόνοι των τα άχυρα, που τους χρειάζονται.
- Εξ. 5,8 καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας, ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι, καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς, οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν· σχολάζουσι γάρ· διὰ τοῦτο κεκράγασι λέγοντες· ἐγερθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Εξ. 5,8 Και το ποσόν των πλίνθων, τους οποίους έως τώρα έκαμνον, θα τους υποχρεώσης να τους παρασκευάζουν κάθε ημέραν όπως και πρότερον. Δεν θα μειώσης καθόλου την εργασία των. Μένουν αργοί και δια τούτο κραυγάζουν λέγοντες· Θα υπάγωμεν να θυσιάσωμε στον Θεόν μας.
- Εξ. 5,9 βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ

μεριμνάτωσαν ταῦτα καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις  
κενοῖς.

Εξ. 5,9                   Επιβαρύνετε τους ανθρώπους τούτους με περισσότερα και  
δυσκολώτερα ἔργα και δώστε τους να εννοήσουν ὅτι πρέπει  
να φροντίζουν δι' αυτά και να μη κατατρίβονται εις κούφια  
λόγια”.

Εξ. 5,10               κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἔργοδιῶκται καὶ οἱ  
γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες· τάδε  
λέγει Φαραώ· οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα·

Εξ. 5,10               Τοιαύτας εντολὰς λαβόντες οι Αιγύπτιοι επιστάται και οι  
Ισραηλῖται γραμματεῖς, κατεπίεζαν τους Ισραηλῖτας να  
σπεύδουν εις τα ἔργα των και ἔλεγον προς αὐτοὺς· “αὐτὰ  
διέταζεν ο Φαραώ· Δεν σας δίδομεν πλέον ἄχυρα δια τους  
πλίνθους.

Εξ. 5,11               αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα,  
ὅθεν ἐὰν εὔρητε, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως  
ὑμῶν οὐδέν.

Εξ. 5,11               Σεις οι ἴδιοι πηγαίνετε και μαζεύετε, ὅπου εὔρετε ἄχυρα,  
δια την εργασίαν σας. Δεν θα μειώσωμεν ὅμως καθόλου το  
ποσὸν της εργασίας σας”.

Εξ. 5,12               καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν  
καλάμην εἰς ἄχυρα·

Εξ. 5,12               Διεσκορπίσθησαν οι Ισραηλῖται εις ὅλην την Αἰγυπτον να  
μαζεῦουν καλαμιές δι' ἄχυρα.

Εξ. 5,13               οἱ δὲ ἔργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες·  
συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ’ ἡμέραν,  
καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν.

Εξ. 5,13               Οι επιστάται δε των ἔργων τους κατεπίεζον λέγοντες·  
“εκτελεῖτε τα ἔργα της κάθε ημέρας, ὅπως και ὅταν σας  
εδίδετο το ἄχυρον”.

Εξ. 5,14               καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν  
Ἰσραήλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ’ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν

- ἐπιστατῶν τοῦ Φαραώ, λέγοντες· διατί οὐ  
συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας  
καθάπερ χθές καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸ τῆς σήμερον;  
Εξ. 5,14 Οἱ ἐπιστάται δε τοῦ Φαραώ εμαστίγωσαν τοὺς Ἰσραηλίτας  
γραμματεῖς, τοὺς οποίους εἶχαν καταστήσει οἱ ἰδιοὶ ὡς  
ἐπόπτας στον λαόν, καὶ τοὺς ἔλεγαν· “διατί δεν  
επραγματοποιήσατε κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν  
παραγωγὴν πλίνθων, ὅσὴν εἶχατε πραγματοποιήσει  
προηγουμένως;”
- Εξ. 5,15 εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ  
κατεβόησαν πρὸς Φαραώ λέγοντες· ἵνατί σὺ οὕτως  
ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;
- Εξ. 5,15 Οἱ γραμματεῖς τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰσήλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα  
καὶ με γοερὰν φωνὴν παρεπονέθησαν στον Φαραώ  
λέγοντες· “διατί συ κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον μεταχειρίζεσαι  
τοὺς δούλους σου;
- Εξ. 5,16 ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλίνθον  
ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου  
μεμαστίγωνται· ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου.
- Εξ. 5,16 Ἀχυρον δεν δίδεται στους δούλους σου καὶ οἱ ἐπιστάται σου  
μας διατάσσουν νὰ κατασκευάσωμεν τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν  
πλίνθων. Επειδὴ ὅμως αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, οἱ δούλοι σου,  
ἡμεῖς εμαστιγώθημεν. Θα ἀδικήσης λοιπὸν τὸν λαόν σου!”
- Εξ. 5,17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· σχολάζετε, σχολασταὶ ἔστε· διὰ τοῦτο  
λέγετε· πορευθῶμεν, θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Εξ. 5,17 Τοὺς εἶπεν ὁ Φαραώ· “δεν ἐργάζεσθε, εἰσθε τεμπέληδες. Δι’  
αὐτὸ καὶ λέγετε· Θα πορευθῶμεν εἰς τὴν ἐρήμον, διὰ νὰ  
θυσιάσωμεν στον Θεόν μας.
- Εξ. 5,18 νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε· τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ  
δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας  
ἀποδώσετε.
- Εξ. 5,18 Τώρα λοιπὸν πηγαίνετε ἀμέσως νὰ ἐργασθῆτε, τὸ ἄχυρον

δεν θα σας δοθή και το ποσόν των πλίνθων θα το αποδίδετε στο ακέραιον” !

Εξ. 5,19 έώρων δέ οί γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ έαυτούς έν κακοῖς λέγοντες· οὐκ άπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ ήμέρᾱ.

Εξ. 5,19 Οι γραμματεῖς των Ισραηλιτῶν έβλεπον ότι ευρίσκονται εις πολύ δύσκολον θέσιν και έλεγον στον λαόν· “δεν θα μειώσετε καθόλου την καθημερινήν ποσότητα των πλίνθων”.

Εξ. 5,20 συνήντησαν δέ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών έρχομένοις εις συνάντησιν αὐτοῖς, έκπορευομένων αὐτῶν άπό Φαραώ.

Εξ. 5,20 Συνήντησαν δε τον Μωυσήν και Ααρών, που ήρχοντο εις συνάντησίν των, όταν αυτοί εξήρχοντο από τα ανάκτορα του Φαραώ.

Εξ. 5,21 καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἴδοι ὁ Θεός ύμᾱς καὶ κρίναι, ὅτι έβδελύξατε τήν όσμήν ήμῶν έναντίον Φαραώ και έναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ρομφαίαν εις τὰς χεῖρας αὐτοῦ, άποκτεῖναι ήμᾱς.

Εξ. 5,21 Εἶπαν δε προς αυτούς οι γραμματεῖς· “ο Θεός να ἴδῃ και να σας κρίνῃ, διότι εκάματε αποκρουστικήν την παρουσίαν μας ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον των αυλικῶν του. Εδώσατε εις τα χέρια του μάχαιραν, δια να μας φονεύσῃ”.

Εξ. 5,22 επέστρεψε δέ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε· δέομαι, Κύριε· τί έκάκωσας τὸν λαόν τοῦτον; καὶ ίνατί άπέσταλκάς με;

Εξ. 5,22 Ο Μωϋσής εστράφη προς τον Κυριον και με θερμήν προσευχήν του εἶπε· “θερμῶς σε παρακαλῶ, Κυριε· διατί τάσον πολύ ταλαιπωρεῖς τον λαόν αυτόν; Και διατί με απέστειλες προς τον Φαραώ;

Εξ. 5,23 καὶ άφ’ οὔ πεπόρευμαι πρὸς Φαραώ λαλῆσαι έπὶ τῷ σῶ ὀνόματι, έκάκωσε τὸν λαόν τοῦτον, καὶ οὐκ έρρύσω τὸν λαόν σου.

Εξ. 5,23 Από την ημέραν, που επορεύθην στον Φαραώ να του ομιλήσω εξ ονόματός σου, εκείνος έθλιψεν ακόμη περισσότερο τον λαόν τούτον· και συ δεν έσωσες και δεν απηλευθέρωσες τον λαόν από την σκληράν αυτήν τυραννίαν”.

## ΕΞΟΔΟΣ 6

Εξ. 6,1 Καί εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἤδη ὅψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραώ· ἐν γὰρ χειρὶ κραταίᾳ ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Εξ. 6,1 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “τώρα θα ἴδης, πόσα εγώ θα κάμω εναντίον του Φαραώ. Διότι τιμωρούμενος από την παντοδύναμον δεξιάν μου θα αναγκασθῇ να αφήσῃ ελευθέρους τους Ισραηλίτας και εξουθενωμένος από την μεγαλοπρεπή δύναμίν μου ο ἴδιος θα τους συστήσῃ να φύγουν, ὅσον το δυνατόν συντομώτερον από την χώραν του” !

Εξ. 6,2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐγὼ Κύριος·

Εξ. 6,2 Ωμίλησεν ακόμη ο Θεός προς τον Μωϋσήν και του εἶπεν· “εγώ εἰμαι ο Κυριος.

Εξ. 6,3 καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, Θεὸς ὢν αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς·

Εξ. 6,3 Ενεφανίσθην στον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, ως ο Θεός των ο παντοδύναμος. Αλλά το ὄνομά μου Κυριος δεν το εγνωστοποίησα εις αυτούς.

Εξ. 6,4 καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν, ἣν παρῳκήκασιν, ἐν ἧ καὶ παρῳκήσαν ἐπ’ αὐτῆς.

Εξ. 6,4 Εκαμα επίσημον συμφωνίαν με αυτούς και τους έδωσα την

υπόσχεσιν, ότι θα τους δώσω την χώραν των Χαναναίων, την χώραν εις την οποίαν έζησαν ως προσωρινοί και πάροικοι.

Εξ. 6,5 καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν.

Εξ. 6,5 Εγὼ ἤκουσα τον στεναγμὸν των Ισραηλιτῶν, τον οποιον οι Αιγύπτιοι προκαλουν εις αυτους με την σκληραν δουλειαν, εις την οποιαν τους υποβαλλουν. Ενεθυμήθην την υπόσχεσίν μου προς σας.

Εξ. 6,6 βάδιζε, εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἐγὼ Κύριος καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλη

Εξ. 6,6 Πηγαινε λοιπόν και ειπέ στους Ισραηλίτας· Εγὼ εἶμαι ο Κυριος και εγὼ θα σας βγάλω ἀπὸ την τυραννίαν των Αιγυπτίων, θα σας απολυτρώσω ἀπὸ την δουλείαν, και θα σας ελευθερώσω με την μεγαλοπρεπή δύναμίν μου και με την σκληραν τιμωρίαν που θα αποστείλω κατὰ των Αιγυπτίων.

Εξ. 6,7 καὶ λήψομαι ἑμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοὶ καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων,

Εξ. 6,7 Σας θα εκλέξω και θα σας έχω ως ιδιαίτερον λαόν μου· θα εἶμαι ο Θεός σας και θα μάθετε, ότι εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας, ο οποιός σας ἐβγαλα ἀπὸ την καταπίεσιν των Αιγυπτίων.

Εξ. 6,8 καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χειρὰ μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ· ἐγὼ Κύριος.

Εξ. 6,8 Θα σας οδηγήσω και θα σας εγκαταστήσω εις την χώραν, την οποιαν ωρκίσθην με υψωμένην την χεῖρα να δώσω στον

- Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ. Αυτήν λοιπόν την χώραν θα την δώσω προς σας ως κληρονομίαν. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο οποίος εκπληρώνω πάντοτε όσα υπόσχομαι”.
- Εξ. 6,9      ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.
- Εξ. 6,9      Οπως ο Θεός διέταξεν, ἔτσι ωμίλησεν ο Μωϋσῆς στους Ισραηλίτας. Εκείνοι όμως δεν υπήκουσαν στον Μωϋσῆν ἔνεκα της αποκαρδιώσεως, εἰς την οποίαν εἶχαν καταντήσει ἀπὸ τα σκληρά ἔργα. Εἶχαν χάσει το ηθικὸν των.
- Εξ. 6,10      Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 6,10      Ο Κύριος εἶπεν στον Μωυσῆν·
- Εξ. 6,11      εἴσελθε, λάλησον Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
- Εξ. 6,11      “πήγαινε εἰς τα ἀνάκτορα καὶ εἰπέ στον Φαραὼ, τον βασιλέα της Αἰγύπτου, να ἀφήσῃ ἐλευθέρους τους Ισραηλίτας, δια να ἐξέλθουν ἀπὸ την χώραν του”.
- Εξ. 6,12      ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου λέγων· ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραὼ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι.
- Εξ. 6,12      Ο Μωϋσῆς ἀπήντησε πρὸς τον Κυριον καὶ του εἶπεν· “ἰδοὺ, οἱ ἴδιοι οἱ Ισραηλίται δεν υπήκουσαν εἰς τα λόγια μου, καὶ θα υπακούσῃ εἰς ἐμέ ο Φαραὼ; Ἀλλωστε ἐγὼ δεν ἔχω καὶ την ικανότητα του λόγου”.
- Εξ. 6,13      εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 6,13      Εἶπε τότε ο Κύριος στον Μωϋσῆν καὶ στον Ααρὼν καὶ τους διέταξε να ομιλήσουν πρὸς τον Φαραὼ τον βασιλέα Αἰγύπτου, να ἀφήσῃ ἐλευθέρους τους Ισραηλίτας, δια να ἀναχωρήσουν ἀπὸ την Αἰγυπτον.
- Εξ. 6,14      Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν. υἱοὶ Ῥουβὴν

πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ καὶ Φαλλούς, Ἀσρών καὶ  
Χαρμεὶ· αὕτη ἡ συγγένεια Ῥουβήν.

Εξ. 6,14      Οι αρχηγοὶ δε τῶν ἰσραηλιτικῶν οικογενειῶν κατὰ τὰς  
φυλάς αὐτῶν ἦσαν· Υἱοὶ τοῦ Ῥουβήν τοῦ πρωτοτόκου Ἰακώβ  
ἦσαν ὁ Ἐνὼχ, ὁ Φαλλούς, ὁ Ἀσρών καὶ ὁ Χαρμεὶ. Αὐταὶ ἦσαν  
αἱ οικογένειαι τοῦ Ῥουβήν.

Εξ. 6,15      καὶ υἱοὶ Συμεὼν· Ἰεμουήλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ Ἰαχεὶν  
καὶ Σαάρ καὶ Σαούλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριάι  
τῶν υἱῶν Συμεὼν.

Εξ. 6,15      Υἱοὶ τοῦ Συμεὼν ἦσαν· ὁ Ἰεμουήλ, ὁ Ἰαμεὶν, ὁ Ἀὼδ, ὁ Ἰαχεὶν,  
ὁ Σαάρ καὶ ὁ Σαούλ ὁ γεννηθεὶς ἀπὸ Φοίνισσαν γυναῖκα.  
Αὐταὶ ἦσαν αἱ πατριαρχικαὶ οικογένειαι τῶν υἱῶν τοῦ  
Συμεὼν.

Εξ. 6,16      καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας  
αὐτῶν. Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρεὶ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς  
Λευὶ ἑκατὸν τριακονταεπτὰ.

Εξ. 6,16      Αὐτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ κατὰ τὰς  
μεγάλας οικογενείας τῶν· Γεδσών, Καὰθ, καὶ Μεραρεὶ·  
ἐζησε δε ὁ Λευὶ ἑκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ ἔτη.

Εξ. 6,17      καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσών· Λοβενεὶ καὶ Σεμεεὶ, οἵκοι πατριάς  
αὐτῶν.

Εξ. 6,17      Οι υἱοὶ τοῦ Γεδσών ἦσαν· ὁ Λοβενεὶ καὶ Σεμεεὶ, ἀρχηγὸς ὁ  
καθένας καὶ γενάρχης πατριαρχικῆς οικογενείας.

Εξ. 6,18      καὶ υἱοὶ Καὰθ· Ἀμβράμ καὶ Ἰσαάρ, Χεβρών καὶ Ὁζειήλ·  
καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καὰθ ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.

Εξ. 6,18      Οι υἱοὶ τοῦ Καὰθ ἦσαν ὁ Ἀμβράμ, ὁ Ἰσαάρ, ὁ Χεβρών καὶ ὁ  
Ὁζειήλ. Εζησε δε ὁ Καὰθ ἑκατὸν τριάκοντα τρία ἔτη.

Εξ. 6,19      καὶ υἱοὶ Μεραρεὶ· Μοολεὶ καὶ Ὁμουσεὶ. οὗτοι οἱ οἵκοι  
πατριῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν.

Εξ. 6,19      Υἱοὶ τοῦ Μεραρεὶ ἦσαν· ὁ Μοολεὶ καὶ ὁ Ὁμουσεὶ. Αὐταὶ  
ἦσαν αἱ μεγάλαι οικογένειαι τῆς φυλῆς Λευὶ κατὰ τὰς  
συγγενείας αὐτῶν.

- Εξ. 6,20 καὶ ἔλαβεν Ἀμβράμ τὴν Ἰωχαβέδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωυσῆν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβράμ ἑκατὸν τριακονταδύο ἔτη.
- Εξ. 6,20 Ο Αμβράμ ἔλαβεν ὡς σύζυγον τὴν Ἰωχαβέδ, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ααρών, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν Μαριάμ. Εζησε δε ο Αμβράμ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη.
- Εξ. 6,21 καὶ υἱοὶ Ἰσσαάρ· Κορέ καὶ Ναφὲκ καὶ Ζεχρεὶ.
- Εξ. 6,21 Υιοὶ τοῦ Ἰσσαάρ ἦσαν· ο Κορέ, ο Ναφέκ καὶ ο Ζεχρεὶ.
- Εξ. 6,22 καὶ υἱοὶ Ὄζειήλ· Μισαήλ καὶ Ἐλισταφάν καὶ Σεγρεὶ.
- Εξ. 6,22 Υιοὶ τοῦ Ὄζειήλ ἦσαν· ο Μισαήλ, ο Ελισταφάν καὶ ο Σεγρεὶ.
- Εξ. 6,23 ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισταβέθ θυγατέρα Ἀμειναδάβ ἀδελφὴν Ναασσῶν αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ καὶ τὸν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
- Εξ. 6,23 Ο Ααρών ἔλαβεν ὡς σύζυγον τὴν Ελισταβέθ, θυγατέρα τοῦ Αμειναδάβ καὶ ἀδελφὴν τοῦ Ναασσῶν. Απέκτησε δε ἀπὸ αὐτὴν υἱοὺς τὸν Ναδάδ, τὸν Αβιούδ, τὸν Ελεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ.
- Εξ. 6,24 υἱοὶ δὲ Κορέ· Ἀσεὶρ καὶ Ἐλκανὰ καὶ Ἀβιάσαφ· αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.
- Εξ. 6,24 Υιοὶ τοῦ Κορέ ἦσαν· ο Ασεὶρ, ο Ελκανὰ καὶ ο Αβιάσαφ. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κορέ.
- Εξ. 6,25 καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν θυγατέρων Φουτιήλ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεές. αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν.
- Εξ. 6,25 Ο Ελεάζαρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ααρών ἐπῆρεν ὡς σύζυγον μίαν ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Φουτιήλ καὶ ἀπέκτησεν ἀπὸ αὐτὴν υἱόν, τὸν Φινεές. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῶν μεγάλων λευϊτικῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν.
- Εξ. 6,26 οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἷς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς

ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν  
δυνάμει αὐτῶν·

Εξ. 6,26      Αὐτός ἐστὶν ὁ Ααρὼν καὶ ὁ Μωϋσῆς, τοὺς οὗτοι εἶπεν ὁ  
Θεὸς νὰ βγάλουν τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, με τὸν στρατὸν  
αὐτοῦ, ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.

Εξ. 6,27      οὗτοι εἰσὶν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλέα  
Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς  
Αἰγύπτου· αὐτὸς Ααρὼν καὶ Μωυσῆς.

Εξ. 6,27      Αὐτοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ οὗτοι ὡμίλησαν πρὸς τὸν Φαραὼ  
βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐβγαλαν τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν  
ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Αὐτὸς ἦτο ὁ Ααρὼν καὶ ὁ Μωϋσῆς.

Εξ. 6,28      Ἡ ἡμέρα ἐλάλησε Κύριος Μωυσῆ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,

Εξ. 6,28      Κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν οὗσαν ὁ Κύριος ὡμίλησεν στὸν  
Μωϋσῆν εἰς τὴν Αἴγυπτον,

Εξ. 6,29      καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐγὼ Κύριος·  
λάλησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω  
πρὸς σέ.

Εξ. 6,29      τοῦ εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Εγὼ σοὺ δίδω ἐντολήν·  
ἀνακοίνωσεν στὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, ὅσα ἐγὼ  
θα σοὺ λέγω”.

Εξ. 6,30      καὶ εἶπε Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου· ἰδοὺ ἐγὼ  
ἰσχνόφωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραὼ;

Εξ. 6,30      Ὁ Μωϋσῆς εἶπεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· “ἰδοὺ ἐγὼ ἔχω  
ἀδύνατον τὴν φωνήν καὶ πῶς θα δώσῃ προσοχήν εἰς ἐμέ καὶ  
θα με ἀκούσῃ ὁ Φαραὼ;”

## ΕΞΟΔΟΣ 7

Εξ. 7,1      Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἰδοὺ δέδωκά σε  
θεὸν Φαραὼ, καὶ Ααρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου

## προφήτης·

- Εξ. 7,1 Ο Κυριος ειπεν στον Μωϋσῆν· “ιδου σε καθιστω̃ ειδος θεου̃, κυριον και κριτην του Φαραω̃, ο δε αδελφος σου ο Ααρων θα ειναι αυτος που θα ομιλη̃ αντι σου.
- Εξ. 7,2 συ̃ δε λαλησεις αυτω̃ παντα, ὅσα σοι εντελλομαι, ο̃ δε Ααρων ο̃ αδελφος σου λαλησει προς Φαραω̃, ὥστε εξαποστεϊλαι̃ τους υιους Ισραηλ̃ εκ̃ της γῆς αυτου̃.
- Εξ. 7,2 Συ θα ανακοινωνῃς στον Ααρων ὅσα εγω̃ θα διατασσω, ο δε Ααρων ο αδελφος σου θα λεγει̃ αυτα̃ προς τον Φαραω̃, δια να αφη̃ση ελευθερους τους Ισραηλitas και αναχωρη̃σουν απο̃ την χωραν του.
- Εξ. 7,3 ἐγω̃ δε̃ σκληρυνω̃ την καρδιαν Φαραω̃ και̃ πληθυνω̃ τα σημει̃α μου και̃ τα τερατα̃ εν̃ γῇ Αιγυπτω̃.
- Εξ. 7,3 Σου προαναγγελλω̃ ὁμως̃ οτι̃ εγω̃ θα αφη̃σω να σκληρυνθη̃ δια̃ τας κακίας του η̃ καρδια του Φαραω̃, θα καμω̃ δε̃ παρα̃ πολλα̃ σημει̃α και̃ θαυματα̃ προς̃ τιμωριαν του εις την χωραν της Αιγυπτου̃.
- Εξ. 7,4 και̃ ου̃κ εισακου̃σεται̃ υμων̃ Φαραω̃· και̃ επιβαλω̃ την χειρα̃ μου επ̃ Αιγυπτον και̃ εξαξω̃ συν̃ δυνامي̃ μου τον λαον̃ μου τους υιους̃ Ισραηλ̃ εκ̃ γῆς Αιγυπτου̃ συν̃ εκδικη̃σει̃ μεγαλη̃.
- Εξ. 7,4 Παρ' ὅλα αυτα̃ δεν θα υπακου̃ση εις̃ σας ο Φαραω̃. Τοτε̃ θα απλω̃σω την παντοδυναμον̃ χειρα̃ μου και̃ θα επιφερω̃ μεγαλην̃ τιμωριαν εις̃ την Αιγυπτον και̃ θα βγαλω̃ απο̃ εκει̃ τον στρατον̃ μου και̃ τον λαον̃ μου, ὁλους̃ τους Ισραηλitas.
- Εξ. 7,5 και̃ γνω̃σονται̃ παντες̃ οἱ Αιγυπτιοι, ὅτι̃ ἐγω̃ ειμι̃ Κυριος̃ εκτεινων̃ την χειρα̃ μου επ̃ Αιγυπτον, και̃ εξαξω̃ τους υιους̃ Ισραηλ̃ εκ̃ μεσου̃ αυτων̃.
- Εξ. 7,5 Και̃ θα μαθουν̃ ὅλοι̃ οἱ Αιγυπτιοι̃ οτι̃ εγω̃ ειμαι̃ ο παντοδυναμος̃ Κυριος, ο̃ οποιος̃ εξε̃τεινα̃ την ακατανικητον̃ δεξιαν̃ μου εναντιον̃ των̃ και̃ εβγαλα̃ τους Ισραηλitas εκ̃ μεσου̃ αυτων̃”.

- Εξ. 7,6 έποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος, οὕτως έποίησαν.
- Εξ. 7,6 Ο Μωϋσῆς και ο Ααρών έκαμαν, όπως τους είχε διατάξει ο Θεός. Ετσι ακριβώς έκαμαν.
- Εξ. 7,7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ογδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ογδοηκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησε πρὸς Φαραώ.
- Εξ. 7,7 Ητο δε τότε ο Μωϋσῆς ογδοήκοντα ετών, ο δε αδελφός του Ααρών ογδοήκοντα τριών, όταν ο Θεός τους έδωσε την εντολήν να ομιλήσουν προς τον Φαραώ.
- Εξ. 7,8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Εξ. 7,8 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών·
- Εξ. 7,9 καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραώ λέγων· δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· λάβε τὴν ράβδον καὶ ρίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔσται δράκων.
- Εξ. 7,9 “εάν ο Φαραώ σας εἴπη, δώστε μου ένα σημεῖον η κάμετε ένα θαῦμα, δια να πιστεῦσω ότι σας στέλλει ο Θεός, θα εἴπῃς στον Ααρών τον αδελφόν σου· πάρε την ράβδον μου και ρίψε αυτήν κατά γῆς ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον των αυλικών αυτού και θα γίνῃ μέγας ὄφῃς”.
- Εξ. 7,10 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραώ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ έποίησαν οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἔρριπεν Ἀαρὼν τὴν ράβδον ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.
- Εξ. 7,10 Ο Μωϋσῆς και ο Ααρών παρουσιάσθησαν ενώπιον του Φαραώ και των αυλικών αυτού και έκαμαν, όπως τους είχε δώσει εντολήν ο Κυριος. Ερριπεν ο Ααρών την ράβδον ενώπιον του Φαραώ και των αυλικών του και αυτή ἐγινε μεγάλος ὄφῃς.
- Εξ. 7,11 συνεκάλεσε δὲ Φαραώ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ

τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως.

Εξ. 7,11 Δυσπιστος ο Φαραώ δια την θείαν αποστολήν του Μωϋσῆ και Ααρών προσεκάλεσε τους μάντεις και τους μάγους της Αιγύπτου. Αυτοί, μάγοι και εξορκισταί των Αιγυπτίων, ἔκαμαν το ἴδιο με τας μαγείας των.

Εξ. 7,12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ράβδος ἡ Ααρών τὰς ἐκείνων ράβδους.

Εξ. 7,12 Ερριψαν δηλαδή ο καθένας την ράβδον του και έγιναν όλαι μεγάλοι ὄφεις. Αλλά η ράβδος του Ααρών, που εἶχε γίνει ὄφης, κατέπιε τας ράβδους των μάγων, αι οποίαι επίσης εἶχον γίνει ὄφεις.

Εξ. 7,13 καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδιά Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος.

Εξ. 7,13 Εσκληρύνθη η καρδιά του Φαραώ και δεν υπήκουσεν στον Μωϋσῆν και Ααρών, δια να κάμη ὅσα δια μέσου αὐτῶν διέταξεν ο Θεός.

Εξ. 7,14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· βεβάρηται ἡ καρδιά Φαραώ τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Εξ. 7,14 Ο Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσῆν· “η καρδιά του Φαραώ ἔχει σκληρυνθῆ και δεν θέλει να αφήση ελεύθερον τον λαόν.

Εξ. 7,15 βάδισον πρὸς Φαραώ τὸ πρῶτ'· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ράβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψη ἐν τῇ χειρὶ σου.

Εξ. 7,15 Πηγαινε στον Φαραώ το πρωῒ. Εἶναι η στιγμή κατά την οποίαν ἐκεῖνος ἐξέρχεται, δια να μεταβῇ προς το ὕδωρ του Νείλου, θα τον συναντήσης εις την ὄχθην του ποταμοῦ, θα πάρης στο χέρι σου την ράβδον, η οποία εἶχε γίνει ὄφης,

Εξ. 7,16 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σὲ λέγων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν

μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου.

Εξ. 7,16 και θα εἴπῃς πρὸς αὐτόν· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Εβραίων με ἀπέστειλε πρὸς σε δια να σου εἶπω ἐκ μέρους του· ἀφησε τον λαόν μου ἐλεύθερον, δια να με λατρεύσῃ εἰς την ἐρήμον. Καὶ ἰδοὺ ὅτι συ μέχρι τῆς ὥρας αὐτῆς δεν ὑπήκουσες.

Εξ. 7,17 τάδε λέγει Κύριος· ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα·

Εξ. 7,17 Δια τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· Με το σημεῖον, που θα ἐπακολουθήσῃ, θα μάθῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ κτυπῶ με την ῥάβδον, που κρατῶ στο χέρι μου, το ὕδωρ του ποταμοῦ, καὶ αὐτὸ θα μεταβληθῇ εἰς αἷμα.

Εξ. 7,18 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμός, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Εξ. 7,18 Οἱ ἰχθύες του ποταμοῦ θα ψοφήσουν, ὁ ποταμός θα βρωμῇ καὶ δεν θα ἠμποροῦν οἱ Αἰγύπτιοι να πίνουν νερὸ ἀπὸ τον ποταμόν”.

Εξ. 7,19 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἰπὼν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα, καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἐν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις.

Εξ. 7,19 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν· “εἰπὲ στον ἀδελφόν σου, τον Ααρών· Παρε στο χέρι σου την ῥάβδον σου, ἀπλῶσε το χέρι σου πρὸς ὅλα τα ὕδατα τῆς Αἰγύπτου, στους ποταμοὺς τῆς, εἰς τὰς διώρυγας καὶ τὰ ἔλη τῆς καὶ γενικῶς εἰς κάθε σημεῖον, ὅπου ὑπάρχει συγκεντρωμένον

νερό, και θα μεταβληθούν τα ύδατα αυτά εις αίμα. Θα γίνη αίμα εις όλην την Αίγυπτον και αυτό ακόμη το ύδωρ, που υπάρχει μέσα εις τα ξύλινα και τα λίθινα δοχεία”.

Εξ. 7,20 καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρών, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ ράβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα.

Εξ. 7,20 Ο Μωϋσής και ο Ααρών έκαμαν, όπως ακριβώς τους είχε διατάξει ο Κυριος· ύψωσε δηλαδή την ράβδον του ο Ααρών, εκτύπησε το ύδωρ του ποταμού ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον των αυλικών του και μετέβαλεν όλον το ύδωρ του ποταμού εις αίμα.

Εξ. 7,21 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐπώρυσεν ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

Εξ. 7,21 Οι ιχθύες του ποταμού εψόφησαν, εβρώμησεν όλος ο ποταμός και οι Αιγύπτιοι δεν ημπορούσαν να πίνουν νερό εκ του ποταμού. Το αίμα ήτο εις όλα τα νερά της Αιγύπτου.

Εξ. 7,22 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.

Εξ. 7,22 Αλλά και οι μάγοι των Αιγυπτίων έκαμαν το ίδιο με τας μαγείας των. Η καρδιά του Φαραώ εσκληρύνθη και δεν υπήκουσεν στον Μωϋσήν και Ααρών, εις όσα δηλαδή είχε διατάξει ο Κυριος.

Εξ. 7,23 ἐπιστροφεῖς δὲ Φαραώ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ.

Εξ. 7,23 Ο Φαραώ επέστρεψεν εσκληρυμμένος εις τα ανάκτορά του και δεν εσκεπτετο πλέον το ζήτημα αυτό, το να αφήση

δηλαδή ελευθέρους τους Ισραηλίτας, ούτε και κοτόπιν από αυτό το θαύμα.

Εξ. 7,24 ὥρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Εξ. 7,24 Ολοι οι Αιγύπτιοι εν τῷ μεταξύ ἔσκαψαν λάκκους και ἤνοιξαν φρέατα γύρω ἀπὸ τον Νεῖλον ποταμόν, δια να εὗρουν πόσιμον ὕδωρ, ἐπειδὴ δεν ἠμποροῦσαν να πίνουν ὕδωρ ἀπὸ τον ποταμόν.

Εξ. 7,25 καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμόν.

Εξ. 7,25 Επέρασαν επτά ἡμέραι ἀπὸ την ἡμέραν που ἐκτύπησεν ο Κυριος τον ποταμόν και μετέβαλε τα ὕδατά του εις αἷμα.

Εξ. 7,26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἴσελθε πρὸς Φαραὼ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν·

Εξ. 7,26 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “πῆγαινε στον Φαραῶ και ειπέ του· Αυτά διατάσσει ο Κυριος. Αφησε ελεύθερον τον λαόν μου δια να με λατρεύση εις την ἔρημον.

Εξ. 7,27 εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἔξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις.

Εξ. 7,27 Εἰν δε και δεν θελήσης να τον αφήσης ελεύθερον, ιδού ἐγὼ πλήττω ὅλην την χώραν σου ἀπὸ τα ὅριά της και εντεύθεν δια βατράχων.

Εξ. 7,28 καὶ ἔξερευξεται ὁ ποταμὸς βατράχους, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου·

Εξ. 7,28 Ο Νεῖλος ποταμὸς θα βγάλῃ βατράχους, οι οποίοι, ατελείωτα πλήθη, θα ανεβούν ἀπὸ αὐτόν, θα εἰσέλθουν εις τα ἀνάκτορά σου, εις τα δωμάτια του ὕπνου σου, ἐπάνω εις

τα κρεββάτια σου, εις τα σπίτια των αυλικών σου και του λαού σου, εις τα ζυμάρια του αλεύρου και στους φούρνους σου.

Εξ. 7,29 καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι.

Εξ. 7,29 Θα ανεβούν επάνω σου, επάνω στους αυλικούς σου, θα ανεβούν επάνω στους κατοίκους της Αιγύπτου.

## ΕΞΟΔΟΣ 8

Εξ. 8,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους·

Εξ. 8,1 Εἶπεν ὁ Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “εἰπέ στον ἀδελφόν σου τὸν Ααρών· Απλῶσε με τὸ χέρι τὴν ράβδον σου στους ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς διώρυγας καὶ εἰς τὰ ἔλη καὶ βγάλε ἀπὸ ἐκεῖ βατράχους”.

Εξ. 8,2 καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους· καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου.

Εξ. 8,2 Ὁ Ααρών ἐξέτεινε τὴν χεῖρα του με τὴν ράβδον εἰς τὰ ὕδατα τῆς Αιγύπτου καὶ ἐβγάλε βατράχους. Ἀνέβησαν οἱ βάτραχοι ἀπὸ τὰ ὕδατα καὶ ἐσκέπασαν ὅλην τὴν χώραν τῆς Αιγύπτου.

Εξ. 8,3 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

Εξ. 8,3 Ἀλλὰ καὶ οἱ μάγοι τῶν Αιγυπτίων ἔκαμαν τὰ ἴδια με τὰς μαγείας τῶν καὶ ἔφεραν βατράχους εἰς τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου.

Εξ. 8,4 καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν·

εὕξασθε περὶ ἑμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς  
βατράχους ἀπ’ ἑμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἑμοῦ λαοῦ, καὶ  
ἐξαποστελῶ αὐτούς, καὶ θύσωσι τῷ Κυρίῳ.

Εξ. 8,4 Καταπτοημένος ο Φαραώ ἀπὸ τὴν πληγὴν αὐτὴν ἐκάλεσε  
τον Μωϋσὴν καὶ τον Ααρών καὶ τοὺς εἶπε· “προσευχηθῆτε  
δι’ ἐμὲ στον Θεόν, δια νὰ ἀποσύρῃ καὶ ἀπομακρύνῃ τοὺς  
βατράχους ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ τον λαόν μου, καὶ ἐγὼ θα  
ἀφήσω ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ προσφέρουν τὰς  
θυσίας των πρὸς τον Κυριον”.

Εξ. 8,5 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραώ· τάξαι πρὸς με πότε  
εὕξομαι περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ  
λαοῦ σου ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ  
τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλην ἐν τῷ  
ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

Εξ. 8,5 Εἶπε δε ο Μωϋσῆς, πρὸς τον Φαραώ· “ὀρίσέ μου, πότε  
θέλεις νὰ προσευχηθῶ δια σέ, δια τοὺς αὐλικούς καὶ τον  
λαόν σου, δια νὰ ἐξαφανίσῃ ο Θεός τοὺς βατράχους ἀπὸ  
σένα, ἀπὸ τον λαόν σου καὶ ἀπὸ τὰς οἰκίας σας. Δεν θα  
μείνουν παρὰ μόνον στον Νεῖλον ποταμόν”.

Εξ. 8,6 ὁ δὲ εἶπεν· εἰς αὔριον. εἶπεν οὖν· ὡς εἶρηκας, ἵνα εἰδῆς  
ὅτι οὐκ ἔστι ἄλλος πλην Κυρίου·

Εξ. 8,6 “Αὔριον”, ἀπήντησεν ο Φαραώ. Ο Μωϋσῆς εἶπε· “θα κάμω,  
ὅπως μου εἶπες, δια νὰ μάθῃς καλὰ ὅτι δεν ὑπάρχει ἄλλος  
Θεός πλην του Κυρίου ἡμῶν.

Εξ. 8,7 καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν  
οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν  
θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλην ἐν τῷ  
ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

Εξ. 8,7 Οἱ βάτραχοι θα περιμαζευθοῦν καὶ θα ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ  
σε, ἀπὸ τὰ σπίτια σας, ἀπὸ τὰ ἐξοχικά σας σπίτια, ἀπὸ τοὺς  
αὐλικούς σου καὶ ἀπὸ τον λαόν σου. Δεν θα μείνουν παρὰ  
μόνον στον Νεῖλον ποταμόν”.

- Εξ. 8,8 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ· καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὥς ἐτάξατο Φαραώ.
- Εξ. 8,8 Εξῆλθον ο Μωϋσῆς και ο Ααρών από τα ανάκτορα του Φαραώ. Ο Μωϋσῆς προσηυχήθη θερμῶς προς τον Κυριον δια την εκδίωξιν των βατράχων, ὅπως εἶχεν υποσχεθῇ στον Φαραώ.
- Εξ. 8,9 ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν·
- Εξ. 8,9 Ο Κυριος ἐκαμεν ὅπως τον εἶχε παρακαλέσει ο Μωϋσῆς και εψόφησαν οι βάτραχοι, που υπήρχον εις τας οικίας, εις τα αγροτικά σπίτια και εις την ὑπαιθρον.
- Εξ. 8,10 καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ὥζεσεν ἡ γῆ.
- Εξ. 8,10 Τους εμαζεψαν εις σωρούς-σωρούς οι Αιγύπτιοι και εγέμισεν η χώρα από την κακοσμίαν των αποσυντεθειμένων βατράχων.
- Εξ. 8,11 ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.
- Εξ. 8,11 Ο Φαραώ ὁμως, ὅταν εἶδε ὅτι ἦλθεν αναψυχή εις αὐτόν και τον λαόν του από την εξαφάνισιν των βατράχων, εσικληρήνθη πάλιν και δεν υπήκουσεν εις ὅσα ο Κυριος εἶχε διατάξει δια του Μωϋσέως και του Ααρών.
- Εξ. 8,12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἰπὼν Ἀαρών, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσσονται σκνῖφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.
- Εξ. 8,12 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “εἰπέ στον Ααρών· Απλῶσε με το χέρι την ράβδον σου και κτύπησε το χῶμα της γης, και θα γίνουν σκνίπες, αι οποῖαι θα επιπέσουν στους

ανθρώπους και εις τα τετράποδα καθ' ὅλην την χώραν της Αιγύπτου”.

Εξ. 8,13 ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ράβδον καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνῖφες.

Εξ. 8,13 Ηπλωσεν ο Ααρών δια της χειρός του την ράβδον, εκτύπησε το χώμα της γης και έγιναν σκνίπες. Εις τους ανθρώπους, εις τα τετράποδα, εις ὅλον το χώμα της γης έγιναν σκνίπες.

Εξ. 8,14 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνῖφα καὶ οὐκ ἠδύναντο. καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν.

Εξ. 8,14 Προσπάθησαν και οι μάγοι της Αιγύπτου με τας μαγείας των να βγάλουν σκνίπες από την γην, αλλά δεν το κατώρθωσαν. Αι σκνίπες όμως, που με το χέρι του Ααρών ανεπήδησαν εις ατελείωτα σμήνη από την γην, επέλεσαν στους ανθρώπους και εις τα ζῶα.

Εξ. 8,15 εἶπαν οὖν οἱ ἐπαιδοὶ τῷ Φαραώ· δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τοῦτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

Εξ. 8,15 Εἶπαν τότε οι μάγοι προς τον Φαραώ· “δάκτυλος Θεοῦ εἶναι τοῦτο”. Αλλά η καρδία του Φαραώ εοκληρύνθη περισσότερο και δεν υπήκουσεν εις ὅσα δια του Μωϋσέως και Ααρών διέταξεν ο Κυριος.

Εξ. 8,16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ὀρθρισον τὸ πρωῒ καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραώ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ·

Εξ. 8,16 Εἶπε πάλιν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “Σηκω πολὺ πρωῒ και στάσου ἐνώπιον του Φαραώ. Κατὰ την ὥραν ἐκείνην

Εξ. 8,17

Εξ. 8,17

Εξ. 8,18

Εξ. 8,18

Εξ. 8,19

Εξ. 8,19

Εξ. 8,20

ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως, καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμυια  
πληθὺς εἰς τοὺς οἴκους Φαραὼ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν  
θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου, καὶ

έξωλοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης.

Εξ. 8,20 Εκαμεν ο Κυριος ὅπως προείπε. Καὶ ἦλθαν σμήνη ἀπὸ σκυλόμυιγαν μέσα εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Φαραώ, εἰς τὰ σπίτια τῶν αὐλικῶν τοῦ, ἠπλώθησαν εἰς ὅλην τὴν γην τῆς Αἰγύπτου. Καὶ κατεστράφη ἡ χώρα τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τὴν σκυλόμυιγαν.

Εξ. 8,21 ἐκάλεσε δὲ Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ.

Εξ. 8,21 Εκάλεσεν ο Φαραὼ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε καὶ θυσιάσετε στὸν Κυριὸν καὶ Θεὸν σας, ὄχι ὁμῶς εἰς τὴν ἔρημον ἀλλὰ ἐντὸς τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου”.

Εξ. 8,22 καὶ εἶπε Μωυσῆς· οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθυσόμεθα.

Εξ. 8,22 Ο Μωϋσῆς ἀπήντησε· “δεν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ὅπως λέγεις. Διότι ἡμεῖς θὰ θυσιάσωμεν στὸν Κυριὸν καὶ Θεὸν μας ζῶα, τῶν ὁποίων ἡ σφαγὴ θὰ θεωρηθῇ ἀποκρουστικὸν καὶ μισητὸν γεγονὸς ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων καὶ θὰ τοὺς ἐξερεθίσῃ, ὥστε νὰ μας λιθοβολήσουν.

Εξ. 8,23 ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον καὶ θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν.

Εξ. 8,23 Θα δαδίσωμεν τρεῖς ἡμέρας πρὸς τὴν ἔρημον ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκεῖ θὰ θυσιάσωμεν, ὅπως μας ἔχει διατάξει ὁ Κύριος”.

Εξ. 8,24 καὶ εἶπε Φαραὼ· ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, καὶ θύσατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ’ οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι· εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον.

Εξ. 8,24 Εἶπε τότε ὁ Φαραὼ· “συγκατατίθεμαι. Εγὼ σας ἀφήνω ἐλευθέρους νὰ ἀναχωρήσετε. Θυσιάσατε εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὸν Θεὸν σας, ἀλλὰ μὴ συνεχίσετε τὴν πορείαν σας καὶ

πέραν της ερήμου. Προσευχηθήτε λοιπόν και περί εμού στον Κυριον”.

Εξ. 8,25 εἶπε δὲ Μωυσῆς· Ὅδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ καὶ εὔξομαι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμευια καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αὐριον· μὴ προσθῆς ἔτι, Φαραώ, ἐξαπατήσαι τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι Κυρίῳ.

Εξ. 8,25 Εἶπεν ο Μωυσῆς· “μάλιστα· ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐξέλθω ἀπὸ τα ἀνάκτορά σου, θα προσευχηθῶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ θα εξαφανισθῇ αὐριον ἡ σκυλόμυιγα ἀπὸ τοὺς αὐλικούς σου καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν σου. Ἀλλὰ μὴ θελήσης καὶ πάλιν, Φαραώ, νὰ μας ἐξαπατήσης καὶ νὰ μὴ ἀφήσης ἐλεύθερον τὸν λαὸν νὰ θυσιάσῃ πρὸς τὸν Κυριον”.

Εξ. 8,26 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραώ καὶ ἠΰξατο πρὸς τὸν Θεόν·

Εξ. 8,26 Εξῆλθεν ο Μωϋσῆς ἀπὸ τα ἀνάκτορα τοῦ Φαραώ καὶ προσευχήθη πρὸς τὸν Θεόν.

Εξ. 8,27 ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς, καὶ περιεῖλε τὴν κυνόμευιαν ἀπὸ Φαραώ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία.

Εξ. 8,27 Ο δε Κυριος ἐξεπλήρωσε τὴν προσευχὴν τοῦ Μωϋσέως καὶ ἀπεμάκρυνε τὴν σκυλόμυιγαν ἀπὸ τὸν Φαραώ, ἀπὸ τοὺς αὐλικούς του, ἀπὸ τὸν λαὸν του, ὥστε οὔτε μία πλέον νὰ μὴ υπολειφθῇ.

Εξ. 8,28 καὶ ἐβάρυνε Φαραώ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν. Εξ. 8,28 Ἡ καρδιά ὁμως τοῦ Φαραώ καὶ κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐσκληρύνθη πάλιν καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποστείλῃ ἐλεύθερον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.

- Εξ. 9,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· εἴσελθε πρὸς Φαραὼ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν·
- Εξ. 9,1 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “πῆγαινε πάλιν πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ εἶπέ του· Αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἀφησε ἐλεύθερον τὸν λαόν μου, δια να με λατρεύση.
- Εξ. 9,2 εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἀλλὰ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ,
- Εξ. 9,2 Εὰν ὁμως δεν θελήσης να αποστείλης ἐλεύθερον τὸν λαόν μου, ἀλλὰ επιχειρήσης καὶ πάλιν να τὸν κατακρατήσης,
- Εξ. 9,3 ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, ἐν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βουσί καὶ προβάτοις, θάνατος μέγας σφόδρα.
- Εξ. 9,3 ἰδοὺ ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου θα ἐπέλθῃ εἰς τὰ ζῶα σου που βόσκουν εἰς τὰς πεδιάδας, στοὺς ἵππους, εἰς τὰ ὑποζύγια, εἰς τὰς καμήλους, εἰς τὰ βόδια καὶ εἰς τὰ πρόβατα, καὶ θα ἐπιπέσῃ εἰς αὐτὰ θανατικὸ, πολὺ μεγάλη καταστροφή.
- Εξ. 9,4 καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν.
- Εξ. 9,4 Πάλιν ὁμως ἐγὼ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν κατὰ τρόπον θαυματουργικόν καὶ εἰς δόξαν τοῦ λαοῦ μου, θα χωρίσω τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ τὰ κτήνη τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὥστε κανένα ἀπὸ τὰ ζῶα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ να μὴ ἀποθάνῃ”.
- Εξ. 9,5 καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὄρον λέγων· ἐν τῇ αὔριον ποιήσῃ Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

- Εξ. 9,5                    Ωρισε δε ο Θεός και τον χρόνον του θαύματος και εἶπε·  
“κατὰ την αυριανὴν ἡμέραν θα πραγματοποιήσῃ ο Κυριος  
τον λόγον του αὐτόν εἰς την χώραν της Αἰγύπτου”.
- Εξ. 9,6                    καὶ ἐποίησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον, καὶ  
ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων, ἀπὸ δὲ τῶν  
κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν.
- Εξ. 9,6                    Επραγματοποίησεν ὁντως ο Κυριος την απειλὴν του αὐτὴν  
κατὰ την επομένην ἡμέραν και εψόφησαν ὅλα τα ζῶα των  
Αἰγυπτίων, ενώ ἀπὸ τα ζῶα των Ἰσραηλιτῶν δεν ἀπέθανεν  
οὔτε ἓνα.
- Εξ. 9,7                    ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν  
κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδέν, ἐβαρύνθη ἡ καρδιά  
Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.
- Εξ. 9,7                    Οταν ἐπληροφορήθη ο Φαραὼ ὅτι κανένα ἀπὸ τα ζῶα των  
Ἰσραηλιτῶν δεν ἀπέθανε, σκεφθεῖς ἴσως ὅτι ἀρκούν αὐτὰ  
δια τους Αἰγυπτίους, ἐσκήρυνε την καρδίαν του και δεν  
αφήκε ἐλεύθερον τον ἰσραηλιτικὸν λαόν να ἀναχωρήσῃ.
- Εξ. 9,8                    Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· λάβετε  
ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας, καὶ πασάτω  
Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον  
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
- Εξ. 9,8                    Ο Κυριος εἶπε τότε πρὸς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών·  
“πάρετε και γεμίστε τα χέρια σας ἀπὸ καπνιά καμίνου και  
ας σκορπίσῃ αὐτὴν ο Μωϋσῆς στον ουρανὸν ἐνώπιον του  
Φαραώ και ἐνώπιον των αυλικῶν αὐτοῦ.
- Εξ. 9,9                    καὶ γεννηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου,  
καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα  
ἔλκη, φλυκτίδες ἀναζέουσαι, ἓν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ  
ἓν τοῖς τετράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.
- Εξ. 9,9                    Και θα γίνῃ κονιορτὸς εἰς ὅλην την χώραν της Αἰγύπτου.  
Αὐτὸς ο κονιορτὸς, καθὼς θα πέφτῃ ἐπάνω στους  
ἀνθρώπους και εἰς τα τετράποδα, θα προκαλέσῃ ἔλκη και

καυτερές φουσκάλες εις ανθρώπους και εις ζώα καθ' ὅλην την χώραν της Αιγύπτου”.

Εξ. 9,10 καὶ ἔλαβε τὴν αἰθάλην τῆς καμιναιᾶς ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐγένετο ἔλκη, φλυκτίδες ἀναζέουσαι, ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.

Εξ. 9,10 Ο Μωϋσῆς ἐπῆρε την καπνίαν ἀπὸ την κάμινον και ἐνώπιον του Φαραώ ἐσκόρπισεν αὐτὴν στον ουρανόν. Ἀμέσως δε παρουσιάσθησαν πληγαὶ και καυτερὲς φουσκάλες στους ἀνθρώπους και εις τα τετράποδα.

Εξ. 9,11 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

Εξ. 9,11 Και οι ἴδιοι οι μάγοι δεν ἠμποροῦσαν να σταθοῦν ἐνώπιον του Μωϋσέως ἐξ αἰτίας των πληγῶν των. Διότι αι πληγαὶ αὐταὶ ἐπροξενήθησαν στους μάγους και εις ολόκληρον την Αἴγυπτον.

Εξ. 9,12 ἐσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθὰ συνέταξε Κύριος.

Εξ. 9,12 Ο Κυριος ἐπέτρεψε να σκληρυνθῇ και πάλιν η καρδιά του ἀμετανοήτου Φαραώ και ἐτσι ἐκεῖνος δεν υπῆκουσεν στον Μωϋσέα και στον Ααρών, που του διεβίβασαν την ἐντολὴν του Κυρίου.

Εξ. 9,13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσὴν· ὀρθρισον τὸ πρωῒ καὶ στήθι ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι·

Εξ. 9,13 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν· “σῆκω πολὺ πρωῒ, στάσου ἐνώπιον του Φαραώ και εἶπε προς αὐτόν· Ταδε λέγει Κυριος ο Θεὸς των Εβραίων· ἀπόστειλε ἐλεύθερον τον λαόν μου, δια να με λατρεύσουν.

Εξ. 9,14 ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ

συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν  
θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ  
ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ·

Εξ. 9,14 Εἰάν ὁμως και πάλιν παρακούσης, θα αποστείλω κατά τον  
καιρόν αυτόν ὅλας τας τιμωρίας μου εἰς τὴν καρδίαν σου,  
εἰς τὴν καρδίαν των αὐλικῶν σου και του λαοῦ σου, δια να  
μάθῃς ὅτι δεν υπάρχει εἰς ὅλην τὴν γην ἄλλος Θεός, ὅπως  
ἐγώ.

Εξ. 9,15 νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε, καὶ τὸν λαόν  
σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς·

Εξ. 9,15 Διότι τώρα θα ἀπλώσω το παντοδύναμο χέρι μου, θα  
κτυπήσω σέ, θα θανατώσω τον λαόν σου, και θα  
ξεπαστρευθῇς ἀπὸ τὴν γην.

Εξ. 9,16 καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ  
τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν  
πάσῃ τῇ γῇ.

Εξ. 9,16 Μέχρι τώρα διετηρήθης εἰς τὴν ζωὴν, δια να σου δείξω τὴν  
ἀπειρον δυνάμιν μου και να δοξασθῇ το ὄνομά μου εἰς ὅλην  
τὴν οἰκουμένην.

Εξ. 9,17 ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι  
αὐτούς;

Εξ. 9,17 Ακόμη λοιπόν συ θα πράξης τα ἴδια ἐναντίον του λαοῦ μου  
και δεν θα τον ἀποστείλῃς ἐλεύθερον;

Εξ. 9,18 ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν πολλὴν  
σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς  
ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Εξ. 9,18 Ἰδοὺ ἐγὼ ρίπτω αὐτὴν τὴν ὥραν αὔριον πυκνὴν και μεγάλην  
χάλαζαν, τόσῃ πολλὴν ὥστε ποτέ δεν ἔχει πέσει ἐπὶ τῆς  
Αἰγύπτου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν που ἐκτίσθη μέχρι σήμερον.

Εξ. 9,19 νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα  
σοὶ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ· πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ  
κτήνη, ὅσα ἔαν εὔρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις καὶ μὴ εἰσέλθῃ

- Εἰς οἰκίαν, πέση δὲ ἐπ’ αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσῃ.
- Εξ. 9,19 Τώρα λοιπὸν σπεύσε χωρὶς αργοπορίαν να μαζέψῃς τα κατοικίδια ζῶα σου καὶ ὅσα ἄλλα ἀκόμη εὐρίσκονται εἰς τὰς πεδιάδας, διότι ὅλοι, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, που θα εὐρεθοῦν εἰς τὰς πεδιάδας καὶ δὲν θα εἰσέλθουν εἰς τὰς οἰκίας, θα πέσῃ δε χάλαζα ἐπάνω των, θα θανατωθοῦν”.
- Εξ. 9,20 ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραὼ συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους·
- Εξ. 9,20 Καθένας ἀπὸ τοὺς αὐλικούς του Φαραῶ, που εὐλαβεῖτο τα λόγια του Κυρίου ἐμάζευσε τα ζῶα του στους σταύλους των.
- Εξ. 9,21 ὃς δὲ μὴ προσέσχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφήκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.
- Εξ. 9,21 Οποῖος ὅμως δὲν ἔδωσε προσοχὴν στον λόγον του Κυρίου, ἀφήκε τα ζῶα του εἰς τὰς πεδιάδας.
- Εξ. 9,22 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.
- Εξ. 9,22 Τὴν ἄλλην ἡμέραν εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἄπλωσε τὸ χεῖρι σου στον ουρανόν καὶ θα πέσῃ χάλαζα εἰς ὅλην τὴν Αἰγύπτου ἐναντίον των ἀνθρώπων, καὶ των ζώων καὶ ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν χλόην τῆς γῆς”.
- Εξ. 9,23 ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν, καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.
- Εξ. 9,23 Ἠπλώσεν ὁ Μωυσῆς τὸ χεῖρι του στον ουρανόν, καὶ ὁ Κύριος ἔδωκε βροντάς καὶ ἔβρεξε χάλαζαν, ἐνῶ τὸ πυρ των ἀστραπῶν διέτρεχε τὴν γῆν. Καὶ ἔβρεξεν ὁ Κύριος φοβεράν χάλαζαν εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 9,24 ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν

- Αίγυπτω, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος.
- Εξ. 9,24 Καθώς δε η χάλαζα ἐπιπτεν εις την γην φλόγες αστραπών ανεμιγνύοντο με αυτήν. Η χάλαζα ήτο πολλή πάρα πολλή, ομοία της οποίας ποτέ άλλοτε δεν είχε πέσει εις την Αίγυπτον από της εποχής, κατά την οποίαν ωργανώθη εις αυτήν το κράτος των Αιγυπτίων.
- Εξ. 9,25 ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα, καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριπεν ἡ χάλαζα·
- Εξ. 9,25 Εκτύπησεν η χάλαζα και εφόνευσεν εις ὅλην την Αίγυπτον ανθρώπους και ζῶα. Εκτύπησε και κατέστρεψε ὅλην την χλόην των πεδιάδων και συνέτριπεν ὅλα τα δένδρα της χώρας.
- Εξ. 9,26 πλήν ἐν γῇ Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.
- Εξ. 9,26 Εις την Γεσέμ ὁμως, ὅπου ἦσαν οι Ισραηλίται, δεν ἔπεσε χάλαζα.
- Εξ. 9,27 ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἡμάρτηκα τὸ νῦν· ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.
- Εξ. 9,27 Καθ' ον χρόνον ἐπιπτεν η καταστρεπτική χάλαζα, ἔστειλεν ο Φαραώ ανθρώπους, ἐκάλεσε τον Μωϋσῆν και τον Ααρών και καταφοβισμένος από την φοβερὰν πληγὴν τους εἶπεν· “ἡμάρτησα αὐτήν την φορὰν ἐνώπιον του Κυρίου. Ο Θεός εἶναι δίκαιος, ἐγὼ δε και ο λαός μου εἴμεθα ἀσεβεῖς.
- Εξ. 9,28 εὗξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ· καὶ ἔξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστεθήσεσθε μένειν.
- Εξ. 9,28 Προχευχηθήτε, λοιπόν, υπέρ εμού προς τον Θεόν δια να παύσουν αι βρονταί του Θεού, η χάλαζα και το πυρ και ἐγὼ θα σας αφήσω ελευθέρους να αναχωρήσετε. Δεν θα μείνετε

πλέον εδώ”.

Εξ. 9,29 εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς· ὥς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι, ἵνα γνῶς ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ.

Εξ. 9,29 Ο Μωϋσής του απήντησεν· “αμέσως μόλις εξέλθω από την πόλιν θα υψώσω τα χέρια μου προς τον Κυριον και θα παύσουν αι βρονταί, θα σταματήσει η χάλαζα και η βροχή, δια να μάθης ὅτι η γη ὅλη ανηκεί στον Κυριον.

Εξ. 9,30 καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον.

Εξ. 9,30 Ἀλλὰ γνωρίζω καλά ὅτι δεν ἔχετε ἀκομη φοβηθῇ τον Κυριον, οὔτε συ, οὔτε οἱ αυλικοὶ σου”.

Εξ. 9,31 τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζουν.

Εξ. 9,31 Ἀπὸ την χάλαζαν εἶχε καταστροφή και το λινάρι και η κριθή· διότι η μεν κριθή εἶχε πετάξει τότε μεγάλον βλαστόν, το δε λινάρι εἶχε δέσει τα σπέρματά του.

Εξ. 9,32 ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγησαν, ὄψιμα γὰρ ἦν.

Εξ. 9,32 Ο σίτος ὁμως και η ολύρα (εἶδος λευκοῦ σίτου) δεν κατεστράφησαν, διότι ἦσαν ὄψιμα.

Εξ. 9,33 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραώ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν.

Εξ. 9,33 Εξήλθεν ο Μωϋσής από τα ανάκτορα του Φαραώ και, ἔξω από την πόλιν, ὑψωσε τα χέρια του προς τον Θεόν. Αμέσως δε αι βρονταί και η χάλαζα εσταμάτησαν και οὔτε σταγόν βροχής δεν ἔσταξεν εις την γην.

Εξ. 9,34 ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι πέπαυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναί, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

- Εξ. 9,34 Ο Φαραώ ειδών ότι εσταμάτησαν η βροχή και η χάλαζα και οι κεραυνοί, ημάρτησε και πάλιν ενώπιον του Θεού, και εσκληρύνθη η καρδιά αυτού και των αυλικών του.
- Εξ. 9,35 καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 9,35 Εσκληρύνθη η καρδιά του Φαραώ και δεν αφήκεν ελευθέρους τους Ισραηλίτας να αναχωρήσουν, όπως τον είχε διατάξει δια του Μωϋσέως ο Θεός.

## ΕΞΟΔΟΣ 10

- Εξ. 10,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· εἴσελθε πρὸς Φαραώ· ἐγὼ γὰρ ἐσκήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ’ αὐτούς·
- Εξ. 10,1 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “εἴσελθε εἰς τα ανάκτορα προς τον Φαραώ. Εγὼ δια την κακότητά του παρεχώρησα να σκληρυνθῇ η καρδιά αυτού και των αυλικών του δια να ἔλθουν εναντίον αὐτῶν ως τιμωρία εν συνεχείᾳ τα θαύματά μου.
- Εξ. 10,2 ὅπως διηγῆσησθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
- Εξ. 10,2 Θα γίνουν αυτά, δια να διηγῆσθε και σεις εἰς τα τέκνα σας και εἰς τα παιδιά των τέκνων σας, πως και με πόσας τιμωρίας ἐπαίδευσά εγὼ τους Αἰγυπτίους, να αναφέρετε τα θαύματά μου, τα οποία ἔκαμα εἰς αὐτούς, δια να μάθετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο παντοδύναμος Κυριος”.
- Εξ. 10,3 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραώ καὶ

εἶπαν αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων·  
ἕως τίνος οὐ βούλη ἐντραπήῃναί με; ἔξαποστείλον τὸν  
λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

Εξ. 10,3      Ἀνήλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών εἰς τὰ ανάκτορα τοῦ  
Φαραώ, παρουσιάσθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τοῦ εἶπαν·  
“Αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Εβραίων· Ἐως πότε δεν  
θέλεις να υποχωρήσης εἰς ἐμέ; Ἀφησε ἐλεύθερον τὸν λαόν  
μου, δια να με λατρεύσουν.

Εξ. 10,4      ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ  
ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὖριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ  
πάντα τὰ ὄριά σου,

Εξ. 10,4      Ἐὰν ὁμως δεν θελήσης να αποστείλῃς ἐλεύθερον τὸν λαόν  
μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω αὖριον αὐτὴν τὴν ὥραν πολλήν  
ακρίδα ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς χώρας σου.

Εξ. 10,5      καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν  
τὴν γῆν, καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ  
καταλειφθέν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἢ χάλαζα, καὶ κατέδεται  
πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς·

Εξ. 10,5      Καὶ θα σκεπάσῃ αὐτὴ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ δεν θα  
ἠμπορῇς να ἴδῃς τὸ ἔδαφος. Αὐτὴ θα καταφάγῃ ὅ,τι  
ἀπέμεινεν εἰς τὴν χώραν σου, ὅ,τι χλωρό σας ἀφήκε ἡ  
χάλαζα. Θα καταφάγῃ καὶ κάθε δένδρον, τὸ ὁποῖον  
φυτρώνει εἰς τὴν χώραν σας.

Εξ. 10,6      καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν  
θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν  
Αἰγυπτίων, ἃ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ’  
οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ’ ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς  
γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς  
ἔξῃλθεν ἀπὸ Φαραώ.

Εξ. 10,6      Ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ακρίδων θα γεμίσουν τὰ ανάκτορά σου,  
αἱ οἰκίαι τῶν αὐλικῶν σου καὶ ὅλαι αἱ οἰκίαι εἰς ὅλην τὴν  
χώραν τῆς Αἰγύπτου. Γεγονότα τα ὁποῖα ποτὲ δεν εἶδαν οἱ

πατέρες σου, ούτε οι προπάπποι αυτών από την ημέραν που  
εγεννήθησαν εις την χώραν αυτήν μέχρι σήμερον, θα  
πραγματοποιηθούν αύριον”. Είπεν ο Μωϋσής και στραφείς  
ανεχώρησεν από τα ανάκτορα του Φαραώ.

Εξ. 10,7 καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραώ πρὸς αὐτόν· ἕως  
τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς  
ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ  
εἰδέναι βούλη ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος;

Εξ. 10,7 Οἱ αὐλικοὶ τοῦ Φαραώ εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν· “ἕως πότε θα  
ἔχωμεν αὐτὸ το βᾶσανο με τοὺς Ἰσραηλίτας; Στείλε τοὺς  
ἐλευθέρους τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς νὰ λατρεύσουν τὸν  
Θεὸν τῶν· ἢ θέλεις νὰ μάθης ὅτι κατεστράφη ἡ Αἴγυπτος  
καὶ ἔπειτα νὰ τοὺς ἀφήσης;”

Εξ. 10,8 καὶ ἀπέστρεψαν τὸν τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς  
Φαραώ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε  
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ  
πορευόμενοι;

Εξ. 10,8 Οἱ αὐλικοὶ τοῦ Φαραώ τρομοκρατημένοι ἀπὸ τὰς μέχρι τῆς  
ἡμέρας ἐκείνης πληγὰς ὠδήγησαν πάλιν τὸν Μωϋσῆν καὶ  
τὸν Ἀαρὼν πρὸς τὸν Φαραώ. Ὁ ὁποῖος καὶ τοὺς εἶπε·  
“πηγαίνετε νὰ λατρεύσετε Κυρίον τὸν Θεὸν σας. Ἀλλὰ ποῖοι  
καὶ ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ πορευθῶν διὰ τὸν  
σκοπὸν αὐτόν;”

Εξ. 10,9 καὶ λέγει Μωυσῆς· σὺν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις  
πορευσόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσι καὶ  
προβάτοις καὶ βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἐορτὴ Κυρίου τοῦ  
Θεοῦ ἡμῶν.

Εξ. 10,9 Ὁ Μωϋσῆς τοῦ ἀπήντησε· “θὰ πορευθῶμεν μαζὴ με τοὺς  
νέους καὶ τοὺς γέροντας, με τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας  
μας, με τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια μας καὶ τοῦτο, διότι ἡ  
ἡμέρα αὕτη θὰ εἶναι ἐορτὴ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας”.

Εξ. 10,10 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἔστω οὕτω, Κύριος μεθ’ ὑμῶν·

καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν;  
ἴδετε ὅτι πονηρία πρόσκειται ὑμῖν.

Εξ. 10,10

Ο Φαραώ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “ας γίνῃ ὅπως εἶπατε, ὁ Κύριος  
ας εἶναι μαζὴ σας· ἐπειδὴ ἀφήνω σας ἐλευθέρους να  
αναχωρήσετε, μήπως σκέπτεσθε να πάρετε μαζὴ σας και τα  
παιδιά σας; Προσέξατε, διότι πιθανόν να κρύπτη κάποια  
πονηρίαν ἢ πάνδημος αὐτὴ ἀναχώρησίς σας. Ἴσως  
σκέπτεσθε να δραπετεύσετε.

Εξ. 10,11

μὴ οὕτως· πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ  
λατρευσάτωσαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε.  
ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ.

Εξ. 10,11

Ἀλλὰ δεν θα γίνῃ ἔτσι ἡ ἀναχώρησίς σας. Ἀς πορευθοῦν  
μόνον οἱ ἄνδρες, και αὐτοὶ ας λατρεύσουν τὸν Θεόν.  
Ἀλλωστε σεις οἱ ἴδιοι αὐτὸ ζητεῖτε”. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Μωϋσῆς  
καὶ ὁ Ααρών ἐπέμενον εἰς τὴν πρότασίν των, τοὺς ἐξεδίωξαν  
ἀπὸ τα ἀνάκτορα τοῦ Φαραώ.

Εξ. 10,12

εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ  
γῆν Αἰγύπτου, καὶ ἀναβήτω ἀκρις ἐπὶ τὴν γῆν καὶ  
κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν  
καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν ὑπελίπετο ἢ χάλαζα.

Εξ. 10,12

Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀπλῶσε τὸ χεῖρ σου  
πρὸς ὅλην τὴν γην τῆς Αἰγύπτου· θα ἀναβοῦν και θα  
επιπέσουν ἀκρίδες καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς χώρας, αἱ  
οποῖαι θα καταφάγουν κάθε χλόην τῆς γῆς και κάθε καρπὸν  
δένδρου, που ἀφήκεν ἡ χάλαζα”.

Εξ. 10,13

καὶ ἐπῆρε Μωυσῆς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ  
Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν  
ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρῶτ' ἐγενήθη,  
καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα

Εξ. 10,13

Υψωσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ράβδον τοῦ στον οὐρανόν, και ὁ  
Κύριος ἤγειρε νότιον ἄνεμον εἰς τὴν γην τῆς Αἰγύπτου ὅλην  
τὴν ἡμέραν ἐκείνην και ὅλην τὴν νύκτα· ἐγίνε πρῶτ' και ὁ

- Εξ. 10,14 νότιος άνεμος παρέσυρε τας ακρίδας,  
καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου, καὶ  
κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα·  
προτέρᾳ αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἀκρίς καὶ μετὰ ταῦτα  
οὐκ ἔσται οὕτως.
- Εξ. 10,14 και τας ἔφερεν εἰς ὅλην τὴν Αἰγυπτον. Αὐταὶ δε ἐπέλεσαν  
καὶ ἐκάλυψαν ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Αἰγύπτου εἰς σμήνη  
ἀπειροπληθῆ. Οὐδέποτε προηγουμένως παρουσιάσθη τόση  
πολλὴ ἀκρίς καὶ οὔτε μετὰ ταῦτα θα παρουσιασθῇ τόσον  
πλήθος.
- Εξ. 10,15 καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ· καὶ  
κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν  
καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ  
ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ  
βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.
- Εξ. 10,15 Τα σμήνη τῶν ἀκρίδων ἐσκέπασαν τὴν ὄψιν τῆς Αἰγύπτου  
καὶ κατεστράφη ἡ χώρα ἐκείνη, διότι αἱ ἀκρίδες κατέφαγον  
ὅλον τὸ χόρτον τῆς γῆς καὶ ὅλους τοὺς καρποὺς τῶν  
δένδρων, ὅσα εἶχον ἀπομείνει ἀπὸ τὴν χάλαζαν. Καὶ δὲν  
ἔμεινε πλέον τίποτε τὸ χλωρὸν οὔτε εἰς τὰ δένδρα οὔτε εἰς  
τὰ χόρτα τῶν πεδιάδων καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς  
Αἰγύπτου.
- Εξ. 10,16 κατέσπευδε δὲ Φαραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν  
λέγων· ἡμάρτηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ  
εἰς ὑμᾶς·
- Εξ. 10,16 Εστειλε τότε ἐσπευσμένως ὁ Φαραὼ, ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν  
καὶ τὸν Ααρών καὶ τοὺς εἶπε· “ἡμάρτησα ἐνώπιον Κυρίου  
τοῦ Θεοῦ σας καὶ ἐνώπιόν σας.
- Εξ. 10,17 προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν καὶ  
προσεύξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ  
περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον.
- Εξ. 10,17 Δεχθήτε τὴν μετάνοιάν μου καὶ συγχωρήσατέ μου πάλιν τὴν

παρούσαν αμαρτίαν. Προσευχηθήτε προς τον Κυριον τον Θεόν σας, δια να ευδοκήση και απομακρύνη από εμέ αυτήν την θανάσιμον καταστροφήν”.

Εξ. 10,18 ἔξῃλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραώ καὶ ἠΰξατο πρὸς τὸν Θεόν.

Εξ. 10,18 Εφυγεν ο Μωϋσής από τα ανάκτορα το Φαραώ και προσευχήθη προς τον Θεόν.

Εξ. 10,19 καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὸν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἔρυθρὰν θάλασσαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

Εξ. 10,19 Και ο Κυριος ήγειρεν άνεμον σφοδρόν από την Μεσόγειον θάλασσαν, ο οποίος παρέσυρε την ακρίδα και την έρριπεν εις την Ερυθράν θάλασσαν, ώστε καιμμία ακρίς δεν απέμεινε εις όλην την γην της Αιγύπτου.

Εξ. 10,20 καὶ ἐσκήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ. καὶ οὐκ ἔξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Εξ. 10,20 Ο Κυριος παρεχώρησε και εσκληρύνθη πάλιν η καρδιά του Φαραώ και δεν αφήκεν ελευθέρους τους υιούς Ισραήλ να αναχωρήσουν.

Εξ. 10,21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφητὸν σκότος.

Εξ. 10,21 Ο Κυριος ειπεν στον Μωϋσήν· “άπλωσε το χέρι σου στον ουρανόν και ας απλωθή σκότος εις όλην την χώραν της Αιγύπτου· πυκνό, ψηλαφητό σκοτάδι”.

Εξ. 10,22 ἔξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος, θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας,

Εξ. 10,22 Ηπλωσεν ο Μωϋσής την χείρα του στον ουρανόν και έγινε κατ' αρχάς ελαφρό σκοτάδι, έπειτα βαθύ σκοτάδι και θύελλα εις όλην την γην της Αιγύπτου επί τρεις ημέρας.

- Εξ. 10,23 καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας,  
καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς  
ἡμέρας· πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν, οἷς  
κατεγίνοντο.
- Εξ. 10,23 Εξ αιτίας του πυκνοτάτου αυτού σκότους κανείς δεν είδεν  
ούτε τον πλησίον αδελφόν του και κανείς δεν εσηκώθη από  
την κλίνην του κατά τας τρεις αυτὰς ημέρας. Μονον δε εις  
την περιοχὴν, εις την οποίαν κατοικοῦσαν οι Ισραηλίται,  
ἦτο φως και εις ὅλα τα ἔργα, με τα οποία ησχολοῦντο.
- Εξ. 10,24 καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·  
βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, πλην τῶν  
προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε· καὶ ἡ ἀποσκευὴ  
ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ’ ὑμῶν,
- Εξ. 10,24 Εκάλεσε πάλιν ο Φαραὼ τον Μωϋσῆν και τον Ααρών και  
τους εἶπε· “πηγαίνετε ὅπου θέλετε, λατρεύσατε Κυριον τον  
Θεὸν σας, πάρετε μαζὴ σας και τα παιδιὰ σας, ἀλλὰ τα  
πρόβατα και τα βόδια σας θα τα αφήσετε ἐδῶ”.
- Εξ. 10,25 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν  
ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ἃ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ  
ἡμῶν·
- Εξ. 10,25 Του εἶπε τότε ο Μωϋσῆς· “ὄχι μόνον θα πάρωμε μαζὴ μας  
τα πρόβατα και τα βόδια μας, ἀλλὰ και συ ο ἴδιος θα μας  
δώσης ζῶα δια τα ολοκαυτώματά μας και δια τας ἄλλας  
θυσίας, τας οποίας θα προσφέρωμεν στον Κυριον και Θεὸν  
μας.
- Εξ. 10,26 καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ’ ἡμῶν, καὶ οὐχ  
ὑπολειψόμεθα ὀπλήν· ἀπ’ αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα  
λατρεῦσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί  
λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς  
ἐκεῖ.
- Εξ. 10,26 Λοιπὸν και τα ζῶα μας θα ἔλθουν μαζὴ μας, και δεν θα  
αφήσωμεν οὔτε ἓνα νύχι των. Διότι ἀπὸ αυτὰ τα ζῶα θα

πάρωμεν, δια να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κυριον τον Θεόν μας. Ημείς, άλλωστε, δεν γνωρίζομεν ποία ζώα θα προσφέρωμεν θυσίαν εις Κυριον τον Θεόν μας, έως ότου φθάσωμεν εκεί, όπου θα πρσφερθή η θυσία”.

Εξ. 10,27      έσκήρυνε δέ Κύριος τήν καρδίαν Φαραώ καί ούκ έβουλήθη έξαποστεΐλαι αυτούς.

Εξ. 10,27      Ο Κυριος παρεχώρησε και πάλιν να σκληρυνθή δια την κακότητά της η καρδιά του Φαραώ, ο οποίος και δεν ηθέλησε να αφήση ελευθέρους τους Ισραηλίτας.

Εξ. 10,28      καί λέγει Φαραώ· άπελθε άπ’ έμοϋ· πρόσεχε σεαυτῷ έτι προσθεΐναι ιδεΐν μου τὸ πρόσωπον· ἥ δ’ αν ήμέρα όφθῆς μοι, άποθανῆ.

Εξ. 10,28      Γεμάτος δε οργήν εφώναξε προς τον Μωϋσήν “φύγε από εμπρός μου. Πρόσεχε, μήπως τυχόν και θελήσης να ξαναδής το πρόσωπόν μου. Την ημέραν που θα τολμήσης να παρουσιασθής εμπρός μου,θα θανατωθής”.

Εξ. 10,29      λέγει δέ Μωυσής· είρηκας· ούκ έτι όφθῆσομαί σοι είς πρόσωπον.

Εξ. 10,29      Ο Μωϋσής με δικαίαν αγανάκτησιν του απήντησε· “το είπες ! Δεν θα παρουσιασθώ πλέον ενώπιόν σου”.

## ΕΞΟΔΟΣ 11

Εξ. 11,1      Εΐπε δέ Κύριος πρὸς Μωυσήν· έτι μίαν πληγήν έγώ έπάξω έπὶ Φαραώ καί έπ’ Αΐγυπτον, καί μετά ταϋτα έξαποστελεΐ ύμᾱς έντεϋθεν· όταν δέ έξαποστεΐλλη ύμᾱς, σὺν παντὶ έκβαλεΐ ύμᾱς έκβολῆ.

Εξ. 11,1      Επειτα από τα γεγονότα αυτά είπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “μίαν ακόμη πληγήν θα επιφέρω εγώ εναντίον του Φαραώ και της Αιγύπτου, και μετά ταύτα θα σας αφήση ελευθέρους να φύγετε από εδώ. Όταν δε θα σας αποστείλη,

- θα σας αφήση να φύγετε με όλα τα υπάρχοντά σας.
- Εξ. 11,2      λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.
- Εξ. 11,2      Λαλησε λοιπόν κρυφίως εἰς τα αὐτιά του λαοῦ σου καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς νὰ ζητήσῃ ὁ καθένας ἀπὸ τὸν γείτονά του Αἰγύπτιον ἀργυρά καὶ χρυσά σκεύη καὶ ἱματισμόν”.
- Εξ. 11,3      Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.
- Εξ. 11,3      Εἰδωκεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν χάριν στὸν λαόν του ἀπέναντι τῶν Αἰγυπτίων, ὥστε ἐκεῖνοι ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς ὅσα τοὺς ἐχρειάζοντο. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀνεδείχθη μέγας, πολὺ μέγας καὶ ἐνδοξὸς ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων, ἐνώπιον τοῦ Φαραὼ καὶ ἐνώπιον τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ.
- Εξ. 11,4      Καὶ εἶπε Μωυσῆς· τὰδε λέγει Κύριος· περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου,
- Εξ. 11,4      Εἶπε δὲ ὁ Μωϋσῆς στὸν Φαραὼ· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Κατὰ τὸ μεσονύκτιον εἰσέρχομαι εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 11,5      καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους,
- Εξ. 11,5      Καὶ θὰ ἀποθάνῃ κάθε πρωτότοκον εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Φαραὼ, ὁ ὁποῖος, κάθεται στὸν βασιλικὸν θρόνον, ἕως τοῦ πρωτοτόκου τῆς δούλης ἢ τοῦ ἀνδρὸς ὁποῖος κάθεται στὸν χειρόμυλόν τῆς, καὶ μέχρι τοῦ πρωτοτόκου παντὸς ζώου.
- Εξ. 11,6      καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι

προστεθήσεται.

Εξ. 11,6

Εξ αιτίας του θανάτου των πρωτοτόκων θα γίνη μεγάλη γοερά κραυγή καθ' όλην την χώραν της Αιγύπτου, τέτοια, οποία δεν έγινε μέχρι τώρα και ούτε θα γίνη στο μέλλον.

Εξ. 11,7

καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσει αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅπως εἰδῆς ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

Εξ. 11,7

Μεταξύ όμως των Ισραηλιτών ούτε κύων δεν θα μурμουρίση με την γλώσσαν του. Θα επικρατήση απόλυτος ηρεμία από ανθρώπου έως κτήνους. Αυτά δε όλα θα γίνουν, δια να γνωρίσης πόσα θαύματα κάμνει ο Θεός δια να δοξάση τους Ισραηλίτας απέναντι των Αιγυπτίων.

Εξ. 11,8

καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρὸς με καὶ προσκυνήσουσί με λέγοντες· ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου, οὗ σὺ ἀφηγῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. ἔξηλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ.

Εξ. 11,8

Επειτα από αυτά όλοι οι δούλοι σου θα έλθουν προς εμέ, θα με προσκυνήσουν και θα εἰπουν· Αναχώρησε από την χώραν μας συ και όλος ο λαός, του οποίου είσαι αρχηγός. Και έπειτα από αυτά θα αναχωρήσω ελεύθερος πλέον από την Αίγυπτον”. Γεμάτος δε ιεράν αγανάκτησα εξήλθεν ο Μωϋσής από τα ανάκτορα του Φαραώ.

Εξ. 11,9

εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ, ἵνα πληθύνων πληθυνῶ μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Εξ. 11,9

Εἶπεν ο Κυριος στον Μωϋσήν· “Δεν θα σας ακούση και πάλιν ο Φαραύ· ώστε εγώ θα αναγκασθώ να πληθύνω ακόμη περισσότερο τα σημεία και τα τέρατα εις την Αίγυπτον”.

Εξ. 11,10

Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραὼ·

έσκληρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν ἑξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Εξ. 11,10      Ο Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών ἔκαμαν ὅλα αὐτὰ τα καταπληκτικὰ σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου ἐναντίον τοῦ Φαραώ. Ὁ δε Κύριος παρεχώρησε νὰ σκληρυνθῇ ἡ καρδιά τοῦ Φαραώ, ὁ ὁποῖος καὶ δὲν υπῆκουσεν εἰς τὴν θεῖαν ἐντολὴν νὰ ἀποστείλῃ ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

## ΕΞΟΔΟΣ 12

Εξ. 12,1      Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών ἐν γῇ Αἰγύπτου λέγων.

Εξ. 12,1      Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών, ὅταν ἀκόμῃ ἦσαν εἰς τὴν Αἰγύπτον·

Εξ. 12,2      ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνσὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Εξ. 12,2      “ὁ μὴν αὐτός θὰ εἶναι διὰ σὰς ἡ ἀρχὴ τῶν ἄλλων μηνῶν, ὁ πρῶτος μετὰ τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους.

Εξ. 12,3      λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ’ οἴκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ’ οἰκίαν.

Εξ. 12,3      Λάλησε πρὸς ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶπε εἰς αὐτούς· Τὴν δεκάτην αὐτοῦ τοῦ μηνὸς θὰ πάρῃ κάθε οἰκογενειάρχης ἀνὰ ἐν πρόβατον διὰ τὴν οἰκογένειάν του, διὰ τὴν οἰκίαν του.

Εξ. 12,4      ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ’ ἑαυτοῦ τὸν

- γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν·  
ἕκαστος τὸ ἄρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον.
- Εξ. 12,4 Εὰν δε τα μέλη της οικογενείας του είναι ολίγα, ὥστε να μη  
ημπορουν να φάγουν τα πρόβατον, ο οικογενειάρχης θα  
προσκαλέση ἀπὸ την οικογένειαν του γείτονός του  
ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, εἰς ἕκαστον ἀπὸ των ὁποίων  
θα υπολογισθῇ ἡ ἀνάλογος μερίς ἀπὸ το πρόβατον.
- Εξ. 12,5 πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ  
τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε.
- Εξ. 12,5 Το πρόβατον θα εἶναι ἀρτιμελές, χωρὶς σωματικὴν τινα  
βλάβην, ἀρσενικὸν ἐνὸς ἐτους. Ἡμπορεῖτε να πάρετε ἡ  
ἀμνὸν ἡ ἐρίφιον.
- Εξ. 12,6 καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς  
τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν  
αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς  
ἐσπέραν.
- Εξ. 12,6 Τούτο θα διατηρηθῇ ἐν ζωῇ μέχρι τῆς δεκάτης τετάρτης του  
μηνός, ὁπότε ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θα σφάξουν αὐτὸ κατὰ την  
ἐσπέραν τῆς ἡμέρας αὐτῆς.
- Εξ. 12,7 καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν  
δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιὰν ἐν τοῖς οἴκοις, ἐν οἷς ἐὰν  
φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς,
- Εξ. 12,7 Οἱ οικογενειάρχαι θα πάρουν ἀπὸ το αἷμα του σφαγίου  
αυτοῦ καὶ θα θέσουν στους δύο παραστάτας καὶ στο  
ἀνώφλιον των θυρῶν των οἰκιῶν των, ἐντὸς των ὁποίων  
αυτοὶ θα φάγουν τον ἀμνὸν ἡ το ἐρίφιον.
- Εξ. 12,8 καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅπτα πυρὶ καὶ  
ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται.
- Εξ. 12,8 Θα φάγουν δε το κρέας κατὰ την νύκτα αὐτὴν, ψημένον εἰς  
την φωτιά. Θα το φάγουν με ἄζυμον ἄρτον καὶ πικρὰ χόρτα.
- Εξ. 12,9 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὦμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι,  
ἀλλ' ἢ ὅπτα πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς

ένδοσθίοις.

- Εξ. 12,9 Δεν θα φάγετε το κρέας ωμών η, βραστόν αλλά ψημένον εις την φωτιάν. Και θα φάγετε όλον τον αμνόν και το κεφάλι και τα πόδια και τα εντόσθια.
- Εξ. 12,10 οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ καὶ ὅστούν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ ἐν πυρὶ κατακαύσετε.
- Εξ. 12,10 Ἐως το πρωῒ τίποτε δεν θα αφήσετε ἀπὸ αὐτό και οστούν δεν θα συντρίψετε ἀπὸ αὐτό. Ἐάν ὁμως και μείνη κάτι μέχρι το πρωῒ, θα το καύσετε εις την φωτιάν.
- Εξ. 12,11 οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμένοι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἐστὶ Κυρίῳ.
- Εξ. 12,11 Κατ' αὐτὸν τον τρόπον θα το φάγετε· η μέση σας θα εἶναι ζωσμένη, τα υποδήματά σας φορεμένα εις τα πόδια σας και αι ράβδοι εις τα χέρια σας. Θα φάτε αὐτό βιαστικά. Αὐτό εἶναι Πάσχα (=Διάβασις) Κυρίου.
- Εξ. 12,12 καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν· ἐγὼ Κύριος.
- Εξ. 12,12 Διότι κατὰ την νύκτα αὐτὴν θα περάσω την χώραν της Αιγύπτου και θα θανατώσω κάθε πρωτότοκον της Αιγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως ζώου και θα εκδικηθῶ ὅλους τους ψευδεῖς θεοὺς των Αιγυπτίων. Εγὼ εἶμαι ο Κυριος και Θεός.
- Εξ. 12,13 καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ, καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν παῖω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 12,13 Το αἷμα τοῦτο του αμνοῦ εις τας οικίας σας, εις τας οποίας μένετε, θα εἶναι σημεῖον δι' ἐμέ. Θα ἴδω το αἷμα τοῦτο, θα

σας προφυλάξω από την τιμωρίαν και δεν θα σας κτυπήση η θανατική πληγή, όταν εγώ θα κτυπώ την χώραν της Αιγύπτου.

Εξ. 12,14 καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον· καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτήν.

Εξ. 12,14 Την ημέραν αυτήν του Πασχα πρέπει να την ενθυμήσθε πάντοτε. Θα την καθιερώσετε ως εορτήν προς τιμήν και δόξαν του Κυρίου εις ὅλας τας δια μέσου των αἰώνων γενεάς σας. Θα την ορίσετε και θα την εορτάζετε ως αἰώνιον ἀπαράβατον νόμον.

Εξ. 12,15 ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγη ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης.

Εξ. 12,15 Επὶ ἑπτὰ ἡμέρας θα τρώγετε ἄζυμα, ψωμί χωρὶς προζύμι. Ἀπὸ την πρώτην ἡμέραν θα εξαφανίζετε ἀπὸ το σπίτι σας κάθε ἐνζυμον ἄρτον. Οποῖος θα φάγη ἐνζυμον ἄρτον (ψωμί ζυμωμένο με προζύμι) ἀπὸ την πρώτην μέχρι την εβδόμην ἡμέραν του Πασχα θα ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν.

Εξ. 12,16 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἀγία, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλην ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν.

Εξ. 12,16 Ἡ πρώτη ἡμέρα θα θεωρηθῇ και θα κληθῇ ἀγία και ἐπίσημος, ὅπως ἐπίσης ἀγία και ἐπίσημος θα εἶναι και η εβδόμη ἡμέρα. Κατὰ τας ἡμέρας της εορτῆς του Πασχα δεν θα ἐπιδοθῇτε εἰς ἔργα, που απαιτοῦν ολόκληρον την φροντίδα σας, πλην μόνον εἰς ἐκεῖνα που εἶναι ἀπαραίτητα δια την συντήρησίν σας. Ἀυτὰ μόνον τα ἔργα θα κάμνετε.

- Εξ. 12,17 καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον.
- Εξ. 12,17 Θα φυλάξετε αὐτὴν τὴν ἐντολὴν δια τὴν εορτὴν τοῦ Πάσχα, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν θα ἀπελευθερώσω τὴν δύναμίν σας καὶ θα σας βγάλω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ θα καθιερώσετε τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας ὡς παντοτεινὴν εορτὴν.
- Εξ. 12,18 ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς, ἕως ἑσπέρας.
- Εξ. 12,18 Θα ἀρχίσετε νὰ τρώγετε ἄζυμα ἀπὸ τὴν ἐσπέραν ποὺ ἀρχίζει ἡ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς εικοστῆς πρώτης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς.
- Εξ. 12,19 ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτὸν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἐν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς·
- Εξ. 12,19 Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας δὲν θὰ εὐρεθῇ ἐνζυμος ἄρτος εἰς τὰς οἰκίας σας. Ὅποιος δὲ φάγῃ ἐνζυμον ἄρτον, θὰ ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐκ μέσου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, εἴτε ὡς ξένος παρεπιδημεῖ εἰς τὴν χώραν σας εἴτε ἀνήκει στους ἐντοπίους.
- Εξ. 12,20 πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.
- Εξ. 12,20 Τίποτε το ἐνζυμον δὲν θὰ φάγετε. Εἰς ὅλας δὲ τὰς κατοικίας σας θὰ τρώγετε ἄζυμον ἄρτον”.
- Εξ. 12,21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν καὶ θύσατε τὸ πάσχα.
- Εξ. 12,21 Προσεκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλην τὴν γερουσίαν τῶν

Ισραηλιτών και τους είπε· “πηγαίνετε και πάρετε ο καθένας δια την οικογένειάν του ανά εν πρόβατον και θυσιάσατε τον πασχάλιον αυτόν αμνόν.

Εξ. 12,22 λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῒ.

Εξ. 12,22 Θα λάβετε δέσμην ἀπὸ ὑσσώπου θα βυθίσετε αὐτὴν στο αἶμα, που θα το ἔχετε ἐντὸς δοχείου πλησίον τῆς θύρας. θα αλείψετε τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας καὶ τοὺς δύο παραστάτας αὐτῆς με τὸ αἶμα, που θα εἶναι πλησίον εἰς τὴν θύραν. Κανεῖς δε ἀπὸ σας δεν θα βγῇ ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ μέχρι τῆς πρωῒας.

Εξ. 12,23 καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ὄψεται τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, καὶ παρελεύσεται Κύριος τὴν θύραν καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.

Εξ. 12,23 Διότι θα διέλθῃ ὁ Κύριος καὶ θα θανατώσῃ τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων. Θα ἴδῃ δε τὸ αἶμα στο ἀνώφλιον καὶ στους δύο παραστάτας τῆς θύρας καὶ θα προσπεράσῃ ὁ Κύριος τὴν θύραν σας. Δεν θα ἀφήσῃ τὸν ἐξολοθρευτὴν ἄγγελον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς οἰκίας σας καὶ νὰ πλήξῃ δια θανάτου.

Εξ. 12,24 καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος.

Εξ. 12,24 Θα φυλάξετε αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ὡς νόμον ἀπαράβατον δια τὸν εαυτὸν σας καὶ τοὺς ἀπογόνους σας στους αἰῶνας.

Εξ. 12,25 ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῶ Κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην.

Εξ. 12,25 Οταν δε εἰσέλθετε εἰς τὴν γην, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος, καθὼς ἔχει υποσχεθῇ, θα σας δώσῃ, θα φυλάξετε τὴν εορτὴν

αυτήν.

Εξ. 12,26 καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν· τίς ἡ λατρεία αὕτη;

Εξ. 12,26 Οταν δε σας ερωτουν τα παιδια σας, τι ειναι και τι σημαίνει αυτη η εορτη;

Εξ. 12,27 καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς· θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο. καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε.

Εξ. 12,27 Θα απαντήσετε εις αυτά· το Πασχα τούτο είναι θυσία προς τον Κυριον, ο οποίος επροστάτευσε τας οικογενείας των Ισραηλιτών εις την Αίγυπτον, όταν εθανάτωσε τα πρωτότοκα των Αιγυπτίων, τας δε ιδικας μας οικογενείας επροφύλαξεν από τον όλεθρον”. Ηκουσεν αυτά ο λαός, ἐσκυψαν με ευλάβειαν και με ευγνωμοσύνην προσεκύνησαν τον Κυριον.

Εξ. 12,28 καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν.

Εξ. 12,28 Απεχώρησαν οι Ισραηλῖται και έκαμαν όσα είχε διατάξει ο Κυριος στον Μωϋσήν και τον Ααρών. Ετσι ακριβώς έκαμαν.

Εξ. 12,29 Ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους.

Εξ. 12,29 Οταν δε ήλθε το μεσονύκτιον της νυκτός εκείνης, εκτύπησεν ο Κυριος δια θανάτου κάθε πρωτότοκον εις την χώραν της Αιγύπτου, από το πρωτότοκον του Φαραώ που κάθεται στον θρόνον, έως το πρωτότοκον της αιχμαλώτου που είναι φυλακισμένη στον λάκκον, μέχρι και του πρωτοτόκου παντός κτήνους.

- Εξ. 12,30 καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ· οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ἣ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.
- Εξ. 12,30 Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ηγέρθη ὁ Φαραὼ καὶ ὅλοι οἱ αὐλικοὶ αὐτοῦ καὶ ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐγένετο μεγάλη γοερά κραυγὴ εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, διότι δὲν υπήρχεν οἰκία, ὅπου δὲν κατέκειτο καὶ ἓνας νεκρὸς.
- Εξ. 12,31 καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· βαδίζετε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε·
- Εξ. 12,31 Ὁ Φαραὼ ἐκάλεσε κατὰ τὴν νύκτα τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς εἶπε· “σηκωθῆτε καὶ φύγετε ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ σεις καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται. Πηγαίνετε καὶ λατρεύσατε Κύριον τὸν Θεὸν σας, ὅπως εἶπατε.
- Εξ. 12,32 καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαμβάνοντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὲ καμὲ.
- Εξ. 12,32 Παρετε μαζὴ σας τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια σας καὶ πηγαίνετε· προσευχηθῆτε δὲ καὶ υπέρ εμοῦ”.
- Εξ. 12,33 καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γάρ, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.
- Εξ. 12,33 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπιμόνως ἐβίαζον τοὺς Ἰσραηλῖτας νὰ φύγουν ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον ἀπὸ τὴν χώραν των, διότι ἔλεγον· “ἀν δὲν φύγουν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, ἡμεῖς ὅλοι θὰ ἀποθάνωμεν”.
- Εξ. 12,34 ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.
- Εξ. 12,34 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς χωρὶς ἀργοπορίαν ἔσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ. Καὶ ἐν τῇ βίᾳ των ἐτύλιξαν εἰς τὰ ἱμάτιά των τὸ

ζυμάρι πριν ακόμη αυτό ζυμωθεί με την ζύμη, το εφορτώθησαν στους ώμους των και εξεκίνησαν.

Εξ. 12,35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς, καὶ ἦτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν·

Εξ. 12,35 Οι Ισραηλίται έκαμαν προηγουμένως όπως τους είχε συμβουλεύσει ο Μωϋσής· εζήτησαν δηλαδή από τους Αιγυπτίους αργυρά και χρυσά σκεύη, όπως επίσης και ιματισμόν.

Εξ. 12,36 καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους.

Εξ. 12,36 Ο δε Κυριος έδωκε κάποιαν ιδιαίτεραν χάριν στον λαόν του ενώπιον των Αιγυπτίων, και οι Αιγύπτιοι προθύμως έδωκαν εις αυτούς ο,τι τους είχαν ζητήσει. Ετσι δε οι Ισραηλίται επήραν μαζί των, ωσάν λάφυρα, πολλά αντικείμενα αξίας από τους Αιγυπτίους.

Εξ. 12,37 Ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσοῦ εἰς Σοκχώθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς,

Εξ. 12,37 Εξεκίνησαν λοιπόν οι Ισραηλίται από την περιοχήν Ραμεσσή και ήλθον εις Σοκχώθ. Οι άνδρες, οι οποίοι απετέλουν τον πεζικόν στρατόν, ήσαν εξακόσiai χιλιάδες, πλην, φυσικά, των παιδιών και του αμάχου πληθυσμού.

Εξ. 12,38 καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

Εξ. 12,38 Μαζή με τους Ισραηλίτας έφυγε και άλλος ανάμικτος λαός από Αιγυπτίους και ετέρους αλλοεθνείς. Παρέλαβον δε οι Ισραηλίται μαζή των και τα πρόβατα και τα βόδια και τα κτήνη των, κοπάδια πολλά.

Εξ. 12,39 καὶ ἔπεσαν τὸ σταῖς, ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους· οὐ γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ

αυτούς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν.

Εξ. 12,39 Εζύμωσαν δε εἰς Σοκχώθ τα προζύμια, που εἶχαν πάρει μαζή των ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐψησαν λαγάνες εἰς τὴν φωτιάν. Το φύραμα δεν εἶχε υποστή ζύμωσιν τὴν ὥραν, που οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς ἐξηνάγκασαν νὰ φύγουν, αὐτοὶ δε δεν ἠμποροῦσαν νὰ παραμείνουν ὥστε νὰ ζυμώσουν αὐτό, οὔτε δε καὶ ἐπρόλαβαν νὰ παραλάβουν τροφίμα δια τὸν δρόμον των.

Εξ. 12,40 ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναάν, ἔτη τετρακόσια τριάκοντα.

Εξ. 12,40 Ο χρόνος τῆς παραμονῆς των Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τότε που ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Χαναάν, ἦσαν τετρακόσια τριάκοντα ἔτη.

Εξ. 12,41 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός.

Εξ. 12,41 Ἐπειτα δε ἀπὸ τα τετρακόσια τριάκοντα αὐτὰ ἔτη ἐξήλθεν ὁλος αὐτός ο στρατός του Κυρίου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐν καιρῷ νυκτός.

Εξ. 12,42 προφυλακὴ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν.

Εξ. 12,42 Ἀγρυπνοὶ κατὰ διαταγὴν του Κυρίου ἐμείναν οἱ Ἰσραηλῖται κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς τοὺς ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Νύξ ἀγρυπνίας θα εἶναι ἡ ἡμερομηνία αὕτη στο μέλλον χάριν του Κυρίου, ὥστε ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται νὰ τὴν τιμοῦν ὡς εορτὴν εἰς ὅλας αὐτῶν τας γενεὰς.

Εξ. 12,43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών· οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ·

Εξ. 12,43 Ο Κύριος εἶπε τότε στον Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών· “αὐτός εἶναι ὁ νόμος του Πασχα· κανεῖς ἀλλοεθνὴς δεν θα τρώγῃ

από αυτό.

Εξ. 12,44 καὶ πάντα οἰκέτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν, καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ·

Εξ. 12,44 Καθε δούλον ἢ δια χρημάτων αγορασθέντα δούλον θα τον περιτάμῃς καὶ τότε θα ἔχῃ το δικαίωμα να φάγῃ ἀπὸ τον πασχάλιον αμνόν.

Εξ. 12,45 πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

Εξ. 12,45 Ο ξένος, ὅπως καὶ ο ημερομισθιος εργάτης δεν θα φάγουν ἀπὸ αὐτό.

Εξ. 12,46 ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται, καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω· καὶ ὅστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ.

Εξ. 12,46 Μέσα εἰς την ἰδίαν οἰκίαν θα φαγῶθῃ καὶ ἐκτὸς της οἰκίας δεν θα ἐξέλθῃ κρέας. Δεν θα σπάσετε κανένα οστούν ἀπὸ τον πασχάλιον αμνόν.

Εξ. 12,47 πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό.

Εξ. 12,47 Αὐτό θα κάμουν ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται.

Εξ. 12,48 ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν, καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτό καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς· πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

Εξ. 12,48 Εὰν δε ἀπὸ ἄλλην τινὰ χώραν ἐλθῇ πρὸς σας ξένος να κάμῃ το Πάσχα Κυρίου, θα περιτάμῃ κάθε ἀρσενικόν αὐτοῦ καὶ κατόπιν θα προσέλθῃ να κάμῃ το Πάσχα τοῦτο με τα ἴδια δικαιώματα, που ἔχει καὶ ὁ Εβραῖος. Ἀλλὰ κανεῖς ἀπερίτμητος δεν θα φάγῃ ἀπὸ τον αμνόν του Πάσχα.

Εξ. 12,49 νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν.

Εξ. 12,49 Ο ἴδιος νόμος θα εἶναι δια τον ἐντόπιον Εβραῖον καὶ δια τον προσελθόντα μεταξύ σας ξένον πρὸς εορτασμόν του Πάσχα”.

Εξ. 12,50 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ

Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν.

Εξ. 12,50

Οἱ Ἰσραηλῖται ἐκαμαν, ὅπως ὁ Θεὸς δια τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ααρὼν τοὺς εἶχε διατάξει. Ἐτσι ἀκριβῶς ἐκαμαν.

Εξ. 12,51

καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

Εξ. 12,51

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπηλευθέρωσεν ὁ Κύριος τοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ τοὺς ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου με ὅλην αὐτῶν τὴν δύναμιν.

### ΕΞΟΔΟΣ 13

Εξ. 13,1

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Εξ. 13,1

Εἶπεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν·

Εξ. 13,2

ἀγιάσόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐμοὶ ἐστίν.

Εξ. 13,2

“να ἀφιερῶσης εἰς ἐμὲ κάθε πρωτότοκον, κάθε πρωτογέννητον μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει μήτραν, διότι τοῦτο ἀνήκει εἰς ἐμέ”.

Εξ. 13,3

Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη.

Εξ. 13,3

Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· “να ἐνθυμήσθε τὴν ἡμέραν αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποῖον ἐξήλθατε ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ τῆς φοβεράς δουλείας. Διότι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν δια τῆς παντοδυνάμου δεξιᾶς τοῦ σας ἐβγαλεν ὁ Θεὸς ἀπὸ ἐδῶ. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν δεν θα φάγεται ἄρτον, που ἔχει προζύμι.

Εξ. 13,4

ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν

νέων.

- Εξ. 13,4 Διότι σήμερον κατά τον μήνα τούτον των νέων σιτηρών  
εξέρχεσθε σεις ελεύθεροι από την Αίγυπτον.
- Εξ. 13,5 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς  
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ  
Ευαίων καὶ Ἰεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Φερεζαίων,  
ἣν ὥμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσιν  
γάλα καὶ μέλι, καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ  
μηνὶ τούτῳ.
- Εξ. 13,5 Όταν δε Κύριος ο Θεός σε εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν των  
Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων, των Ευαίων,  
των Ιεβουσαίων, των Γεργεσαίων καὶ των Φερεζαίων, εἰς  
τὴν χώραν τὴν ὁποίαν δι' ὅρκου υπεσχέθη στους πατέρας  
σου να δώσῃ εἰς σέ, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ῥέει γάλα καὶ μέλι,  
πρέπει να προσφέρῃς τὴν λατρείαν αὐτὴν κατὰ τὸν μήνα  
τούτον.
- Εξ. 13,6 ἔξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ  
Κυρίου·
- Εξ. 13,6 Επὶ ἐξ ἡμέρας θα τρώγετε ἄρτον χωρὶς προζύμι. Ἡ ἐβδόμη  
ἡμέρα- ὅπως καὶ ἡ πρώτη- θα εἶναι ἐπίσημος ἑορτὴ τοῦ  
Κυρίου.
- Εξ. 13,7 ἄζυμα ἔδεσθε ἐπτὰ ἡμέρας, οὐκ ὀφθήσεται σοι  
ζυμωτόν, οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.
- Εξ. 13,7 Ἄρτον χωρὶς προζύμι θα τρώγετε ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας. Δεν θα  
παρουσιασθῇ ἄρτος ἐνζυμος στο τραπέζι σου, οὔτε θα  
υπάρξῃ ἐνζυμος ἄρτος εἰς τὴν περιοχὴν σου.
- Εξ. 13,8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων·  
διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὥς ἐξεπορευόμην  
ἐξ Αἰγύπτου.
- Εξ. 13,8 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θα πληροφορήσῃς τὸν υἱόν σου,  
ὅτι τοῦτο γίνεται εἰς ἀνάμνησιν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐκαμεν  
ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Θεός, ὅταν με τὴν ἰδικὴν τοῦ προστασίαν

εξηρχόμεθα ελεύθεροι από την Αίγυπτον.

Εξ. 13,9

καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐξ Αἰγύπτου.

Εξ. 13,9

Θα βάλῃς δε καὶ κάποιο σημάδι στο χέρι σου, δια να το βλέπῃς καὶ να ενθυμήσαι το γεγονὸς αὐτό της ἀπελευθερώσεώς σου. Ἐτσι δε ο Νόμος του Κυρίου θα εὐρίσκεται πάντοτε στο στόμα σου. Διότι με την παντοδύναμον δεξιάν του σε ἐβγαλεν ο Κύριος ελεύθερον ἀπὸ την Αἴγυπτον.

Εξ. 13,10

καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

Εξ. 13,10

Θα φυλάξετε αὐτὸν τον Νόμον κάθε χρόνον καὶ εἰς τας ἡμέρας του μηνός, που ἔχει ορίσει ο Κύριος.

Εξ. 13,11

καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν,

Εξ. 13,11

Ὅταν δε Κύριος ο Θεός σε εγκαταστήσῃ εἰς τὴν γην των Χαναναίων καὶ δώσῃ εἰς σε αὐτήν τὴν χώραν σύμφωνα με τὴν ἐνὸρκον υπόσχεσίν του πρὸς τους πατέρας σου,

Εξ. 13,12

καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά, τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα ἐὰν γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ Κυρίῳ.

Εξ. 13,12

θα βάλῃς κατὰ μέρος καὶ θα αφιερώσῃς πρὸς τον Κυριον κάθε ἀρσενικὸν πρωτογέννητον. Καθε, λοιπόν, πρωτογέννητον ἀρσενικὸν ἀπὸ τα βόδια σου καὶ ἀπὸ τα ζῶα σου, ὅσα θα γεννηθοῦν μεταξύ σας, θα τα αφιερώσῃς στον Κυριον.

Εξ. 13,13

πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό. πᾶν πρωτότοκον

ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώση.

Εξ. 13,13

Ομως κάθε πρωτογέννητον ὄνου θα το αντικαταστήσης με πρόβατον. Εάν δεν το αντικαταστήσης με πρόβατον, θα προσφέρης αντ' αυτού το ανάλογον χρήμα. Επίσης δια καθ' πρωτότοκον ἀνθρώπου θα καταβάλῃς στον ναόν το καθοριζόμενον χρήμα.

Εξ. 13,14

ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων· τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·

Εξ. 13,14

Εάν μετὰ ταῦτα σε ἐρωτήσῃ ὁ υἱός σου· Τι εἶναι αὐτό που κάνεις; Θα του ἀπαντήσῃς· αὐτό το κάμνω, δια να ἐνθυμούμεθα πάντοτε ὅτι ὁ Κύριος με το παντοδύναμον χέρι του μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ την Αἴγυπτον, ἀπὸ την χώραν της δουλείας.

Εξ. 13,15

ἡνίκα δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά, τῷ Κυρίῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι.

Εξ. 13,15

Οταν ὁ Φαραὼ ἐσκληρύνετο ἀπέναντί μας καὶ με κανένα τρόπον δεν ἠθέλε να μας ἀφήσῃ ἐλευθέρους, ὁ Θεός, δια να τον ἐξαναγκάσῃ, ἐθανάτωσε κάθε πρωτότοκον εἰς την χώραν των Αἰγυπτίων ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι κτήνους. Δια τοῦτο καὶ ἐγὼ κάθε ἀρσενικὸν πρωτότοκον ἀπὸ τα ζῶα το προσφέρω θυσίαν στον Κύριον, δια κάθε δε πρωτότοκον των υἱῶν Ἰσραὴλ καταβάλλομεν εἰς ἐξαγοράν χρήμα στον ναόν, ὥστε το πρωτότοκον να μένῃ στον οἶκον του πατρὸς του.

Εξ. 13,16

καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.

- Εξ. 13,16 Και εις ανάμνησιν αυτού του γεγονότος θα έχης κάποιο σημείον στο χέρι σου, το οποίον βλέπων πάντοτε, θα ενθυμήσαι ότι ο Κυριος με το παντοδύναμον χέρι του σε έβγαλεν ελεύθερον από την Αίγυπτον”.
- Εξ. 13,17 Ώς δέ έξαπέστειλε Φαραώ τόν λαόν, ούχ ώδήγησεν αυτούς ό Θεός όδόν γής Φυλιστιείμ, ότι έγγύς ήν· είπε γάρ ό Θεός· μήποτε μεταμελήση τῷ λαῷ ιδόντι πόλεμον, καί αποστρέψη είς Αίγυπτον.
- Εξ. 13,17 Όταν δε ο Φαραώ αφήκεν ελεύθερον τον ισραηλιτικόν λαόν, ο Θεός δεν τους ωδήγησε κατ' ευθείαν εις την Χαναάν δια μέσου της χώρας των Φιλισταίων, διότι η χώρα αυτή ήτο πλησίον της Αιγύπτου. Ο Θεός εσκέφθη, μήπως τυχόν συναντήση πόλεμον εκ μέρους των Φιλισταίων ο ισραηλιτικός λαός και μεταμεληθείς επιστρέψη εις την Αίγυπτον.
- Εξ. 13,18 καί έκύκλωσεν ό Θεός τόν λαόν όδόν τήν είς τήν έρημον, είς τήν έρυθράν θάλασσαν, πέμπτη δέ γενεᾷ ανέβησαν οί υιοί Ίσραήλ έκ γής Αίγύπτου.
- Εξ. 13,18 Δι' αυτό διέταξεν ο Θεός να πορευθούν οι Ισραηλίται κυκλικώς δια της οδού, που οδηγεί εις την έρημον και εις την Ερυθράν Θαλασσαν. Οι Ισραηλίται κατά την πέμπτην γενεάν, από τότε που εισήλθον εις την Αίγυπτον, εξήλθον από αυτήν.
- Εξ. 13,19 καί έλαβε Μωυσής τὰ όστᾱ Ίωσήφ μεθ’ έαυτοῦ· ὅρκω γάρ ὥρκισε τούς υίους Ίσραήλ λέγων· έπισκοπή έπισκέπεται ύμᾱς Κύριος καί συνανοίσετέ μου τὰ όστᾱ έντεῦθεν μεθ’ ύμῶν.
- Εξ. 13,19 Ο δε Μωϋσής επήρε μαζή του και τα οστά του Ιωσήφ, διότι ο Ιωσήφ είχεν ορκίσει τους Ισραηλίτας λέγων· “θα σας επισκεφθή ασφαλώς και βεβαίως ο παντοδύναμος Κυριος, δια να σας επαναφέρη εις την Χαναάν. Να πάρετε τότε μαζή σας από εδώ τα οστά μου”.

- Εξ. 13,20 ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχώθ  
ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὀθώμ παρὰ τὴν ἔρημον.
- Εξ. 13,20 Εξεκίνησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν Σοκχώθ καὶ  
στρατοπέδευσαν εἰς Ὀθώμ, πλησίον τῆς ἐρήμου.
- Εξ. 13,21 ὁ δὲ Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης,  
δειῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός·
- Εξ. 13,21 Ὁ δε Θεὸς ὠδηγοῦσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς εδεικνυε τὴν ὁδόν  
κατὰ μεν τὴν ἡμέραν με νεφέλην ὑπὸ μορφήν στύλου, τὴν  
δε νύκτα με πύρινον στύλον, ὥστε καὶ νὰ τοὺς φωτίζει.
- Εξ. 13,22 οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ  
στῦλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.
- Εξ. 13,22 Ποτέ δε ὁ στῦλος τῆς νεφέλης κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὁ  
στῦλος τοῦ πυρός κατὰ τὴν νύκτα δὲν ἔλειψαν ἐνώπιον τοῦ  
ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

## ΕΞΟΔΟΣ 14

- Εξ. 14,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 14,1 Ελάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τοῦ εἶπε·
- Εξ. 14,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες  
στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ  
μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης,  
ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν, ἐνώπιον αὐτῶν  
στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,2 “εἰπέ τοὺς Ἰσραηλῖτας νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὴν Ὀθώμ καὶ  
νὰ στρατοπεδεύσουν ἀπέναντι, τῆς Επαύλεως, ποὺ κεῖται  
μεταξὺ τῆς Μαγδώλου καὶ τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης,  
καταντικρὺ τῆς Βεελσεπφῶν. Ἀπέναντι αὐτῶν θὰ  
στρατοπεδεύσης, πλησίον τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης.
- Εξ. 14,3 καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ

πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ· συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος.

Εξ. 14,3 Ο Φαραώ, ὅταν ἴδῃ τούτο, θα εἴπῃ στον λαόν του· Αὐτοὶ οἱ Ἰσραηλῖται περιπλανῶνται εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, διότι τοὺς ἔχει κλείσει ἡ ἔρημος καὶ δεν γνωρίζουν πού να κατευθυνθούν.

Εξ. 14,4 ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ καταδιώξεταί ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραώ καὶ ἐν πᾶσι τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. καὶ ἐποίησαν οὕτως.

Εξ. 14,4 Εγὼ θα παραχωρήσω να σκληρυνθῇ ἡ καρδιά του Φαραώ καὶ παρά τας τιμωρίας πού ἔλαβε, θα ἐξέλθῃ ἀμετανόητος εἰς καταδίωξιν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τότε θα δοξασθῶ ἐγὼ δια τὴς ολοκληρωτικῆς συντριβῆς του Φαραώ καὶ ὅλου του στρατοῦ του, καὶ θα μάθουν ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος”. Οἱ Ἰσραηλῖται ἔκαμαν ὅπως διέταξεν ὁ Θεός.

Εξ. 14,5 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδιά Φαραώ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν· τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν;

Εξ. 14,5 Ἀνηγγέλη στον βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι ἔχει φύγει ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός καὶ μετεστράφη ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ τῶν αὐλικῶν του ἐναντίον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν· “τί εἶναι αὐτό πού ἐκάμαμεν, να ἀφήσωμεν ἐλευθέρους να φύγουν τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἔτσι να μὴ ἐργάζονται δι’ ἡμᾶς ὡς δούλοι;”

Εξ. 14,6 ἔζευξεν οὖν Φαραώ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ’ ἑαυτοῦ

Εξ. 14,6 Ο Φαραώ διέταξε καὶ ἐζευξαν τὰ πολεμικά του ἄρματα καὶ παρέλαβε μαζὴ του ὅλον τὸν στρατὸν του.

- Εξ. 14,7 καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων.
- Εξ. 14,7 Ἐλαβεν ἑξακόσια ἐκλεκτὰ ἄρματα, ὅλον το ἱππικὸν των Αἰγυπτίων και τους ἐμπείρους εἰς πόλεμον ἀρχηγούς, και ἐξήλθε ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν.
- Εξ. 14,8 καὶ ἐσκήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ.
- Εξ. 14,8 Ο Κυριος εἶχε παραχωρήσει να σκληρυνθῇ η καρδιά του βασιλέως της Αἰγύπτου και των αυλικῶν του, και ἔτσι ἀμετανόητος ο Φαραὼ ἀπὸ τας τόσας τιμωρίας ἐκινήθη ὀπίσω των Ἰσραηλιτῶν εἰς καταδίωξιν αὐτῶν. Οἱ Ἰσραηλίται ὁμως ἐπροχωροῦσαν προστατευόμενοι ἀπὸ τὴν ἐνδοξον και παντοδύναμον χεῖρα του Θεοῦ.
- Εξ. 14,9 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὔροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραὼ καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν.
- Εξ. 14,9 Οἱ Αἰγύπτιοι τους ἐκυνήγησαν και τους ἐφθασαν στρατοπεδευμένους πλησίον της Ερυθρᾶς Θαλάσσης. Ὅλον το ἱππικόν, τα ἄρματα του Φαραὼ, οἱ ἱππεῖς και ὅλη η στρατιὰ αὐτοῦ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον της Επαύλεως ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Βεελσεπφῶν.
- Εξ. 14,10 καὶ Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀρῶσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,
- Εξ. 14,10 Ο Φαραὼ ὠδηγοῦσε το στράτευμά του. Οἱ Ἰσραηλίται ὑψώσαντες τα βλέμματά των εἶδον κατάπληκτοι ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον στρατοπεδεύσει ὀπισθεν αὐτῶν.

- Τρομαγμένοι εβόησαν προς τον Κυριον·  
Εξ. 14,11 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου;
- Εξ. 14,11 και φοβούμενοι σφαγὴν των εις την ἐρημον εἶπον εν τη ολιγοπιστία των προς τον Μωϋσῆν· “μήπως, επειδὴ δεν υπάρχουν τάφοι εις την Αἴγυπτον, μας ἐβγαλες να φονευθῶμεν εις την ἐρημον; Τι εἶναι αὐτό που μας ἐκαμες βγάζοντας ημᾶς ἀπὸ την Αἴγυπτον;
- Εξ. 14,12 οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες· πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.
- Εξ. 14,12 Μηπως ημεῖς, ὅταν ευρισκόμεθα εις την Αἴγυπτον, δεν σου εἶχαμεν εἶπει, ἀφησέ μας ἐδῶ να εἴμεθα και να εργαζώμεθα ὡς δούλοι δια τους Αιγυπτίους; Διότι εἶναι προτιμότερον να εἴμεθα δούλοι στους Αιγυπτίους, παρὰ να αποθάνωμεν εις αὐτὴν την ἐρημον”.
- Εξ. 14,13 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· θαρσεῖτε, στήτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
- Εξ. 14,13 Απῆντησε δε ο Μωϋσῆς προς τον λαόν· “ἔχετε θάρρος. Σταθήτε ακλόνητοι και ανδρείοι και θα ιδήτε την σωτηρίαν, την ὁποίαν σήμερον θα πραγματοποιήσῃ ο Θεός προς χάριν σας. Διότι, ὅπως βλέπετε τα αιγυπτιακά στρατεύματα σήμερον, δεν πρόκειται ποτέ πλέον να τα ἴδετε στο μέλλον.
- Εξ. 14,14 Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.
- Εξ. 14,14 Ο Κυριος θα πολεμήσῃ δια την σωτηρίαν σας. Λοιπὸν σταματήσατε τα παράπονα και περιμένετε με πίστιν”. Και ο Μωϋσῆς ἐπεδόθη εις θερμὴν προσευχὴν προς τον Κυριον.

- Εξ. 14,15 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν·
- Εξ. 14,15 Του εἶπε δε ο Κυριος· “τι φωνάζεις προς ἐμέ προσευχόμενος; Εἰπέ στους Ἰσραηλίτας να ετοιμασθoύν δια να αναχωρήσουν.
- Εξ. 14,16 καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν.
- Εξ. 14,16 Συ δε σήκωσε την ῥάβδον σου, ἄπλωσε το χέρι σου εἰς την θάλασσαν καὶ διαχώρισε αὐτήν εἰς τα δύο. Καὶ αφοῦ διαχωρισθῇ ἡ θάλασσα, ας εἰσέλθουν οἱ Ἰσραηλίται εἰς την ξηράν δια μέσου αὐτῆς οδόν.
- Εξ. 14,17 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.
- Εξ. 14,17 Εγὼ δε θα παραχωρήσω να σκληρυνθῇ ἡ καρδιά του Φαραώ καὶ ὅλων των Αἰγυπτίων, ὥστε αμετανόητοι αὐτοὶ καὶ ἀπὸ τοῦτο το θαῦμα να εἰσέλθουν εἰς την θάλασσαν ὀπίσω ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας. Τότε θα φανῇ ἡ δόξα μου, διότι ο Φαραώ καὶ ὅλη ἡ στρατιά του καὶ τα ἅρματα καὶ το ἱππικόν του θα πνιγoύν εἰς την θάλασσαν, ἐνὼ σεις θα σωθῇτε υγιεῖς εἰς την ἀπέναντι ἀκτὴν.
- Εξ. 14,18 καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ.
- Εξ. 14,18 Καὶ ὅταν ἔτσι δοξασθῶ με την καταστροφὴν του Φαραώ καὶ των αρμάτων καὶ του ἱππικοῦ, θα μάθουν ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ο Θεός”.
- Εξ. 14,19 ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν

ὀπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.

Εξ. 14,19

Επειτα ἀπὸ αὐτὰ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπροπορεύετο ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀνῆλθε πρὸς τὰ ἄνω καὶ μετέβη ὀπισθεν τοῦ στρατοπέδου. Ὑψώθη ἐπίσης καὶ ἡ στήλη τῆς νεφέλης ποῦ εὐρίσκετο ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοῦς καὶ ἐστάθη ὀπισθεν αὐτῶν.

Εξ. 14,20

καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος, καὶ διῆλθεν ἡ νύξ, καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα·

Εξ. 14,20

Ἡ νεφέλη δηλαδὴ αὐτὴ παρενετέθη μετὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐκεῖ ἐστάθη. Ἐγινε δὲ σκότος καὶ πυκνὴ ομίχλη. Ἐπέρασεν ἡ νύκτα καὶ δὲν ἦλθον εἰς ἐπαφὴν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ δύο στρατόπεδα.

Εξ. 14,21

ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ.

Εξ. 14,21

Ὁ Μωϋσῆς ἀπλώσε τὸ χεῖρ τοῦ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ ἀμέσως ὁ Θεὸς ἐξαπέλυσε καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἰσχυρότατον νότιον ἄνεμον εἰς τὴν θάλασσαν, διηρέθη τὸ ὕδωρ εἰς δύο καὶ ἔκαμε ξηρὸν τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης.

Εξ. 14,22

καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ ἐυωνύμων·

Εξ. 14,22

Οἱ Ἰσραηλίται εἰσῆλθον εἰς τὴν ξηρὰν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης, τὰ δὲ ὕδατα αὐτῆς ἐκατέρωθεν τῆς διόδου εἶχαν γίνεαι ἀκίνητα ὡς δύο τεῖχη, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἀριστερῶν, διὰ τοὺς διερχομένους Ἰσραηλίτας.

Εξ. 14,23

καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν,

πᾶς ἵππος Φαραώ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται, εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.

Εξ. 14,23

Οἱ Αἰγύπτιοι κατεδίωξαν τοὺς Ἰσραηλῖτας, ἠκολούθησαν ὀπίσω αὐτῶν, ὅλον τα ἱππικόν του Φαραώ καὶ τα ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται καὶ ἐπροχωροῦσαν δια τοῦ ξηροῦ βυθοῦ μεταξὺ τῶν διαχωρισμένων υδάτων τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης.

Εξ. 14,24

ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐθνητῇ καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων

Εξ. 14,24

Κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας καὶ πρὸς τὸ γλυκοχάραμα ἔρριψεν ὁ Θεὸς δια τοῦ πυρίνου στύλου ὠργισμένον βλέμμα κατὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπροκάλεσε ταραχὴν καὶ σύγχυσιν στὸν στρατὸν τῶν.

Εξ. 14,25

καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι· φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους.

Εξ. 14,25

Ενέπλεξε τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς τροχοὺς τῶν ἀρμάτων μάχης μεταξὺ τῶν καὶ ὥθησεν αὐτοὺς ὀρμητικῶς εἰς καταστροφὴν. Ἐντρομοὶ τότε οἱ Αἰγύπτιοι εἶπαν· “ὦς φύγωμεν ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας, διότι ὁ Κύριος πολεμεῖ ἐναντίον μας εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν”.

Εξ. 14,26

εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας.

Εξ. 14,26

Ὅταν δὲ ἐξήλθον οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν ἀντίπεραν ἀκτὴν, εἶπεν ὁ Κύριος στὸν Μωϋσῆν· “ἀπλωσε τὸ χεῖρ σου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγὼ θὰ ἐπαναφέρω τὰ ὕδατα εἰς τὴν θέσιν τῶν καὶ θὰ καταποντίσω τοὺς

- Αιγυπτίους, τα ἄρματα των και τους αναβάτας αυτών”.
- Εξ. 14,27 ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,27 Απλῶσε πράγματι τὸ χέρι τοῦ ο Μωϋσῆς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸ ὕδωρ ἀποκατεστάθη κατὰ τὴν πρωΐαν, εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν. Οἱ Αἰγύπτιοι προσεπάθησαν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὸ κατακαλύπτον αὐτοὺς ὕδωρ. Ὁ Κύριος ὁμῶς ἐξετίναξε τοὺς Αἰγυπτίους με τὰ ἐπερχόμενα κύματα καὶ τοὺς διεσκόρπισεν ἐντὸς τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,28 καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν, εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὐ κατελήφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.
- Εξ. 14,28 Τα ὕδατα ἐπανελθόντα εἰς τὴν προτέραν των θέσιν ἐσκέπασαν τὰ πολεμικὰ ἄρματα, τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ Φαραώ, ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶχαν εἰσέλθει εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ καταδιώξουν τοὺς Ἰσραηλίτας. Δὲν ἀπέμεινεν οὔτε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς.
- Εξ. 14,29 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων.
- Εξ. 14,29 Οἱ δε Ἰσραηλίται ἐπροχώρησαν χαίροντες διὰ τῆς ξηρᾶς τοῦ βυθοῦ ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὰ δε ὕδατα αὐτῆς εἶχον σταθῇ ἀκίνητα, τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ ἀριστερῶν.
- Εξ. 14,30 καὶ ἐρρύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,30 Καὶ ἐσώσεν ἔτσι ὁ Κύριος τοὺς Ἰσραηλίτας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τὰ χέρια των Αἰγυπτίων. Εἶδον οἱ Ἰσραηλίται νεκροὺς πλέον τοὺς Αἰγυπτίους νὰ ἐκβράζωνται ἀπὸ τὰ

κύματα εις την παραλίαν,  
Εξ. 14,31 εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε  
Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν Κύριον  
καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι  
αὐτοῦ.

Εξ. 14,31 Εἶδον ὁμῶς ἀκόμη καὶ τὸ παντοδύναμον χεῖρι τοῦ Θεοῦ· ὅσα  
ο παντοδύναμος Κύριος δια τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐπραξε  
κατὰ τῶν Αἰγυπτίων. Εφοβήθησαν τὸν Κύριον, ἐπίστευσαν  
εἰς αὐτὸν περισσότερον καὶ στὸν δούλον τοῦ Μωϋσῆν.

## ΕΞΟΔΟΣ 15

Εξ. 15,1 Τότε ἦρε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ὁδὴν ταύτην  
τῷ Θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως  
γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς  
θάλασσαν.

Εξ. 15,1 Τότε ἔφαλεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἱμαζή με αὐτοῦ οἱ Ἰσραηλίται,  
αὐτὸν τὸν ευχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Θεὸν λέγοντες·  
“ας ψάλωμεν καὶ ας δοξολογήσωμεν τὸν Κύριον, διότι με  
θαυμαστὸν τρόπον μεγάλως εδοξάσθη. Ερριψε καὶ  
κατεπόντισεν εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς ἵππους τῶν Αἰγυπτίων  
μαζὴ με τοὺς ἵππους.

Εξ. 15,2 βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός  
μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ  
ὑψώσω αὐτόν.

Εξ. 15,2 Εἰς ἡμᾶς ὁμῶς ἐγενε βοηθὸς καὶ προστάτης καὶ μας ἐχάρισε  
σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν. Αὐτός ἐστίν ὁ Θεός μας καὶ αὐτόν  
θα δοξάσωμεν. Εἶναι ὁ Θεός τῶν πατέρων μας καὶ αὐτόν θα  
μεγαλύνωμεν.

Εξ. 15,3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Εξ. 15,3 Εἶναι ὁ Κύριος, ποὺ συντρίβει τοὺς ἐχθροὺς καὶ νικά στοὺς

- πολέμους. Κυριος είναι το όνομά του.
- Εξ. 15,4 ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς  
θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας  
κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
- Εξ. 15,4 Τα πολεμικά ἄρματα του Φαραὼ και την πολεμικήν του  
δύναμιν ἔρριψε και κατεπόντισεν εἰς την θάλασσαν,  
εκλεκτοὺς ἄνδρας των πολεμικῶν ἀρμάτων, μεγάλους και  
εμπείρους ἐρχηγοὺς ἐβύθισεν εἰς την Ερυθράν Θαλασσαν.
- Εξ. 15,5 πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσεί  
λίθος.
- Εξ. 15,5 Τους ἐσκέπασε το πέλαγος, ἐβυθίσθησαν στον πυθμένα σαν  
λίθος.
- Εξ. 15,6 ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου  
χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.
- Εξ. 15,6 Η παντοδύναμος δεξιὰ σου, Κυριε, ἐδοξάσθη δια της  
δυνάμεώς της, η δεξιὰ σου χεὶρ, Κυριε, συνέτριψε τους  
ἐχθρούς.
- Εξ. 15,7 καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς  
ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν  
αὐτοὺς ὡς καλάμην.
- Εξ. 15,7 Με την ἀπέραντον θεϊκὴν σου δόξαν κατέστρεψες τους  
ἀντιθέτους. Εξαπέστειλες ἐναντίον αὐτῶν την ὀργὴν σου  
και τους κατέφαγεν ἐξ ὁλοκλήρου, ὅπως η φλόγα  
κατατρώγει την καλάμιά.
- Εξ. 15,8 καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ·  
ἐπάγη ὥσεί τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ  
τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 15,8 Με την πνοὴν και μόνον του θυμοῦ σου διηρέθη εἰς δύο το  
ὕδωρ της θαλάσσης, τα ὕδατα αὐτῆς ἐγιναν στερεὰ ὡσαν  
τείχος, ἐγιναν σαν πάγος σκληρά τα κύματά της ἐν τῷ μέσῳ  
αὐτῆς.
- Εξ. 15,9 εἶπεν ὁ ἐχθρός, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα,

ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Εξ. 15,9 Ο Αιγύπτιος εχθρὸς εἶπε τότε· Θα καταδιώξω και θα συλλάβω τους Ισραηλίτας, θα πάρω και θα μοιράσω την περιουσίαν των σαν λάφυρα, θα χορτάση η ψυχὴ μου, θα σφάξω με το μαχαίρι μου, θα κυριεύση το χέρι μου αυτούς και τα υπάρχοντά των.

Εξ. 15,10 ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μὸλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Εξ. 15,10 Συ ὁμως εξαπέλυσες τον ἀνεμον, ὡσάν ιδικὴν σου πνοήν, και τους εσκέπασεν η θάλασσα. Εβυθίσθησαν εις απροσμέτρητον βάθος βαρεῖς σαν το μολύβι.

Εξ. 15,11 τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι, δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Εξ. 15,11 Ποιὸς ἀπὸ τους ἄλλους θεοὺς εἶναι ὅμοιος με σένα, Κυριε; Ποιὸς εἶναι ὅμοιός σου, τὸσον πολὺ ἐνδοξος στους αγίους, τὸσον θαυμαστός εις ἐνδόξους ἐνεργείας, δημιουργὸς τὸσων καπληκτικῶν θαυμάτων;

Εξ. 15,12 ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

Εξ. 15,12 Απλώσες την παντοδύναμον δεξιάν σου και κατέπιεν η γη τους Αιγυπτίους.

Εξ. 15,13 ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.

Εξ. 15,13 Ωδήγησες με την χάριν και την αγαθότητά σου τον λαόν τούτον, τον ὁποῖον ἠλευθέρωσες ἀπὸ την τυραννίαν των Αιγυπτίων. Λιπόψυχον και αποκαρδιωμένον, τον ἐνίσχυσες με την δύναμίν σου και τον φέρεις τώρα εις τόπον ἅγιον, εις την γην της ἐπαγγελίας.

Εξ. 15,14 ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεῖμ.

- Εξ. 15,14 Τα καταπληκτικά αυτά γεγονότα τα επληροφορήθησαν ειδωλολατρικά έθνη και συνεταράχθησαν. Φοβοι και πόνοι κατέλαβαν τους κατοικούντας την χώραν των Φιλισταίων.
- Εξ. 15,15 τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.
- Εξ. 15,15 Ανεστατώθησαν τότε οι ηγεμόνες της Ιδουμαίας και οι ἄρχοντες των Μωαβιτών, διότι κατέλαβεν αὐτοὺς τρόμος· ἔλυωσαν ἀπὸ τον πανικόν των ὅλοι οι κάτοικοι της Χαναάν.
- Εξ. 15,16 ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
- Εξ. 15,16 Ἀς πέσῃ ἐπάνω των φόβος και τρόμος· ας απολιθωθοῦν, καθὼς θα αντικρῦζουν την μεγαλοπρεπή δύναμιν της παντοδυνάμου δεξιᾶς σου και ας μένουν παράλυτοι ἀπὸ τον πανικόν των, ἕως ὅτου διαβῇ ο λαός σου, αὐτός ο λαός σου τον οποίον συ ἔκαμες ιδικόν σου, ἕως ὅτου διαβῇ και εισέλθῃ εἰς την γην της επαγγελίας.
- Εξ. 15,17 εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω, Κύριε, ἀγίασμα, Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
- Εξ. 15,17 Οταν δε οδηγήσης μέσα εἰς την γην της επαγγελίας τους Ισραηλίτας, εγκατάστησε αὐτοὺς μονίμως και ασφαλῶς εἰς την περιοχὴν, την οποίαν συ τους ἔδωσες κληρονομίαν των, εἰς κατοικητήριόν σου ἔτοιμον, το οποίον συ δι' αὐτοὺς, Κυριε, ητοίμασες, στο ἀγίασμα το οποίον ἔχουν ετοιμάσει αι χεῖρες σου.
- Εξ. 15,18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι.
- Εξ. 15,18 Ο Κυριος εἶναι αὐτός, που βασιλεύει πάντοτε εἰς ὅλους τους αἰῶνας και πέραν των αἰώνων.
- Εξ. 15,19 ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς

θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ’ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ  
τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ  
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εξ. 15,19 Ἀς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός, διότι αὐτός εξαπέλυσε τὰ  
ὕδατα ἐναντίον τοῦ Φαραώ καὶ τῶν ἀρμάτων τοῦ καὶ τῶν  
ἀναβατῶν, ὅταν αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν θάλασσαν, δια να  
καταδιώξουν τοὺς Ἰσραηλίτας. Οἱ Ἰσραηλίται ὁμῶς  
ἐπρρεύθησαν δια ξηρᾶς ἀνάμεσα εἰς τὴν θάλασσαν”.

Εξ. 15,20 Λαβοῦσα δὲ Μαριάμ, ἡ προφήτις, ἡ ἀδελφὴ Ἀαρών, τὸ  
τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ  
γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν,

Εξ. 15,20 Ἡ Μαριάμ, ἡ προφήτις, ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρών, ἐπήρην στο χέρι  
τῆς τύμπανον, καὶ μαζὴ με αὐτὴν καὶ ὀπίσω ἀπὸ αὐτὴν  
εβγήκαν ὅλαι αἱ γυναῖκες τῶν Ἰσραηλιτῶν με τύμπανα καὶ  
χορούς, δια να πανηγυρίσουν τὴν θαυμαστὴν σωτηρίαν  
τῶν.

Εξ. 15,21 ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ λέγουσα· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ,  
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν  
εἰς θάλασσαν.

Εξ. 15,21 Ἐπρωτοστατοῦσε μετὰ αὐτῶν ἡ Μαριάμ καὶ ὅλαι  
ἀντιφωνικῶς ἔψαλλον· “ας ὑμνολογήσωμεν καὶ ας  
δοξάσωμεν τὸν Κύριον, διότι μεγάλως ἐδοξάσθη· ἵππους καὶ  
ἵππεις ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν”.

Εξ. 15,22 Ἐξῆρξε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης  
ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ  
ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ἠύρισκον  
ὕδωρ ὥστε πιεῖν.

Εξ. 15,22 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἀνέλαβε καὶ ὠδήγησεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς  
Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς  
τὴν ἔρημον Σούρ. Τρεῖς ἡμέρας ἐβάδιζαν εἰς τὴν ἔρημον  
αὐτὴν καὶ δὲν εὕρισκον νερό να πίου.

Εξ. 15,23 ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρᾶς,

πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία.

Εξ. 15,23      Ἦλθον εἰς Μερρά, ὅπου υπήρχεν ὕδωρ ἀλλὰ δεν ἠμποροῦσαν να το πίνουν, διότι ἦτο πικρὸν. Δια τοῦτο ἔδωσε ἓνα ἄλλο ὄνομα στον τόπον αὐτόν ο Μωϋσῆς, το ὄνομα “Πικρία”.

Εξ. 15,24      καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσεῖ λέγοντες· τί πιόμεθα;

Εξ. 15,24      Ο λαὸς ἔνεκα τῆς δίψης, που τον εβασάνιζεν, ἤρχισε να γογγύζη κατὰ του Μωϋσέως λέγων, “τι θα πίνωμεν;”

Εξ. 15,25      ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ αὐτόν ἐπείρασε.

Εξ. 15,25      Ο Μωϋσῆς προσηυχήθη βαβύτατα πρὸς τον Κυριον, και ο Κυριος απαντῶν εἰς την προσευχήν του ἔδειξεν εἰς αὐτόν ἓνα ξύλον και ἔβαλεν ο Μωυσῆς αὐτό στο ὕδωρ και αμέσως το ὕδωρ ἐγινε εὐγευστον, πόσιμον. Εκεί δε ὁ Θεός ἔδωσε δια του Μωυσέως εἰς τον λαόν εντολὰς, ἀλλὰ και δοκιμασίας, δια να φανῇ ἡ πίστις και ἡ υπακοή του.

Εξ. 15,26      καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίση ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἰώμενός σε.

Εξ. 15,26      Εἶπε δηλαδή· “ἐὰν με προσοχήν υπακούσης εἰς τας εντολὰς αὐτάς του Κυρίου και Θεοῦ σου και πράξης ὅσα εἶναι ευάρεστα εἰς αὐτόν και βάλῃς μέσα εἰς την καρδίαν σου τας εντολὰς του και φυλάξης ὅλα τα προστάγματά του, τότε δεν θα ἐπιφέρω ἐναντίον σου καμμίαν ασθένειαν, ἀπὸ ἐκείνας που ἐπέφερα κατὰ των Αἰγυπτίων. Διότι ἐγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σου, που ἔχω την δύναμιν να σε θεραπεύω και να σε

προφυλάσσω από νόσους και συμφοράς” !

Εξ. 15,27 Καὶ ἦλθοσαν εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

Εξ. 15,27 Οἱ Ἰσραηλῖται ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Μερράν καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, ὅπου υπήρχον δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα φοίνικες. Ἐκεῖ, πλησίον εἰς τὰ ὕδατα ἐστρατοπέδευσαν οἱ Ἰσραηλῖται.

## ΕΞΟΔΟΣ 16

Εξ. 16,1 Ἀπῆρσαν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ καὶ ἦλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀνὰ μέσον Αἰλεῖμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινά. τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

Εξ. 16,1 Ὅλος ὁ λαὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Αἰλεῖμ καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται μεταξύ τῆς Αἰλεῖμ καὶ τοῦ ὄρους Σινά. Ἐκεῖ, κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐκ τῆς Αἰγύπτου,

Εξ. 16,2 διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών,

Εξ. 16,2 ἐγόγγυζεν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ααρών καὶ εἶπαν εἰς αὐτούς· “καλύτερα νὰ εἴχαμε πεθάνει εἰς τὴν Αἰγύπτον κτυπημένοι με μίαν ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποὺ εἶχε στείλει ἐκεῖ ὁ Κύριος εἰς τὴν Αἰγύπτον, ὅπου ἐπὶ τέλους ἐκαθήμεθα πλησίον εἰς τὰ καζάνια τὰ γεμάτα κρέας καὶ ἐχορταίναμεν ψωμί καὶ φαγητόν,

Εξ. 16,3 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν

ἄρτους εἰς πλησμονήν· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ.

Εξ. 16,3 παρὰ που μας εβγάλατε εἰς τὴν ἔρημον αὐτὴν νὰ μας θανατώσετε ὅλους με τὴν πείναν”.

Εξ. 16,4 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πειράσω αὐτούς, εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ·

Εξ. 16,4 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “ἰδοὺ ἐγὼ θὰ βρέξω διασας ἄρτους ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς θὰ ἐξέλθῃ καὶ θὰ συλλέγουν ὅλοι κάθε ἡμέραν ὅσον τοὺς εἶναι ἀρκετόν δια τὴν ἡμέραν. Ἡ ἐντολὴ μου αὐτὴ εἶναι καὶ δοκιμασία δι’ αὐτούς, δια νὰ ἰδῶ, εἴ θὰ συμμορφωθοῦν με αὐτὴν ἢ, ὄχι.

Εξ. 16,5 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὁ ἄνθρωπος εἰσενέγκωσι, καὶ ἔσται διπλοῦν ὁ ἐὰν συναγάγῃ τὸ καθ’ ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

Εξ. 16,5 Κατὰ τὴν ἑκτὴν ὅμως ἡμέραν, τὴν παραμονὴν δηλαδὴ τοῦ Σαββάτου, θὰ προμηθευθοῦν καὶ θὰ φέρουν στο σπίτι των μεγαλυτέραν ποσότητα· διπλὴν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν συλλέγουν κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας”.

Εξ. 16,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐσπέρας γνώσεσθε ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

Εξ. 16,6 Ὁ Μωϋσὴς καὶ ὁ Ααρών εἶπαν πρὸς ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν· “αὐτὴν τὴν ἐσπέραν θὰ μάθετε, ὅτι ὁ Κύριος σας ἐβγάλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὄχι δια νὰ σας θανατώσῃ με τὴν πείναν.

Εξ. 16,7 καὶ πρῶτ’ ὄψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ’ ἡμῶν;

- Εξ. 16,7                    Αύριον το πρωϊ θα ιδήτε την δόξαν του Κυρίου, ο οποίος ήκουσε τον εναντίον του γογγυσμόν σας, διότι οι γογγυσμοί σας εναντίον αυτού στρέφονται. Ημείς τι είμεθα, ώστε να γογγύζετε εναντίον μας;”
- Εξ. 16,8                    καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωῒ εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ’ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ’ ἡμῶν ἐστὶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν· ἀλλ’ ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 16,8                    Και προσέθεσεν ἀκόμη ο Μωϋσής· “θα ιδήτε την πανάγαθον πρρστασίαν του Κυρίου, όταν την μεν εσπέραν θα σας δώση κρέατα να φάγετε, το δε πρωϊ ἀφθονο ψωμί, ώστε να χορτάσετε, διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας εναντίον ημών. Τι είμεθα ημεῖς και γογγύζετε εναντίον μας; Είμεθα απλοί υπηρέται του Θεού. Επομένως ο γογγυαμός σας δεν στρέφεται εναντίον μας, αλλά εναντίον του Θεού”.
- Εξ. 16,9                    εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· εἰπὸν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ· προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν.
- Εξ. 16,9                    Ο Μωϋσής εἶπεν στον Ααρών· “εἰπέ εἰς ὅλους τους Ἰσραηλίτας· Προσέλθετε ενώπιον του Κυρίου, παβρουσιασθήτε εἰς αὐτόν με ευλάβειαν, διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας”.
- Εξ. 16,10                    ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ἀαρών πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ.
- Εξ. 16,10                    Την ὥραν, που ο Ααρών ωμιλούσεν στο πλήθος των Ἰσραηλιτῶν, ἐστρεψαν ἐκεῖνοι τα βλέμματά των εἰς την ἔρημον και ιδού, ἐφάνηκε η δόξα του Κυρίου υπό μορφὴν νεφέλης.
- Εξ. 16,11                    καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 16,11                    Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν και εἶπεν·

- Εξ. 16,12 είσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων· τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρωῒ πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Εξ. 16,12 “ἤκουσα τον γογγυσμὸν των Ἰσραηλιτῶν. Εἰπέ εἰς αὐτούς· Την εσπέραν θα φάγετε κρέατα καὶ το πρωῒ θα χορτάσετε ἀπὸ ἄρτους· ἐτσι θα μάθετε ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Εξ. 16,13 ἐγένετο δὲ ἐσπέρα, καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ πρωῒ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς
- Εξ. 16,13 Οταν ἦλθεν ἡ εσπέρα, ἐπесαν πλήθος ορτύκια εἰς τὴν περιοχὴν, τόσα πολλὰ ὥστε ἐσκέπασαν τὴν κατασκήνωσιν των Εβραίων. Τὴν δε πρωῒαν, καθὼς ἐπαυεν ἡ πτώσις τῆς δρόσου γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν,
- Εξ. 16,14 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὥσεὶ κόριον λευκόν, ὥσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς.
- Εξ. 16,14 ἐφάνη αἴφνης ἀπλωμένον εἰς τὴν ἐρημον κάτι λεπτὸν, ὅπως εἶναι οἱ σπόροι ἀπὸ το κεχρί, καὶ λευκὸν ὅπως ο πάγος ἐπάνω εἰς τὴν γην.
- Εξ. 16,15 ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ· τί ἐστὶ τοῦτο; οὐ γὰρ ᾔδεισαν, τί ἦν. εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς· οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν·
- Εξ. 16,15 Οταν το εἶδον οἱ Ἰσραηλίται, ἐρωτούσαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον· “τι εἶναι τοῦτο;” Διότι δεν ἐγνώριζαν τι πράγματι ἦτο ἐκεῖνο. Ο Μωϋσῆς ὁμως τοὺς εἶπεν· “αὐτὸς εἶναι ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον ὁ Κυριος σας ἔδωκε νὰ φάγετε.
- Εξ. 16,16 τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος· συναγάγετε ἀπ’ αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας, γομὸρ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε.
- Εξ. 16,16 Αὐτὴ δε εἶναι ἡ ἐντολή, πὺ σας ἔδωσεν ὁ Κυριος·

Συλλέξατε από αυτό ο καθένας τόσον, όσον είναι αρκετόν δια τα μέλη της οικογενείας σας. Ενα γομόρ θα συλλέγετε δια το κάθε μέλος της οικογενείας σας, δια τον κάθε ομόσκηγόν σας”.

Εξ. 16,17 έποίησαν δέ οὕτως οί υιοί Ἰσραήλ καί συνέλεξαν ό τὸ πολὺ καί ό τὸ ἔλαττον.

Εξ. 16,17 Ετσι έκαμαν οι Ισραηλίται και εμάζεψαν άλλος πολύ και άλλος ολίγον

Εξ. 16,18 καί μετρήσαντες γομόρ, οὐκ έπλεόνασεν ό τὸ πολὺ, καί ό τὸ ἔλαττον οὐκ ἡλαττόνησεν· ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ’ ἑαυτῷ συνέλεξαν.

Εξ. 16,18 Όταν όμως εμέτρησαν το συλλεγέν ποσόν δια του δοχείου, που εχωρούσεν ένα γομόρ, είδαν ότι όποιος είχε συλλέξει πολύ δεν εξεπέρασε το ένα γομόρ, και όποιος εμάζεψεν ολίγον δεν είχεν ολιγώτερον από ένα γομόρ. Ο καθένας δηλαδή είχεν εις την διάθεσίν του ένα γομόρ δια το κάθε άτομον της οικογενείας του

Εξ. 16,19 εἶπε δέ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς· μηδεὶς καταλειπέτω ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ.

Εξ. 16,19 Είπε δε προς αυτούς ο Μωϋσής· “κανείς δεν θα αφήση περίσσευμα από αυτό δια την επομένην ημέραν”.

Εξ. 16,20 καί οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ· καί ἐξέξεσε σκώληκας καί ἐπώζεσε· καί ἐπικράνθη ἐπ’ αὐτοῖς Μωυσῆς.

Εξ. 16,20 Μερικοί όμως δεν υπήκουσαν στον Μωυσήν και αφήκαν περίσσευμα δια το άλλο πρωῒ. Αυτό όμως έβγαλε σκουλήκια και εβρώμησε. Επικράνθη ο Μωϋσής από την παρακοήν των αυτήν.

Εξ. 16,21 καί συνέλεξαν αὐτὸ πρωῒ πρωῒ, ἕκαστος τὸ καθῆκον αὐτῷ· ἡνίκα δέ διεθέρμαιεν ό ἥλιος, ἐτήκετο.

Εξ. 16,21 Καθε πρωῒ οι Ισραηλίται συνέλεγαν αυτό. Καθένας το καθωρισμένον δια την οικογένειάν του ποσόν. Όταν δε

- ἀνέτελλεν ὁ ἥλιος καὶ ἠύξανεν ἡ θερμότης, αὐτὸ ἔλυωνε.
- Εξ. 16,22 ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλαῖ, δύο γομόρ τῷ ἐνὶ· εἰσῆλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσῇ·
- Εξ. 16,22 Κατὰ τὴν ἕκτῃν ἡμέραν συνέλεξαν διπλὴν ποσότητα, δύο γομόρ περί τα ἐξ κιλὰ) δια κάθε άτομον. Οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπληροφόρησαν τὸν Μωϋσέα σχετικῶς.
- Εξ. 16,23 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς· οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν, ὃ ἐλάλησε Κύριος; σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ αὐρίον· ὅσα ἐὰν πέσσητε, πέσσετε, καὶ ὅσα ἐὰν ἔψητε, ἔψετε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρῶν.
- Εξ. 16,23 Ο δε Μωϋσῆς τοὺς εἶπεν· “αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἐντολή, ποὺ σας ἔδωσεν ὁ Κύριος; Αὐρίον εἶναι Σαββατον, ἡμέρα ἀναπαύσεως, ἀφιερωμένη στὸν Κύριον. Ὅσος ἄρτος σας χρειάζεται νὰ ζυμώσετε δια τὰς δύο ἡμέρας, ζυμώσατέ τοὺς σήμερον· καὶ ὅσα ἔχετε νὰ ψήσετε, ψήσατέ τὰ σήμερον. Ὅσα δε ἀπὸ αὐτὰ, ἀφοῦ φάγετε σήμερον, σας περισσεύουν, φυλάξατέ τὰ ὡς ἀπόθεμα δια τὴν αὐριανὴν ἡμέραν”.
- Εξ. 16,24 καὶ κατελίποσαν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώζεσεν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ.
- Εξ. 16,24 Ἀφήκαν τὸ περισσεύσαν ἀπὸ αὐτοῦ μέχρι τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὅπως τοὺς εἶχε διατάξει ὁ Μωϋσῆς. Εἶδαν δε ὅτι οὔτε ἐβρώμησεν οὔτε ἐβγάλε σκώληκας.
- Εξ. 16,25 εἶπε δὲ Μωυσῆς· φάγετε σήμερον, ἔστι γὰρ σάββατα σήμερον τῷ Κυρίῳ· οὐχ εὐρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ.
- Εξ. 16,25 Τοὺς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· “φάγετε σήμερον ἀπὸ τοῦ χθεσινὸν περισσεύμα, διότι σήμερον εἶναι Σαββατον, ἀφιερωμένον στὸν Κύριον καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ μᾶνα εἰς τὴν πεδιάδα.
- Εξ. 16,26 ἕξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα,

ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.

Εξ. 16,26 Εξ ἡμέρας θα συλλέγετε, την εβδόμην την ἡμέραν εἶναι Σαββατον, ἀνάπαυσις· δεν θα ὑπάρχη εἰς την πεδιάδα ο ἄρτος αὐτός”.

Εξ. 16,27 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξήλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὔρον.

Εξ. 16,27 Ἐν τούτοις κατὰ την εβδόμην ἡμέραν ἐξήλθον μερικοὶ ἀπὸ την κατασκήνωσιν του λαοῦ, δια να συλλέξουν ἀπὸ αὐτὸν τον ἄρτον, ἀλλὰ δεν εὐρήκαν.

Εξ. 16,28 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου;

Εξ. 16,28 Ο Κύριος εἶπε πρὸς τον Μωϋσῆν· “ἕως πότε δεν θέλετε να ὑπακούετε εἰς τας ἐντρίλας μου και στον νόμον μου;

Εξ. 16,29 ἴδετε, ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ.

Εξ. 16,29 Ἰδέτε, ο Κύριος σας διέταξε να τηρήτε ἀργίαν κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν του Σαββάτου. Δια τοῦτο και την ἑκτην ἡμέραν, την Παρασκευὴν, σας ἔδωκεν ἄρτους δια δύο ἡμέρας. Καθήσατε λοιπὸν ὅλοι μέσα εἰς τας κατοικίας σας. Κανεῖς δεν θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τον τόπον του κατὰ την εβδόμην ἡμέραν”.

Εξ. 16,30 καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ.

Εξ. 16,30 Ὑπήκουσεν ο λαὸς και ἐτήρησεν ἀργίαν, κατὰ την εβδόμην ἡμέραν.

Εξ. 16,31 καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μάν· ἦν δὲ ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν, τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι.

Εξ. 16,31 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐωνόμασαν αὐτὸν τον ἄρτον “μανά”. Ἦτο δε λευκὸν σαν σπόροι κορίου, η δε γεύσις του σαν τηγανίτα με

μέλι.

Εξ. 16,32 εἶπε δὲ Μωυσῆς· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος· πλήσατε τὸ γομὸρ τοῦ μάν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Εξ. 16,32 Ο Μωϋσῆς εἶπεν· “ἀκούστε την ἐντολήν, που ἔδωσεν ὁ Κυριος· γεμίσατε ἓνα γομὸρ ἀπὸ το μάνα καὶ φυλάξατέ το δια τας γενεάς, που θα ἔλθουν ὑστερον ἀπὸ σας, να ἴδουν τὸν ἄρτον τὸν ὁποῖον ἐφάγατε σεις εἰς τὴν ἐρημον, ὅταν σας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ὁ Κυριος ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου”.

Εξ. 16,33 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· λάβε στάμνον χρυσοῦν ἓνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γομὸρ τοῦ μάν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

Εξ. 16,33 Εἰς δε τὸν Ααρών εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· “πάρε μίαν χρυσήν στάμναν καὶ βάλε εἰς αὐτὴν ἓνα γομὸρ ἀπὸ το μάνα. Τοποθέτησε αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δια να διατηρηθῇ εἰς τας ἐπερχομένας γενεάς σας”.

Εξ. 16,34 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρών ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν.

Εξ. 16,34 Ὡς διετάξεν ὁ Θεός τὸν Μωϋσῆν, ἔτσι καὶ ἔκαμεν ὁ Ααρών· ἐπῆρε τὴν χρυσὴν στάμναν με τὸ μάνα καὶ ἔθεσεν αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου πρὸς διαφύλαξιν.

Εξ. 16,35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μάν ἔτη τεσσαράκοντα, ἕως ἥλθον εἰς γῆν οἰκουμένην· ἐφάγοσαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης.

Εξ. 16,35 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐτρώγον κατὰ συνέχειαν τὸ μάνα ἐπὶ σαράντα ἔτη εἰς τὴν ἐρημον ἕως ὅτου ἦλθον εἰς χώραν κατοικουμένην· ἐφάγον τὸ μάνα, ἕως ὅτου ἦλθαν εἰς περιοχὴν τῆς Φοινίκης.

Εξ. 16,36

τὸ δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Εξ. 16,36

Το γομόρ εἶναι, το εν δέκατον των τριών μέτρων.

## ΕΞΟΔΟΣ 17

Εξ. 17,1

Καὶ ἀπήρρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος Κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ῥαφιδεῖν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.

Εξ. 17,1

Ολον το πλήθος των Ισραηλιτών, κατόπιν εντολῆς του Κυρίου, εξεκίνησαν από την ἐρημον Σιν κατὰ τμήματα και κατεσκήνωσαν εις Ραφιδεῖν. Εκεί όμως δεν υπήρχε νερό, δια να πῖν ο λαός.

Εξ. 17,2

καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πῖωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς· τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον;

Εξ. 17,2

Και οι ' Ισραηλίται υβρίζον τον Μωϋσῆν λέγοντες· “δος μας νερό να πιούμε” ! Και εκείνος τους απήντησε· “διατί με υβρίζετε; Διατί πειράζετε τον Κυριον;”

Εξ. 17,3

ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι, καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· ἵνατί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει;

Εξ. 17,3

Ο ισραηλιτικός λαός εδίψησε πολύ εκεί για νερό και εγόγγυζων εναντίον του Μωϋσέως λέγοντες· “διατί μας το έκαμες αυτό; Μας έβγαλες από την Αίγυπτον, δια να φονεύσης ημάς και τα παιδιά μας και τα ζώα μας με την φοβερὰν δίψαν;”

Εξ. 17,4

ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον λέγων· τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσί με.

- Εξ. 17,4 Με θερμήν προσευχήν ετόνισεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν·  
“τι να κάμω, Κυριε, στον λαόν αυτόν; Ολίγον ακόμη και θα  
με λιθοβολήσουν με μανίαν”.
- Εξ. 17,5 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· προπορεύου τοῦ λαοῦ  
τούτου, λαβὲ δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ  
λαοῦ· καὶ τὴν ράβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμόν,  
λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύση.
- Εξ. 17,5 Εἶπεν ο Κύριος πρὸς τον Μωϋσὴν· “προχώρησε εμπρός από  
τον λαόν αυτόν, πάρε μαζί σου μερικούς από τους  
γεροντοτέρους του λαοῦ· πάρε εἰς τα χέρια σου την ράβδον,  
με την οποίαν εκτύπησες τον Νεῖλον ποταμόν, και  
προχώρει.
- Εξ. 17,6 ὁδε ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σε ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν  
Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ  
αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίνεται ὁ λαός. ἐποίησε δὲ Μωυσῆς  
οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Εξ. 17,6 Εγὼ δε θα ἔχω σταθῇ ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ σε εἰς την γυμνήν  
πέτραν του ὄρους Χωρήβ. Κτύπησε την πέτραν και θα  
αναπηδήσῃ ὕδωρ ἀπὸ αὐτῆν, δια να πῇ ὅλος ο λαός”. Οπως  
εἶπεν ο Θεός, ἔτσι ἔκαμεν ο Μωϋσής ἐνώπιον των  
Ἰσραηλιτῶν.
- Εξ. 17,7 καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμός  
καὶ Λοιδόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ  
διὰ τὸ πειράζειν Κύριον λέγοντας· εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν  
ἢ οὐ;
- Εξ. 17,7 Εδωσε δε στον τόπον ἐκεῖνον το ὄνομα “Πειρασμός και  
Λοιδόρησις” δια τας ὑβρεῖς των υἱῶν Ἰσραὴλ και διότι  
ἐτίκραναν τον Κυριον λέγοντες· “εἶναι ἀραγε ο Θεός μαζί  
μας ἢ ὄχι;”
- Εξ. 17,8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλήκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδεῖν.
- Εξ. 17,8 Εκεῖ δε εἰς την Ραφιδεῖν ἐπῆλθον οἱ Ἀμαληκῖται και  
επολεμοῦσαν τους Ἰσραηλῖτας.

- Εξ. 17,9 εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ· ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαλήκ αὐριον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ράβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου.
- Εξ. 17,9 Εἶπε δε ο Μωϋσῆς στον Ιησουν, τον υἱόν του Ναυή· “διάλεξε και πάρε μαζί σου ἄνδρας δυνατοὺς και αὐριον ἔβγα να αντιπαραταχθῆς εἰς πόλεμον ἐναντίον των Αμαληκιτών. Εγὼ δε θα εἶμαι εἰς την κορυφὴν του λόφου και η ράβδος του Θεοῦ θα εἶναι στο χέρι μου”.
- Εξ. 17,10 καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ Ἀμαλήκ· καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ.
- Εξ. 17,10 Εκαμεν ο Ιησοῦς του Ναυη, ὅπως του εἶπεν ο Μωϋσῆς· ἐξήλθεν ἀπὸ το στρατόπεδον των Εβραίων και ἤρχισε πόλεμον κατὰ των Αμαληκιτών. Ο Μωϋσῆς, ο Ααρὼν και ο Ωρ ἀνέβησαν εἰς την κορυφὴν του λόφου.
- Εξ. 17,11 καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραὴλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ.
- Εξ. 17,11 Και συνέβαινε τούτο το παράδοξον· ὅταν ο Μωϋσῆς προσευχόμενος ὑψωνε τας χεῖρας, ἐνικούσαν οἱ Ισραηλῖται. Οταν δε κατεβίβαζε τας χεῖρας του, ἐνικούσαν οἱ Αμαληκίται.
- Εξ. 17,12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖται· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ’ αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπ’ αὐτοῦ, καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου.
- Εξ. 17,12 Αἱ χεῖρες ὁμως του Μωϋσέως, γέροντος πλέον, ἦσαν αδύνατοι, του εφαινοντο βαρεῖαι και οφούμεναι τον εκούραζον. Δια τούτο ἔλαβον λίθον και τον ἔθεσαν κάτω ἀπὸ τον Μωϋσῆν, ὅπου αὐτὸς ἐκάθισεν. Ο δε Ααρὼν και ο Ωρ, ο ἓνας ἀπὸ το ἓνα μέρος και ο ἄλλος ἀπὸ το ἄλλο

εστήριζον τας υψωμένας χείρας του Μωϋσέως. Ετσι δε αι υψωμένοι χείρες του προσευχομένου Μωϋσή υπεβαστάζοντο μέχρι της δύσεως του ηλίου.

Εξ. 17,13 καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας.

Εξ. 17,13 Κατὰ τας ὥρας δε αὐτὰς ο Ἰησοῦς του Ναυή ἐτρέψεν εἰς φυγὴν τοὺς Ἀμαληκίτας στρατιώτας καὶ ὅλον αὐτὸν τὸν λαὸν τὸν ἐφόνευσε με μαχαίρας.

Εξ. 17,14 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· κατὰγραφον τοῦτο εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῦ, ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

Εξ. 17,14 Ο Κυριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “γράψε αὐτὸ τὸ γεγονὸς εἰς βιβλίον, δια να μένη πάντοτε εἰς ἀνάμνησιν καὶ εἰπὲ στον Ἰησοῦν του Ναυή να το ἀκούσῃ καλὰ ὅτι οπωσδήποτε θα ἐξαλείψω τὴν μνήμην τῶν Ἀμαληκιτῶν ἀπὸ ὅλην τὴν γην, τὴν ὑπὸ τὸν ουρανόν”.

Εξ. 17,15 καὶ ὠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον Κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κύριος καταφυγή μου·

Εξ. 17,15 Οικοδόμησεν ἐκεῖ ο Μωϋσῆς θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν καὶ λατρείαν του Κυρίου καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ “Κυριος καταφυγή μου”.

Εξ. 17,16 ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλήκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Εξ. 17,16 Διότι ο Κυριος ἀοράτως καὶ μυστικῶς με τὸ παντοδύναμο χεῖρι του πολεμεῖ τοὺς Ἀμαληκίτας ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

## ΕΞΟΔΟΣ 18

Εξ. 18,1 Ἦκουσε δὲ Ἰοθὼρ ἱερεὺς Μαδιάμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ·

ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Εξ. 18,1

Ο Ιοθὼρ, ο ἱερεὺς εἰς τὴν Μαδιάμ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ἐπληροφορήθη ὅσα μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔκαμεν ὁ Κύριος στὸν ἰδικὸν τοῦ λαὸν τὸν ἰσραηλιτικὸν, ὅτι δηλαδὴ ἀπηλευθέρωσε καὶ ἐβγαλε τὸν λαὸν αὐτὸν κατὰ τρόπον θαυμαστὸν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Εξ. 18,2

ἔλαβε δὲ Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῆς

Εξ. 18,2

Ο Ιοθὼρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ἐπῆρε μαζὴ τοῦ τὴν Σεπφώραν, τὴν γυναῖκα τοῦ Μωϋσέως, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν της δὲν εἶχεν ἐπανέλθει πρὸς τὸν Μωϋσῆν,

Εξ. 18,3

καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσάμ λέγων· πάροικος ἤμην ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ·

Εξ. 18,3

ἐπῆρε ἐπίσης καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς. Τὸν ἓνα ἐξ αὐτῶν εἶχεν ὀνομάσει ὁ Μωϋσῆς Γηρσάμ δηλώνων με αὐτὸ ὅτι “ξένος ἤμην εἰς ξένην γῆν”.

Εξ. 18,4

καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ λέγων· ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθός μου καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Εξ. 18,4

Τὸν δεῦτερον ὀνόμασεν Ἐλιέζερ λέγων· “ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου εἶναι βοηθός μου καὶ με ἐβγαλε ἀπὸ τοῦ χέρι τοῦ Φαραώ”.

Εξ. 18,5

καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ’ ὄρους τοῦ Θεοῦ.

Εξ. 18,5

Ο Ιοθὼρ, λοιπὸν, ο πενθερός του Μωϋσέως, τὰ παιδιά καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Μωϋσέως, ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ὁ Μωϋσῆς εἶχε κατασκηνώσει στους πρόποδας τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τοῦ Σινά.

Εξ. 18,6

ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῆ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ἰοθὼρ παραγίνεται πρὸς σέ, καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ’ αὐτοῦ.

- Εξ. 18,6 Μερικοί Ισραηλίται ανήγγειλαν στον Μωϋσὴν λέγοντες·  
“ἴδου, ο πενθερός σου ο Ιοθὼρ ἔρχεται εἰς ἐπίσκεψίν σου,  
καὶ μαζὴ με αὐτὸν εἶναι ἡ σύζυγός σου καὶ τὰ δύο παιδιὰ  
σου”.
- Εξ. 18,7 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ καὶ  
προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ  
ἡσπάσαντο ἀλλήλους· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν  
σκηνὴν.
- Εξ. 18,7 Ο Μωϋσῆς ἐβγήκεν ἀμέσως πρὸς συνάντησιν τοῦ πενθεροῦ  
του, καὶ ὅταν τὸν συνήντησε τὸν προσεκύνησε καὶ τὸν  
εφίλησε· καὶ οἱ δύο ἡσπάσθησαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ο  
Μωϋσῆς ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν του.
- Εξ. 18,8 καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα, ὅσα ἐποίησε  
Κύριος τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ  
Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς ἐν  
τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραὼ  
καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.
- Εξ. 18,8 Διηγήθη δε ὁ Μωϋσῆς στὸν πενθερόν του ὅσα θαυμαστὰ  
ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἐναντίον τοῦ Φαραὼ καὶ ὅλων των  
Αἰγυπτίων δια τὴν ἀπελευθέρωσιν των Ισραηλιτῶν, ὅλας  
τας ταλαιπωρίας, τας ὁποίας υπέστησαν καθ' ὁδόν, καὶ προ  
παντός ὅτι ἐβγάλεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐλευθέρους ἀπὸ τὰ  
χέρια τοῦ Φαραὼ καὶ των Αἰγυπτίων.
- Εξ. 18,9 ἐξέστη δὲ Ἰοθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐποίησεν  
αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων  
καὶ ἐκ χειρὸς Φαραὼ.
- Εξ. 18,9 Εξεπλάγη δε πολὺ ὁ Ιοθὼρ δι' ὅλας τας ευεργεσίας, τας  
ὁποίας ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος καὶ ἰδίως διότι τοὺς  
ἀπηλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας των Αἰγυπτίων καὶ τοῦ  
Φαραὼ.
- Εξ. 18,10 καὶ εἶπεν Ἰοθὼρ· εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς  
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραὼ·

- Εξ. 18,10 Εἶπε δε γεμάτος θαυμασμόν ο Ἰοθὺρ· “δοξασμένος ας εἶναι ο Κύριος, διότι σας ἐγλύτωσεν ἀπὸ τα χέρια των Αἰγυπτίων και ἀπὸ τα χέρια του Φαραώ.
- Εξ. 18,11 νῦν ἔγνων ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς, ἔνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς.
- Εξ. 18,11 Τώρα κατάλαβα καλά ὅτι εἶναι μέγας ο Κύριος υπεράνω ἀπὸ ὅλους τους ψευδεῖς θεοὺς, διότι παντοδύναμος παρουσιάσθη αὐτός, ὅταν κατεδούλωναν και κατεπίεζον τοὺς Ἰσραηλίτας οἱ Αἰγύπτιοι”.
- Εξ. 18,12 καὶ ἔλαβεν Ἰοθὺρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 18,12 Ο Ἰοθὺρ, ὁ πενθερὸς του Μωϋσέως, ἐπήρε και προσέφερεν ὀλοκαυτώματα και θυσίας στον Θεόν. Ἠλθον δε ὁ Ααρών και ὅλοι οἱ γεροντότεροι ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας και συνέφαγον εἰς κοινὸν συμπόσιον με τον πενθερόν του Μωϋσέως ἐνώπιον του Θεοῦ.
- Εξ. 18,13 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν· παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῆ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δείλης.
- Εξ. 18,13 Κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐκάθισεν ὁ Μωϋσῆς νὰ δικάσῃ τὰς διαφορὰς του λαοῦ, ὁ ὁποῖος και παρουσιάζετο ἐνώπιόν του, ἀπὸ το πρωῒ ἕως το βράδυ.
- Εξ. 18,14 καὶ ἰδὼν Ἰοθὺρ πάντα ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ, λέγει· τί τοῦτο, ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δείλης;
- Εξ. 18,14 Οταν εἶδεν ὁ Ἰοθὺρ ὅλα ὅσα ἐκαμνεν ὁ Μωϋσῆς στον λαόν, του εἶπε· “τι εἶναι αὐτό, το ὁποῖον κάμνεις συ στον λαόν; Διατί κάθεσαι και δικάζεις συ αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς υποθέσεις, και ὁ λαὸς στέκει ὀρθιος ἀπὸ το πρωῒ ἕως το βραδύ;”

- Εξ. 18,15 καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ, ὅτι παραγίνεται πρὸς με  
ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 18,15 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς στον πενθερόν του· “πράττω αὐτό, διότι  
εἰς ἐμὲ ἔρχεται ὁ λαὸς νὰ ζητήσῃ, σαν ἀπὸ ἀντιπρόσωπον  
τοῦ Θεοῦ, τὸ δίκαιόν του.
- Εξ. 18,16 ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς με,  
διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ  
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.
- Εξ. 18,16 Διότι ὅταν ἔχουν διαφορὰς καὶ φιλονεικίας καὶ ἔλθουν πρὸς  
ἐμὲ, ἐγὼ δικάζω τὸν καθένα καὶ συγχρόνως διδάσκω αὐτοὺς  
τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον του”.
- Εξ. 18,17 εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν· οὐκ ὀρθῶς σὺ  
ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο·
- Εξ. 18,17 Εἶπεν ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς αὐτόν· “Δεν πράττεις  
ορθῶς εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν,
- Εξ. 18,18 φθορᾷ καταφθαρῆσῃ ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ  
λαὸς οὗτος, ὅς ἐστι μετὰ σοῦ· βαρὺ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο,  
οὐ δύνησῃ ποιεῖν σὺ μόνος.
- Εξ. 18,18 διότι με τὴν συνεχὴ αὐτὴν ἐργασίαν θα ἀποκάμῃς καὶ θα  
καταβληθῇς καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ λαὸς, που εἶναι μαζὴ σου.  
Εἶναι βαρὺ τὸ ἔργον αὐτό καὶ δὲν δύνασαι νὰ το ἐκτελήῃς  
μόνος σου.
- Εξ. 18,19 νῦν οὖν ἄκουσόν μου καὶ συμβουλεύσω σοι, καὶ ἔσται ὁ  
Θεὸς μετὰ σοῦ. γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ  
ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν,
- Εξ. 18,19 Τώρα, λοιπόν, θα σου δώσω μίαν συμβουλήν· ἀκουσέ με καὶ  
ὁ Θεὸς θα εἶναι μαζὴ σου· γίνε συ δια τὸν λαόν αὐτόν  
ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνάφερε πρὸς τὸν Θεόν τὰς  
υποθέσσεσ του λαοῦ του.
- Εξ. 18,20 καὶ διαμαρτύρη αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ  
τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς, ἐν αἷς  
πορεύσονται ἐν αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσι.

- Εξ. 18,20                    Συ, εντόνως θα καθιστάς εις αυτούς γνωστάς τας εντολάς του Θεού και τον Νομον του και θα δεικνύης εις αυτούς τας οδούς, όπου πρέπει να πορεύωνται, και τα έργα τα οποία πρέπει να πράττουν.
- Εξ. 18,21                    καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μισοῦντας ὑπερηφανίαν, καὶ καταστήσεις ἐπ’ αὐτὸν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους,
- Εξ. 18,21                    Σκέψου ὁμως και ἐκλεξε με πολλήν προσοχήν, ως βοηθούς σου, ἄνδρας ἀπὸ ὅλον τον λαόν σου, ικανούς και θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, ταπεινούς και αποστρεφομένους την υπερηφάνειαν, τους οποίους θα διορίσης στον λαόν σου αρχηγούς και δικαστάς, ἄλλους μεν ἐπὶ χλίων ἀνθρώπων, ἄλλους ἐπὶ εκατόν, ἄλλους εις πενήκοντα και ἄλλους ἐπὶ δέκα.
- Εξ. 18,22                    καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ, τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήψονται σοι.
- Εξ. 18,22                    Αυτοὶ θα δικάζουν τον λαόν πάντοτε. Τας σπουδαίας ὁμως υποθέσεις θα τας αναφέρουν εις σέ, ενώ τα ελαφρότερα πλημμελήματα θα τα δικάζουν αυτοί. Ετσι δε θα σε ξεκουράσουν και θα σε βοηθήσουν.
- Εξ. 18,23                    ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσης, κατισχύσει σε ὁ Θεός, καὶ δυνήσῃ παραστῆναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ’ εἰρήνης ἥξει.
- Εξ. 18,23                    Εάν εφαρμήσης αὐτό το σύστημα, θα σε ενισχύσῃ ὁ Θεός και θα ἡμπορέσῃς να ἀνθέξῃς, και ὅλος αὐτός ὁ λαός θα ἐπιστρέψῃ με εἰρήνην εις τας σκηνάς του”.
- Εξ. 18,24                    ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
- Εξ. 18,24                    Ο Μωϋσῆς ἐδέχθη την συμβουλήν του πενθεροῦ του και

έθεσεν εις εφαρμογήν ὅσα ἐκεῖνος του εἶπε.

Εξ. 18,25 καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους.

Εξ. 18,25 Εξέλεξεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας ἄνδρας ικανοὺς καὶ τοὺς διώρισεν ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ὡς χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους.

Εξ. 18,26 καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον ἀνεφέρουσαν ἐπὶ Μωυσῆν, πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί.

Εξ. 18,26 Αὐτοὶ ἐδίκαζαν τὰς υποθέσσου λαοῦ πάντοτε. Τὰς μεν σοβαρὰς υποθέσεις ἀνέφερον στὸν Μωϋσῆν, τὰς δε ελαφρὰς ἐδίκαζαν ἐκεῖνοι.

Εξ. 18,27 ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρὸν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Εξ. 18,27 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ κατευώδωσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν πενθερόν του, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν χώραν του.

## ΕΞΟΔΟΣ 19

Εξ. 19,1 Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά.

Εξ. 19,1 Κατὰ τὸν τρίτον μῆνα τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, ἦλθαν οἱ Ἰσραηλίται αὐθημερόν ἀπὸ τῆς Ραφιδείν εἰς τὴν ἔρημον Σινά.

Εξ. 19,2 καὶ ἀπῆλθαν ἐκ τῆς Ραφιδείν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά, καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.

- Εξ. 19,2 Εξεκίνησαν από την Ραφιδείν, ήλθον εις την έρημον του  
όρους Σινά και κατεσκήνωσαν απέναντι από το όρος.
- Εξ. 19,3 καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκάλεσεν  
αὐτὸν ὁ Θεός ἐκ τοῦ ὄρους λέγων· τὰδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ  
Ἰακώβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
- Εξ. 19,3 Ο Μωϋσής ανέβη στο όρος του Θεού. Εκάλεσεν αυτόν ο  
Θεός από το όρος και του είπε· “αυτά θα είπης στους  
απογόνους του Ιακώβ, αυτά θα αναγγείλῃς στους  
απογόνους του Ισραήλ.
- Εξ. 19,4 αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ  
ἀνέλαβον ὑμᾶς ὥσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν καὶ  
προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν.
- Εξ. 19,4 Σεις οι ίδιοι με τα ίδια σας τα μάτια είδατε πόσα εγώ έκαμα  
εις τιμωρίαν των Αιγυπτίων, πως δε επήρα σας ωσάν εις  
πτέρυγας αετών και σας έκαμα ιδικούς μου, λαόν ιδικόν  
μου.
- Εξ. 19,5 καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ  
φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς  
περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶσα  
ἡ γῆ·
- Εξ. 19,5 Και τώρα εάν προσεκτικά ακούσετε την εντολήν μου και  
φυλάξετε την διαθήκην μου, θα είσθε εις εμέ λαός εκλεκτός  
μεταξύ όλων των άλλων εθνών, τα οποία, είτε το θέλουν είτε  
όχι, είναι και αυτά υπό την εξουσίαν μου, διότι ιδική μου  
είναι όλη η γη.
- Εξ. 19,6 ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος  
ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Εξ. 19,6 Σεις όμως θα είσθε ιδικόν μου ιδιαίτερον βασίλειον ιερέων  
και έθνος άγιον. Αυτά τα λόγια θα πῃς στους Ισραηλίτας”.
- Εξ. 19,7 ἦλθε δὲ Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ  
λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους  
τούτους, οὓς συνέταξεν αὐτῷ ὁ Θεός.

- Εξ. 19,7                    Ηλθεν ο Μωϋσής, εκάλεσε τους γεροντοτέρους του λαού και έθεσεν ενώπιον αυτών όλους αυτούς τους λόγους, που είχε παραγγείλει εις αυτόν ο Θεός.
- Εξ. 19,8                    απεκρίθη δέ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν· πάντα, ὅσα εἶπεν ὁ Θεός, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. ἀνήνεγκε δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.
- Εξ. 19,8                    Ολος ο λαός με μίαν ψυχὴν και φωνὴν απεκρίθη· “ὅλα ὅσα διέταξεν ο Θεός θα εφαρμόσωμεν και θα υπακούσωμεν”.  
Ανέφερεν ο Μωϋσής την απάντησιν αυτήν των Ισραηλιτῶν στον Θεόν.
- Εξ. 19,9                    εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα. ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον.
- Εξ. 19,9                    Ο Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσὴν· “ἰδοὺ ἐγὼ θα ἔλθω προς σε δια στύλου νεφέλης, δια να με ακούσῃ ο λαός, όταν λαλῶ προς σε και αποκτήσῃ ἔτσι ισόβιον ακλόνητον εμπιστοσύνην προς σέ”. Ο Μωϋσής ἀνήγγειλε την απάντησιν του λαοῦ προς τον Κυριον.
- Εξ. 19,10                    εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια·
- Εξ. 19,10                    Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν· “κατέβα, εντόνως μίλησε προς τον λαόν να καθαρισθὺν σωματικῶς και ψυχικῶς σήμερον και αὔριον, να πλύνουν τα ἱμάτιά των,
- Εξ. 19,11                    καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.
- Εξ. 19,11                    και να εἶναι ἔτοιμοι την τρίτην ἡμέραν. Διότι κατά την τρίτην ἡμέραν θα καταβῇ ο Κυριος στο ὄρος Σινά ενώπιον ὅλου του λαοῦ.

- Εξ. 19,12 καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων· προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει.
- Εξ. 19,12 Θα περιορίσης και θα τοποθετήσης τον λαόν εις μικράν απόστασιν κύκλῳ ἀπὸ το ὄρος Σινά και θα τους εἴπης· Προσέχετε πολὺ, μήπως τυχόν και αναβή κανεῖς στο ὄρος και εγγίση κάτι ἀπὸ αὐτό. Εκείνος που θα εγγίση τα ὄρος, θα θανατωθῇ ἀμέσως.
- Εξ. 19,13 οὐχ ἄψετε αὐτοῦ χεῖρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἡ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐὰν τε κτῆνος ἐὰν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.
- Εξ. 19,13 Καμμία χειρ δεν θα εγγίση αὐτό. Οποῖος το εγγίση, θα λιθοβοληθῇ η θα τοξευθῇ με βέλος και θα φονευθῇ. Εἴτε ζῶον εἶναι αὐτό, εἴτε ἄνθρωπος, δεν θα ζήσῃ. Οταν αι βρονται και οι ἤχοι των σαλπίγγων παύσουν να ἀκούωνται στο ὄρος και η νεφέλη ἀπέλθῃ, τότε οι Ἰσραηλίται θα ἀναβούν εις αὐτό”.
- Εξ. 19,14 κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἡγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια.
- Εξ. 19,14 Κατέβη ο Μωϋσῆς ἀπὸ το ὄρος, ἦλθε προς τον λαόν και τους ἀνήγγειλεν ὅσα του εἶπεν ο Θεός. Εκείνοι ἐκαθαρίσθησαν, ἔπλυναν τα ἱμάτιά των και ἡτοιμάσθησαν.
- Εξ. 19,15 καὶ εἶπε τῷ λαῷ· γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας, μὴ προσέλθητε γυναικί.
- Εξ. 19,15 Εἶπεν ἀκόμη ο Μωϋσῆς προς τον λαόν· “να εἰσθε ἕτοιμοι ἐπὶ τρεις ἡμέρας και μη πλησιάσετε γυναῖκα”.
- Εξ. 19,16 ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ’ ὄρους Σινά, φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἦχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

- Εξ. 19,16      Ενωρίς το πρωϊ κατά την τρίτην ημέραν έγιναν βρονταί και αστραπαί και νεφέλη σκοτεινή επάνω στο όρος Σινά, ο ήχος της σάλπιγγος αντηχούσε πολύ δυνατά. Ολος ο λαός, που ευρίσκετο ακόμη εις την κατασκήνωσίν του, εφοβήθη και ετρόμαξε.
- Εξ. 19,17      καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.
- Εξ. 19,17      Εδωσεν εντολήν ο Μωϋσῆς στον ισραηλιτικὸν λαὸν να ἐξέλθῃ ἀπὸ την κατασκήνωσίν του προς συνάντησιν του Θεοῦ. Εξήλθον πράγματι και εσταμάτησαν ὀρθιοι στους πρόποδας του ὄρους.
- Εξ. 19,18      τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρί, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὥσεὶ καπνὸς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα·
- Εξ. 19,18      Το ὄρος Σινά ἐκάπνιζεν ὅλο, διότι ὡσάν πυρ εἶχε καταβῆ επάνω εις αὐτὸ ο Θεός. Ἀνέβαινεν ο καπνὸς πυκνὸς ὅπως ο καπνὸς της ασβεστοκαμίνου. Ο ισραηλιτικὸς λαὸς ἐκυριεύθη ἀπὸ κατάπληξιν και δέος πολὺ.
- Εξ. 19,19      ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα· Μωυσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ·
- Εξ. 19,19      Οι ἤχοι των σαλπίγγων ἐγίνοντο ὁλονέν και δυνατώτεροι. Κατὰ την ὥραν αὐτήν ο Μωϋσῆς ηρώτα τον Θεὸν και ο Θεὸς ἀπεκρίνετο προς αὐτὸν με φωνήν.
- Εξ. 19,20      κατέβη δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη Μωυσῆς.
- Εξ. 19,20      Ο Κυριος κατέβη εις την κορυφὴν του ὄρους Σινά. Ἐκάλεσε τον Μωϋσῆν εις την κορυφὴν του ὄρους και ο Μωϋσῆς ἀνέβη.
- Εξ. 19,21      καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν

κατανοῆσαι καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος·

Εξ. 19,21

Εἶπε δε προς αὐτόν ο Θεός· “κατέβα και εντόνως εἶπε στον λαόν να μη πλησιάσουν, δια να ἴδουν τον Θεόν, και ὅτι αν παρακούσουν, θα φονευθούν πολλοί από αυτούς.

Εξ. 19,22

καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μή ποτε ἀπαλλάξη ἀπ’ αὐτῶν Κύριος.

Εξ. 19,22

Και οι ιερεῖς, οι οποίοι πλησιάζουν τον Θεόν και υπηρετοῦν αὐτόν, ας καθαρισθούν ψυχικῶς και σωματικῶς δια να μη αφαιρέση και από αυτούς την ζωὴν αν τον παρακούσουν”.

Εξ. 19,23

καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινά· σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων· ἀφόρισαι τὸ ὄρος και ἁγίασαι αὐτό.

Εξ. 19,23

Ο Μωϋσῆς εἶπε προς τον Θεόν· “ο λαός υπακούων εις την εντολήν σου, δεν θα αναβῇ στο ὄρος Σινά· διότι συ ρητῶς μας ἔχεις διατάξει, χώρισε τον λαόν από το ὄρος και κήρυξε αὐτό ἅγιον και ἄβατον”.

Εξ. 19,24

εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος· βάδιζε, κατὰβηθι και ἀνάβηθι σὺ και Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ δὲ ἱερεῖς και ὁ λαὸς μή βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν Θεόν, μή ποτε ἀπολέση ἀπ’ αὐτῶν Κύριος.

Εξ. 19,24

Εἶπεν εις αὐτόν ο Κυριος· “πήγαινε, κατέβα από το ὄρος και ανέβα πάλιν ἔχων μαζή σου και τον Ααρών. Οι δε ιερεῖς και ο λαός ας μη βιασθούν να ανεβούν προς τον Θεόν, δια να μη τους εξολοθρεύση ο Κυριος”.

Εξ. 19,25

κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν και εἶπεν αὐτοῖς.

Εξ. 19,25

Ο Μωϋσῆς κατέβη, ἦλθε προς τον λαόν και διεβίβασεν εις αυτούς τας εντολάς του Θεοῦ.

- Εξ. 20,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων·
- Εξ. 20,1 Καὶ ἐλάλησε τότε ὁ Κύριος ὅλους τοὺς λόγους τούτους λέγων·
- Εξ. 20,2 ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
- Εξ. 20,2 Εγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σε ἐβγαλα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τὴν χώραν ἐκείνην τῆς δουλείας.
- Εξ. 20,3 οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
- Εξ. 20,3 Δεν θα υπάρχουν δια σε ἄλλοι θεοὶ πλην ἐμοῦ.
- Εξ. 20,4 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
- Εξ. 20,4 Δεν θα κατασκευάσης ποτέ δια τὸν εαυτὸν σου εἰδωλον οὔτε εἰκόνα ἀπὸ ὅσα υπάρχουν στὸν οὐρανὸν ἄνω, ὅσα εἰς τὴν γῆν κάτω καὶ ὅσα εἰς τὰ ὕδατα κάτω ἀπὸ τὴν γῆν.
- Εξ. 20,5 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδιδούς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με
- Εξ. 20,5 Δεν θα προσκυνήσης αὐτά, οὔτε θα τα λατρεύσης· διότι Εγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλότυπος, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει τιμωρίας εἰς τὰ τέκνα δια τὰς ἁμαρτίας τῶν γονέων τῶν μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, εἰς ὅσους με μισοῦν.
- Εξ. 20,6 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.
- Εξ. 20,6 Ἀλλὰ στέλλω τὸ ἐλεός μου εἰς τὰς χιλιάδας ἐκείνων, πὺν με ἀγαποῦν καὶ φυλάσσουν τὰς ἐντολάς μου.
- Εξ. 20,7 οὐ λήψει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάριση Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

- Εξ. 20,7 Δεν θα πάρης στο στόμα σου το όνομα του Κυρίου ματαιώς και χωρίς λόγον, διότι ο Κυριος δεν θα θεωρήση αθών εκείνον, ο οποίος προφέρει το όνομά του ματαιώς και ανευλαβώς.
- Εξ. 20,8 μνήσθητι τὴν ἡμέρα τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν.
- Εξ. 20,8 Ενθυμήσου να αφιερώνης την ημέραν του Σαββάτου εις εμέ και να τηρῆς κατὰ την ημέραν αὐτήν ἀργίαν.
- Εξ. 20,9 ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·
- Εξ. 20,9 Εξ ἡμέρας πρέπει να ἐργάζεσαι και να κάνης ὅλα τα ἔργα σου·
- Εξ. 20,10 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί.
- Εξ. 20,10 την δε ἡμέραν την ἐβδόμην, ἡμέραν ἀναπαύσεως, θα την αφιερώνης εις Κυριον τον Θεόν σου. Κατ' αὐτήν δεν θα κάμης κανένα ἔργον συ και ο υἱός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου, το βόδι σου, το υποζύγιόν σου και κάθε ζῶον σου· και αὐτός ἀκόμη ο ξένος, ο οποίος παραμένει προσωρινῶς κοντά σου.
- Εξ. 20,11 ἐν γὰρ ἕξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
- Εξ. 20,11 Διότι εις ἕξ ἡμέρας ἐδημιούργησεν ο Θεός τον ουρανόν, την γην, την θάλασσαν και ὅλα ὅσα υπάρχουν εις αὐτά. Και κατέπαυσε κατὰ την ἐβδόμην ἡμέραν. Δια τοῦτο ο Κυριος εὐλόγησε την ἐβδόμην ἡμέραν και την ἔκαμε και δι' ἡμᾶς ἀγίαν, ἀφιερωμένην εις αὐτόν.
- Εξ. 20,12 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς

ἀγαθῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Εξ. 20,12

Τιμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, δια να ευημερήσης και γίνης μακροχρόνιος εις την πλουσίαν και εύφορον χώραν, την οποίαν θα σου δώση ο Κυριος.

Εξ. 20,13

ού μοιχεύσεις.

Εξ. 20,13

Δεν θα μοιχεύσης.

Εξ. 20,14

ού κλέψεις.

Εξ. 20,14

Δεν θα κλέψης.

Εξ. 20,15

ού φονεύσεις.

Εξ. 20,15

Δεν θα φονεύσης.

Εξ. 20,16

ού ψευδομαρτυρήσεις κατά τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Εξ. 20,16

Δεν θα καταθέσης ποτε μαρτυρίαν ψευδή εναντίον του πλησίον σου.

Εξ. 20,17

ούκ ἐπιθυμήσεις τήν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τήν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τήν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

Εξ. 20,17

Δεν θα επιθυμήσης την γυναῖκα του πλησίον σου. Δεν θα επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου, ούτε τον αγρόν του, ούτε τον δούλον του, ούτε την δούλην του, ούτε το βόδι του, ούτε το υποζύγιόν του, ούτε κανένα ἄλλο ἀπὸ τα κτήνη του και γενικῶς τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀνήκουν στον πλησίον σου”.

Εξ. 20,18

Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τήν φωνήν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τήν φωνήν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν.

Εξ. 20,18

Ολος ο λαός ήκουε την φωνήν του Θεού και τον ήχον των σαλπίγγων, έβλεπε τας φλόγας και το καπνίζον ὄρος Σινά, εφοβήθησαν δε ὅλοι και εστάθησαν μακράν ἀπὸ το ὄρος Σινά.

- Εξ. 20,19 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ  
λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν.
- Εξ. 20,19 Καταπτοημένοι τότε οἱ Ἰσραηλίται εἶπαν πρὸς τὸν Μωϋσῆν·  
“μίλησε συ πρὸς ἡμᾶς καὶ ας μὴ λαλή ὁ Θεὸς πρὸς ἡμᾶς, δια  
να μὴ ἀποθάνωμεν”.
- Εξ. 20,20 καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς· θαρσεῖτε, ἕνεκεν γὰρ τοῦ  
πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ Θεὸς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν  
γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε.
- Εξ. 20,20 Ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς· “ἔχετε θάρρος ! Ἠλθεν ὁ  
Θεὸς κοντὰ σας, δια νὰ σας θέσῃ ὑπὸ δοκιμασίαν, δια νὰ  
αἰσθανθῆτε μέσα σας τὸν φόβον τοῦ καὶ νὰ μὴ ἀμαρτάνετε  
πλέον”.
- Εξ. 20,21 εἰσπήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς  
τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός.
- Εξ. 20,21 Ὁ λαὸς ἐστέκετο ὀρθίος μακρὰν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ δὲ Μωϋσῆς  
εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκιερὰν νεφέλην, ὅπου ἦτο ὁ Θεός.
- Εξ. 20,22 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ  
καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς ἐωράκατε ὅτι ἐκ  
τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς·
- Εξ. 20,22 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “αὐτὰ θὰ πῆς στο ἔθνος  
τοῦ Ἰακώβ, αὐτὰ θὰ ἀναγγεῖλῃς στοὺς ἀπογόνους τοῦ  
Ἰσραὴλ· Με τα ἴδια σας τα μάτια εἶδατε ὅτι σας ὠμίλησα  
ἐγὼ ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανόν !
- Εξ. 20,23 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς καὶ θεοὺς  
χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς.
- Εξ. 20,23 Λοιπὸν, δὲν θὰ κατασκευάσετε δια τὸν εαυτὸν σας θεοὺς  
ἀσημένιους, οὔτε θεοὺς χρυσοῦς θὰ κάμετε δια τὸν εαυτὸν  
σας.
- Εξ. 20,24 θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι καὶ θύσετε ἐπ’ αὐτοῦ  
τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν καὶ τὰ  
πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν  
ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἤξω πρὸς σὲ καὶ

εὐλογήσω σε.

Εξ. 20,24 Θα κτίσετε δι' ἐμέ θυσιαστήριον ἀπὸ χῶμα και ἐπάνω εἰς αὐτό θα θυσιάζετε τα ολοκαυτώματά σας, θα προσφέρετε τας ευχαριστηρίους δια την σωτηρίαν σας θυσίας, τα προς θυσίαν πρόβατα, τα βόδια σας και τα μοσχάρια σας. Εἰς κάθε τόπον, τον ὁποῖον ἐγὼ θα θελήσω να αφιερωθῇ στο ὄνομά μου, ἐκεῖ θα ἐρχῶμαι προς σε και θα σε ευλογώ.

Εξ. 20,25 ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητοὺς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ μεμΐανται.

Εξ. 20,25 Εὰν δε κατασκευάσης θυσιαστήριον ἀπὸ λίθους, δεν θα πελεκήσης αὐτοὺς τοὺς λίθους, διότι, ἐὰν θα ἔχης βάλει σμίλην στους λίθους αὐτοὺς, θα εἶναι αὐτοὶ μολυσμένοι.

Εξ. 20,26 οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

Εξ. 20,26 Δεν θα ἀνέλθῃς στο θυσιαστήριόν μου με σκαλοπάτια, δια να μη φανῇ ἐπάνω εἰς αὐτό ἡ γυμνότης και ἀπρέπεια των ποδῶν σου.

## ΕΞΟΔΟΣ 21

Εξ. 21,1 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν.

Εξ. 21,1 Αὐταὶ εἶναι, αἱ ἐντολαί, τας ὁποίας θα παραθέσῃς ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν.

Εξ. 21,2 ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἕξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν.

Εξ. 21,2 Εὰν ἀποκτήσῃς Ἑβραῖον ὡς δούλον, ἐξ ἔτη θα εἶναι δούλος σου. Κατὰ το ἐβδομον ἔτος θα ἀπέλθῃ ἐλεύθερος δωρεάν, χωρὶς να καταβάλῃ εἰς σε εξαγοράν.

Εξ. 21,3 ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν δὲ

γυνή συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ.

Εξ. 21,3 Εὰν αὐτὸς μόνος, χωρὶς σύζυγον καὶ τέκνα, ἀγαμος γίνῃ δούλος σου, μόνος πάλιν θα ἀπέλθῃ ἀπὸ σε ἐλεύθερος. Εὰν ὁμως, ὅταν θα γίνῃ εἰς σε δούλος, ἔχῃ μαζὴ του καὶ τὴν σύζυγόν του, θα ἐξέλθῃ ἐλεύθερος κατὰ τὸ ἑβδομον ἔτος μαζὴ με τὴν σύζυγόν του.

Εξ. 21,4 καὶ ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνή καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται.

Εξ. 21,4 Εὰν ὁμως ὁ κύριος τοῦ ἀγάμου δούλου τοῦ δώσῃ σύζυγον καὶ ἀποκτήσῃ ὁ δούλος υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἡ γυνή καὶ τὰ παιδία θα ἀνήκουν στὸν κύριον. Ὅταν δὲ αὐτός, ὁ Εβραῖος δούλος, κατὰ τὸ ἑβδομον ἔτος ἐξέλθῃ ἐλεύθερος, μόνος θα ἀναχωρήσῃ χωρὶς τὴν σύζυγον καὶ τὰ παιδία.

Εξ. 21,5 ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, ἡγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος·

Εξ. 21,5 Εὰν ὁμως ὁ δούλος αὐτός εἴπῃ· Εγὼ ἔχω ἀγαπήσει τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδία μου καὶ δὲν θέλω νὰ φύγω, διὰ νὰ ζήσω ἐλεύθερος,

Εξ. 21,6 προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὔριον τῷ ὀπητίῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.

Εξ. 21,6 ὁ κύριός του θα τὸν ὡδηγήσῃ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ὥρισε, διὰ νὰ ὁμολογήσῃ ἐκεῖ ὁ δούλος τὴν ἀπόφασίν του. Ἐπειτα θα τὸν φέρῃ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, πλησίον τοῦ παραστάτου, καὶ θα τρυπήσῃ τὸ αὐτί του δούλου ἐκείνου με σουβλάκι, καὶ ἔτσι ὁ Εβραῖος αὐτός θα μείνῃ ἰσοβίως, σύμφωνα με τὴν θέλησίν του, δούλος στὸν κύριόν του.

- Εξ. 21,7 ἔὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται, ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι.
- Εξ. 21,7 Εὰν Εβραῖος πωλήσῃ εἰς ἄλλον Εβραῖον τὴν θυγατέρα του ὡς δούλην, αὐτὴ δεν θα ἐξέλθῃ ἐλευθέρα, ὅπως ἐξέρχονται αἱ δούλαι τῶν εἰδωλολατρῶν,
- Εξ. 21,8 ἔὰν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἣν αὐτῷ καθωμολογήσατο, ἀπολυτρώσει αὐτήν· ἔθνει δὲ ἄλλοτρίῳ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ.
- Εξ. 21,8 ἀλλὰ εἰδὲν εὐχαριστήσῃ τὸν κύριόν της, στὸν ὁποῖον αὐτὴ ἔχει δοθῇ ὡς δούλη, ἢ ὡς σύζυγος δευτέρας σειράς, δύναται ὁ κύριός της νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς ὁμοεθνή του. Δεν ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα, ἐπειδὴ τὴν κατεφρόνησε καὶ τὴν ἀπέρριψε, νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς εἰδωλολάτρην.
- Εξ. 21,9 ἔὰν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσῃ αὐτῇ.
- Εξ. 21,9 Εἰδὲν ὁ κύριος της δούλης υπανδρεύσῃ αὐτήν με τὸν υἱόν του, θα θεωρῇ αὐτήν ὡς θυγατέρα του καὶ ἔτσι θα φέρεται πρὸς αὐτήν.
- Εξ. 21,10 ἔὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμόν καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει.
- Εξ. 21,10 Εἰδὲν ὁ κύριος οὗτος λάβῃ ἄλλην ὡς σύζυγον, δεν θα στέρῃ αὐτήν ἀπὸ τὰ μέσα της συντηρήσεως της, ἀπὸ τὸν ἱματισμόν καὶ τὰ συζυγικά του πρὸς αὐτήν καθήκοντα.
- Εξ. 21,11 ἔὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου.
- Εξ. 21,11 Εἰδὲν δεν ἐκπληρώσῃ ὁ κύριος τὰς τρεῖς αὐτὰς πρὸς ἐκείνην υποχρεώσεως, δύναται αὐτὴ νὰ ἀναχωρήσῃ δωρεὰν, χωρὶς νὰ καταβάλλῃ χρηματικὸν τι ποσόν.
- Εξ. 21,12 Ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω·
- Εξ. 21,12 Εἰδὲν κανεὶς κτυπήσῃ κάποιον καὶ ἀποθάνῃ, ὁ φονεὺς θα

τιμωρηθῇ με θάνατον.

Εξ. 21,13 ὁ δὲ οὐχ ἐκὼν, ἀλλ' ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον, οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας.

Εξ. 21,13 Εκείνος ὅμως, που θα φονεύση χωρίς να το θέλη, ἀλλὰ διότι ὁ Θεὸς παρεχώρησε να γίνη κάτι τέτοιο, δια τον ἀκούσιον αὐτὸν φονεὶα θα παραχωρήσω εἰς σε ὠρισμένον τόπον, ὅπου θα καταφύγη πρὸς ἀσφάλειάν του.

Εξ. 21,14 ἐὰν δὲ τις ἐπιθῇται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ καὶ καταφύγη, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατῶσαι.

Εξ. 21,14 Εἰάν κανεῖς ἐκ προμελέτης ἀποφασίσῃ φόνον καὶ δια δόλου φονεύῃ τον πλησίον του, καταφύγη δε στο θυσιαστήριόν μου δια να σωθῇ, θα τον πάρῃς ἀπὸ το θυσιαστήριον αὐτό, δια να δικασθῇ καὶ θανατωθῇ.

Εξ. 21,15 ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω.

Εξ. 21,15 Εκείνος που κτυπᾷ τον πατέρα του ἢ την μητέρα του, να τιμωρῇται με θάνατον.

Εξ. 21,16 ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσῃ θανάτῳ.

Εξ. 21,16 Εκείνος ἐπίσης που υβρίζει τον πατέρα του ἢ την μητέρα του, να τιμωρῇται με θάνατον.

Εξ. 21,17 ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, καὶ εὗρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω.

Εξ. 21,17 Εκείνος που θα ἀρπάξῃ κρυφίως ἓνα Ἰσραηλίτην καὶ τον βασανίσῃ καὶ τον πωλήσῃ κατόπιν ὡς δούλον θα τιμωρῇται με θάνατον, εἰάν ἀποδειχθῇ ἡ ἐνοχὴ του.

Εξ. 21,18 ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην,

Εξ. 21,18 Εἰάν δύο ἄνδρες φιλονεικούν καὶ ὁ ἓνας κτυπήσῃ τον ἄλλον

- με λιθάρι η με την γροθιάν του, και ο κτυπηθείς δεν αποθάνη, αλλά μείνη εις την κλίνην του,
- Εξ. 21,19 ἔὰν ἔξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδου, ἀθῶος ἔσται ὁ πατάξας· πλήν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτίσει καὶ τὰ ἰατρεῖα.
- Εξ. 21,19 κατόπιν δε εγερθὴ καὶ περιπατήσῃ στηριζόμενος εις τὴν ῥάβδον του, ὁ κτυπήσας αὐτὸν θα εἶναι ἀθῶος· μόνον θα πληρώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ νοσήλεια καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἀργίας του.
- Εξ. 21,20 ἔὰν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκη ἐκδικηθήσεται.
- Εξ. 21,20 Εὰν κανεῖς κτυπήσῃ με ῥάβδον τὸν δούλον του ἢ τὴν δούλην του καὶ ἀποθάνῃ κατὰ τὴν ὥραν που δέρεται, θα τιμωρηθῇ ὁ κύριος οὗτος, διότι εἶναι ἐνοχος.
- Εξ. 21,21 ἔὰν δὲ διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήσεται· τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἔστιν.
- Εξ. 21,21 Εὰν ὅμως ὁ δούλος οὗτος ζήσῃ μίαν ἢ δύο ἡμέρας, δεν θα τιμωρηθῇ ὁ κύριος οὗτος, διότι ὁ δούλος θεωρεῖται ὅτι εἶναι χρήμα του, ιδιοκτησία του.
- Εξ. 21,22 ἔὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσιν καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, δώσῃ μετὰ ἀξιώματος·
- Εξ. 21,22 Εὰν συμπλακοῦν δύο ἄνδρες καὶ κτυπήσουν γυναῖκα ἐγκυνον, ἐξέλθῃ δε τὸ παιδίον ἀσχημάτιστον, ὁ ἐνοχος θα πληρώσῃ ἀποζημιώσιν, τὴν ὁποίαν θα ζητήσῃ ὁ σύζυγος τῆς γυναικός καὶ τὴν ὁποίαν θα ἐπιβάλῃ τὸ δικαστήριον.
- Εξ. 21,23 ἔὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ, δώσῃ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς,
- Εξ. 21,23 Εὰν ὅμως τὸ παιδί εἶναι τελείως διαμορφωμένον, ὁ ἐνοχος θα δώσῃ ζωὴν ἀντὶ ζωῆς· θα καταδικασθῇ εἰς θάνατον, σύμφωνα με τὸν νόμον τῆς ἀνταποδόσεως,

- Εξ. 21,24 ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,
- Εξ. 21,24 οφθαλμὸν ἀντὶ οφθαλμοῦ, οδόντα ἀντὶ οδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,
- Εξ. 21,25 κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.
- Εξ. 21,25 ἐγκαυμα ἀντὶ εγκαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.
- Εξ. 21,26 ἐὰν δὲ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλευθέρους ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.
- Εξ. 21,26 Εἰὰν κανεῖς κτυπήσῃ καὶ καταστρέψῃ τὸν οφθαλμὸν τοῦ δούλου τοῦ ἢ κτυπήσῃ τὸν οφθαλμὸν τῆς δούλης τοῦ καὶ τοὺς τυφλώσῃ, θὰ τοὺς ἀφήσῃ ἐλευθέρους ἀντὶ τοῦ οφθαλμοῦ των.
- Εξ. 21,27 ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν.
- Εξ. 21,27 Εἰὰν κανεῖς ξερριζώσῃ τὸ δόντι τοῦ δούλου τοῦ ἢ τῆς δούλης τοῦ, θὰ τοὺς ἀφήσῃ ἐλευθέρους ἀντὶ τοῦ καταστραφέντος δοντιοῦ.
- Εξ. 21,28 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῶος ἔσται.
- Εξ. 21,28 Εἰὰν ταῦρος κτυπήσῃ καὶ θανατώσῃ με τὰ κέρατα αὐτοῦ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος αὐτὸς πρέπει νὰ λιθοβοληθῇ καὶ τὰ κρέα του δὲν θὰ φαγῶθῃ. Ὁ κύριος ὅμως τοῦ ταύρου θὰ εἶναι ἀθῶος.
- Εξ. 21,29 ἐὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστῇς ἢ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀνέλη δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος

|           |                                                                                                                                                                                                                                                                             |
|-----------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|           | λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσapoθανεῖται.                                                                                                                                                                                                                         |
| Εξ. 21,29 | Εάν ὁμως ο ταῦρος ἀπὸ αρκετοῦ χρόνου εκτυπούσε με τα κέρατα και ἐγιναν διαμαρτυρίαι στον κύριόν του, εκείνος δε δεν ηθέλησε να φονεύση τον ταῦρον, ὅταν ο ταῦρος αὐτός φονεύση ἄνδρα η γυναῖκα, θα φονευθῇ δια λιθοβολισμοῦ, μαζί δε με αὐτόν θα θανατωθῇ και ο κύριός του. |
| Εξ. 21,30 | ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ.                                                                                                                                                                                            |
| Εξ. 21,30 | Εάν ὁμως ἐπιβάλλουν στον κύριον του ταῦρου αὐτοῦ χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, θα πληρώσῃ αὐτήν, δια να γλυτώσῃ ἐτσι την ζωὴν του.                                                                                                                                                |
| Εξ. 21,31 | ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσωσιν αὐτῷ.                                                                                                                                                                                                     |
| Εξ. 21,31 | Εάν ο ταῦρος κτυπήσῃ και θανατώσῃ υἱὸν η θυγατέρα, ο ἴδιος νόμος θα εφαρμοσθῇ και εἰς την περίστασιν αὐτήν.                                                                                                                                                                 |
| Εξ. 21,32 | ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίσκην, ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.                                                                                                                                                 |
| Εξ. 21,32 | Εάν ο ταῦρος κτυπήσῃ με τα κέρατα δούλον η δούλην, ο μεν ταῦρος θα φονευθῇ δια λιθοβολισμοῦ, ο δε κύριος του ταῦρου θα πληρώσῃ στον κύριον του δούλου τριάκοντα ἀργυρά δίδραχμα.                                                                                            |
| Εξ. 21,33 | ἐὰν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος,                                                                                                                                                                              |
| Εξ. 21,33 | Εάν κανεῖς ἀνοίξῃ λάκκον η λατομήσῃ εἰς πετρώδη περιοχὴν και δεν σκεπάσῃ τον λάκκον, πέσῃ δε ἐκεῖ και φονευθῇ μοσχάρι η ὄνος,                                                                                                                                               |
| Εξ. 21,34 | ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσει· ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.                                                                                                                                                                                 |
| Εξ. 21,34 | αὐτός που ἤνοιξε τον λάκκον θα πληρώσῃ πρόστιμον στον κύριον του ζώου, το δε συντριβέν ζῶον θα ἀνήκῃ εἰς αὐτόν.                                                                                                                                                             |
| Εξ. 21,35 | ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον                                                                                                                                                                                                                         |

καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται.

Εξ. 21,35 Εὰν ἓνας ταῦρος κτυπήσῃ με τὰ κέρατα καὶ φονεύσῃ τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον, θὰ πωληθῇ ὁ ζῶν ταῦρος καὶ θὰ μοιρασθoύν τὸ χρήμα οἱ κύριοι τῶν ταύρων, οἱ ὁποῖοι θὰ μοιρασθoύν ἐπίσης καὶ τὰ κρέας τοῦ φονευθέντος ταύρου.

Εξ. 21,36 ἔὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστὴς ἐστὶ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὧσι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκῶς αὐτῷ ἔσται.

Εξ. 21,36 Εὰν ὁμως ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ κερατίσας ταῦρος ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου ἐκτυποῦσε με τὰ κέρατα καὶ εἶχον διαμαρτυρηθῇ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι στὸν κύριόν του, ἐκεῖνος δὲ δὲν τὸν ἐξηφάνισε, θὰ δώσῃ τὸν ζῶντα ταῦρον ἀντὶ τοῦ φονευθέντος καὶ ὁ φονευθεὶς ταῦρος θὰ ἀνήκῃ πάλιν στὸν κύριόν του.

## ΕΞΟΔΟΣ 22

Εξ. 22,1 Ἐὰν δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ σφάξῃ ἢ ἀποδώτῃ, πέντε μόσχους ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου.

Εξ. 22,1 Εὰν κανεὶς κλέψῃ μοσχάρι ἢ πρόβατον καὶ τὸ σφάξῃ, δια να το φάγῃ ἢ το πωλήσῃ, θὰ πληρώσῃ πέντε μόσχους ἀντὶ τοῦ ενός καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ ενός προβάτου.

Εξ. 22,2 ἔὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὔρεθῇ ὁ κλέπτης καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος·

Εξ. 22,2 Εὰν δὲ ὁ κλέπτης γίνῃ ἀντιληπτὸς τὴν ὥραν, ποὺ ἐπιχειρεῖ τὴν διάρρηξιν, καὶ κτυπηθεὶς ἀποθάνῃ, δὲν θὰ καταλογισθῇ ἐνοχὴ φόνου στὸν φονέα.

- Εξ. 22,3      ἔὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἔνοχός ἐστιν, ἀνταποθανεῖται. ἔὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πρᾶθῇτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος.
- Εξ. 22,3      Εἰάν ὁμως φονεύσῃ κανεῖς τον νυκτερινόν κλέπτην μετὰ την ανατολήν του ηλίου, ο φονεὺς εἶναι ἔνοχος και θα καταδικασθῇ εἰς θάνατον. Εἰάν ο κλέπτης δεν ἔχῃ να πληρώσῃ την επιβληθείσαν ποινὴν, να πωληθῇ ως δούλος, δια να πληρώσῃ το κλοπιμαῖον.
- Εξ. 22,4      ἔὰν δὲ καταληφθῇ καὶ εὗρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ αὐτὰ ἀποτίσει.
- Εξ. 22,4      Εἰάν ο κλέπτης συλληφθῇ και ευρεθῇ εἰς την κατοχὴν του το κλεμμένον ζῶον, ἀπὸ ὄνου μέχρι προβάτου, θα πληρώσῃ στο διπλὸν αὐτὰ που ἔκλεψε.
- Εξ. 22,5      ἔὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ τὸ κτῆνος αὐτοῦ καταβοσκήσαι ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ· ἔὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει.
- Εξ. 22,5      Εἰάν κανεῖς βόσκη το ζῶον του στον αγρὸν η την ἀμπελὸν του και το αφήσῃ να βοσκήσῃ ἄλλον αγρὸν, θα πληρώσῃ ἀπὸ τον ιδικόν του αγρὸν την ζημία, την ὁποίαν ἔχει προκαλέσει στον ἄλλον. Εἰάν δε βοσκήσῃ και καταστρέψῃ ὅλον τον αγρὸν, θα καταβάλῃ ως αποζημίωσιν τα καλύτερα προϊόντα του αγροῦ του και του ἀμπελῶνας του.
- Εξ. 22,6      ἔὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὖρῃ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχυν ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας.
- Εξ. 22,6      Εἰάν κανεῖς ἀνάψῃ φωτιά, αὐτὴ δε ἐπεκταθῇ εἰς ἀκάνθας και γίνῃ πυρκαϊὰ και καταστρέψῃ ἀλώνι η χωράφι με στάχεις η πεδιάδα, θα πληρώσῃ πρόστιμον αὐτός που ἤναψε την φωτιά.
- Εξ. 22,7      ἔὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι,

καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν εὔρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ διπλοῦν·

Εξ. 22,7 Εὰν κανεῖς δώση στον πλησίον του χρήματα η σκεῦη προς φύλαξιν, και κλαποῦν ἀπὸ την οἰκίαν του ἀνθρώπου αὐτοῦ, ἐὰν ο κλέπτης συλληφθῇ θα καταβάλῃ ἐκεῖνος στον ἰδιοκτήτην τα διπλάσια

Εξ. 22,8 ἐὰν δὲ μὴ εὔρεθῇ ὁ κλέψας, προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμείται ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον.

Εξ. 22,8 Εὰν ὁμως δεν ευρεθῇ ο κλέπτης, θα παρουσιασθῇ ο κύριος της οἰκίας ἐνώπιον του ὑπὸ του Θεοῦ ὀρισθέντος δικαστηρίου και θα ὀρκισθῇ ὅτι ουδέποτε ἐσκέφθη κάτι πονηρόν, δεν ἐσκέφθη ποτέ να καταχρασθῇ την κατάθεσιν του πλησίον.

Εξ. 22,9 κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα, περί τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης, ὅ,τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἀλούς διὰ τοῦ Θεοῦ ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον·

Εξ. 22,9 Αυτό θα γίνεται δια κάθε ἀδίκημα, εἴτε το κλαπέν εἶναι μόσχος η υποζύγιον η πρόβατον η ἱμάτιον, δια κάθε καταγγελλομένην ἀπώλειαν, οποιαδήποτε και αν εἶναι αὐτή, ἐνώπιον του Θεοῦ θα γίνη η κρίσις των ἀντιδίκων. Εὰν ἀπὸ το δικαστήριον ευρεθῇ ἐνοχος κατακρατήσεως ξένης περιουσίας ἐκεῖνος στον ὁποῖον εἶχε γίνει η κατάθεσις, θα καταδικασθῇ να πληρώσῃ στον πλησίον του διπλασίαν την ἀξίαν του ἀπολεσθέντος.

Εξ. 22,10 ἐὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτῆνος φυλάξαι, καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γνῶ,

Εξ. 22,10 Εὰν κανεῖς δώση στον πλησίον του προς φύλαξιν υποζύγιον

η μοσχάρι η πρόβατον η οιονδήποτε άλλο κατοικίδιον ζών,  
και συμβή ώστε αυτό να πάθη κάταγμα η να αποθάνη η να  
κλαπή και δεν υπάρχη κανείς μάρτυς να επιβεβαιώση  
τούτο,

Εξ. 22,11 ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, ἥ μὴν μὴ  
αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθόλου τῆς παρακαταθήκης τοῦ  
πλησίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ  
οὐκ ἀποτίσει.

Εξ. 22,11 θα γίνῃ ἐνώπιον του δικαστηρίου του Θεοῦ ὁρκος ἀπὸ τον  
λαβόντα προς φύλαξιν το ἀπολεσθέν ζών, ὅτι ποτέ δεν εἶχε  
σκεφθῇ κάτι το πονηρόν εἰς βάρος της ἐμπιστευθείσης εἰς  
αὐτὸν καταθέσεως. Ἡ ἐνορκος αὐτὴ διαβεβαίωσις πρέπει  
να γίνῃ δεκτὴ και θα ἀπαλλαγὴ πάσης ἀποζημιώσεως ο  
ορκισθεῖς.

Εξ. 22,12 ἐὰν δὲ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ.

Εξ. 22,12 Εἰάν ὁμως ἀποδειχθῇ ὅτι ο φύλαξ του ζώου το ἔκλεψε, θα  
πληρώσῃ στον κύριον του ζώου ἀποζημιώσιν.

Εξ. 22,13 ἐὰν δὲ θηριάλωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν  
καὶ οὐκ ἀποτίσει.

Εξ. 22,13 Εἰάν το παραδοθέν προς φάλαξιν ζών κατασπαραχθῇ ὑπὸ  
θηρίου, θα οδηγήσῃ ο φύλαξ τον κύριον του ζώου ἐκεῖ, ὅπου  
αὐτό εἶχε φαγωθῇ ἀπὸ το θηρίον, και δεν θα πληρώσῃ  
ἀποζημιώσιν.

Εξ. 22,14 ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ συντριβῇ ἢ  
ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ἦ μετ'  
αὐτοῦ, ἀποτίσει·

Εξ. 22,14 Εἰάν ζητήσῃ κανεῖς και πάρῃ ἀπὸ τον πλησίον σκεῦος η ζών  
και συμβή ώστε το σκεῦος να συντριβῇ η το ζών να  
ἀποθάνῃ η κλαπή, αν ο δανεισθεῖς δεν εὐρίσκετο εἰς την  
περιοχὴν ἐκείνην, θα πληρώσῃ ἀποζημιώσιν.

Εξ. 22,15 ἐὰν δὲ ὁ κύριος ἦ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει· ἐὰν δὲ  
μισθωτὸς ἦ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

- Εξ. 22,15 Εάν όμως ο δανεισθείς ήτο πλησίον των δανεισθέντων και αυτά χαθούν, δεν θα πληρώση αποζημίωσιν. Εάν ο λαβών ήτο ημερομίσθιος εργάτης, θα κρατηθή ο μισθός αυτού ως αποζημίωσις δια το απολεσθέν αντικείμενον.
- Εξ. 22,16 Ἐάν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνῇ φερνιῇ αὐτήν αὐτῷ γυναῖκα.
- Εξ. 22,16 Εάν κανείς απατήσῃ παρθένον, η οποία δεν ἔχει μνηστευθῇ και κοιμηθῇ με αὐτήν, θα καταβάλῃ την προίκα της στον πατέρα της και θα την νυμφευθῇ.
- Εξ. 22,17 ἔάν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτήν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων.
- Εξ. 22,17 Εάν όμως ο πατήρ επιμόνως αρνῆται και δεν συγκατατίθεται να δώσῃ την θυγατέρα του εις εκείνον γυναῖκα, εκείνος θα καταβάλῃ στον πατέρα την κανονικὴν προίκα των παρθένων.
- Εξ. 22,18 φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε.
- Εξ. 22,18 Μαγους δεν θα αφήσετε να ζουν.
- Εξ. 22,19 πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους, θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς.
- Εξ. 22,19 Καθε κτηνοβάτην θα τον τιμωρήτε με θάνατον.
- Εξ. 22,20 ὁ θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, πλὴν Κυρίῳ μόνῳ.
- Εξ. 22,20 Εκείνος που προσφέρει θυσίαν εις τα εἰδωλα, θα καταδικάζεται, και θα ἐξολοθρευέται δια θανάτου. Μονον στον Κυριον θα προσφέρετε θυσίας.
- Εξ. 22,21 καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψῃτε αὐτόν· ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 22,21 Δεν θα αδικήσετε και δεν θα στενοχωρήσετε ξένον, διότι και σεις υπῆρξατε κάποτε ξένοι εις την Αἴγυπτον.
- Εξ. 22,22 πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε·
- Εξ. 22,22 Καμμίαν χήραν και κανένα ὀρφανόν δεν θα αδικήσετε.

- Εξ. 22,23 ἔὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτούς, καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρὸς με, ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν
- Εξ. 22,23 Εἰάν ἀδικήσετε αὐτούς καὶ κράξουν πρὸς ἐμὲ ἐναντίον σας, ἐγὼ θὰ ἀκούσω τὴν φωνὴν των
- Εξ. 22,24 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὀρφανὰ.
- Εξ. 22,24 καὶ θὰ ὀργισθῶ, καὶ θὰ ἐπιτρέψω νὰ φονευθῆτε ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔτσι αἱ γυναῖκες σας θὰ γίνουν χῆραι καὶ τὰ παιδιὰ σας ὀρφανὰ, ὡσὰν ἐκεῖνα ποὺ σεῖς ἠδικήσατε.
- Εξ. 22,25 ἔὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσης τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί, οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον.
- Εξ. 22,25 Εἰάν δανείσης χρήματα στὸν πτωχὸν ἀδελφόν σου, δὲν θὰ καταπιέσης αὐτὸν νὰ σου ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον, οὔτε θὰ τοῦ ἐπιβάλῃς τόκον.
- Εξ. 22,26 ἔὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ·
- Εξ. 22,26 Εἰάν δε πάρῃς ὡς ἐνέχυρον τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃς πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος.
- Εξ. 22,27 ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι κοιμηθήσεται; ἔὰν οὖν καταβοήσῃ πρὸς με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεήμων γὰρ εἰμι.
- Εξ. 22,27 Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ σκέπασμά του στὸν ὕπνον του, τὸ μοναδικόν του ἐνδυμα, με τὸ ὁποῖον καλύπτει τὴν γύμνωσίν του. Ἀν ἐσύ τὸ κρατήσῃς, με τι ἐκεῖνος θὰ σκεπασθῇ; Εἰάν δε κράξῃ αὐτὸς πρὸς ἐμὲ ἐναντίον σου, ἐγὼ θὰ ἀκούσω τὴν φωνὴν του, διότι εἰμαι εὐσπλαγχνος.
- Εξ. 22,28 θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς.

- Εξ. 22,28 Να μην κακολογῇς τους δικαστάς και γενικῶς τους ανωτέρους σου, οὔτε να κατακρίνης τον ἄρχοντα του λαοῦ σου.
- Εξ. 22,29 ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί.
- Εξ. 22,29 Τας ἀπαρχὰς του σίτου ἀπὸ το ἀλώνι σου και του οἴνου ἀπὸ τον ληνόν σου δεν πρέπει να καθυστερήσης να τα δώσης στον Κυριον. Τα πρωτοτόκα εκ των παιδιών σου θα τα δώσης εις ἐμέ.
- Εξ. 22,30 οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἐπτὰ ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδὴ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό.
- Εξ. 22,30 Το ἴδιο ἐπίσης θα κάμης και δια το μοσχάρι σου και δια το πρόβατόν σου και δια το μεταφορικόν σου μέσον. Ἐπτὰ ἡμέρας θα θηλάζῃ την μητέρα του, κατὰ δε την ογδὴν ἡμέραν θα το προσφέρῃς εις ἐμέ.
- Εξ. 22,31 καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ μοι. καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε, τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό.
- Εξ. 22,31 Εἰάν τηρήσετε ὅλα αὐτά, θα εἰσθε ἀγνοὶ και καθαροὶ ἐνώπιόν μου. Κρέας ζώου κατασπαραχθέντος ἀπὸ θηρίον δεν θα το φάγετε, θα το ρίψετε στο σκυλί.

## ΕΞΟΔΟΣ 23

- Εξ. 23,1 Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν. οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος.
- Εξ. 23,1 Εἰάν εἶσαι δικαστής, δεν πρέπει να παραδεχθῇς ποτέ επιπολαίαν και αναπόδεικτον κατηγορίαν. Εἰάν κληθῇς ως μάρτυς, ποτέ δεν πρέπει να ἐλθῇς εις συμφωνίαν με τον αδικησαντα, ὥστε να γίνῃς ψευδομάρτυς.
- Εξ. 23,2 οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ. οὐ προστεθήσῃ μετὰ

πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ τῶν πλειόνων, ὥστε ἐκκλῖναι κρίσιν.

Εξ. 23,2 Ποτέ δεν θα συνταυτισθῇς με την πλειοψηφίαν, δια να κάμῃς κάτι κακόν. Δεν θα ακολουθήσῃς το πολύ πλήθος, ὥστε να παρεκτροπῇς και συ με τους πολλούς και να παρεκκλίνῃς ἀπὸ την δικαίαν κρίσιν. Ο καθένας εἶναι υπεύθυνος δια τας πράξουσ.

Εξ. 23,3 καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.

Εξ. 23,3 Ούτε παρασυρόμενος ἀπὸ συμπάθειαν θα μεροληπτήσῃς υπὲρ του πτωχοῦ κατὰ την δίκην.

Εξ. 23,4 ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῖ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ.

Εξ. 23,4 Εὰν συναντήσῃς το βόδι του εχθροῦ σου ἢ το υποζύγιον του εχθροῦ σου περιπλανώμενα, γύρισέ τα και δόσε τα εἰς αὐτόν.

Εξ. 23,5 ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃς αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ.

Εξ. 23,5 Εὰν ἴδῃς το υποζύγιον του εχθροῦ σου να ἔχει πέσει ὑπὸ το βάρος του φορτίου του, δεν θα το προσπεράσῃς με ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ μαζή με αὐτόν θα το σηκώσῃς.

Εξ. 23,6 οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ.

Εξ. 23,6 Δεν θα διαστρέψῃς και δεν θα καταπατήσῃς το δίκαιον του πτωχοῦ κατὰ την δίκην.

Εξ. 23,7 ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ· ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων.

Εξ. 23,7 Φυγε μακράν ἀπὸ κάθε ἀδικίαν. Δεν θα καταδικάσῃς εἰς θάνατον αθῶον και δίκαιον. Δεν θα δικαιώσῃς τον ἀσεβῆ δελεαζόμενος ἀπὸ τα δῶρα του.

Εξ. 23,8 καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς

βλεπόντων καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια.

Εξ. 23,8 Ως δικαστής δεν θα λάβης ποτέ δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αυτών ακόμη των συνετών ανθρώπων και γίνονται αφορμή καταδολιεύσεως της δικαιοσύνης.

Εξ. 23,9 καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Εξ. 23,9 Δεν θα στενοχωρήσετε ξένον. Διότι και σεις γνωρίζετε την ζωήν του ξένου, επειδή και οι ίδιοι εζησατε ως ξένοι εις την Αίγυπτον.

Εξ. 23,10 Ἐξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γεννήματα αὐτῆς·

Εξ. 23,10 Εξ ἑτη κατά συνέχειαν θα σπείρης τους αγρούς σου και θα μαζεύης τα γεννήματά των.

Εξ. 23,11 τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἄφεςιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία. οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου.

Εξ. 23,11 Κατά το ἑβδομον ὁμως ἔτος θα αφήσης αυτούς ακαλλιεργήτους, τα δε αυτοφυή προϊόντα των αγρών σου κατά το ἔτος τούτο θα τα φάγουν οι πτωχοί, και ὅσα υπολειφθούν θα τα φάγουν τα ἄγρια θηρία. Το ἴδιο πράγμα θα κάμης και δια τον αμπελώνά σου και δια τον ελαιώνά σου.

Εξ. 23,12 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος.

Εξ. 23,12 Εξ ημέρας θα εκτελής ὅλα τα ἔργα σου, κατά δε την εβδόμην ἡμέραν θα γίνεται ἀνάπαυσις, δια να αναπαυθῇ το βόδι σου και το υποζύγιόν σου, να εὕρῃ ἀναψυχὴν το παιδί

- της δούλης σου και ο ξένος, που εργάζεται κοντά σου.
- Εξ. 23,13 πάντα, ὅσα εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάξασθε. Καὶ ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
- Εξ. 23,13 Ολα ὅσα σας ἔχω πει θα τα φυλάξετε. Ονομα ἄλλων θεῶν δεν θα φέρετε εἰς την μνήμην σας οὔτε πρέπει να ακουσθῇ λεγόμενον ἀπὸ το στόμα σας.
- Εξ. 23,14 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐορτάσατέ μοι.
- Εξ. 23,14 Εἰς τρεῖς εποχὰς του ἔτους θα εμοῦ αφιερώσετε εορτάς.
- Εξ. 23,15 τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἐπτά ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καθάπερ ἐνετειλάμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ὀφθῆσῃ ἐνώπιόν μου κενός.
- Εξ. 23,15 Προσέξατε, ὥστε να τηρήτε την εορτὴν των ἀζύμων, δηλαδή το Πασχα. Επὶ ἐπτά ἡμέρας, ὅπως σας ἔχω διατάξει, θα τρώγετε ἄζυμον ἄρτον κατὰ την εποχὴν του μηνὸς των νέων γεννημάτων, διότι κατὰ τον καιρὸν αὐτὸν ἐξῆλθες ἐλεύθερος ἀπὸ την Αἴγυπτον. Δεν θα εμφανισθῇς στο θυσιαστήριον ἐνώπιόν μου με τα χέρια ἀδειανά, χωρὶς προσφορὰν θυσίας.
- Εξ. 23,16 καὶ ἐορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἐὰν σπείρης ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.
- Εξ. 23,16 Θα εορτάσης ἐπίσης εορτὴν θερισμοῦ των πρωτογεννημάτων ἀπὸ τα σιτηρά, τα ὁποῖα ἐσπείρες στον ἀγρὸν σου καὶ ἄλλην εορτὴν κατὰ το τέλος του γεωργικοῦ ἔτους με την συγκομιδὴν των προϊόντων του ἀγροῦ σου.
- Εξ. 23,17 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Εξ. 23,17 Κατὰ τας εορτάς των τριῶν αὐτῶν εποχῶν θα παρουσιάσης ἐνώπιον του Κυρίου κάθε ἀρσενικόν εἰς την Σκηνὴν του

Μαρτυρίου.

Εξ. 23,18 ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμη αἷμα θυσιάσματος μου, οὐ δὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἐορτῆς μου ἕως πρωῒ.

Εξ. 23,18 Οταν διώξω ἐγὼ πρὸς χάριν σας ἀπὸ τὴν γῆν Χαναάν ὅλα τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη καὶ μεγαλώσω τὰ ὅρια τῆς χώρας σου, δεν θα προσφέρῃς αιματηράν κατὰ τὸ Πάσχα θυσίαν πρὸς ἐμὲ με ἐνζυμον ἄρτον· οὔτε θα μείνουν μέχρι πρωῒας τὰ λίπη καὶ τὰ κρέατα τῶν θυσιαζομένων κατὰ τὴν ἐορτὴν μου (κατὰ τὸ Πάσχα) αμνῶν, ἀλλὰ θα φαγωθoύν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός.

Εξ. 23,19 τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

Εξ. 23,19 Τα πρωτογεννήματα ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς σου θα τα προσφέρῃς ἀφιέρωμα στὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου- εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ βραδύτερον στὸν ναόν. Δεν θα βράσης ἀρνὶ μέσα στὸ γάλα τῆς μητρὸς τοῦ.

Εξ. 23,20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι.

Εξ. 23,20 Ἰδοὺ ἐγὼ στέλλω ἐμπρὸς ἀπὸ σε τὸν ἄγγελόν μου, δια να σε προφυλάξῃ εἰς τὴν ὁδόν σου, να σε οδηγήσῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐτοιμάσει δια σέ.

Εξ. 23,21 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθῃ αὐτῷ· οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε, τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ.

Εξ. 23,21 Πρόσεχε στὸν εαυτὸν σου, ἀκούε πάντοτε τὸν ὁδηγόν σου ἄγγελον καὶ μὴ δείξης ἀπειθείαν πρὸς αὐτόν. Διότι αὐτός δεν θα υποχωρή εἰς τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἀνομίας σου,

επειδή θα ενεργή εξ ονόματός μου.

Εξ. 23,22

ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσης πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλῆιον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσητε πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείμενοι τοῖς ἀντικειμένοις σοι·

Εξ. 23,22

Εάν ακούσετε με προσοχήν τους λόγους μου και κάμετε ὅσα ἐγὼ διατάσσω και φυλάξετε την διαθήκην μου, θα εἰσθε δι' ἐμέ ο εκλεκτός λαός μεταξύ ὁλων των ἄλλων εθνῶν. Ἰδική μου βέβαια εἶναι ἡ γη και ὅλα τα ἔθνη, ἀλλὰ σεις μόνον θα εἰσθε δι' ἐμέ βασιλῆιον ἱερέων, ἔθνος ἅγιον, θεοκρατικός λαός. Αυτά θα εἴπης στους Ἰσραηλίτας· Εάν υπακούσετε στους λόγους μου και κάμετε ὅλα ὅσα θα σας εἴπω, θα εἶμαι ἐχθρός στους ἐχθρούς σας και θα αντιπαρατάσσωμαι ἐναντίον ἐκείνων, που ἀνθίστανται εἰς σας. Θα ἔχετε δε αὐτήν την προστασίαν μου,

Εξ. 23,23

πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορράϊον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς.

Εξ. 23,23

διότι ο ἄγγελός μου θα προπορεύεται ὡς ὁδηγός σας και θα σας εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Χαναάν, ὅπου σήμερον κατοικοῦν οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ Χετταῖοι, οἱ Φερεζαῖοι, οἱ Χαναναῖοι, οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ Εὐαῖοι και οἱ Ἰεβουσαῖοι. Αὐτούς ἐγὼ θα τους ξεπαστρέψω.

Εξ. 23,24

οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐ δὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν.

- Εξ. 23,24 Προσέξατε, δεν θα προσκυνήσετε τους θεούς αυτών ούτε θα τους λατρεύσετε, ούτε θα κάμετε τα έργα, που εκείνοι κάμνουν, αλλά θα κρημνίσετε εκ θεμελίων και θα συντρίψετε εξ ολοκλήρου τας ειδωλολατρικάς των στήλας.
- Εξ. 23,25 καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν.
- Εξ. 23,25 Θα λατρεύσετε μόνον Κυριον τον Θεόν σας και εγώ θα ευλογήσω και θα πληθύνω τον ἄρτον σας, τον οἶνον σας, τα ὕδατά σας και θα απομακρύνω από σας και την πιο μικράν αδιαθεσίαν.
- Εξ. 23,26 οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω.
- Εξ. 23,26 Δεν θα υπάρχη εις την χώραν σου ἄγονος ανήρ ούτε στείρα γυνή. Θα μεγαλώνω πάντοτε τα ἔτη της ζωῆς σας και θα γίνουν πλήρη ευτυχισμένων ημερών.
- Εξ. 23,27 καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς, καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας.
- Εξ. 23,27 Καθώς σεις θα προχωρήτε δια την γην της επαγγελίας, θα στείλω εμπρός από σας τον φόβον μου, θα κατατρομάξω ὅλα τα ἔθνη, ὅπου σεις θα εισέλθετε, και θα εμβάλω πανικόν στους εχθρούς σας, ὥστε να τραποῦν εις φυγήν.
- Εξ. 23,28 καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου, καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ.
- Εξ. 23,28 Θα στείλω εμπρός από σας εναντίον των εχθρών σας σμήνην από σφήκας, ὥστε σεις εύκολα να εκδιώξετε από εμπρός σας τους Αμορραίους, τους Ευαίους, τους Χαναναίους και τους Χετταίους.
- Εξ. 23,29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐν ἑνιαυτῷ ἐνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σέ τὰ θηρία τῆς γῆς.

- Εξ. 23,29      Αλλά δεν θα εκδιώξω αυτούς εντός ενός έτους, δια να μη  
μείνη έρημος και ακαλλιέργητος η χώρα και  
πολλαπλασιασθούν τα θηρία της γης εναντίον σας.
- Εξ. 23,30      κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς  
καὶ κληρονομήσης τὴν γῆν.
- Εξ. 23,30      Ολίγον κατ' ολίγον θα τους εκδιώκω, ἕως ὅτου σεις  
αυξηθῆτε και απλωθῆτε και κληρονομήσετε ὅλην την  
χώραν.
- Εξ. 23,31      καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως  
τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιεῖμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως  
τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς  
τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ καὶ  
ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ.
- Εξ. 23,31      Θα εκτείνω και θα θέσω τα ὅρια της χώρας σας ἀπὸ την  
Ερυθρὰν Θαλασσαν ἕως την θάλασσαν των Φιλισταίων, την  
Μεσόγειον Θαλασσαν, και ἀπὸ την ἐρημον Σουρ ἕως τον  
Ευφράτην, τον μεγάλον ποταμόν. Και θα παραδώσω εἰς τας  
χεῖρας σας τους κατοίκους της χώρας αὐτῆς, ἐνῶ ἄλλους  
ἀπὸ αὐτοὺς θα τους εκδιώξω ἀπὸ ἐμπροσθέν σας.
- Εξ. 23,32      οὐ συγκатаθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην,  
Εξ. 23,32      Δεν θα συνάψετε με αὐτοὺς οὔτε με τους θεοὺς των  
καμμίαν διαθήκην.
- Εξ. 23,33      καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε  
ποιήσωσι πρὸς με· ἐὰν γὰρ δουλεύσης τοῖς θεοῖς  
αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκομμα.
- Εξ. 23,33      Δεν θα παραμείνουν αὐτοὶ εἰς την χώραν σας, δια να μη σας  
παρασύρουν και αμαρτήσετε ἐνώπιόν μου. Διότι ἐὰν σεις  
λατρεύσετε και υπηρετήσετε τους θεοὺς των, θα γίνουν  
αὐτοὶ πρόσκομμα εἰς σας”.

- Εξ. 24,1 Καὶ Μωυσῆ εἶπεν· ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ·
- Εξ. 24,1 Εἶπεν ὁ Θεὸς στὸν Μωϋσῆν· “ἀνεβα στὸ ὄρος πρὸς ἐμὲ συ, ὁ Ααρών, ὁ Ναδάβ, ὁ Αδιούδ καὶ οἱ εβδομήκοντα ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους Ἰσραηλῖτας. Θα προσκυνήσουν ἐμὲ τὸν Κύριον ἀπὸ μακρυνῆς ἀποστάσεως.
- Εξ. 24,2 καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν· ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ’ αὐτῶν.
- Εξ. 24,2 Συ, ὁ Μωϋσῆς, μόνον θα ἔλθῃς πλησίον πρὸς ἐμὲ τὸν Θεόν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· οἱ ἄλλοι συνοδοὶ σου δεν θα πλησιάσουν. Ὁ δε λαὸς δεν θα ανεβῇ καθόλου στὸ ὄρος μαζὴ των, ἀλλὰ θα παραμείνῃ στους πρόποδας”.
- Εξ. 24,3 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες· πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
- Εξ. 24,3 Ὁ Μωϋσῆς ἦλθεν εἰς τὴν κατασκήνωσιν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ διηγήθη στὸν λαόν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς. Συσσωμος ὁ λαὸς ἀπεκρίθη με μίαν φωνὴν λέγων· “ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς οἱοῦς μίλησε ὁ Κύριος, θα εφαρμόσωμεν καὶ θα υπακούσωμεν”.
- Εξ. 24,4 καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου. ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῒ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ·
- Εξ. 24,4 Εγραψεν ὁ Μωϋσῆς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Εγερθεῖς δε πολὺ πρωῒ ἐκτίσε κατὰ τὴν πρωΐαν θυσιαστήριον στους πρόποδας τοῦ ὄρους καὶ ἐτοποθέτησε δώδεκα λίθους διὰ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

- Εξ. 24,5 καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια.
- Εξ. 24,5 Ἀπέστειλε κατόπιν νεαροὺς Ἰσραηλῖτας καὶ ἔφεραν μοσχάρια, τα οποία προσέφεραν ὀλοκαυτώματα ὡς θυσίαν ευχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν δια τὴν σωτηρίαν των.
- Εξ. 24,6 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον.
- Εξ. 24,6 Ὁ Μωϋσῆς ἔλαβε τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν θυσιασθέντων ζώων καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς δοχεῖα, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ τὸ ἔχυσε πλησίον στο θυσιαστήριον.
- Εξ. 24,7 καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν· πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
- Εξ. 24,7 Ἐλαβε κατόπιν τὸ βιβλίον τῆς Διαθήκης, ὅπου εἶχε γράψει τὰς ἐντολάς, ἀνέγνωσεν αὐτὸ εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ καὶ οἱ Ἰσραηλῖται εἶπαν· “ὅλα ὅσα διέταξεν ὁ Κύριος, θὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ θὰ ἀκούσωμεν”.
- Εξ. 24,8 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων.
- Εξ. 24,8 Λαβὼν ἔπειτα ὁ Μωϋσῆς τὰ δοχεῖα με τὸ αἷμα ἐρράντισε με αὐτὸν τὸν λαόν καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς Διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Κύριος πρὸς σὰς, δια νὰ ἐφαρμόσετε ὅλας αὐτάς τας ἐντολάς του”.
- Εξ. 24,9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραὴλ
- Εξ. 24,9 Ἀνέβη κατόπιν ὁ Μωϋσῆς στο ὄρος καὶ μαζὴ με αὐτόν ο Ἀαρών, ὁ Ναδάβ, ὁ Αβιούδ καὶ ἑβδαμήκοντα ἀπὸ τὴν γερουσίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐκεῖ αὐτοὶ δὲν εἶδον τὸν Θεόν.
- Εξ. 24,10 καὶ εἶδον τὸν τόπον, οὗ εἰστήκει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ·

καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὥσεί ἔργον πλίνθου  
σαπφείρου καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ  
τῇ καθαριότητι.

Εξ. 24,10 Εἶδον ὁμῶς τὸν τόπον, ὅπου ἐστάθη ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐφαίνετο σαν να ἦτο κατασκευασμένος ἀπὸ πλίνθους σαπφείρου. Εἶχε δε τὴν διαύγειαν καὶ τὴν λάμψιν τοῦ καθαροῦ ουρανοῦ.

Εξ. 24,11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς· καὶ ὥφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

Εξ. 24,11 Κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, που ἀνέβησαν στὸ ὄρος ὅχι μόνον δεν ἀπέθανεν ἀλλ' οὐδὲ τὴν φωνὴν τοῦ ἔχασε ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἄνδρες αὐτοί, στὸν θείον ἐκεῖνον τόπον ἔφαγον καὶ ἔπιον φιλοξενηθέντες εἰς θείον συμπόσιον.

Εξ. 24,12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς.

Εξ. 24,12 Εἶπε κατόπιν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀνέβα πρὸς ἐμὲ στὸ υψηλότερον μέρος τοῦ ὄρους καὶ μείνε ἐκεῖ. Θα σοῦ δώσω τὰς λιθίνας πλάκας, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι γραμμένος ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαί μου, τὰς ὁποίας ἔγραψα ὡς νομοθεσίαν διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας”.

Εξ. 24,13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·

Εξ. 24,13 Ἠγέρθη ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ ἀκόλουθος αὐτοῦ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ καὶ ἀνέβησαν στὸ υψηλότερον μέρος τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ.

Εξ. 24,14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν· ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὠρ μεθ' ὑμῶν· ἐὰν τινὶ συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς.

Εξ. 24,14 Εἰς δε τοὺς πρεσβυτέρους εἶπαν· “μείνατε ἡσυχοὶ στὸ μέρος

αυτό, έως ότου επιστρέψωμεν προς σας. Ο Ααρών και ο Ωριδού είναι μαζί σας. Εάν συμβή καμμιὰ διαφορά, κανένα ζήτημα εις Ισραηλίτην, ας πορευθούν αυτοί προς εκείνους δια να εξομαλύνουν την διαφοράν”.

Εξ. 24,15 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.

Εξ. 24,15 Ο Μωϋσής και ο Ιησούς του Ναυή ανέβησαν στο όρος και η νεφέλη εσκέπασεν αυτό.

Εξ. 24,16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.

Εξ. 24,16 Κατέβη ως λάμπις η δόξα του Θεού στο όρος Σινά και εσκέπασεν αυτό η νεφέλη επί εξ ημέρας. Την εβδόμην ημέραν ο Κυριος μέσα από την νεφέλην εκάλεσε τον Μωϋσῆν.

Εξ. 24,17 τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Εξ. 24,17 Το είδος της δόξης του Κυρίου ήτο σαν πυρ που εκπέμπει συνεχώς φλόγας επάνω εις την κορυφήν του όρους, ορατόν από όλους τους Ισραηλίτας.

Εξ. 24,18 καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Εξ. 24,18 Ο Μωϋσής, κατόπιν της προσκλήσεως του Θεού, εισήλθε μέσα εις την νεφέλην, ανέβη στο υψηλότερον σημείον του όρους και ήτο εκεί τεσσαράκοντα ημερονύκτια.

## ΕΞΟΔΟΣ 25

Εξ. 25,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

- Εξ. 25,1 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν·
- Εξ. 25,2 εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάντων, οἷς ἂν δόξη τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου.
- Εξ. 25,2 “εἰπέ στους Ἰσραηλίτας να φέρουν ὅλοι συνεισφοράς, ελευθέρως και αυτοπροαιρέτως κατὰ την διάθεσιν της καρδίας του ἕκαστος, και θα λάβετε σεις δι' ἐμέ αὐτάς τας συνεισφοράς.
- Εξ. 25,3 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν
- Εξ. 25,3 Αὐτή η συνεισφορά, που θα λάβετε ἀπὸ αὐτοῦς, θα εἶναι χρυσός, ἀργυρος και χαλκός,
- Εξ. 25,4 καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας
- Εξ. 25,4 πορφύρα κυανή, πορφύρα ροδίνη, πορφύρα βαθέως ἐρυθρά δύο φορές βαμμένη, κλωστὲς ἐκ βύσσου, τρίχας ἀπὸ αἴγας,
- Εξ. 25,5 καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα
- Εξ. 25,5 δέρματα κριῶν βαμμένα κόκκινα και ἄλλα δέρματα βαμμένα κυανὰ και ξύλα, που δεν σαπίζουν.
- Εξ. 25,6 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη.
- Εξ. 25,6 Θα λάβετε ἐπίσης πολυτίμους λίθους σαρδίῳ και ἄλλους πολυτίμους λίθους δια τὴν ἀνάγλυφον διακόσμησιν της ἐπωμίδος και του ποδήρους χιτῶνος.
- Εξ. 25,7 καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν·
- Εξ. 25,7 Θα κατασκευάσης δι' ἐμέ Σκηνήν, εἰς τόπον ἅγιον, ὅπου θα ἐμφανίζωμαι εἰς σας.
- Εξ. 25,8 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς· οὕτω ποιήσεις.

- Εξ. 25,8 Θα κατασκευάσης αυτά σύμφωνα με εκείνα, που θα σου δείξω εγώ τώρα στο όρος, κατὰ το υπόδειγμα της Σκηνῆς και κατὰ το υπόδειγμα των σκευῶν αὐτῆς, που θα σου δείξω. Ετσι θα τα κάμης.
- Εξ. 25,9 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων, δύο πήχεων καὶ ἡμίσιους τὸ μῆκος καὶ πήχεως καὶ ἡμίσιους τὸ πλάτος καὶ πήχεως καὶ ἡμίσιους τὸ ὕψος.
- Εξ. 25,9 Θα κάμης την κιβωτὸν του Μαρτυρίου ἀπὸ ξύλα, που δεν σαπίζουν. Το μήκος της θα εἶναι δύομισι πήχεις, το πλάτος της ἑνας και ἡμισυς πήχυς και το ὕψος της ἑνας και ἡμισυς πήχυς.
- Εξ. 25,10 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτὴν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾷ στρεπτὰ κύκλῳ.
- Εξ. 25,10 Θα καλύψης αὐτὴν με καθαρὸν χρυσίον, θα την χρυσώσης ἀπὸ μέσα και ἀπ' ἔξω, θα κατασκευάσης και θα τοποθετήσης γύρω ἀπὸ αὐτὴν χρυσὴν στεφάνην που θα φαίνεται σαν συστρεφόμενα κυμάτια.
- Εξ. 25,11 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἓν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον.
- Εξ. 25,11 Θα χύσης δι' αὐτὴν τέσσαρας χρυσοὺς κρίκους και θα τους προσαρμόσης εἰς τας τέσσαρας γωνίας, δύο κρίκους εἰς την μίαν πλευράν και δύο κρίκους εἰς την ἄλλην.
- Εξ. 25,12 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ·
- Εξ. 25,12 Θα κατασκευάσης δια την μεταφορὰν της κιβωτοῦ μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον ἀσηπτον, τους οποίους θα καλύψης με χρυσόν
- Εξ. 25,13 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς·
- Εξ. 25,13 και θα εἰσάγης τους μοχλοὺς αὐτοὺς στους κρίκους των δύο

πλευρών της κιβωτού, δια να σηκώνεται και μεταφέρεται δι' αυτών η κιβωτός.

Εξ. 25,14 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι.

Εξ. 25,14 Οἱ μοχλοὶ αὐτοὶ θα εἶναι μόνιμοι στους κρίκους της κιβωτού.

Εξ. 25,15 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

Εξ. 25,15 Μέσα δε εἰς τὴν κιβωτὸν θα θέσης ἀντικείμενα, που μαρτυροῦν τὴν παρουσίαν μου καὶ τὰ ὁποῖα ἐγὼ θα σου δώσω.

Εξ. 25,16 καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πήχεων καὶ ἡμίους τὸ μῆκος καὶ πήχεως καὶ ἡμίους τὸ πλάτος.

Εξ. 25,16 Το σκέπασμα της κιβωτού, τὸ ἱλαστήριον, θα το κατασκευάσης ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν. Θα ἔχη μῆκος μεν δύο καὶ ἡμισυν πῆχεις, πλάτος δε ἓνα καὶ ἡμισυν πῆχυν.

Εξ. 25,17 καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ χρυσοτορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου.

Εξ. 25,17 Θα κατασκευάσης δύο Χερουβὶμ σκαλιστὰ ἐκ χρυσοῦ καὶ θα τοποθετήσης αὐτὰ ἀπέναντι ἀλλήλων, τὸ ἓνα εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ἱλαστηρίου καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν ἄλλην.

Εξ. 25,18 ποιηθήσονται Χερουὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χερουὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη.

Εξ. 25,18 Θα κατασκευασθoύν δύο Χερουβὶμ καὶ θα τοποθετηθoύν ἓνα ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ἱλαστηρίου, τὸ δεῦτερον ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν. Ἐτσι τὰ δύο Χερουβὶμ θα εὐρίσκωνται ἀπέναντι ἀλλήλων εἰς τὰς δύο πλευράς τοῦ ἱλαστηρίου.

Εξ. 25,19 ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα· εἰς τὸ

ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν Χερουβὶμ.

Εξ. 25,19

Θα ἔχουν ἀπλωμένας τὰς πτέρυγας τῶν ἐπάνω ἀπὸ τοῦ ἱλαστήριου, θὰ ριπτοῦν τὴν σκιαν τῶν πτερύγων τῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὰ πρόσωπά τῶν θὰ εἶναι τὸ ἓνα ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Θα εἶναι δε εστραμμένα κάτω, ὥστε νὰ βλέπουν τὸ ἱλαστήριον.

Εξ. 25,20

καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν· καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

Εξ. 25,20

Τὸ ἱλαστήριον θὰ τοποθετήσῃς ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου· μέσα δε εἰς τὴν κιβωτὸν θὰ βάλῃς ἀντικείμενα, ποὺ μαρτυροῦν τὴν παρουσίαν μου καὶ τὰ ὁποῖα ἐγὼ θὰ σου δώσω.

Εξ. 25,21

καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Εξ. 25,21

Θὰ φανερώνομαι καὶ θὰ γίνωμαι γνωστός εἰς σε ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ θὰ σου ομιλῶ δια τοῦ ἄνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἱλαστηρίου ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν δύο χερουβὶμ, τὰ ὁποῖα θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου. Θα λέγω εἰς σε ὅλα ὅσα θὰ σε διατάσσω νὰ λέγῃς πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας.

Εξ. 25,22

Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσὴν χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχεων τὸ μῆκος καὶ πῆχεως τὸ εὖρος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος.

Εξ. 25,22

Θὰ κατασκευάσῃς χρυσὴν τράπεζαν ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος θὰ εἶναι δύο πῆχεις, τὸ πλάτος ἓνας πῆχυς, τὸ δε ὕψος ἓνας καὶ ἡμίσεος πῆχυς.

Εξ. 25,23

καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσοῦ κύκλῳ. καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ·

Εξ. 25,23

Καὶ θὰ περιβάλῃς αὐτὴν με χρυσὴν στεφάνην, ποὺ θὰ ἔχῃ συστρεφόμενα κυμάτια. Θα κάμῃς καὶ ἄλλην στεφάνην πέριξ τοῦ χεῖλους αὐτῆς, πλάτους μίας παλάμης.

- Εξ. 25,24 καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ.  
Εξ. 25,24 Θα κατασκευάσης και ἐπὶ της στεφάνης αὐτῆς γύρω  
συστρεφόμενα κυμάτια.
- Εξ. 25,25 καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ  
ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσερα  
μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην,  
Εξ. 25,25 Θα κατασκευάσης τέσσαρας χρυσοὺς κρίκους, τους οποίους  
θα τοποθετήσης στους τέσσαρας πόδας της τραπέζης ὑπὸ  
τὴν στεφάνην.
- Εξ. 25,26 καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν,  
ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν.
- Εξ. 25,26 Οἱ δακτύλιοι αὐτοὶ θα εἶναι θήκη δια τους αναφορεῖς, ὥστε  
να σηκώνουν και να μεταφέρουν δι' αὐτῶν τὴν τράπεζαν.
- Εξ. 25,27 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ  
καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται  
ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα.
- Εξ. 25,27 Αὐτοὺς δε τους αναφορεῖς, τους μοχλοὺς, θα τους  
κατασκευάσης ἀπὸ ξύλα ἀσηπτα και θα τους καλύψης με  
καθαρόν χρυσίον. Δι' αὐτῶν θα σηκώνεται και θα  
μεταφέρεται ἡ τράπεζα.
- Εξ. 25,28 καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυῖσкас καὶ τὰ  
σπονδεῖα καὶ τοὺς κιάθους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς· ἐκ  
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις αὐτά.
- Εξ. 25,28 Θα κατασκευάσης τους δίσκους, τὰς θήκας δια το λιβάνι,  
τὰς φιάλας και τὰ ποτήρια δια τὴν τέλεσιν των σπονδῶν.  
Απὸ καθαρόν χρυσόν θα κάμῃς αὐτά.
- Εξ. 25,29 καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνώπιους  
ἐναντίον μου διαπαντός.
- Εξ. 25,29 Επάνω εἰς τὴν τράπεζαν θα θέσης ἄρτους, οἱ οἱποῖοι θα  
ευρίσκωνται δια παντός ἐνώπιόν μου και θα  
αντικαθίστανται κατὰ περιόδους.
- Εξ. 25,30 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου καθαροῦ, τορευτὴν

ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται.

Εξ. 25,30 Θα κατασκευάσης λυχνίαν ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, σκαλιστήν θα κάμῃς τὴν λυχνίαν. Αὐτὴ θα ἔχῃ κύριον στέλεχος καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ βραχίονας. Τα ομοιώματα τῶν ποτηρίων καὶ αἱ σφαιρικαὶ διογκώσεις καὶ τὰ ομοιώματα τῶν κρίνων θα εἶναι ὅλα ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὕλην, ἀπὸ χρυσόν.

Εξ. 25,31 Ἐξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνὸς αὐτῆς καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου.

Εξ. 25,31 Εξ βραχίονες θα ἐξέρχωνται ἐκ τῶν πλαγίων τοῦ κεντρικοῦ στελέχους, τρεῖς βραχίονες ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους τῆς λυχνίας καὶ τρεῖς βραχίονες ἀπὸ τοῦ ἄλλου.

Εξ. 25,32 καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ, σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον· οὕτω τοῖς ἑξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας.

Εξ. 25,32 Τρία ποτήρια ἔχοντα σχῆμα καρυδιοῦ θα εὐρίσκωνται ἀνάγλυφα στὸν κάθε βραχίονα. Εἰς κάθε βραχίονα ἐπίσης πλησίον τῶν ποτηρίων, θα ὑπάρχουν σφαιροειδεῖς διογκώσεις καὶ ομοιώματα κρίνων. Ἐτσι θα εἶναι καὶ οἱ ἐξ βραχίονες τῆς λυχνίας.

Εξ. 25,33 καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους· ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς.

Εξ. 25,33 Εἰς τὸ κεντρικόν στέλεχος τῆς λυχνίας θα ὑπάρχουν τέσσαρα ἀνάγλυφα ποτήρια ὑπὸ μορφήν καρυδιοῦ. Εἰς τὸ αὐτὸ στέλεχος θα ὑπάρχουν σφαιρικαὶ διογκώσεις καὶ ομοιώματα κρίνων.

Εξ. 25,34 ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς, καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσaras καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς·

οὕτω τοῖς ἔξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς  
λυχνίας.

Εξ. 25,34 Εἰς το κύριον αὐτό στέλεχος θα ὑπάρχη ἡ πρώτη σφαιρικὴ  
διόγκωσις, που θα συνδέῃ τοὺς δύο ἐκατέρωθεν βραχίονας,  
καὶ ἄλλαι δύο σφαιρικαὶ διογκώσεις, που θα συνδέουν με το  
κεντρικόν στέλεχος τοὺς ἄλλους τέσσαρας βραχίονας. Ἐτσι  
θα συνδέωνται οἱ ἐξ βραχίονες, οἱ ἐξερχόμενοι ἀπὸ το  
κεντρικόν στέλεχος τῆς λυχνίας.

Εξ. 25,35 καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι  
καρυῖσκους.

Εξ. 25,35 Εἰς το κεντρικόν στέλεχος τῆς λυχνίας θα ὑπάρχουν  
ἀνάγλυφα τέσσαρα ὁμοιώματα ποτηρίων ὑπὸ μορφήν  
καρυδίου.

Εξ. 25,36 οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἔξ αὐτῆς ἔστωσαν·  
ὅλη τορευτὴ ἔξ ἐνὸς χρυσίου καθαροῦ.

Εξ. 25,36 Αἱ σφαιρικαὶ διογκώσεις καὶ οἱ βραχίονες θα ἐξέρχονται  
ἀπὸ το στέλεχος τῆς λυχνίας. Ὁλη δε ἡ λυχνία θα εἶναι  
σκαλιστὴ ἀπὸ χρυσόν καθαρόν.

Εξ. 25,37 καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ· καὶ ἐπιθήσεις  
τοὺς λύχνους, καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου.

Εξ. 25,37 Θα κατασκευάσῃς τοὺς ἑπτὰ λύχνους αὐτῆς καὶ θα τοὺς  
θέσῃς στο ἄνω μέρος τῶν καλαμίσκων καὶ τοῦ κεντρικοῦ  
στελέχους καὶ θα φωτίζουν εἰς τὴν μίαν πρόσοψιν πρὸς τὰ  
ἅγια τῶν ἁγίων.

Εξ. 25,38 καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ  
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις.

Εξ. 25,38 Τα λυχνοφάλιδα καὶ τὰ δοχεῖα τῶν ἀπορριμμάτων αὐτῆς θα  
τα κατασκευάσῃς ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν.

Εξ. 25,39 πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσίου καθαροῦ.

Εξ. 25,39 Ὅλα αὐτὰ μαζὴ τὰ χρυσὰ σκεύη θα εἶναι βάρους ἐνὸς  
ταλάντου χρυσοῦ.

Εξ. 25,40 Ὥρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν

τῷ ὄρει.

Εξ. 25,40

Πρόσεχε, θα κατασκευάσης όλα αυτά κατὰ το σχέδιον, που σου υπεδείχθη ἐπὶ τοῦ ὄρους.

## ΕΞΟΔΟΣ 26

Εξ. 26,1

Καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβὶμ ἐργασία ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς.

Εξ. 26,1

Δια το πρῶτον εσωτερικὸν κάλυμμα τῆς σκηνῆς θα κατασκευάσης δέκα τεμάχια ἀπὸ ὑφασμα λινὸν υφασμένον με στριμμένην κλωστήν χρώματος κυανοῦ, βαθέως ἐρυθροῦ καὶ κόκκινου. Ἐπάνω εἰς αὐτά θα υφάνῃς μορφὰς χερουβὶμ.

Εξ. 26,2

μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτῶ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται· μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις.

Εξ. 26,2

Το μῆκος τοῦ ἐνὸς τεμαχίου υφάσματος θα εἶναι εἴκοσι ὀκτῶ πήχεις, το δε πλάτος τέσσαρες πήχεις. Αἱ διαστάσεις αὐταὶ θα εἶναι καὶ δια τα ἄλλα ἐννέα τεμάχια.

Εξ. 26,3

πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας, καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμενοι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ.

Εξ. 26,3

Τα πέντε ἀπὸ τα τεμάχια αὐτά θα ραφούν το ἓνα με το ἄλλο, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ἓνα τεμάχιον, μίαν αὐλαίαν. Ομοίως καὶ τα ἄλλα πέντε τεμάχια θα ραφούν το ἓνα με το ἄλλο, διὰ νὰ ἀποτελέσουν δευτέραν αὐλαίαν.

Εξ. 26,4

καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς

- αύλαιας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.
- Εξ. 26,4 Θα κατασκευάσης, δια τα δύο αὐτά, λωρία συνδέσεως χρώματος κυανοῦ, τα οποία θα τοποθετήσης στο ἄκρον του ἐνὸς μεγάλου τεμαχίου, ἐκεῖ ὅπου θα γίνῃ ἡ σύνδεσις με τὸ ἄλλο τεμάχιον. Το αὐτὸ θα κάμῃς καὶ δια τὸ ἄκρον του ἄλλου μεγάλου τεμαχίου.
- Εξ. 26,5 πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας, ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην.
- Εξ. 26,5 Πεντήκοντα τέτοια λωρία συνδέσεως θα κάμῃς δια τὴν μίαν αὐλαίαν καὶ ἄλλα πεντήκοντα λωρία δια τὴν ἄλλην, ἐκεῖ ὅπου θα γίνεται ἡ σύνδεσις. Τα λωρία συνδέσεως ἐκάστης αὐλαίας θα εἶναι τὸ ἓνα ἀπέναντι τοῦ ἄλλου.
- Εξ. 26,6 καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς. καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἐτέραν τῇ ἐτέρᾳ τοῖς κρίκοις. καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία.
- Εξ. 26,6 Θα κατασκευάσης πεντήκοντα χρυσοὺς κρίκους καὶ με αὐτοὺς δια τῶν λωρίων, που ἔχουν αἱ δύο αὐλαῖαι, θα συνδέσῃς αὐτάς εἰς μίαν. Οὕτω τὸ πρῶτον ἐσωτερικὸν κάλυμμα τῆς σκηνῆς θα εἶναι ἓνα.
- Εξ. 26,7 καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἑνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς.
- Εξ. 26,7 Εἰς κάλυψιν τοῦ πρώτου θα κατασκευάσης δεύτερον κάλυμμα. Ἐνδεκα τρίχίνα τέτοια παραπετάσματα θα κατασκευάσης.
- Εξ. 26,8 τὸ μήκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, τριάκοντα πήχεων, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἑνδεκα δέρρεσι.
- Εξ. 26,8 Το μήκος τοῦ παραπετάσματος θα εἶναι τριάκοντα πήχστο δε πλάτος αὐτοῦ θα εἶναι τέσσαρες πήχεις. Τὰς αὐτάς διαστάσεις θα ἔχουν καὶ τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ἑνδεκα αὐτά

παραπετάσματα.

Εξ. 26,9 καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ τὰς ἑξ  
δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν  
ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

Εξ. 26,9 Θα ράψῃς τὰ πέντε παραπετάσματα εἰς ἓνα καὶ τὰ ἄλλα ἑξ  
εἰς ἄλλο ἓνα. Το ἕκτον τεμάχιον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ  
παραπετάσματος θα το διπλώσῃς εἰς τὴν εἴσοδον τῆς  
σκηνῆς.

Εξ. 26,10 καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς  
δέρρεως τῆς μιᾶς, τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ συμβολήν. καὶ  
πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς  
δέρρεως, τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας.

Εξ. 26,10 Θα κατασκευάσῃς στο ἄκρον τοῦ ενός παραπετάσματος  
πεντήκοντα λωρία συνδέσεως, ἐκεῖ ὅπου θα γίνεται ἡ  
σύνδεσις με τὸ ἄλλο, καὶ πεντήκοντα κρίκους στο ἄκρον τοῦ  
ἄλλου παραπετάσματος ἐκεῖ ὅπου αὐτό θα συνδέεται με τὸ  
πρώτον.

Εξ. 26,11 καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα. καὶ συνάψεις  
τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς  
δέρρεις, καὶ ἔσται ἓν.

Εξ. 26,11 Θα κατασκευάσῃς πεντήκοντα χαλκοῦς κρίκους καὶ δια  
μέσου αὐτῶν θα συνδέσῃς τὰ λωρία συνδέσεως, ὥστε τὰ  
δύο παραπετάσματα νὰ γίνουν ἓνα κάλυμμα.

Εξ. 26,12 καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσι τῆς  
σκηνῆς. τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολειμμένον  
ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς  
σκηνῆς. ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς.

Εξ. 26,12 Μετὰ τὴν κάλυψιν τῆς σκηνῆς, τὸ πλεονάζον τμήμα τῶν  
παραπετασμάτων θα πέσῃ εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς. Το  
ἥμισυ τοῦ παραπετάσματος, τὸ ὁποῖον περισσεύει, θα  
κρέμαται ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν τῆς σκηνῆς. Οὕτω θα  
καλύψῃς τὸ ὀπισθεν αὐτῆς μέρος.

- Εξ. 26,13 πῆχυν ἐκ τούτου, καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δερρέων, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δερρέων τῆς σκηνῆς, ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ.
- Εξ. 26,13 Ἐκ δε των δύο πήχεων, κατὰ τους οποιούς είναι μεγαλύτερον το τρίχινον κάλυμμα ἀπὸ το εσωτερικόν λίνον κάλυμμα κατὰ πλάτος, θα καλύψῃ τα πλάγια της σκηνῆς, ἓνα πῆχυν ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἓνα πῆχυν ἀπὸ ἐκεῖ.
- Εξ. 26,14 καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν.
- Εξ. 26,14 Ἐπάνω ἀπὸ το τρίχινον αὐτό δεύτερον κάλυμμα θα κατασκευάσῃς καὶ τρίτον κάλυμμα δια την σκηνὴν ἀπὸ δέρματα κριῶν βαμμένα ἐρυθρά με ἐρυθρόδανον. Καὶ τέταρτον ἀκόμη δερμάτινον κάλυμμα χρώματος κυανοῦ θα κατασκευάσῃς.
- Εξ. 26,15 καὶ ποιήσεις στύλους τῆς σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων.
- Εξ. 26,15 Θα κατασκευάσῃς στύλους, σανιδώματα, δια το στήριγμα της σκηνῆς ἀπὸ ξύλα, που δεν σήπονται.
- Εξ. 26,16 δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἓνα, καὶ πήχεως ἑνὸς καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός.
- Εξ. 26,16 Καθε στύλος θα ἔχῃ μήκος μεν δέκα πήχεις, πλάτος δε ἓνα καὶ ἡμισυ πῆχυν.
- Εξ. 26,17 δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ, ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς.
- Εξ. 26,17 Ἐκαστος ἀπὸ τους στύλους θα ἔχει στο κάτω ἄκρον δύο προεξοχὰς την μίαν ἀπέναντι της ἄλλης. Ἔτσι θα κατασκευάσῃς ὅλους τους στύλους της σκηνῆς.
- Εξ. 26,18 καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ, εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν.
- Εξ. 26,18 Εἴκοσι τέτοια σανιδώματα θα κατασκευάσῃς δια την

βορείαν πλευράν της σκηνῆς.

Εξ. 26,19 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ.

Εξ. 26,19 Δια τους εἴκοσι αὐτοὺς στύλους θα κατασκευάσης τεσσαράκοντα ἀργυρᾶς βάσεις. Δυο βάσεις δια τον κάθε στύλον εἰς τα δύο μέρη αὐτοῦ.

Εξ. 26,20 καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον, εἴκοσι στύλους.

Εξ. 26,20 Ἡ δευτέρα πλευρά, ἡ πρὸς νότον, θα ἔχη εἴκοσι ἐπίσης στύλους.

Εξ. 26,21 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ.

Εξ. 26,21 Θα κατασκευάσης ἐπίσης δι' αὐτοὺς τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς· δύο βάσεις δι' ἀμφοτέρας τας προεξοχὰς του ἐνὸς στύλου, καὶ ἀνά δύο βάσεις δια τον καθένα ἀπὸ τους ἄλλους.

Εξ. 26,22 καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἕξ στύλους.

Εξ. 26,22 Εἰς το ὀπισθεν μέρος της σκηνῆς το πρὸς την θάλασσαν θα κατασκευάσης ἕξ ἐπίσης στύλους.

Εξ. 26,23 καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων.

Εξ. 26,23 Θα κατασκευάσης δύο στύλους εἰς τας γωνίας του ὀπισθεν μέρους της σκηνῆς.

Εξ. 26,24 καὶ ἔσται ἕξ ἴσου κάτωθεν. κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶ γωνίαις. ἴσαι ἔστωσαν.

Εξ. 26,24 Οἱ στύλοι αὐτοὶ θα εἶναι ἴσου πάχους ἀπὸ κάτω ἕως ἄνω, ὥστε θα ἀποτελοῦν ἓνα σῶμα με τους γωνιαίους στύλους.

Ετσι θα κάμης και δια τους δύο γωνιαίους στύλους. Θα είναι ίσου πάχους και ύψους.

Εξ. 26,25 καὶ ἔσονται ὀκτὼ στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δέκα ἔξ. δύο βάσεις τῷ ἐνὶ στύλῳ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνί.

Εξ. 26,25 Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς δυσμὰς θα υπάρχουν οκτὼ στύλοι και δέκα εξ αργυραὶ βάσεις, δύο βάσεις δι' ἀμφοτέρας τας προεξοχὰς ἐκάστου στύλου.

Εξ. 26,26 καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,

Εξ. 26,26 Θα κατασκευάσης μοχλοὺς ἀπὸ ξύλα ἀσηπτα. Πέντε μοχλοὶ θα διέρχωνται ἀπὸ κάθε στύλον ἀπὸ το ἓνα μέρος της σκηνῆς, το βόρειον.

Εξ. 26,27 καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν.

Εξ. 26,27 Πέντε μοχλοὶ θα διέρχωνται ἀπὸ κάθε στύλον τοῦ δευτέρου κλίτους, τοῦ νοτίου, και πέντε ἐπίσης μοχλοὶ ἀπὸ κάθε στύλον τοῦ ὀπισθεν μέρους της σκηνῆς, τοῦ δυτικοῦ τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν.

Εξ. 26,28 καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διικνεῖσθω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.

Εξ. 26,28 Ο μεσαῖος μοχλὸς, ο κεντρικὸς, θα διέρχεται ἀνὰ μέσον τῶν στύλων ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν εἰς τὴν ἄλλην.

Εξ. 26,29 καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ. καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς. καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ.

Εξ. 26,29 Τους στύλους αὐτοὺς θα τους ἐπιχρυσώσης. Τους δακτυλίους, ἀπὸ τους οποίους θα διέρχωνται οἱ μοχλοὶ, θα τους κάμης χρυσούς. Και τους μοχλοὺς ἐπίσης θα ἐπιχρυσώσης.

Εξ. 26,30 καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ

δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

Εξ. 26,30 Θα στήσης την σκηνὴν σύμφωνα με το υπόδειγμα, το  
οποῖον σου εδείχθη στο ὄρος Σινά.

Εξ. 26,31 καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας,  
καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου νενησμένης.  
ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβὶμ.

Εξ. 26,31 Θα κατασκευάσης καταπέτασμα ἀπὸ στριμμένον νήμα  
χρώματος κυανοῦ, βαθέος ἐρυθροῦ καὶ κοκκίνου. Το  
ὑφασμα θα εἶναι ἀπὸ γνεσμένον λινόν. Θα υφάνης δε εἰς  
αὐτὸ μορφὰς Χερουβὶμ.

Εξ. 26,32 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήτητων  
κεχρυσωμένων χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ,  
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ.

Εξ. 26,32 Το καταπέτασμα αὐτὸ θα κρεμάσης ἀπὸ τέσσαρας  
ἐπιχρυσωμένους στύλους ἀσήτητου ξύλου. Αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν  
θα εἶναι χρυσαὶ καὶ αἱ τέσσαρες βάσεις τῶν ἀργυραῖ.

Εξ. 26,33 καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων. καὶ  
εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν  
κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου. καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα  
ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν  
ἁγίων.

Εξ. 26,33 Το καταπέτασμα θα το κρεμάσης στους στύλους, ὀπισθεν  
τοῦ καταπετάσματος, στο ἐσωτερικόν, θα τοποθετήσης τὴν  
Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου. Το καταπέτασμα θα χωρίζη τα  
Ἁγία ἀπὸ τα Ἁγία τῶν Ἀγίων.

Εξ. 26,34 καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ  
μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.

Εξ. 26,34 Ἐτσι, με το καταπέτασμα αὐτὸ θα ἀποκρύψης ἀπὸ τα ἰμάτια  
τῶν ἀνθρώπων τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, ἡ ὁποία θα  
εὐρίσκεται εἰς τα Ἁγία τῶν Ἀγίων.

Εξ. 26,35 καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος  
καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρος τῆς

σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ  
μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν.

Εξ. 26,35

Εξω ἀπὸ το καταπέτασμα θα τοποθετήσης την τράπεζαν  
της Προθέσεως και ἀπέναντι της τραπέζης την επτάφωτον  
λυχνίαν προς το νότιον μέρος της σκηνῆς. Εἰς το βόρειον  
μέρος θα τοποθετήσης την τράπεζαν.

Εξ. 26,36

καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ  
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ  
βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλοῦ.

Εξ. 26,36

Θα κατασκευάσης εἰς την θύραν της σκηνῆς του Μαρτυρίου  
ένα ἄλλο παραπέτασμα ἀπὸ ὑφασμα ἐκ στριμμένου  
νήματος χρώματος κυανοῦ, βοθέος ἐρυθροῦ καὶ κοκκίνου.  
Αὐτό θα εἶναι ἐξαίρετον λινόν υφασμα, ἀπὸ στριμμένον  
νήμα, ἔργον ἐιδικοῦ διακοσμητοῦ.

Εξ. 26,37

καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ  
χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν  
χρυσᾶι, καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Εξ. 26,37

Δια το ὑφασμα αὐτό θα κατασκευάσης πέντε στύλους, τους  
οποίους θα ἐπιχρυσώσης, ἐνὼ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν, τα  
κιονόκρανα, θα εἶναι χρυσά, αἱ δὲ πέντε αὐτῶν βάσεις θα  
εἶναι χυταὶ ἀπὸ χαλκόν.

## ΕΞΟΔΟΣ 27

Εξ. 27,1

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε  
πήχεων τὸ μῆκος καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος,  
τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων  
τὸ ὕψος αὐτοῦ.

Εξ. 27,1

Θα κατασκευάσης θυσιαστήριον ἀπὸ ξύλα ἀσηπτα. Το  
μῆκος του θα εἶναι πέντε πήχεις καὶ πέντε πήχστο πλάτος,  
θα εἶναι τετράγωνον, το δὲ ὕψος του θα εἶναι τρεῖς πήχεις.

- Εξ. 27,2 καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα· καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.
- Εξ. 27,2 Επάνω εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ γωνίας θα τοποθετήσης τέσσαρα ἐξέχοντα κέρατα, τὰ ὁποῖα θα καλύψης με χαλκόν.
- Εξ. 27,3 καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκῷ.
- Εξ. 27,3 Εἰς τὸ θυσιαστήριον θα κατασκευάσης στεφάνην, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ. Θα κατασκευάσης τὰς φιάλας, τὰς λαβίδας διὰ τὰ κρέατα καὶ τὸ πυραδοχεῖον, ὅλα αὐτὰ θα εἶναι χάλκινα.
- Εξ. 27,4 καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῇν· καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη.
- Εξ. 27,4 Θα κατασκευάσης ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τούτου δικτυωτὴν ἐσχάραν ἀπὸ χαλκόν. Εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς αὐτῆς θα κατασκευάσης τέσσαρας χαλκίνους κρίκους.
- Εξ. 27,5 καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσεος τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 27,5 Θα θέσης τοὺς χαλκίνους αὐτοὺς κρίκους κάτω ἀπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, θα φθάνῃ δὲ αὐτὴ μέχρι τὴν μέσσην τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 27,6 καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ.
- Εξ. 27,6 Θα κατασκευάσης διὰ τὸ θυσιαστήριον ἀναφορεῖς ἀπὸ ξύλον ἀσηπτον, τοὺς ὁποίους θα περιβάλῃς με χαλκόν.
- Εξ. 27,7 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἶρειν αὐτό.
- Εξ. 27,7 Θα εἰσάγῃς τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοὺς στοὺς δακτυλίους καὶ

- θα υπάρχουν αυτοί εις τα πλευρά του θυσιαστηρίου, όταν  
θα το σηκώνουν δια να το μεταφέρουν.
- Εξ. 27,8 κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν  
σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.
- Εξ. 27,8 Το θυσιαστήριον τοῦτο θα το κατασκευάσης με σανίδας  
εσωτερικῶς κοῖλον, ὄχι συμπαγές, σύμφωνα, με το  
υποδειγμα, που σου ἔδειξα στο ὄρος Σινά. Ἐτσι θα το κάμης.
- Εξ. 27,9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα  
ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, μῆκος ἑκατὸν  
πήχεων τῷ ἐνὶ κλίτει·
- Εξ. 27,9 Θα κάμης αὐλὴν δια την σκηνήν. Την νοτίαν αὐτῆς πλευράν  
θα κλείσης με παραπετάσματα ἀπὸ λινὸν ὕφασμα ἐκ  
κλωστής στριμμένης. Το μῆκος της πλευράς θα εἶναι ἑκατὸν  
πήχεις.
- Εξ. 27,10 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι  
χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ.
- Εξ. 27,10 Οἱ στῦλοι των παραπετασμάτων αὐτῶν θα εἶναι εἴκοσι καὶ  
αἱ βάσεις των στύλων χαλκαί, εἴκοσι. Οἱ δε κρίκοι καὶ τα  
ἀγκιστρα ἀναρτήσεως ἀργυρά.
- Εξ. 27,11 οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία, ἑκατὸν  
πήχεων μῆκος· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις  
αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν  
στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμένοι  
ἀργυρίῳ.
- Εξ. 27,11 Ἐτσι θα εἶναι καὶ ἡ πλευρά ἡ πρὸς βορράν, μῆκους ἑκατὸν  
πήχεων. Οἱ στῦλοι των παραπετασμάτων καὶ αὐτῆς της  
πλευράς θα εἶναι εἴκοσι, αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαί, οἱ κρίκοι  
καὶ τα ἀγκιστρα ἀναρτήσεως ἐπηργυρωμένα.
- Εξ. 27,12 τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία  
πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις  
αὐτῶν δέκα.
- Εξ. 27,12 Εἰς τον χώρον της αὐλῆς, πρὸς δυσμὰς, τα παραπετάσματα

θα είναι μήκους πενήνκοντα πήχεων, οι στύλοι αυτών δέκα και αι βάσεις των δέκα.

Εξ. 27,13 καὶ ὕψος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς νότον, ἰστία πενήνκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

Εξ. 27,13 Εἰς τον χώρον της αυλῆς, τον προς νότον (αλ. γρ. ανατολάς), τα παραπετάσματα θα εκτείνωνται εἰς πενήνκοντα πήχεις. Οἱ στύλοι αυτών θα εἶναι δέκα και αι βάσεις των στύλων δέκα.

Εξ. 27,14 καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνί· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

Εξ. 27,14 Εκατέρωθεν της πύλης της ανατολικῆς αὐτῆς πλευράς θα ὑπάρχουν δύο κλίτη. Το ὕψος των παραπετασμάτων του ενός θα εἶναι δέκα πέντε πήχεων, οἱ δε στύλοι των παραπετασμάτων θα εἶναι τρεις, και τρεις αι βάσεις των.

Εξ. 27,15 καὶ τὸ κλίτος τὸ δεῦτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἰστίων τὸ ὕψος· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

Εξ. 27,15 Το ἄλλο κλίτος της πύλης θα ἔχη παραπετάσματα ὕψους δεκαπέντε ἐπίσης πήχεων, οἱ στύλοι αυτών θα εἶναι τρεις και αι βάσεις των στύλων τρεις.

Εξ. 27,16 καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα, εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος, ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ· στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.

Εξ. 27,16 Εἰς το κέντρον της πλευράς, ὅπου εὐρίσκεται ἡ πύλη ἡ εἰσάγουσα εἰς την αυλήν, θα ὑπάρχη παραπέτασμα. Το ὕψος αὐτοῦ θα εἶναι εἴκοσι πήχεων, το δε ὕφασμά του θα εἶναι κυανοῦν, βαθέως ἐρυθρόν και κόκκινον, υφασμένον ἀπὸ στρμμμένα νήματα λινού, κεντημένου ἀπὸ ἐδικὸν τεχνίτην. Οἱ στύλοι αυτών θα εἶναι τέσσαρες και αι βάσεις των στύλων τέσσαρες.

- Εξ. 27,17 πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.
- Εξ. 27,17 Οἱ οἱ στῦλοι κύκλῳ τῆς αὐλῆς θα εἶναι ἐπηργυρωμένοι· τα κιονόκρανα αὐτῶν θα εἶναι ἀργυρά καὶ αἱ βάσεις τῶν χάλκιναι.
- Εξ. 27,18 τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατὸν, καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα, καὶ ὕψος πέντε πήχεων, ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.
- Εξ. 27,18 Το μῆκος τῆς αὐλῆς θα εἶναι ἑκατὸν πήχεις πρὸς βορρὰν καὶ ἑκατὸν πρὸς νότον, τὸ δὲ πλάτος θα εἶναι πεντήκοντα πρὸς δυσμὰς καὶ πεντήκοντα πρὸς ἀνατολὰς. Το ὕψος τῶν παραπετασμάτων τῆς αὐλῆς θα εἶναι πέντε πήχεις. Αὐτὰ τα παραπετάσματα θα εἶναι ἀπὸ στριμμένον νῆμα λινοῦ καὶ δε βάσεις τῶν στύλων χαλκαῖ.
- Εξ. 27,19 καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ.
- Εξ. 27,19 Ὡς αὕτη ἡ κατασκευὴ καὶ ὅλα τα ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς θα εἶναι ἀπὸ χαλκόν.
- Εξ. 27,20 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντός.
- Εξ. 27,20 Δώσε σοι ἐντολὴν τοῖς Ἰσραηλῖταις νὰ σοὶ φέρουν ἐλαιόλαδον χωρὶς κατακάθι, καθαρὸν, ἀπὸ κοπανισμένης ἐλαίας, πρὸς φωτισμόν, διὰ νὰ καίεται μετὰ τὸ λάδι αὐτὸ διαπαντός ἡ ἐπτάφωτος λυχνία.
- Εξ. 27,21 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἐναντίον Κυρίου· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Εξ. 27,21 Ἐντὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἔξω ἀπὸ το

καταπέτασμα, το οποίον κρύπτει από τους οφθαλμούς σας την Κιβωτόν του Μαρτυρίου, ο Ααρών και οι απόγονοί του θα καίουν το έλαιον τούτο από το βράδυ έως το πρωϊ ενώπιον του Κυρίου. Αυτό θα είναι αιώνιος νόμος δι' όλες τας γενεάς των Ισραηλιτών.

## ΕΞΟΔΟΣ 28

- Εξ. 28,1 Καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τὸν τε Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἱερατεῦειν μοι, Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιουὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρὼν.
- Εξ. 28,1 Καλεσε ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ προσέλθουν εἰς σέ, ὁ ἀδελφός σου ὁ Ααρών καὶ οἱ υἱοὶ του, διὰ νὰ ἀναλάβουν ὡς ἔργον καὶ ἀποστολήν των νὰ ἱερατεύουν εἰς ἐμέ· ὁ Ααρών καὶ οἱ υἱοὶ του Ναβὰδ, Αδιουὺδ, Ελεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ αὐτοὶ θὰ εἶναι ἱερεῖς.
- Εξ. 28,2 καὶ ποιήσεις στολήν ἁγίαν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.
- Εξ. 28,2 Θα κατασκευάσης ἱερατικὴν στολήν διὰ τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ααρών πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἱερατικοῦ τοῦ ἔργου.
- Εξ. 28,3 καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως, καὶ ποιήσουσι τὴν στολήν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι.
- Εξ. 28,3 Πρὸς τούτο ομίλησε πρὸς ὅλους τοὺς σοφοὺς κατὰ τὴν διάνοιαν, τοὺς οὗς ἐγὼ ἐγέμισα με πνεῦμα σοφίας καὶ καλαιοθησίας, νὰ κατασκευάσουν ἁγίας ἱερατικὰς στολάς τοῦ Ααρών διὰ τὸν ναόν, ὅπου αὐτός θὰ ἱεουργῇ εἰς λατρείαν ἰδικήν μου.
- Εξ. 28,4 καὶ αὗται αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι· τὸ περιστήθιον καὶ

τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη καὶ χιτῶνα κοσσυμβωτὸν  
καὶ κίδαριν καὶ ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολὰς ἀγίας  
Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.

Εξ. 28,4      Αὐταῖ θα εἶναι αἱ στολαί, τας ὁποίας θα κατασκευάσουν· Το  
περιστήθιον, ἡ ἐπωμίς, ὁ ποδῆρης χιτῶν, ὁ κροσσωτὸς  
χιτῶν, ἡ μίτρα καὶ ἡ ζώνη. Οἱ εἰδικοὶ τεχνίται θα  
κατασκευάσουν τας ἱερατικὰς στολὰς τοῦ Ααρὼν καὶ τῶν  
τέκνων τοῦ, δια νὰ ἱεουργοῦν εἰς ἐμέ.

Εξ. 28,5      καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον καὶ τὸν ὑάκινθον καὶ τὴν  
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον.

Εξ. 28,5      Οἱ τεχνίται δια τὴν κατασκευὴν αὐτῶν τῶν στολῶν θα  
πάρουν χρυσόν, καὶ βαφὰς κυανὰς, βαθέως ἐρυθράς,  
κοκκίνας καὶ λευκὸν λινὸν ὕφασμα.

Εξ. 28,6      καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,  
ἔργον ὕφαντὸν ποικιλτοῦ·

Εξ. 28,6      Θα κατασκευάσουν τὴν ἐπωμίδα ἀπὸ στριμμένον λινὸν  
ὕφασμα, το ὁποῖον θα υφάνῃ εἰδικὸς διακοσμητής.

Εξ. 28,7      δύο ἐπωμίδες συνέχουσιν ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν  
ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρητημέναι·

Εξ. 28,7      Ἡ ἐπωμίς θα ἀποτελήται ἀπὸ δύο τεμάχια συγκρατούμενα  
τὸ ἓνα με τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ θα πίπτουν τὸ ἐν  
ἐμπροσθεν καὶ τὸ ἄλλο ὀπισθεν τοῦ ὤμου τοῦ ἀρχιερέως.

Εξ. 28,8      καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων, ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ, κατὰ  
τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ  
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ  
βύσσου κεκλωσμένης·

Εξ. 28,8      Το ὕφασμα τῶν τεμαχίων αὐτῶν τῆς ἐπωμίδος κατὰ τὴν  
κατασκευὴν τοῦ θα γίνετα ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, ἀπὸ  
κλωστὰς χρώματος κυανοῦ, βαθέως ἐρυθροῦ, καὶ κοκκίνου  
καὶ ἀπὸ λινὴν κλωστήν στριμμένην.

Εξ. 28,9      καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ  
γλύψῃς ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

- Εξ. 28,9 Θα λάβης τους δύο πολυτίμους λίθους σμαράγδου και θα χαράξης επάνω εις αυτούς τα δώδεκα ονόματα των υιών Ισραήλ.
- Εξ. 28,10 ἔξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἓνα καὶ τὰ ἔξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν.
- Εξ. 28,10 Εξ ονόματα στον ένα λίθον και τα υπόλοιπα εξ στον άλλον λίθον κατὰ την χρονολογίαν της γεννήσεως των.
- Εξ. 28,11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης, γλύμμα σφραγίδος, διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
- Εξ. 28,11 Αυτό θα είναι ἔργον γλυπτικής τέχνης, ὥστε να ἔχουν ανάγλυφον ὅπιν σφραγίδος· θα χαράξης στους δύο αυτούς πολυτίμους λίθους τα ονόματα των υἱῶν του Ιακώβ.
- Εξ. 28,12 καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημόσουνον περὶ αὐτῶν.
- Εξ. 28,12 Θα τοποθετήσης τους δύο αυτούς πολυτίμους λίθους στους δύο ὤμους της επωμίδος. Οι δύο αυτοὶ πολύτιμοι λίθοι θα εἶναι εις υπόμνησιν προς τον Θεόν δια τους υιούς Ισραήλ. Και ἔτσι ο Ααρὼν θα φέρη ἐπὶ των δύο ὤμων του τα ονόματα των υἱῶν του Ιακώβ ενώπιον του Κυρίου, δια να ενθυμῆται ο Θεός πάντοτε τους Ισραηλίτας.
- Εξ. 28,13 καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ·
- Εξ. 28,13 Θα κατασκευάσης ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν πόρπας εις σχῆμα μικρῶν ασπίδων.
- Εξ. 28,14 καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν, ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.

- Εξ. 28,14 Θα πλέξης από καθαρὸν χρυσὸν δύο αλυσίδας, αἱ ὁποῖαι θα ἔχουν εἰς τὰ ἄκρα κρόσσια, ποικιλμένα με ομοιώματα ἀνθέων. Θα δέσης τὰς πλεγμένας αὐτὰς χρυσὰς αλυσίδας εἰς τὰς πόρπας, αἱ ὁποῖαι θα εἶναι στερεωμέναι πλησίον τῶν ὤμων πρὸς τὸ μέρος τοῦ στήθους.
- Εξ. 28,15 καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλοῦ· κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτό· ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτό.
- Εξ. 28,15 Θα κατασκευάσης ἐπίσης τὸ Λογεῖον τῶν Κρίσεων, πολύχρωμον ἔργον εἰδικοῦ διακοσμητοῦ. Θα τοῦ κάμης ὅμοιον ἀπὸ ἀπόψεως υλικοῦ καὶ μορφῆς με τὴν ἐπωμίδα, δηλαδὴ ἀπὸ χρυσῆν κλωστήν καὶ ἀπὸ λινὸν ὕφασμα χρώματος κυανοῦ, βαθέος ἐρυθροῦ, καὶ κοκκίνου στριμμένον καὶ ἀπὸ λευκὸν λινὸν ἐπίσης στριμμένον.
- Εξ. 28,16 τετράγωνον ἔσται, διπλοῦν, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος.
- Εξ. 28,16 Θα εἶναι τετράγωνον, διπλωνόμενον εἰς δύο, μήκους καὶ πλάτους μίας σπιθαμῆς.
- Εξ. 28,17 καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον. στίχος λίθων ἔσται, σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἶς·
- Εξ. 28,17 Θα υφάνῃς στὸ πλέγμα αὐτὸ τέσσαρας σειρὰς πολυτίμων λίθων. Ἡ πρώτη σειρά θα ἔχῃ υφαισμένους λίθους· Σαρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδον.
- Εξ. 28,18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεῦτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις·
- Εξ. 28,18 Ἡ δευτέρα σειρά θα περιέχῃ πολύτιμον ἄνθρακα, σάπφειρον καὶ ἴασπιν.
- Εξ. 28,19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον, ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος·
- Εξ. 28,19 Ἡ τρίτη σειρά θα περιέχῃ λιγύριον, ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον.
- Εξ. 28,20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ

όνυχιον· περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ, ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν.

Εξ. 28,20 Και η τετάρτη σειρά θα περιέχη χρυσόλιθον, βηρύλλιον και ονύχιον. Ούτοι θα είναι περιχρυσωμένοι και συνδεδεμένοι με χρυσόν ειδικόν πλέγμα κατὰ την σειράν των.

Εξ. 28,21 καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· γλυφαὶ σφραγίδων, ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα, ἔστωσαν εἰς δεκαδύο φυλάς.

Εξ. 28,21 Οι πολύτιμοι αυτοὶ λίθοι θα εἶναι δώδεκα, ὅσα εἶναι τα ὀνόματα των υἱῶν Ἰακώ. Θα εἶναι ἀνάγλυφοι ὡς σφραγίδες, καθένας ἀπὸ τους ὁποίους θα ἀναγράφη και ἐν ὀνομα των υἱῶν Ἰακώβ. Δώδεκα λίθοι δια τας δώδεκα φυλάς του Ἰακώβ.

Εξ. 28,22 καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτὸν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.

Εξ. 28,22 Δια να συνδέσης το Λογεῖον με την επωμίδα θα κατασκευάσης ἀπὸ νήματα καθαροῦ χρυσοῦ ἀλυσιδωτὸν πλέγμα.

Εξ. 28,23 καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον, μνημόσυνον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Εξ. 28,23 Ο Ααρὼν θα φέρη τα ὀνόματα των υἱῶν του Ἰακώβ στο Λογεῖον της Κρίσεως, το ὁποῖον θα εἶναι ἐπὶ του στήθους του, δια να ἐνθυμῆται ο Θεὸς τους Ἰσραηλίτας, ὅταν ο Ααρὼν εἰσέρχεται εἰς την σκηνήν.

Εξ. 28,24 καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κρωσσοὺς· τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις

Εξ. 28,24 Θα θέσης στο Λογεῖον τοῦτο της Κρίσεως τας κροσσώτας ἀλυσίδας, θα θέσης αὐτάς εἰς τα ἄκρα της ἀνω πλευράς του

Λογείου,

Εξ. 28,25 καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ’ ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον.

Εξ. 28,25 και θα συνδέσης αὐτὰς με τας δύο ασπυδοειδεῖς πόρπας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται στο εμπρόσθιον, το προς το στήθος, μέρος της επωμίδος.

Εξ. 28,26 καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρών, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου. καὶ οἴσει Ἀαρών τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι Κυρίου διαπαντός.

Εξ. 28,26 Θα θέσης ἐπὶ του Λογεῖου της Κρίσεως την Δηλωσιν, δια να συμβολίζῃ τα θεία μηνύματα, και την αλήθειαν, δια να συμβολίζῃ το αψευδές αὐτῶν. Αὐτὰ θα εἶναι πάντοτε στο στήθος του Ααρών, ὅταν εἰσέρχεται οὗτος στον ἅγιον χώρον ἐνώπιον του Κυρίου.

Εξ. 28,27 καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον.

Εξ. 28,27 Θα κατασκευάσης εσωτερικὸν χιτῶνα μέχρι των ποδῶν, ολόκληρον κυανοῦ χρώματος.

Εξ. 28,28 καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὡς ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.

Εξ. 28,28 Εἰς το ἄνω και μέσον αὐτοῦ θα ἔχη ανοιγμα, κύκλω του ὁποίου θα υπάρχη οὐγία υφαντή. Η ἐνωσις οὐγίας και περιστομίου του ποδήρους χιτῶνος θα εἶναι συνυφασμένα, δια να μὴ σχίζεται το περιστόμιον.

Εξ. 28,29 καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὥσει ἐξανθούσης ῥόας ῥοῖσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοῖσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀναμέσον τούτων περικύκλω·

- Εξ. 28,29 Εἰς τὴν κάτω ἄκραν τοῦ υποδύτου, γύρω ἀπὸ αὐτὸν θα κατασκευάσῃς ἀπὸ ὑφάσμα χρώματος κυανοῦ, βαθέος ἐρυθροῦ καὶ κοκκίνου, τοῦ οὐοίου ἡ κλωστή θα εἶναι λινὴ στριμμένη, μικρὰ ομοιώματα ἀνθισμένης καὶ καρπφοροῦσης ροδιάς. Ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν μορφήν θα κατασκευάσῃς χρυσὰ ομοιώματα μικρῶν καρπῶν ροδιάς καὶ ἀναμέσον αὐτῶν κωδωνίσκους χρυσοῦς κύκλῳ στὸν υποδύτην.
- Εξ. 28,30 παρὰ ῥοῖσκον χρυσοῦν κῶδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ υποδύτου κύκλῳ.
- Εξ. 28,30 Εἰς κάθε χρυσὸν ομοίωμα καρποῦ καὶ ἀνθους ροδιάς ἐπὶ τοῦ κάτω καὶ ολόγυρα τμήματος τοῦ υποδύτου θα ἀντιστοιχῇ καὶ ἓνας χρυσοῦς κῶδων.
- Εξ. 28,31 καὶ ἔσται Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστή ἢ φωνὴ αὐτοῦ, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐξιόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.
- Εξ. 28,31 Ὅταν δε ὁ Ααρὼν εἰσέρχεται, δια να λειτουργήσῃ στὸν ἅγιον ὥρον τῆς Σκηνῆς, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἴτε ὅταν ἐξέρχεται, θα ἀκούεται ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων, θα προσέξῃ, μήπως παραλείψῃ τούτο καὶ τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Εξ. 28,32 καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος Ἀγίασμα Κυρίου.
- Εξ. 28,32 Θα κατασκευάσῃς ἔλασμα ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν εἰς σχῆμα πετάλου καὶ θα χαράξῃς εἰς αὐτὸ ἀναγλύφους ὑπὸ μορφήν σφραγίδος τὰς λέξεις “Ἀγίασμα Κυρίου”· δηλαδὴ ἀφιερωμένον στὸν Κύριον.
- Εξ. 28,33 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης, καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας· κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται.
- Εξ. 28,33 Θα τοποθετήσῃς τὸ χρυσὸν αὐτὸ ἔλασμα ἐπάνω εἰς κυανὸν λινὸν ὑφάσμα καμωμένον ἀπὸ στριμμένην κλωστήν. Ὅλον δε αὐτὸ θα το θέσῃς ἐπὶ τῆς μίτρας, στὸ ἐμπρόσθιον μέρος τῆς μίτρας.
- Εξ. 28,34 καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρὼν, καὶ ἐξαρεῖ Ααρὼν τὰ

ἀμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ υἱοὶ  
Ἰσραὴλ, παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ ἔσται  
ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διαπαντός, δεκτὸν αὐτοῖς  
ἔναντι Κυρίου.

Εξ. 28,34      Αυτό θα υπάρχει στο μέτωπον του Ααρών, ο οποίος θα  
αφαιρῇ τας αμαρτίας των Ισραηλιτῶν, τας οποίας ἤθελον  
διαπράξει αυτοί, καθ' ἣν στιγμήν θα προσέφεραν τας  
παντός εἶδους προσφοράς των. Αυτό θα εἶναι πάντοτε στο  
μέτωπον του Ααρών, δια να κάμνη δεκτὰς ο Κύριος τας  
προσευχὰς και τας προσφοράς των Ισραηλιτῶν.

Εξ. 28,35      καὶ οἱ κοσμβωτοὶ τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου· καὶ  
ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον  
ποικιλτοῦ.

Εξ. 28,35      Ο εσωτερικός, ο φέρων κρόσσια, χιτῶν του αρχιερέως, θα  
εἶναι κατασκευασμένος ἀπὸ λινὸν ὕφασμα. Θα κάμης  
κίδαριν ἀπὸ λινὸν ὕφασμα και ζώνην ποικιλόχρωμον, ἔργον  
ειδικοῦ διακοσμητοῦ.

Εξ. 28,36      καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας καὶ  
κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

Εξ. 28,36      Και δια τους υἱοὺς του Ααρών θα κατασκευάσης ιερατικά  
ἄμφια, χιτῶνας, ζώνας και κιδάρεις εἰς τιμὴν και δόξαν της  
θείας λατρείας.

Εξ. 28,37      καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς  
υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτοὺς καὶ  
ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ ἁγιάσεις αὐτούς, ἵνα  
ἱερατεύωσί μοι.

Εξ. 28,37      Με αὐτὰ θα ἐνδύσης τον ἀδελφόν σου τον Ααρών και τους  
υἱοὺς του. Θα χρίσης αὐτοὺς με το εἰδικὸν ἔλαιον, θα  
γεμίσης τας χεῖρας των, θα καθαρίσης ἀπὸ κάθε ηθικὸν  
μολυσμὸν και θα τους αφιερώσης εἰς ἐμέ, δια να ἱεουργοῦν  
εἰς λατείαν μου.

Εξ. 28,38      καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῇ λινᾷ καλύψαι

ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν· ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται.

Εξ. 28,38      θα κατασκευάσης ἀκόμη δι' αὐτοὺς περισκελίδας λινάς, δια να σκεπάζουν την γυμνότητα του δέρματός των ἀπὸ την μέσην μέχρι και των μηρῶν.

Εξ. 28,39      καὶ ἔξει Ἀαρὼν αὐτὰ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὡς ἂν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου, καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

Εξ. 28,39      Θα φοροῦν αὐτὰ ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του, ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἢ ὅταν προπορεύωνται δια να προσφέρουν θυσίαν στο θυσιαστήριον των ἁγίων, δια να μην επισύρουν εἰς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν καὶ καταδικασθοῦν εἰς θάνατον. Τοῦτο θα εἶναι αἰώνιος καὶ ἀπαράβατος νόμος δι' αὐτόν καὶ δια τους ἀπογόνους του.

## ΕΞΟΔΟΣ 29

Εξ. 29,1      Καὶ ταῦτά ἐστίν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς ἁγιάσαι αὐτούς, ὥστε ἱερατεῦειν μοι αὐτούς. λήψη μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν καὶ κριοὺς ἁμώμους δύο

Εξ. 29,1      Εἶπεν ὁ Θεὸς ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τα ὁποῖα θα κάμῃς δια τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του, δια να τοὺς χειροτονήσῃς καὶ καθιερώσῃς, ὥστε να με υπηρετοῦν ὡς ἱερεῖς. Θα λάβῃς ἓνα μοσχάρι ἀπὸ τα βόδια καὶ δύο αρτιμελεῖς κριοὺς.

Εξ. 29,2      καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σεμίδαλιν ἐκ πυρῶν

ποιήσεις αυτά.

Εξ. 29,2 Θα λάβης άρτους χωρίς προζύμι, ζυμωμένους με έλαιον, και λαγάνες χωρίς προζύμι αλειμμένες με έλαιον· αυτά θα τα κάμης από σημιγάλι σίτου.

Εξ. 29,3 καί έπιθήσεις αυτά έπί κανοῦν έν καί προσοίσεις αυτά έπί τῷ κανῶ καί τὸ μοσχάριον καί τοὺς δύο κριούς.

Εξ. 29,3 Θα τα τοποθετήσης εις ένα κάνιστρον και θα μου τα προσφέρης με το κάνιστρον αυτό μαζί δε θα προσφέρστο μοσχάρι και τους δύο κριούς.

Εξ. 29,4 καί Ααρών καί τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις έπί τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καί λούσεις αὐτοὺς έν ὕδατι.

Εξ. 29,4 Θα οδηγήσης έπειτα τον Ααρών και τους υιούς του εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και θα τους λούσης, με νερό.

Εξ. 29,5 καί λαβών τὰς στολὰς ένδύσεις Ααρών τὸν ἀδελφόν σου καί τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη καί τὴν έπωμίδα καί τὸ λογεῖον καί συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν έπωμίδα.

Εξ. 29,5 Θα λάβης κατόπιν τας στολὰς και θα ενδύσης τον αδελφόν σου Ααρών με τον ποδήρη χιτῶνα, με την επωμίδα και το Λογείον. Θα συνδέσης το Λογείον με την επωμίδα επ' αυτού.

Εξ. 29,6 καί έπιθήσεις τὴν μίτραν έπί τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καί έπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ Ἀγίασμα έπί τὴ μίτραν.

Εξ. 29,6 Θα θέσης την μίτραν εις την κεφαλὴν του και θα τοποθετήσης επί της μίτρας το χρυσούν μετάλλινον έλασμα το έχον την επιγραφὴν “Ἀγίασμα”.

Εξ. 29,7 καί λήψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καί έπιχεεῖς αὐτὸ έπί τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καί χρίσεις αὐτόν.

Εξ. 29,7 Θα λάβης από το προς χρίσιν έλαιον, θα χύσης εις την κεφαλὴν του και θα χρίσης αὐτόν.

- Εξ. 29,8 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας
- Εξ. 29,8 Καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ θα οδηγήσης πρὸς τὴν Σκηνὴν, θα ἐνδύσης αὐτοὺς με τοὺς καθορισθέντας χιτῶνας.
- Εξ. 29,9 καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις, καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τελειώσεις Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
- Εξ. 29,9 Θα ζώσης αὐτοὺς με τὰς ζώνας καὶ θα φορέσης εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν τὰς κιδάρεις. Καὶ ἔτσι θα εἶναι εἰς αὐτοὺς ἡ ἱερωσύνη παντοτεινὴ. Θα ολοκληρώσης ἔτσι καὶ θα καθαγιάσης τὰς χεῖρας τοῦ Ααρὼν καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν τοῦ, ὥστε νὰ ἱεουργοῦν.
- Εξ. 29,10 καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Εξ. 29,10 Θα φέρῃς τὸ μοσχάρι εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα θέσουν ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Εξ. 29,11 καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Εξ. 29,11 Θα σφάξης ἔπειτα τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Εξ. 29,12 καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,12 Θα λάβῃς ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου καὶ με τὸν δάκτυλόν σου θα θέσης εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, ὅλον δὲ τὸ υπόλοιπον αἷμα τοῦ μόσχου θα

- το χύσης εις την βάσιν του θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,13 καὶ λήψη πάν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Εξ. 29,13 Θα λάβης ὅλον το λίπος που υπάρχει εις την κοιλίαν του μόσχου, τον λοβόν, το κάτω δηλαδή λεπτόν ἄκρον, ἀπὸ το σηκῶτι, και τους δύο νεφρούς και το λίπος το επάνω αὐτῶν και θα θέσης αὐτὰ επάνω στο πυρ του θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,14 τὰ δὲ κρέατα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· ἁμαρτίας γὰρ ἐστὶ.
- Εξ. 29,14 Τα δε υπόλοιπα κρέατα του μόσχου, και το δέρμα και την κόπρον αὐτοῦ θα κατακαύσης ἔξω ἀπὸ την περιοχὴν της κατασκηνώσεως· και τούτο διότι η θυσία αὐτὴ εἶναι θυσία περὶ ἁμαρτίας.
- Εξ. 29,15 καὶ τὸν κριὸν λήψη τὸν ἓνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ·
- Εξ. 29,15 Θα λάβης ἔπειτα ἀπὸ τους δύο κριους τον ἓνα, ἐπὶ της κεφαλῆς του οποίου θα θέσουν τα χέρια των ο Ααρὼν και οι υιοὶ του.
- Εξ. 29,16 καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω.
- Εξ. 29,16 Θα σφάξης αὐτόν και το αἷμα αὐτοῦ θα το χύσης κύκλω εις την βάσιν του θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,17 καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ.
- Εξ. 29,17 Θα διαμελίσης τον κριον εις τεμάχια, θα πλύνῃς τα ἐντόσθια και τους πόδας με νερό και θα θέσης αὐτὰ μαζὴ με την κεφαλὴν επάνω εις τα ἄλλα τεμάχια.
- Εξ. 29,18 καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,

όλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὁσμήν εὐωδίας· θυσίασμα  
Κυρίῳ ἐστί.

Εξ. 29,18 Θα προσφέρῃς ὅλον αὐτόν τον κριον στο θασιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ως ολοκαύτωμα στον Κυριον, εις οσμήν ευωδίας, διότι αυτή η θυσία είναι ἐξ ολοκλήρου αφιερωμένη εις Αὐτόν.

Εξ. 29,19 καὶ λήψῃ τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσῃ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ·

Εξ. 29,19 Θα λάβῃς ἐπειτα τον δεύτερον κριόν. Ο Ααρών και οι υιοὶ του θα θέσουν τας χεῖρας των ἐπάνω εις την κεφαλὴν του κριου τούτου.

Εξ. 29,20 καὶ σφάξεις αὐτόν, καὶ λήψῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσῃς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτῶν τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.

Εξ. 29,20 Θα σφάξῃς αὐτόν, θα λάβῃς ἀπὸ το αἷμα του και θα, θέσῃς ἀπὸ αὐτό στο κάτω ἄκρον του δεξιοῦ αυτιοῦ του Ααρών, στο ἄκρον της δεξιᾶς χειρὸς του και εις το ἄκρον του δεξιου ποδὸς του. Επίσης θα θέσῃς ἀπὸ το αἷμα ὄχι το εις τα κάτω ἄκρα των δεξιῶν αυτιῶν και εις τα ἄκρα των δεξιῶν χειρῶν και εις τα ἄκρα των δεξιῶν ποδῶν των υἱῶν του Ααρών.

Εξ. 29,21 καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα

- τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.  
Εξ. 29,21 Θα λάβῃς ἀπὸ το αἷμα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και ἀπὸ το ἔλαιον της χρίσεως και θα ραντίσης με αὐτὰ τον Ααρὼν και την στολὴν του και μετὰ ἀπὸ αὐτὸν τοὺς υἱοὺς του και τὰς στολὰς των και ἔτσι θα καθιερωθὺν εἰς ἐμέ αὐτός και ἡ στολή του, και μαζὴ με αὐτὸν οἱ υἱοὶ του και αἱ στολαὶ αὐτῶν. Το υπόλοιπον αἷμα του κριοῦ θα το χύσης κύκλῳ εἰς την βᾶσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Εξ. 29,22 καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη·
- Εξ. 29,22 Θα λάβῃς ἀπὸ τον κριον το λίπος, το λίπος το καλύπτει την κοιλίαν, τον λοβὸν του ἥπατος, τοὺς δύο νεφροὺς και το λίπος το ἐπάνω αὐτῶν και την δεξιὰν ὠμοπλάτην. Ἡ θυσία αὕτη ἐγένε δια την χειροτονίαν και καθιέρωσιν του Ααρὼν και των υἱῶν του·
- Εξ. 29,23 καὶ ἄρτον ἓνα ἐξ ἐλαίου καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι Κυρίου
- Εξ. 29,23 θα λάβῃς ἀπὸ το κάνιστρον των ἀζύμων ἄρτων, που εὐρίσκεται ἐνώπιον του Κυρίου, ἓνα χωρὶς προζύμι ἄρτον ζυμωμένον με λάδι και μίαν λαγάναν·
- Εξ. 29,24 καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.
- Εξ. 29,24 και θα θέσης ὅλα αὐτὰ εἰς τα χέρια του Ααρὼν και εἰς τα χέρια των παιδιῶν του, θα τα ξεχωρίσης δηλαδὴ ἀπὸ τα ἄλλα, που υπάρχουν στο κάνιστρον, και θα τα προσφέρῃς ὡς ἀφιέρωμα πρὸς τον Κυριον.
- Εξ. 29,25 καὶ λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως εἰς ὁσμὴν εὐωδίας

έναντι Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

Εξ. 29,25 Θα τα λάβῃς ἀπὸ τα χέρια ἐκείνων καὶ θα τα προσφέρῃς στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων εἰς οσμὴν ευωδίας ἐνώπιον του Κυρίου. Εἶναι αὐτὴ θυσία δια τον Κυριον.

Εξ. 29,26 καὶ λήψῃ τὸ στήθυνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστὶν Ἀαρών, καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἐναντι Κυρίου, καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι.

Εξ. 29,26 Θα λάβῃς το στήθος ἀπὸ τον κριόν, τον προσφερθέντα δια την χειροτονίαν καὶ καθιέρωσιν του Ααρών καὶ θα το προσφέρῃς ὡς ἀφιέρωμα στον Κυριον. Καὶ θα εἶναι τοῦτο ἰδικόν σου μερίδιον.

Εξ. 29,27 καὶ ἀγιάσεις τὸ στήθυνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὃς ἀφώρισταὶ καὶ ὃς ἀφήρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρών καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ,

Εξ. 29,27 Θα καθαγιάσῃς το χωρισθέν αὐτὸ στήθος καὶ την ὠμοπλάτην του κριου, ἡ ὁποία καθηγιάσθη καὶ ἐτέθη χωριστά ἀπὸ τον κριον τον θυσιασθέντα δια την χειροτονίαν καὶ καθιέρωσιν του Ααρών καὶ των υἱῶν του.

Εξ. 29,28 καὶ ἔσται Ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἔστι γὰρ ἀφαίρεμα τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

Εξ. 29,28 Αὐτὸ θα εἶναι αἰώνιος νόμος δια τον Ααρών καὶ τους υἱούς αὐτοῦ μεταξὺ ὅλων των Ἰσραηλιτῶν. Το στήθος καὶ ἡ ὠμοπλάτη που αφαιροῦνται τώρα, θα αφαιροῦνται καὶ στο μέλλον ὑπὸ των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τας ευχαριστηρίους δια την σωτηρίαν των θυσίας καὶ θα προσφέρωνται στον Κυριον.

Εξ. 29,29 καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἥ ἐστὶν Ἀαρών, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτούς ἐν αὐτοῖς καὶ

τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν.

- Εξ. 29,29 Η καθιερωμένη στολή, η οποία ανήκει στον Ααρών, θα περιέλθῃ στους υιούς του ὕστερα ἀπ' αὐτόν, δια να χρισθούν αὐτοί δια του ελαίου της χρίσεως μαζί με την στολήν αὐτήν και καθαγιασθούν και τα χέρια αὐτῶν.
- Εξ. 29,30 ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις.
- Εξ. 29,30 Επὶ ἑπτὰ ἡμέρας θα ἐνδύεται τὴν ἱεράν αὐτὴν στολήν ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ Ααρών, ὁ ὁποῖος θα προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ και θα εἰσέρχεται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια να λειτουργή εἰς τὰ Ἁγία.
- Εξ. 29,31 καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψῃ καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ,
- Εξ. 29,31 Θα πάρῃς τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως τοῦ Ααρών και θα ψῆσῃς τὰ κρέατα αὐτοῦ στὸν ἱερόν τόπον.
- Εξ. 29,32 καὶ ἔδονται Ἀαρών καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανὼ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Εξ. 29,32 Ὁ Ααρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θα φάγουν τὰ κρέατα τοῦ κριου και τοὺς ἄρτους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται στὸ κἀνιστρον, πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Εξ. 29,33 ἔδονται αὐτὰ, ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἁγιάσαι αὐτούς, καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν· ἔστι γὰρ ἅγια.
- Εξ. 29,33 Θα φάγουν αὐτὰ, δια τῶν ὁποίων ἐξιλεώθησαν, ὥστε να καθιερωθούν ὡς ἱερεῖς και να καταστούν ἱκαναὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν να προσφέρουν πρὸς τὸν Κυρίον. Κανεὶς ξένος δεν θα φάγῃ ἀπὸ τὰ κρέατα αὐτὰ, διότι εἶναι ἡγιασμένα.
- Εξ. 29,34 ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωῒ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ· οὐ βρωθήσεται, ἁγίασμα γὰρ ἔστι.

- Εξ. 29,34 Εάν δε περισσεύσουν από τα κρέατα της θυσίας του καθαγιασμού του Ααρών και από τους άρτους έως το πρωί, αυτά τα υπόλοιπα θα τα καύσης στο πυρ. Δεν θα φαγωθούν διότι είναι ηγιασμένα.
- Εξ. 29,35 καὶ ποιήσεις Ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἐπτὰ ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν.
- Εξ. 29,35 Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα κάμης ὅλα ὅσα σε διέταξα στὸν Ααρών καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὥστε νὰ χειροτονηθοῦν καὶ νὰ εἶναι ἱερεῖς.
- Εξ. 29,36 καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἀγιάσαι αὐτό.
- Εξ. 29,36 Το μοσχάρι, το οποίον θα προσφέρετε θυσίαν δια την ἀφεσιν αμαρτιῶν, θα το προσφέρης κάθε ἡμέραν τοῦ καθαρισμοῦ καὶ θα καθαρῖζης τὸ θυσιαστήριον, δια νὰ ἀγιάζης συ αὐτό καὶ θα το χρίης δια νὰ εἶναι ἅγιον.
- Εξ. 29,37 ἐπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀγιάσεις αὐτό, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἀγιασθήσεται.
- Εξ. 29,37 Επὶ ἐπτὰ ἡμέρας θα καθαρῖζης τὸ θυσιαστήριον καὶ θα το ἀγιάσης· τότε θα εἶναι αὐτὸ ἀγιώτατον. Καθένας ὁ οποίος θα το ἐγγίξη με εὐλάβειαν, θα ἀγιασθῇ.
- Εξ. 29,38 Καὶ ταῦτά ἐστίν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἁμνοὺς ἐνιαυσίους ἁμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ.
- Εξ. 29,38 Αὐταὶ εἶναι αἱ θυσίαι, τὰς οποίας θα προσφέρης ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων. Ἐκάστην ἡμέραν θα προσφέρης δύο ἁμνοὺς ἀρτιμελεῖς, χωρὶς κανένα ἐλάττωμα. Αὐτὴ θα εἶναι καὶ θα λέγεται θυσία καθημερινή.
- Εξ. 29,39 τὸν ἁμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωῒ καὶ τὸν ἁμνὸν τὸν

δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν·

Εξ. 29,39 Τον ένα αμνόν θα τον προσφέρης το πρωῒ και τον δεύτερον αμνόν το δειλινόν.

Εξ. 29,40 καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἶν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ εἶν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί·

Εξ. 29,40 Τέσσαρα κιλά σημιγδάλι ζυμωμένο με καθαρὸν ἐλαιον ἡμίσεος περίπου κιλοῦ και ἡμισυ περίπου κιλὸν οἴνου προς σπονδὴν θα προσφέρης δια κάθε αμνόν.

Εξ. 29,41 καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωῒνήν και κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, κάρπωμα Κυρίῳ,

Εξ. 29,41 Τον δεύτερον αμνόν θα τον προσφέρης κατὰ το δειλινόν. Ὅπως προσέφερες τὴν πρωῒνήν θυσίαν και σπονδὴν, ἔτσι θα προσφέρης και τὴν απογευματινὴν θυσίαν εἰς εὐάρεστον ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν στον Κυριον.

Εξ. 29,42 θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν, ὥστε λαλήσαι σοι.

Εξ. 29,42 Ἡ καθημερινὴ αὐτὴ θυσία θα προσφέρεται πάντοτε εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου ἐνώπιον του Κυρίου. Δια τῶν θυσιῶν αὐτῶν και ἀπὸ τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου θα γίνομαι ἐγὼ γνωστός εἰς σας και θα ομιλῶ προς σας.

Εξ. 29,43 καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου·

Εξ. 29,43 Ἐκεῖ θα δίδω τὰς ἐντολὰς μου και θα φαίνομαι ἅγιος εἰς τὴν δόξαν μου.

Εξ. 29,44 καὶ ἀγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀγιάσω ἱερατεῦειν μοι.

Εξ. 29,44 Θα ἀγιάσω και θα δοξάσω τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου και

το θυσιαστήριον, ὅπως ἐπίσης θα αγιασῶ τον Ααρὼν και τους υιοὺς του, δια να ιερουργοῦν εἰς λατρείαν.

Εξ. 29,45 καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός,

Εξ. 29,45 Θα με επικαλοῦνται οἱ Ἰσραηλῖται και θα εἶμαι ο Θεός των.

Εξ. 29,46 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

Εξ. 29,46 Και θα μάθουν ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός των, ο οποίος τους ἐβγαλα ελευθέρους ἀπὸ την Αἴγυπτον, ὥστε να με επικαλοῦνται και να εἶμαι ο Θεός των.

## ΕΞΟΔΟΣ 30

Εξ. 30,1 Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων·

Εξ. 30,1 Θα κάμης θυσιαστήριον θυμιάματος ἀπὸ ξύλα, που δεν σήπονται.

Εξ. 30,2 καὶ ποιήσεις αὐτὸ πῆχεως τὸ μῆκος καὶ πῆχεως τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πῆχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ.

Εξ. 30,2 Το μήκος αὐτοῦ θα εἶναι ἓνας πῆχυς και το πλάτος ἓνας ἐπίσης πῆχυς. Θα εἶναι τετράγωνον. Το δε ὕψος του θα εἶναι δύο πῆχεις. Απὸ αὐτό θα ἐξέχουν τα κέρατά του.

Εξ. 30,3 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθαρῷ, τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσοῦν κύκλῳ.

Εξ. 30,3 Θα επιχρυσώσης με καθαρὸν χρυσίον τα μέρη του, δηλαδή την ἐσχάραν, τας κύκλῳ αὐτοῦ πλευράς και τα κέρατα

- Εξ. 30,4      αυτού. Θα κατασκευάσης κύκλω αυτού στεφάνην ελικοειδή.  
καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαρούς ποιήσεις ὑπὸ  
τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη  
ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς· καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς  
σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς.
- Εξ. 30,4      Εἰς τας δύο γωνίας των πλευρῶν, κάτω ἀπὸ τὴν ελικοειδὴ  
στεφάνην του, θα κάμῃς δύο κρίκους ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν  
δι' ἐκάστην των δύο πλευρῶν του. Δια τας δύο ράβδους, που  
θα χρησιμοποιοῦνται εἰς μεταφορὰν του, θα ὑπάρχουν  
ἀγκιστρα.
- Εξ. 30,5      καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ  
καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ.
- Εξ. 30,5      Θα κατασκευάσης ἀπὸ ξύλα ἀσηπτα τας ράβδους αὐτάς,  
τας οποίας καὶ θα επιχρυσώσης.
- Εξ. 30,6      καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ  
ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς  
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν.
- Εξ. 30,6      Το θυσιαστήριον αὐτὸ τοῦ θυμιάματος θα το θέσης  
ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, το ὁποῖον εὐρίσκεται προ  
τῆς Κιβωτοῦ των Μαρτυρίων, ἀπὸ ὅπου ἐγὼ θα ομιλῶ καὶ  
θα γίνωμαι γνωστός εἰς σέ.
- Εξ. 30,7      καὶ θυμιάσει ἀπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον  
λεπτόν· τὸ πρῶτ' πρῶτ', ὅταν ἐπισκευάξῃ τοὺς λύχνους,  
θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,
- Εξ. 30,7      Επάνω εἰς αὐτὸ θα προσφέρῃ ὁ Ααρὼν εἰδικῶς  
παρασκευασμένον λεπτὸν θυμίαμα. Θα θυμιάξῃ δε ἐπ'  
αυτοῦ πρῶτ' πρῶτ', ὅταν ετοιμάξῃ τοὺς λύχνους τῆς  
επταφώτου λυχνίας.
- Εξ. 30,8      καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους ὀψέ, θυμιάσει ἐπ'  
αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι Κυρίου  
εἰς γενεὰς αὐτῶν.
- Εξ. 30,8      Καὶ τὴν ἐσπέραν, ὅταν θὰ ἀνάπτῃ τοὺς λύχνους, θα θυμιάξῃ

πάλιν επάνω εις αυτό. Το θυμίαμα αυτό θα γίνεται πάντοτε ενώπιον του Κυρίου εις όλας τας γενεάς σας.

Εξ. 30,9 καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον, κάρπωμα, θυσίαν· καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ’ αὐτοῦ.

Εξ. 30,9 Δεν θα προσφέρῃς επάνω εις αυτό το θυσιαστήριον ἄλλου εἶδους θυμίαμα οὔτε θα προσφέρῃς θυσίαν αιματηράν ἢ ἀναίμακτον, οὔτε σπονδὴν οἴνου θα προσφέρῃς ἐκεῖ.

Εξ. 30,10 καὶ ἐξιλάσεται ἐπ’ αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς γενεὰς αὐτῶν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ.

Εξ. 30,10 Επὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου αὐτοῦ θα κάμνη ὁ Ααρὼν μίαν φορὰν τὸ ἔτος ἐξιλέωσιν τῶν αμαρτιῶν. Με τὸ αἷμα τῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ καθαρισμοῦ ἀπὸ τῆς αμαρτίας θα καθάρῃς ὁ Ααρὼν τοῦτο τὸ θυσιαστήριον. Αὕτη δὲ ἡ πράξις θα γίνεται εις όλας τας γενεάς σας. Το θυσιαστήριον τοῦτο εἶναι ἀγιώτατον ἀφιέρωμα στὸν Κύριον”.

Εξ. 30,11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Εξ. 30,11 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·

Εξ. 30,12 ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμόν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν.

Εξ. 30,12 “ἐὰν θελήσῃς νὰ ἀριθμήσῃς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ νὰ μάθῃς τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἂς δώσῃ ὁ καθένας στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου ὁρισμένον ποσὸν χρημάτων ὡς λύτρον τῆς ψυχῆς του καὶ κανεὶς ἀπὸ αὐτοῦς δὲν θὰ πάθῃ τίποτε κατὰ τὴν ἀρίθμησιν.

Εξ. 30,13 καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν· τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου, ὃ ἐστὶν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον· εἴκοσιν ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ Κυρίῳ.

Εξ. 30,13 Ὅσοι θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἀρίθμησιν αὐτὴν, θὰ

δώσουν ως λύτρον της ψυχῆς των τούτο· Το ἥμισυ του διδράχμου, το οποίον κυκλοφορεῖ στον ναόν. Εἴκοσι οβολούς ἔχει τούτο το δίδραχμον. Το ἥμισυ αὐτοῦ του διδράχμου θα δίδετε σεις ως προσφορὰν στον Κυριον.

Εξ. 30,14

πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.

Εξ. 30,14

Εκεῖνος ο οποίος θα περάσῃ εἰς τὴν ἀρίθμησιν αὐτὴν, δηλαδή ἐκεῖνος που θα εἶναι εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, θα δώσῃ αὐτὴν τὴν εἰσφορὰν στον Κυριον.

Εξ. 30,15

ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διδράχμου ἐν τῷ δίδοναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Εξ. 30,15

Ο πλούσιος δεν θα δώσῃ περισσότερα καὶ ὁ πτωχὸς δεν θα δώσῃ ὀλιγώτερα ἀπὸ το ἥμισυ ἐνὸς διδράχμου κατὰ τὴν καταβολὴν αὐτῆς τῆς εἰσφορᾶς σας στον Κυριον πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ψυχῶν σας.

Εξ. 30,16

καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Εξ. 30,16

Θα λάβῃς τὸ ἀργύριον αὐτὸ τῆς προσφορᾶς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ θα το δώσῃς διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ κατασκευὴν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Ἡ προσφορὰ αὐτὴ θα γίνεταί πάντοτε ἐκ μέρους τῶν Ἰσραηλιτῶν, διὰ να σας ἐνθυμῆται ὁ Θεὸς καὶ να γίνεταί ἵλεως εἰς τὰς ἀμαρτίας σας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας”.

Εξ. 30,17

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Εξ. 30,17

Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·

Εξ. 30,18

ποιήσον λουτῆρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι· καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου

- καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ,  
Εξ. 30,18 “να κατασκευάσης λουτήρα χάλκινον και βάσιν εἰς αὐτὸν  
χαλκίνην, δια να νίπτεσθε. Θα τοποθετήσης αὐτὸν μεταξύ  
της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου, και θα  
χύσης εἰς αὐτὸν ὕδωρ.
- Εξ. 30,19 καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας  
καὶ τοὺς πόδας ὕδατι.
- Εξ. 30,19 Ο Ααρὼν και οι υἱοὶ του θα νίψουν με το ὕδωρ αὐτοῦ τας  
χεῖρας και τους πόδας.
- Εξ. 30,20 ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,  
νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν· ἢ ὅταν  
προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ  
ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ,
- Εξ. 30,20 Όταν εισέρχονται εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου, θα  
νίπτονται με νερό, δια να μη ἀποθάνουν ἢ ὅταν προχωροῦν  
πρὸς τὸ θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων, δια να  
υπηρετήσουν ἐκεῖ και προσφέρουν τα ὀλοκαυτώματα στον  
Κυριον,
- Εξ. 30,21 νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· ὅταν  
εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται  
ὕδατι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον  
αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ’ αὐτόν.
- Εξ. 30,21 θα πλύνουν τας χεῖρας και τους πόδας των με νερό. Όταν  
εισέρχονται εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου, θα πλύνονται  
με νερό, δια να μη ἀποθάνουν. Αυτό θα εἶναι αἰώνιος νόμος  
δια τον Ααρὼν και τους μετ’ αὐτόν ἀπογόνους του εἰς ὅλας  
τας γενεάς”.
- Εξ. 30,22 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 30,22 Ωμίλησεν ἀκόμη ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Εξ. 30,23 καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς  
πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ  
ἥμισυ τούτου διακοσίους πενήκοντα καὶ καλάμου

## εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα

- Εξ. 30,23 “πάρε τα ἐξῆς αρωματικά εἶδη· Ἀνθος ἀπὸ ἐκλεκτῆν  
σμύρναν πεντακοσίους σίκλους (πεντέμισυ περίπου κιλά),  
εὐώδη κανέλλαν το ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου δηλαδὴ  
διακοσίους πεντήκοντα σίκλους, εὐώδη κάλαμον  
διακοσίους πεντήκοντα σίκλους
- Εξ. 30,24 καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ ἔλαιον ἐξ  
ἐλαιῶν εἶν
- Εξ. 30,24 καὶ κασσίαν πεντακοσίους σίκλους τοὺς  
χρησιμοποιουμένους στο ἱερόν καὶ μίαν εἰν ελαιόλαδον.
- Εξ. 30,25 καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρῆσμα ἅγιον, μύρον  
μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ· ἔλαιον χρῆσμα ἅγιον ἔσται.
- Εξ. 30,25 Με ὅλα αὐτὰ θα κάμῃς ἔλαιον πρὸς χρίσιν ἁγίαν, μύρον  
αρωματικὸν δια τῆς τέχνης τοῦ αρωματοποιοῦ. Αὐτὸ θα  
εἶναι ἔλαιον πρὸς ἁγίαν χρίσιν.
- Εξ. 30,26 καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν  
κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
- Εξ. 30,26 Με αὐτὸ θα χρίσῃς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ τὴν  
Κιβωτὸν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου,
- Εξ. 30,27 καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ  
σκεῦη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος
- Εξ. 30,27 καὶ ὅλα τὰ σκεῦη αὐτῆς, τὴν λυχνίαν καὶ ὅλα τὰ σκεῦη τῆς,  
τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,
- Εξ. 30,28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ πάντα  
αὐτοῦ τὰ σκεῦη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεῦη  
αὐτῆς καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ
- Εξ. 30,28 τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ ὅλα τὰ σκεῦη τοῦ,  
τὴν τράπεζαν καὶ ὅλα τὰ σκεῦη τῆς, τὸν λουτήρα καὶ τὴν  
βάσιν αὐτοῦ.
- Εξ. 30,29 καὶ ἁγιάσεις αὐτὰ, καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ  
ἄπόμμενος αὐτῶν ἁγιασθήσεται.
- Εξ. 30,29 Θα καθαγιάσῃς αὐτὰ καὶ θα εἶναι ἁγιώτατα. Καθένας που

- θα τα εγγίξη με ευλάβειαν, θα αγιάζεται.
- Εξ. 30,30 καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι.
- Εξ. 30,30 Θα χρίσης με το αρωματικὸν αὐτὸ ἔλαιον της χρίσεως τον Ἀαρὼν και τους υιούς του και θα τους καθαγιάσης, ὥστε να ιερατεύουν εις ἐμέ.
- Εξ. 30,31 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων· ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
- Εξ. 30,31 Θα ομιλήσης προς τους Ἰσραηλίτας και θα τους εἴπης· Το δια την χρίσιν αρωματικὸν αὐτὸ ἔλαιον θα εἶναι δια σας και δια τας γενεὰς σας εις χρίσιν αγίαν.
- Εξ. 30,32 ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιόν ἐστι καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν.
- Εξ. 30,32 Με αὐτὸ σάρκα ἀνθρώπου δεν θα χρισθῇ ποτέ και ὅμοιον προς αὐτὸ ὡς προς την σύνθεσιν και παρασκευὴν δεν θα κατασκευάσετε ποτέ δια τον εαυτὸν σας προς ατομικὴν σας χρήσιν. Εἶναι ηγιασμένον και προωρισμένον δι' αγίαν και ιερὰν χρήσιν.
- Εξ. 30,33 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν δῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
- Εξ. 30,33 Εκείνος που θα παρασκευάσῃ ὅμοιον προς αὐτὸ και θα το δώσῃ προς χρήσιν εις κοσμικὸν πρόσωπον, θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου του λαοῦ του”.
- Εξ. 30,34 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτὴν, ὄνυχα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ, ἴσον ἴσῳ ἔσται·
- Εξ. 30,34 Εἶπεν ἀκόμη ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν· “πάρε δια τον εαυτὸν σου αρωματικὰ εἶδη, δηλαδή στακτὴν, ὄνυχα (αρωματικὸν κογχύλιον), χαλβάνην ηδυσμοῦ (αρωματώδη ρητίνη) και λιβάνι διαφανές, ἴσην ποσότητα ἀπὸ κάθε εἶδος.

- Εξ. 30,35 καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα, μυρεψικὸν ἔργον  
μυρεψοῦ, μεμιγμένον, καθαρὸν, ἔργον ἅγιον.
- Εξ. 30,35 Θα παρασκευάσουν με τα εἶδη αὐτὰ θυμίαμα ευώδες, ἔργον  
ειδικοῦ μυροποιού, σύνθετον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω οὐσίας,  
καθαρὸν, ἔργον αφιερωμένον στον Θεόν.
- Εξ. 30,36 καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι  
τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν  
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν.
- Εξ. 30,36 Θα κύψης και θα κοπανίσῃς αὐτό εἰς λεπτὰ τεμάχια, θα το  
θέσης εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου ἀπέναντι της  
Κιβωτου, ἀπὸ ὅπου ἐγὼ θα φανερώνομαι πρὸς σε και θα  
σου ομιλῶ. Το θυμίαμα αὐτὰ θα εἶναι ἀγιώτατον δια σας.
- Εξ. 30,37 θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν  
ἑαυτοῖς· ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ·
- Εξ. 30,37 Θυμίαμα ὅμοιον με αὐτό κατὰ τὴν σύνθεσιν δεν θα  
παρασκευάσετε σεις δια ταν εαυτὸν σας. Θα εἶναι  
αφιερωμένον εκ μέρους σας πρὸς τον Κυριον.
- Εξ. 30,38 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ,  
ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
- Εξ. 30,38 Εκείνος που θα παρασκευάσῃ παρόμοιον θυμίαμα, δια να  
το οσφραίνεται ο ἴδιος, θα εξολοθρευθῇ εκ μέσου του  
λαοῦ”.

## ΕΞΟΔΟΣ 31

- Εξ. 31,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 31,1 Ωμίλησεν ἀκόμη ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπεν·
- Εξ. 31,2 ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεήλ τὸν τοῦ  
Οὐρείου τὸν Ὠρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,
- Εξ. 31,2 “ἰδοὺ ονομαστικῶς ἔχω προσκαλέσει τον Βεσελεήλ, υἱὸν του  
Ουρείου, υἱοῦ του Ωρ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα.

- Εξ. 31,3 καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ διανοεῖσθαι
- Εξ. 31,3 Αὐτὸν ἐνέπλησα με θεῖον Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ὥστε νὰ σκέπτεται ορθῶς διὰ κάθε ἱερὸν ἔργον ποὺ θὰ ἀναλάβῃ.
- Εξ. 31,4 καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυσεόν καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν
- Εξ. 31,4 Τοῦ ἐχῶ δώσῃ θεῖον Πνεῦμα, ὥστε νὰ εἶναι ἱκανὸς ἀρχιτέκτων καὶ νὰ κατεργάζεται τὸν χρυσόν, τὸν ἀργυρὸν, τὸν χαλκόν, τὰ διάφορα εἶδη χρωμάτων, τὸ κυανοῦν, τὸ βαθέως ἐρυθρόν, τὸ κόκκινον καὶ τὸ γνεσμένον ὕφασμα·
- Εξ. 31,5 καὶ τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων, ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα.
- Εξ. 31,5 νὰ εἶναι ἱκανὸς εἰς τὴν λιθουργικὴν, τὴν ξυλουργικὴν καὶ νὰ ἐκτελή με ἐπιτυχίαν ὅλα τὰ ἔργα.
- Εξ. 31,6 καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιὰβ τὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἐκ φυλῆς Δὰν καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν, καὶ ποιήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι,
- Εξ. 31,6 Εγὼ ἔδωκα εἰς αὐτὸν ὡς βοηθὸν τοῦτον Ἐλιὰβ, υἱὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δαν, καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους βοηθοὺς τοῦ συνετοῦς κατὰ τὴν διάνοιαν ἔδωκα φωτισμόν καὶ ἱκανότητα, διὰ νὰ κάμουν ὅσα σε ἐχῶ διατάξει.
- Εξ. 31,7 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς
- Εξ. 31,7 Αὐτοὶ θὰ κατασκευάσουν τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπάνω αὐτῆς καὶ ὅσα ἄλλα χρειάζονται εἰς ἀπαρτισμόν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῆς Σκηνῆς, στύλους, καλυμματα, καταπετάσματα·
- Εξ. 31,8 καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ

## σκεύη αὐτῆς

- Εξ. 31,8 τα δύο θυσιαστήρια (των ολοκαυτωμάτων και του θυμιάματος), την τράπεζαν και όλα τα σκεύη αυτής, την καθάραν εκ χρυσοῦ επτάφωτον λυχνίαν και όλα τα εξαρτήματά της,
- Εξ. 31,9 καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ
- Εξ. 31,9 τον χάλκινον λουτήρα και την βάσιν του,
- Εξ. 31,10 καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι
- Εξ. 31,10 τας ιερατικὰς στολὰς του Ααρών και των υἱῶν του, δια να τας φοροῦν ὅταν θα λειτουργοῦν εἰς ἐμέ·
- Εξ. 31,11 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι, ποιήσουσι.
- Εξ. 31,11 το δια την χρίσιν ἔλαιον, το εκ πολλῶν αρωματικῶν ειδῶν σύνθετον θυμίαμα προς ἀγίαν χρήσιν και γενικῶς αυτοὶ θα κάμουν ὅλα ὅσα ἐγὼ σε διέταξα”.
- Εξ. 31,12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 31,12 Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Εξ. 31,13 καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ὁρᾶτε, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· σημεῖόν ἐστι παρ’ ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς.
- Εξ. 31,13 “συ να διατάξης τους Ισραηλίτας και να τους εἴπης· Προσέχετε ! Φυλάξατε την ιερότητα και την ἀργίαν του Σαββάτου. Αυτὴ η τήρησις της ἀργίας του Σαββάτου θα εἶναι σημεῖον ἰδικόν μου προς σας, τεθέν ἀπὸ ἐμέ δι’ ὅλας τας γενεὰς σας, δια να μάθετε και κατανοήσετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο Κυριος, ο οποίος σας ἀγιάζω.
- Εξ. 31,14 καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββατα, ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστι Κυρίῳ ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὸ θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ

ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Εξ. 31,14

Θα τηρήσετε την αργίαν και ιερότητα του Σαββάτου, διότι αυτό πρέπει να είναι από σας αφιερωμένον στον Κυριον. Εκείνος, που θα το βεβηλώση, θα θανατωθή. Εκείνος ο οποίος θα εργασθῇ κατά την ημέραν αυτήν, θα εξολοθρευθῇ εκ μέσου του λαοῦ του.

Εξ. 31,15

ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἀγία τῷ Κυρίῳ· πᾶς ὃς ποιήσῃ ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, θανατωθήσεται.

Εξ. 31,15

Εξ ἡμέρας θα εργάζεσαι, κατά δε την εβδόμην ημέραν θα εἶναι Σαββατον, δηλαδή ημέρα αναπαύσεως, ημέρα αφιερωμένη στον Κυριον. Εκείνος ο οποίος θα εργασθῇ κατά την εβδόμην ημέραν, θα τιμωρηθῇ δια θανάτου.

Εξ. 31,16

καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· διαθήκη αἰώνιος.

Εξ. 31,16

Οι Ισραηλίται πρέπει να φυλάξουν την αργίαν του Σαββάτου, ὅσα ἐγὼ ἔχω νομοθετήσῃ δι' αὐτό, εἰς ὅλας τας γενεὰς των. Αυτὴ εἶναι αἰωνία και ακατάλυτος διαθήκη μου.

Εξ. 31,17

ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι ἕξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐπαύσατο καὶ κατέπαυσε.

Εξ. 31,17

Μεταξὺ ἐμοῦ και των Ισραηλιτῶν θα εἶναι σημεῖον η αργία και ο αγιασμός του Σαββάτου, διότι εἰς ἕξ ἡμέρας ο Κυριος ἐδημιούργησε τον ουρανὸν και την γην, κατά δε την εβδόμην ημέραν ἐπαυσε την δημιουργίαν και ἀνεπαύθη”.

Εξ. 31,18

Καὶ ἔδωκε Μωυσῆ, ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

Εξ. 31,18

Οταν ἐπαυσε να ομιλῇ προς τον Μωϋσῆν ο Κυριος ἐπάνω στο ὄρος Σινά, του ἔδωκε τας δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας, αι οποίαι εἶχαν γραφή θαυματουργικῶς με

το χέρι του Θεού.

## ΕΞΟΔΟΣ 32

- Εξ. 32,1 Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.
- Εξ. 32,1 Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἰδὼν ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἐβράδυνε νὰ κατεβῇ ἀπὸ το ὄρος Σινᾶ, συνηθροίσθη ἀναστατωμένος γύρω ἀπὸ τὸν Ααρὼν καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· “σῆκω καὶ κατασκευάσε μας θεοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ προπορεύονται καὶ θὰ μας ὁδηγοῦν. Διότι δὲν γνωρίζομεν τί ἔχει συμβῇ στὸν ἄνθρωπον αὐτόν, τὸν Μωϋσέα, ὁ ὁποῖος μας ἐβγάλε ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αιγύπτου”.
- Εξ. 32,2 καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρὼν· περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσὰ τὰ ἐκ τοῖς ὡσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε πρὸς με.
- Εξ. 32,2 Ο Ααρὼν ἀπῆντησεν εἰς αὐτοὺς· “ἀφαιρέσατε ἀπὸ τὰ αὐτιά των συζύγων σας καὶ τὸν θυγατέρων σας τὰ χρυσὰ σκουλαρίκια καὶ φέρετέ τα εἰς ἐμέ”.
- Εξ. 32,3 καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσὰ τὰ ἐν τοῖς ὡσὶν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἀαρὼν.
- Εξ. 32,3 Ὁλος ὁ λαὸς ἀφῆρσε προθύμως τὰ χρυσὰ σκουλαρίκια ἀπὸ τὰ αὐτιά των γυναικῶν καὶ τα ἔφεραν πρὸς τὸν Ααρὼν.
- Εξ. 32,4 καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν· οὔτοι οἱ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἳτινες ἀνεβίβασάν σε

ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Εξ. 32,4 Εκείνος τα ἐπῆρε ἀπὸ τα χέρια των, τα ἐπεξεργάσθη καὶ τα ἐκαθάρισε με τὴν σμίλην, τα ἔρριψε στο χυτήριον καὶ ἔκαμε μόσχον χυτόν. Καὶ εἶπεν στον λαόν· “Ἰσραηλῖται, αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοὶ σου, οἱ ὁποῖοι σε ἐπῆραν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ σε ἀνεβίβασαν ἐδῶ”.

Εξ. 32,5 καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ὠκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν λέγων· ἐορτὴν τοῦ Κυρίου αὖριον.

Εξ. 32,5 Ἰδὼν δὲ δ Ἀαρὼν ὅτι αὐτὸ ηὐχαρίστησε τοὺς Ἰσραηλῖτας ἔκτισε θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ χρυσοῦ μόσχου καὶ δια κήρυκος ἐφώναξε πρὸς τὸν λαόν· “αὖριον εἶναι ἐορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου” !

Εξ. 32,6 καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν ὀλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

Εξ. 32,6 Ἐγερθεῖς δὲ λίαν πρωὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀνεβίβασεν στο θυσιαστήριον ὀλοκαυτώματα καὶ προσέφερεν εὐχαριστήριον θυσίαν δια τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν δουλείαν των Αἰγυπτίων. Ὁ λαὸς μετὰ τὴν προσφορὰν των θυσιών ἐκάθισεν, ἔφαγε καὶ ἔπινε καὶ μετὰ τὸ φαγοπότι ἐσηκώθησαν δια νὰ παίξουν καὶ νὰ χορεύσουν.

Εξ. 32,7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· βάδιζε τὸ τάχος, κατὰβηθι ἐντεῦθεν· ἡνόμησε γὰρ ὁ λαὸς σου, ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου·

Εξ. 32,7 Ἐλάλησε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τοῦ εἶπε· “κατέβα ἀπὸ ἐδῶ καὶ πῆγαινε ταχέως κάτω, διότι ὁ λαὸς σου, τὸν ὁποῖον ἐβγάλες συ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, κατεπάτησε τὸν νόμον καὶ ἠμάρτησε.

Εξ. 32,8 παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν· οὗτοι οἱ θεοὶ σου,

Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

- Εξ. 32,8 Πολύ σύντομα ἐφυγαν ἀπὸ τον δρόμον, τον οποίον ἐγὼ διέταξα εἰς αὐτούς. Κατεσκεύασαν δια τον εαυτὸν των μόσχον, προσεκύνησαν αὐτόν, του προσέφεραν θυσίας και εἶπαν· Ἰσραηλίται, αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοὶ σου, οἱ οποίοι σε ἀνεβίβασαν ἐδὼ ἀπὸ την γην της Αἰγύπτου.
- Εξ. 32,9 καὶ νῦν ἔασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτούς ἐκτρίψω αὐτούς
- Εξ. 32,9 Καὶ τώρα ἀφησέ με να καταστρέψω αὐτούς ἐπάνω εἰς την δικαίαν μου ὀργήν,
- Εξ. 32,10 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα.
- Εξ. 32,10 καὶ να κάμω σε και τους απογόνους σου ἔθνος μέγα”.
- Εξ. 32,11 καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· ἵνατί, Κύριε, θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλη καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;
- Εξ. 32,11 Ο Μωυσῆς παρεκάλεσε θερμῶς τον Κυριον και Θεόν και του εἶπε· “διατί, Κυριε, θυμώνεις και ὀργίζεσαι ἐναντίον του λαοῦ σου, τον οποίον συ ἠλευθέρωσες και ἐβγαλες ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου με ἀκατανίκητον δύναμιν και με την παντοδύναμον δεξιάν σου;
- Εξ. 32,12 μὴ ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες· μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτούς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς. παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου,
- Εξ. 32,12 Δεν πρέπει να τους εξολοθρεύσης, δια να μη εἰπουν οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι με πονηρίαν τους ἐβγαλες ἀπὸ την χώραν των, δια να τους θανατώσης εἰς τα ὄρη και να τους ξεπαστρέψης ἀπὸ την γην. Παῦσε την ὀργήν και τον θυμόν σου, γίνε ἴλεως εἰς την κακίαν αὐτὴν του λαοῦ σου.
- Εξ. 32,13 μνησθεὶς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν σῶν οἰκετῶν, οἷς ὥμοσας κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς

αὐτοὺς λέγων· πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥσεί τὰ ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, ἣν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Εξ. 32,13

Ενθυμήσου τους δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, στους οποίους ωρκίσθης ἐπὶ του εαυτοῦ σου και τους εἶπες· Θα αυξήσω και θα πολλαπλασιάσω ἐγὼ τους απογόνους σας, θα τους αναδείξω ἀμέτρητον πλήθος, ὡσάν το πλήθος των ἀστέρων του ουρανοῦ, και υπεσχέθης ὅτι ὅλην αὐτὴν τὴν χώραν θα τὴν δώσης στους απογόνους των, δια να τὴν ἔχουν πάντοτε ὑπὸ τὴν κυριότητα και κατοχὴν των”.

Εξ. 32,14

καὶ ἰλάσθη Κύριος περὶ τῆς κακίας, ἣς εἶπε ποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Εξ. 32,14

Ο Κυριος ἤκουσε τὴν δέησιν του Μωϋσέως, ἐφάνη ἰλεως εἰς τὴν κακίαν αὐτὴν των Ἰσραηλιτῶν, δια τὴν ὁποίαν και ηθέλησε να τους τιμωρήσῃ.

Εξ. 32,15

Καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι·

Εξ. 32,15

Ο Μωϋσῆς ἐπέστρεψε και κατέβη ἀπὸ το ὄρος κρατῶν εἰς τας χεῖρας του τας δύο πλάκας του μαρτυρίου. Αὐταὶ αἱ πλάκες ἦσαν λίθιναι γραμμέναι και ἀπὸ τας δύο πλευράς, ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ.

Εξ. 32,16

καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί.

Εξ. 32,16

Ἦσαν δε ἔργον του Θεοῦ, τα γεγραμμένα εἰς αὐτάς ἦσαν θεία γραφὴ χαραγμένη ἐπάνω εἰς τας πλάκας.

Εξ. 32,17

καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κρᾶζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν· φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.

Εξ. 32,17

Καθὼς κατέβαιναν και ἐπλησίαζον, ἤκουσεν ο Ἰησοῦς του

Ναυή φωνάς του λαού, ο οποίος εκραύγαζε, και λέγει προς τον Μωϋσὴν· “πολεμικαὶ κραυγαὶ ἀκούονται στο στρατόπεδόν μας” !

Εξ. 32,18 καὶ λέγει· οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ’ ἰσχύν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω.

Εξ. 32,18 Ο Μωϋσὴς του ἀπήντησε· “δεν εἶναι αὐταὶ φωναὶ ἀνθρώπων, που ἀρχίζουν τον πόλεμον και ἀλαλάζουν δια την νίκην, οὔτε κραυγαὶ ἀνθρώπων οἱ οποίοι ηττήθησαν και φεύγουν πανικόβλητοι, ἀλλ’ ἐγὼ ἀκούω φωνάς μεθυσμένων”.

Εξ. 32,19 καὶ ἡνίκα ἤγγιξε τῇ παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χοροὺς, καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριπεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριπεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος.

Εξ. 32,19 Οταν ἐπλησίαζεν ο Μωϋσὴς στο στρατόπεδον, βλέπει τον μόσχον και τους χορούς και καταληφθεὶς ἀπὸ οργὴν και θυμὸν ἐπέταξεν ἀπὸ τας χεῖρας του τας δύο πλάκας και τας συνέτριπεν στους πρόποδας του ὄρους.

Εξ. 32,20 καὶ λαβὼν τὸν μόσχον, ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Εξ. 32,20 Ἀμέσως λαβὼν τον μόσχον, που εἶχαν κατασκευάσει οἱ Ἰσραηλῖται, ἔρριψε και κατέκαυσεν αὐτὸν στο πυρ, τον ἔλεσε εἰς λεπτὴν σκόνιν και ἔρριπεν αὐτὴν στο ὕδωρ και με αὐτὸ ἐπότισε τους Ἰσραηλῖτας.

Εξ. 32,21 καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν· τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ’ αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην;

Εξ. 32,21 Ἐκάλεσεν ο Μωϋσὴς τον Ααρών και του εἶπε· “τι σου ἔκαμε αὐτός ο λαός και ἐπέσυρες ἐπάνω του τόσον μεγάλην ἁμαρτίαν και ἐνοχὴν;”

Εξ. 32,22 καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν· μὴ ὀργίζου, κύριε· σὺ

γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου.

Εξ. 32,22

Ο Ααρὼν ἀπήντησε πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “μη οργίζεσαι, κύριε, ἐναντίον μου, διότι συ γνωρίζεις πολὺ καλὰ τὴν ὁρητικότητα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

Εξ. 32,23

λέγουσι γὰρ μοι· ποιήσον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

Εξ. 32,23

Αὐτοὶ μου εἶπαν· Κατασκεύασε δι' ἡμᾶς θεοὺς, οἱ οποῖοι θα πραιορεύωνται καὶ θα μας ὁδηγούν, διότι δεν γνωρίζομεν, τι συνέβη στὸν Μωϋσὴν, στὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὁ οὗτος μας ἐβγάλε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Εξ. 32,24

καὶ εἶπα αὐτοῖς· εἴ τι νὶ ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε. καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος.

Εξ. 32,24

Εγὼ τότε τοὺς εἶπα· Ο,τι χρυσάφι ὑπάρχει στὸν καθένα σας συγκεντρώσατέ το καὶ δόστε το εἰς ἐμέ. Μου το ἔδωσαν, το ἔρριψα στο πῦρ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐβγήκε αὐτός ὁ χρυσὸς μόσχος”.

Εξ. 32,25

καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται, διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν,

Εξ. 32,25

Εἶδεν ὁ Μωϋσῆς ὅτι ὁ μεθυσμένος πλέον λαὸς εἶχε διασκορπισθῇ, διότι τοὺς ἔφερε εἰς ἐξάλλον κατάστασιν καὶ τοὺς διεσκόρπισεν ὁ Ααρὼν πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν ἐχθρῶν τῶν,

Εξ. 32,26

ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπε· τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς με. συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί.

Εξ. 32,26

εστάθη ὀρθίος ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ στρατοπέδου καὶ εἶπεν· “ὅποιος εἶναι με τὸν Κύριον, ας ἐλθῇ πρὸς ἐμέ”. Συνεκεντρώθησαν ἀμεσῶς γύρω ἀπὸ αὐτὸν ὅλοι οἱ τῆς

φυλής Λευϊ.

Εξ. 32,27

καὶ λέγει αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ·  
θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν καὶ  
διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς  
παρεμβολῆς καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν  
αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ  
ἑγγιστα αὐτοῦ.

Εξ. 32,27

Εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ὁ Μωϋσῆς· “τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς  
Ἰσραήλ· Ζωσθήτε ὁ καθένας σας καὶ θέσατε τὴν ρομφαίαν  
σας στὸν μηρὸν, διέλθετε καὶ ἐπανέλθετε ἀπὸ τὴν μίαν  
εἰσοδὸν τοῦ στρατοπέδου μέχρι τῆς ἄλλης, περάσατε διὰ  
μέσου τοῦ στρατοπέδου καὶ θανατώσατε καθένας τὸν  
ἐνοχὸν ἀδελφὸν τοῦ, τὸν φίλον τοῦ, τὸν συγγενὴ τοῦ”.

Εξ. 32,28

καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς  
Μωυσῆς, καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς  
τρισχιλίους ἄνδρας.

Εξ. 32,28

Οἱ Λευῖται ἔκαμαν, ὅπως τοὺς διέταξεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ  
εθανατώθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τρεῖς χιλιάδες  
ἄνδρες.

Εξ. 32,29

καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς· ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν  
σήμερον Κυρίῳ, ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ  
αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ’ ὑμᾶς εὐλογίαν.

Εξ. 32,29

Εἶπε τότε τοῖς λευῖταις ὁ Μωϋσῆς· “σήμερόν με τοὺς  
φόνους αὐτοὺς ἐξεπληρώσατε με τὰς χεῖρας σας υπηρεσίαν  
πρὸς τὸν Κύριον, θανατώσαντες ὁ ἄλλος τὸν υἱὸν τοῦ καὶ  
ἄλλος τὸν ἀδελφόν τοῦ. Δι’ αὐτὴν σας τὴν πράξιν θα δοθῇ  
εἰς σας εἰδικὴ εὐλογία τοῦ Θεοῦ”.

Εξ. 32,30

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὖριον εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν  
λαόν· ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν  
ἀναβήσομαι πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς  
ἁμαρτίας ὑμῶν.

Εξ. 32,30

Τὴν επομένην ἡμέραν εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· “σεῖς

διεπράξατε αμαρτίαν μεγάλην· και τώρα θα αναβώ στον Θεόν, να τον παρακαλέσω να φανή ίλεως δια την αμαρτίαν σας αυτήν”.

Εξ. 32,31      υπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε· δέομαι, Κύριε· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς.

Εξ. 32,31      Επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κυριον και ειπε· “Κυριε, θερμῶς σε παρακαλῶ· ο λαὸς αὐτὸς υπέπεσεν εις βαρεῖαν αμαρτίαν, διότι ελησμόνησε σε και κατεσκεύασε δια τον εαυτὸν του χρυσοῦς θεοῦς.

Εξ. 32,32      καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἥς ἔγραψας.

Εξ. 32,32      Και τώρα εἰάν φανῆς ἰλεως και συγχωρήσης την αμαρτίαν των αὐτῆν, συγχώρεσέ τους. Εἰάν ὁμως δεν τους συγχωρήσης, ἐξάλειψε μαζί με αὐτοὺς και ἐμέ ἀπὸ το βιβλίον σου, στο οποιον με ἔχεις γραμμένον”.

Εξ. 32,33      καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς ἐκ τῆς βίβλου μου.

Εξ. 32,33      Ο Κυριος απήντησε προς τον Μωϋσῆν· “εκείνον, ο οποιος ἔχει αμαρτήσῃ ἐνώπιόν μου, αὐτὸν θα ἐξαλείψω ἀπὸ το βιβλίον μου.

Εξ. 32,34      νυνὶ δὲ βάδιζε, κατὰβηθι καὶ ὁδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπά σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· ἢ δ’ ἂν ἡμέρα ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ’ αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

Εξ. 32,34      Τωρα βάδιζε, κατέβα ἀπὸ το ὄρος και οδήγησε τον λαὸν αὐτὸν στον τόπον, που σου εἶπα· ἰδοὺ ο ἄγγελός μου θα προπορεύεται ως οδηγὸς ἐμπροσθέν σου. Οταν δε αποφασίσω δια την ἡμέραν της τιμωρίας των, θα τους επισκεφθῶ και θα επιφέρω ἐπάνω των την τιμωρίαν δια την αμαρτίαν των αὐτῆν”.

Εξ. 32,35      καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ

μόσχου, οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

Εξ. 32,35

Και πράγματι, όταν ο Κυριος ἐκρινε κατάλληλον τον καιρόν, ετιμώρησε τον λαόν δια τον μόσχον, τον οποίον κατ' απαίτησίν των κατεσκεύασεν ο Ααρών.

## ΕΞΟΔΟΣ 33

Εξ. 33,1

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· προπορεύου, ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων· τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.

Εξ. 33,1

Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “προχώρει, ανέβα ἀπὸ ἐδὼ συ και ο λαὸς σου, τον οποίον ἐβγαλες ἀπὸ την γην της Αιγύπτου, και βάδιζε δια την χώραν, την οποίαν ωρκίσθην να δώσω στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ λέγων· Εἰς τους απογόνους σας θα δώσω αυτήν την χώραν.

Εξ. 33,2

καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Χαναναῖον.

Εξ. 33,2

Μαζή σου, ως οδηγόν σου, θα στείλω τον ἄγγελόν μου ἐμπροσθέν σου, ο οποίος θα εκδιώξη τον Αμορραῖον, τον Χετταῖον, τον Φερεζαῖον, τον Γεργεσαῖον, τον Ευαῖον, τον Ιεβουσαῖον και τον Χαναναῖον.

Εξ. 33,3

καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ.

Εξ. 33,3

Θα εἰσαγάγω και θα εγκαταστήσω σε εἰς την γην της επαγγελίας, εἰς χώραν ῥέουσας γάλα και μέλι. Αλλά ἐγὼ δεν θα ανεβῶ μαζή σου, ἰσραηλιτικὲ λαέ, διότι εἶσαι σκληροκάρδιος και ἀνυπότακτος, δια να μη σε εξολοθρεύσω

- καθ' οδόν, αν τυχόν και αμαρτήσης απέναντί μου”.
- Εξ. 33,4 καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς.
- Εξ. 33,4 Ακούσας ο λαὸς την βαρείαν αυτήν ἀπόφασιν του Θεοῦ κατελήφθη ἀπὸ πένθος και εφόρεσε τα ενδύματα του πένθους.
- Εξ. 33,5 καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁρᾶτε, μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ’ ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς. νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον, καὶ δείξω σοι ᾧ ποιήσω σοι.
- Εξ. 33,5 Όταν ἐπέρασε το πένθος των και εφόρεσαν πάλιν τας λαμπράς στολὰς των λησμονήσαντες την αμαρτίαν των, εἶπεν ο Κυριος προς αὐτούς· “σεῖς εἰσθε λαὸς σκληροτράχηλος, προσέχετε, μήπως και αμαρτήσετε πάλιν ἐνώπιόν μου και ἐπιφέρω ἐναντίον σας ἄλλην τιμωρίαν και σας ἐξολοθρεύσω ὅλους. Τώρα, λοιπόν, βγάλετε ἀπὸ πάνω σας τας λαμπράς στολὰς σας και τα κοσμήματα και θα σας δείξω ὅσα ἐγὼ θα πράξω προς χάριν σας”.
- Εξ. 33,6 καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ.
- Εξ. 33,6 Οι Ισραηλίται πράγματι ἐκεῖ στο ὄρος Χωρήβ ἐβγαλαν τα κοσμήματα και τας λαμπράς στολὰς των.
- Εξ. 33,7 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
- Εξ. 33,7 Ο Μωϋσῆς ἐπῆρε την σκηνὴν του και την ἐστήσεν ἕως και μακρὰν ἀπὸ την κατασκήνωσιν των Εβραίων, και ὠνομάσθη η σκηνὴ του, σκηνὴ μαρτυρίου. Καθένας δέ, ο ὁποῖος ἐζητεῖ να προσέλθῃ στον Κυριον, ἐβγαίνει ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν και ἐπῆγαινε εἰς την σκηνὴν του

Μωϋσέως.

Εξ. 33,8 ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν.

Εξ. 33,8 Όταν ο Μωϋσῆς εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον των Εδραίων σκηνὴν του, ὅλος ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ο καθένας ὀρθίος κοντὰ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του, παρετήρει με σεβασμὸν τὸν Μωϋσῆν, καθὼς αὐτὸς ἀναχωροῦσεν ἀπὸ το στρατόπεδον, ἕως ὅτου εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνήν του.

Εξ. 33,9 ὥς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης, καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῆ·

Εξ. 33,9 Όταν δε εἰσῆρχετο ο Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ο στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἴστατο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του, ο δε Θεὸς ὠμίλει ἐκεῖ πρὸς τὸν Μωϋσῆν.

Εξ. 33,10 καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

Εξ. 33,10 Ὅλος δε ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐβλεπε τὸν στῦλον τῆς νεφέλης νὰ ἴσταται εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του Μωϋσέως καὶ γεμάτοι σεβασμὸν ὅλοι προσεκύνουν ο καθένας ἀπὸ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του τὴν νεφέλην αὐτὴν τοῦ Θεοῦ.

Εξ. 33,11 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὥς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν, ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.

Εξ. 33,11 Ἐκεῖ ὠμίλησεν ο Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν κατὰ τρόπον προσωπικόν καὶ οικεῖον, ὅπως ὁμιλεῖ κανεὶς πρὸς τὸν φίλον

του. Όταν ο Μωϋσής, αναχωρών από την σκηνήν του, επεσκέπτετο το στρατόπεδον, ο Ιησούς, ο υιός του Ναυή, νέος που τον υπηρετεί, δεν εξήρχετο από την σκηνήν, αλλά έμενε μέσα εις αυτήν.

Εξ. 33,12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.

Εξ. 33,12 Εἶπε δε ο Μωϋσής προς τον Κυριον· “ιδού, συ μου λέγεις· Οδήγησε τον λαόν αυτόν. Αλλά συ δεν μου εφανέρωσες, ποίος είναι εκείνος, τον οποίον θα αποστείλῃς μαζί μου. Συ μου είπες· Γνωρίζω ότι συ είσαι από όλους τους ανθρώπους ο πλέον εκλεκτός και δι' αυτό έχεις την αγάπην μου και την εὐνοϊάν μου.

Εξ. 33,13 εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὐρηκῶς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γινῶ ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

Εξ. 33,13 Εάν λοιπόν ευρήκα χάριν ενώπιόν σου, φανέρωσε εις εμέ τον εαυτόν σου κατά ένα τρόπον αισθητόν, δια να σε ιδω με τα ίδια μου τα μάτια και έτσι να πεισθῶ ότι έχω εὖρει χάριν ενώπιόν σου και ότι το μέγα τούτο ἔθνος είναι λαός ιδικός σου”.

Εξ. 33,14 καὶ λέγει· αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε.

Εξ. 33,14 Ο Κυριος του απήντησεν· “εγώ θα προπορευθῶ ως οδηγός, θα σε οδηγήσω και θα σε αναπαύσω εις την γην της επαγγελίας”.

Εξ. 33,15 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν·

Εξ. 33,15 Εἶπεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν· “εάν συ ο ίδιος δεν συμπορευθῇς μαζί μου, μη με μετακινήσης από εδώ.

Εξ. 33,16 καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ

σοί, ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστί.

Εξ. 33,16

Πως δε θα μάθω και θα πεισθῶ απολύτως ὅτι ἐγὼ και ο λαὸς σου ἔχομεν εὐρει χάριν ἐνώπιόν σου, παρὰ μόνον ὅταν συ συμπορεύεσαι μαζί μας; Τότε θα δοξασθῶ ἐγὼ και ο λαὸς σου περισσότερο ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη, που υπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς”.

Εξ. 33,17

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας.

Εξ. 33,17

Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “και αυτό το αἴτημά σου, το ὁποῖόν μου εἶπες, θα το πραγματοποιήσω. Θα συμπορευθῶ μαζί σας, διότι ἔχεις εὐρει χάριν ἐνώπιόν μου και σε γνωρίζω ως ἐκλεκτόν και ἀξίον τῆς ἀγάπης μου περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον”.

Εξ. 33,18

καὶ λέγει· ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν,

Εξ. 33,18

Τότε ο Μωϋσῆς του εἶπε· “δείξε εἰς ἐμέ τον εαυτόν σου”.

Εξ. 33,19

καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.

Εξ. 33,19

Ο Κυριος απήντησεν· “ἐγὼ θα διέλθω και θα προχωρήσω εμπρὸς ἀπὸ σε με την θείαν δόξαν μου, θα αναγγεῖλω και θα ἀκούσης το ὄνομά μου “Κυριος εἶναι ἐνώπιόν σου”. Εγὼ ἐλεῶ ἐκεῖνον τον ὁποῖον θέλω να ἐλεήσω, λυπούμαι και συμπαθῶ ἐκεῖνον που θέλω να συμπαθήσω, χωρίς κανεῖς να με υποχρεῶνῃ προς τούτο”.

Εξ. 33,20

καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται.

Εξ. 33,20

Και ο Θεὸς ἐξηκολούθησε· “δεν θα ἠμπορέσης να ἴδῃς το πρόσωπόν μου· διότι κανεῖς ἄνθρωπος δεν ἠμπορεῖ να με ἀντικρύσῃ εἰς ὅλην μου την δόξαν και να ζήσῃ”.

- Εξ. 33,21 καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, στήση ἐπὶ τῆς πέτρας·
- Εξ. 33,21 Καὶ συνέχισεν ὁ Κύριος· “ἰδοὺ τόπος ἐδῶ πλησίον. Στάσου ὀρθὸς ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν βράχον.
- Εξ. 33,22 ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω·
- Εξ. 33,22 Ὄταν διέρχεται ἡ θεία μου δόξα, θα σε θέσω εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ βράχου, θα σκεπάσω με τὸ χέρι μου τὸ πρόσωπόν σου, ἕως ὅτου περάσω.
- Εξ. 33,23 καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.
- Εξ. 33,23 Θα ἀφαιρέσω τὸ χέρι μου ἀπὸ τοῦ πρόσωπόν σου καὶ θα με ἴδῃς ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν μου δὲν θα το ἴδῃς”.

## ΕΞΟΔΟΣ 34

- Εξ. 34,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρῶται καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρῶταις, αἷς συνέτριψας.
- Εξ. 34,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “κόψε συ ὁ ἴδιος καὶ πελέκησε δύο λιθίνας πλάκας, ὁμοίας πρὸς τὰς προηγουμένας, ἀνέβα πρὸς ἐμέ στο ὄρος Σινὰ καὶ ἐγὼ θα γράψω ἐπάνω εἰς αὐτάς τας πλάκας τὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν γραμμέναι εἰς τὰς πρῶτας πλάκας, ποὺ συ συνέτριψες.
- Εξ. 34,2 καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς τὸ πρωῒ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους.
- Εξ. 34,2 Γίνε ἕτοιμος τὸ πρωῒ, διότι θα ἀνεβῇς στο ὄρος Σινὰ καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους θα σταθῇς ὀρθὸς κοντὰ μου.

- Εξ. 34,3 καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου.
- Εξ. 34,3 Κανεῖς ἄλλος δεν θα ανεβή μαζί σου οὔτε και θα κάμη την εμφάνισίν του εις κανένα σημεῖον του ὄρους. Και τα πρόβατα και τα βόδια να μη τα αφήσετε να βοσκήσουν πλησίον του ὄρους”.
- Εξ. 34,4 καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.
- Εξ. 34,4 Ο Μωϋσῆς ἐπελέκησε δύο λιθίνας πλάκας κατὰ τον τύπον των προηγουμένων και ἐγερθεῖς λίαν πρωῒ ἀνέβη στο ὄρος Σινά, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Κυριος. Επήρε δε μαζί του και τας δύο λιθίνας πλάκας
- Εξ. 34,5 καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ· καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου.
- Εξ. 34,5 ο Κυριος κατέβη τότε δια νεφέλης στο ὄρος. Ο Μωϋσῆς ἐστάθη ὀρθιος πλησίον του και ἐπεκαλέσθη το ὄνομα του Κυρίου.
- Εξ. 34,6 καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,
- Εξ. 34,6 Ο Κυριος ἐπέρασεν ἐμπρὸς ἀπὸ τον Μωϋσέα και ηκούσθησαν τα λόγια· “Κυριος ο Θεός εἶναι οἰκτίρμων και ἐλεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και ἀληθινός.
- Εξ. 34,7 καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαρίζει τὸν ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.
- Εξ. 34,7 Εφαρμόζει και ἐκδηλώνει πάντοτε ὅλας τας ἀρετάς του,

μάλιστα δε την αγάπην και το έλεός του εις χιλιάδας ανθρώπων, συγχωρών ανομίας, αδικίας και αμαρτίας εις κάθε μετανοούντα. Αλλά δεν απαλλάσσει από την ενοχήν και από την τιμωρίαν τον αμετανόητον αμαρτωλόν, εξαποστέλλει την δικαίαν τιμωρίαν στους αμετανοήτους, τιμωρών τα τέκνα δια τας αμαρτίας των πατέρων μέχρις ακόμη τρίτης και τετάρτης γενεάς” !

Εξ. 34,8

καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε

Εξ. 34,8

Εσπευσεν ο Μωϋσής και κύψας προς την γην προσεκύνησε τον Θεόν,

Εξ. 34,9

καὶ εἶπεν· εἰ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ’ ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα σοί.

Εξ. 34,9

και ειπεν· “εάν έχω εύρει χάριν ενώπιόν σου, ας πορευθής συ, ο Κυριος μου, μαζί μας έως την γην της επαγγελίας. Διότι ο ισραηλιτικος λαός είναι σκληροκάρδιος και ανυπότακτος εις τας εντολάς σου. Συ όμως ως ελεήμων και μακρύθυμος θα συγχωρήσης τας αμαρτίας μας και τας ανομίας μας, και έτσι θα είμεθα πάλιν ιδικοί σου”.

Εξ. 34,10

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην· ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαός, ἐν οἷς εἶ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.

Εξ. 34,10

Ο Κυριος ειπε προς τον Μωϋσήν· “ιδού εγώ σου δίδω μίαν επίσημον υπόσχεσιν ενώπιον όλου του λαού σου θα κάμω έργα θαυμαστά, τα οποία δεν έγιναν έως τώρα εις όλην την γην και εις κανένα άλλο έθνος. Ολος δε αυτός ο λαός, στον οποίον και συ ανήκεις, θα ίδη τα έργα του Κυρίου ότι είναι άξια παντός θαυμασμού, αυτά τα οποία θα κάμω εγώ προς χάριν σου.

- Εξ. 34,11 πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χετταῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον·
- Εξ. 34,11 Σὺ δε πρόσεξε ὅλα ὅσα ἐγὼ σε διατάσσω. Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐκδιώξω ἀπὸ ἐμπρὸς σας τὸν Ἀμορραῖον, τὸν Χαναναῖον, τὸν Φερεζαῖον, τὸν Χετταῖον, τὸν Εὐαῖον, τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον.
- Εξ. 34,12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν, μὴ σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.
- Εξ. 34,12 Προσέχετε τὸν εαυτὸν σας, μὴ τυχόν παρασυρθῆτε καὶ συνάψετε συμφωνίαν τινα με τοὺς κατοίκους τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίον θα εἰσέλθετε, δια νὰ μὴ γίνῃ ἡ πράξις σας αὕτη πρόσκομμα στὸν δρόμον σας καὶ αἰτία τῆς καταστροφῆς σας.
- Εξ. 34,13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί·
- Εξ. 34,13 Ἀντιθέτως θα κρημνίσετε τοὺς βωμοὺς των, θα συντρίψετε τὰς εἰδωλολατρικὰς στήλας των, θα κόψετε ἀπὸ τὴν ρίζαν τὰ ιερὰ των δάση καὶ θα κατακαύσετε στὸ πυρ τὰ ξυλόγλυπτα ἀγάλματα των θεῶν των.
- Εξ. 34,14 οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἑτέροις· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτῆς ἐστὶ.
- Εξ. 34,14 Δὲν θα προσκυνήσετε ἄλλους θεοὺς, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ὀνομάζεται ζηλωτῆς, εἶναι Θεὸς ζηλότυπος, θέλει δηλαδὴ δια τὸν εαυτὸν τοῦ τὴν ἀγάπην σας.
- Εξ. 34,15 μὴ ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί σε, καὶ φάγῃς τῶν αἱμάτων αὐτῶν,

- Εξ. 34,15 Ουδέποτε θα συνάψης συμφωνίαν με τους κατοίκους της Χαναάν, δια να μη παρασυρθούν οι Ισραηλίται οπίσω από τους θεούς εκείνων και εκτραπούν εις διαφθοράν και προσφέρουν θυσίας στους θεούς των και σας καλέσωσιν εκείνοι εις τα θρησκευτικά των συμπόσια και φάγετε από τα αίματα των θυσιών των.
- Εξ. 34,16 καὶ λάβης τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν οἱ υἱοί σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.
- Εξ. 34,16 Δεν θα πάρετε δια τους υιούς σας συζύγους από τας θυγατέρας των και τας θυγατέρας σου δεν θα τας δώσης συζύγους εις τα τέκνα εκείνων, δια να μη παρασυρθούν αι θυγατέρες σου και εκτραπούν εις ανομήματα οπίσω των θεῶν εκείνων, δια να μη παρασυρθούν οι υιοί σου οπίσω των θεῶν εκείνων και εκτραπούν εις ανομήματα.
- Εξ. 34,17 καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
- Εξ. 34,17 Δεν θα κατασκευάσης θεούς χωνευτούς εις χυτήρια, δια να μη παρασυρθῇς εις την ειδωλολατρείαν.
- Εξ. 34,18 καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμαί σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.
- Εξ. 34,18 Θα τηρήσης την εορτήν των αζύμων, την εορτήν του Πασχα. Επτά ημέρας θα τρώγης ἄζυμα, ὅπως ἐγὼ σε διέταξα, κατὰ τον μήνα που συμπίπτει με τα νέα σιτηρά. Διότι κατὰ τον μήνα των νέων σιτηρῶν ἐξῆλθατε ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- Εξ. 34,19 πᾶν διανοῖγον μῆτραν ἐμοί, τὰ ἀρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον προβάτου.
- Εξ. 34,19 Καθε πρωτογέννητον αρσενικό παιδί ανήκει εις ἐμέ, ὅπως και κάθε πρωτογέννητον προβάτου και μόσχου.

- Εξ. 34,20 καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώση προβάτω· ἐὰν δὲ μὴ λυτρώση αὐτό, τιμὴν δώσεις. πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώση· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.
- Εξ. 34,20 Καθε πρωτότοκον ὄνου θα το ανταλλάξης με πρόβατον. Εάν δε δεν το ανταλλάξης θα καταβάλῃς εἰς χρήμα την αξίαν του. Δια κάθε ὅμως πρωτότοκον ἐκ των υἱῶν σας θα καταβάλλετε ὠρισμένον χρηματικόν ποσόν στον ναόν. Δεν θα εμφανίζεσαι στον ναόν με ἀδειανά τα χέρια. Κατι θα πρέπει να προσφέρῃς.
- Εξ. 34,21 ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις· τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμῆτῳ κατάπαυσις.
- Εξ. 34,21 Εξ ἡμέρας θα ἐργάζεσαι, την δε ἑβδόμην ἡμέραν θα παύσης ἀπὸ τα ἔργα σου και θα ἀναπαυθῇς. Κατὰ την ἡμέραν αὐτήν θα γίνεται ἐπίσης ἀνάπαυσις ἀπὸ την σποράν και τον θερισμόν.
- Εξ. 34,22 καὶ ἐορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ πυροῦ, καὶ ἐορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἑνιαυτοῦ.
- Εξ. 34,22 Θα τελῇς ἐπίσης δι' ἐμέ την εορτὴν των εβδομάδων, την Πεντηκοστήν, κατὰ την ὁποίαν ἀρχίζει ο θερισμός των σιτηρῶν, ὅπως ἐπίσης και την εορτὴν της συγκομιδῆς των καρπῶν κατὰ το μέσον του ἔτους (δηλαδή κατὰ Οκτώβριον). Εξ.
- Εξ. 34,23 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ·
- 34,23 Τρεῖς ἐποχὰς κατὰ το διάστημα του ἔτους θα εμφανίζεται κάθε ἀνὴρ Ἰσραηλῆτης ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ.
- Εξ. 34,24 ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω τὰ ὄριά σου, οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου, ἥνικα ἂν ἀναβαίνῃς ὀφθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ.
- Εξ. 34,24 Διότι, ὅταν ἐκδιώξω ἀπὸ ἐμπρὸς σου τα εἰδωλολατρικά ἔθνη

και μεγαλώσω τα όρια του κράτους σου, κανείς δεν θα επιθυμία καν την κατάκτησιν της χώρας σου, εφ' όσον συ αναβαίνεις κατά τας τρεις αυτάς εορτάς του έτους, δια να παρουσιασθής ενώπιον του Θεού σου.

Εξ. 34,25 ού σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυσιασμάτων μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θύματα ἐορτῆς τοῦ πάσχα.

Εξ. 34,25 Δεν θα προσφέρης εις εμέ το αίμα των θυσιών σου μετά ενζύμου ἄρτου και δεν θα μείνουν μέχρι της πρωΐας υπολείμματα από τας θυσίας της εορτής του Πασχα. Θα τρώγονται κατά την εσπέραν.

Εξ. 34,26 τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

Εξ. 34,26 Τα πρωτογεννήματα των αγρών σου θα τα προσφέρης στον οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θα μαγειρεύσης αρνί με το γάλα της μητρός του”.

Εξ. 34,27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραήλ.

Εξ. 34,27 Ο Κυριος εἶπε στον Μωϋσῆν· “γράψε συ ο ίδιος τα λόγια μου αυτά. Διότι ἐπὶ των λόγων μου αυτών συνάπτω συμφωνίαν με σε και με τον ισραηλιτικόν λαόν”.

Εξ. 34,28 καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε· καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους.

Εξ. 34,28 Ο Μωϋσῆς ἔμενεν ἐκεῖ εις την κορυφήν του ὄρους Σινά τεσσαράκοντα ημερονύκτια. Ούτε ἄρτον ἔφαγεν ούτε ὕδωρ ἔπιεν. Εγραψεν επάνω εις τας πλάκας τους λόγους αυτούς της συμφωνίας του Θεού και του Ισραήλ, τον Δεκάλογον.

Εξ. 34,29 ὥς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ· καταβαίνοντος δὲ

αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδοξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ.

Εξ. 34,29      Όταν δε κατέβη ο Μωϋσῆς ἀπὸ το ὄρος ἐκρατοῦσε εἰς τὰ χέρια του τὰς δύο πλάκας. Καταβαίνων δε ἀπὸ το ὄρος δεν ἐγνώριζεν ὅτι το πρόσωπόν του εἶχεν ἀποκτήσει κάποιαν θείαν λάμψιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε καθὼς ὠμιλοῦσε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.

Εξ. 34,30      καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτῷ.

Εξ. 34,30      Ο Ααρὼν ὁμῶς καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶδον ὅτι ἡ ὄψις τοῦ προσώπου τοῦ Μωϋσέως ἦτο λαμπρά καὶ ἀκτινοβόλος καὶ ἐφοβήθησαν νὰ τον πλησιάσουν.

Εξ. 34,31      καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς.

Εξ. 34,31      Ο Μωϋσῆς τοὺς ἐκάλεσε καὶ ἐπλησίασαν πρὸς αὐτὸν ὁ Ααρὼν καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ὠμίλησεν ὁ Μωϋσῆς.

Εξ. 34,32      καὶ μετὰ ταῦτα προσήλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινά.

Εξ. 34,32      Κατόπιν δε ἦλθον πρὸς τὸν Μωϋσῆν ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅλα ὅσα εἶχε διατάξει ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν στὸ ὄρος Σινά.

Εξ. 34,33      καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτοὺς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα.

Εξ. 34,33      Όταν ἔπαυσε νὰ ομιλῇ πρὸς αὐτοὺς, ἔθεσε κάλυμμα στὸ πρόσωπόν του.

Εξ. 34,34      ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου λαλεῖν

αὐτῷ, περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι.  
καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα  
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος,

Εξ. 34,34      Οσες ὁμως φορές ο Μωϋσῆς προσήρχετο ενώπιον του  
Κυρίου, δια να ομιλήση προς αὐτόν, αφαιρούσε το κάλυμμα  
του προσώπου μέχρι της στιγμῆς, που ἐξήρχετο ἀπὸ τον  
Κυριον. Εξερχόμενος δε ἀνεκοίνωνε εἰς ὅλους τους  
Ἰσραηλίτας, ὅσας ἐντολὰς ἐδίδεν εἰς αὐτόν ο Θεός.

Εξ. 34,35      καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως ὅτι  
δεδόξασται, καὶ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ  
πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

Εξ. 34,35      Εβλεπαν οἱ Ἰσραηλίται ὅτι τὸ πρόσωπον του Μωϋσέως  
ακτινοβολοῦσε. Ο δε Μωϋσῆς περιέβαλλε με κάλυμμα τὸ  
πρόσωπόν του, μέχρις ὅτου ἐπέστρεφε προς τον Κυριον, δια  
να συνομιλή με αὐτόν.

## ΕΞΟΔΟΣ 35

Εξ. 35,1      Καὶ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν  
Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· οὔτοι οἱ λόγοι, οὓς εἶπε Κύριος  
ποιῆσαι αὐτούς.

Εξ. 35,1      Συνεκέντρωσεν ο Μωϋσῆς ὅλον τον λαόν των Ἰσραηλιτῶν  
καὶ εἶπεν· “αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, τους ὁποίους διέταξεν ο  
Θεός να ἐφαρμόζωμεν·

Εξ. 35,2      ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ  
κατάπαυσις, ἅγια σάββατα, ἀνάπαυσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ  
ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω.

Εξ. 35,2      Εξ ἡμέρας θα ἐργάζεσθε, κατὰ δε τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμῃ  
θα καταπαύετε τὰς ἐργασίας σας, διότι αὐτὴ θα εἶναι ἅγιον  
Σάββατον, ἀνάπαυσις χάριν του Κυρίου. Εκείνος δε ο  
ὁποῖος θα ἐργασθῇ κατ' αὐτήν, θα τιμωρηθῇ με θάνατον.

- Εξ. 35,3 οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύριος.
- Εξ. 35,3 Δεν θα ανάψετε φωτιά εις καμμίαν ἀπὸ τας κατοικίας σας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ποὺ διατάσσω”.
- Εξ. 35,4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος λέγων·
- Εξ. 35,4 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε καὶ αὐτὰ ἀκόμη πρὸς ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν· “αὐτό, ομιλῶν πρὸς ἐμέ, διέταξεν ὁ Κύριος·
- Εξ. 35,5 λάβετε παρ’ ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν,
- Εξ. 35,5 Αφαιρέσατε ἀπὸ τὸν εαυτὸν σας καὶ συλλέξατε διὰ τὸν Κύριον ἀφιερώματα. Ἐκαστος κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν θὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν Κύριον τὰς δωρεάς του, χρυσόν, ἀργυρον, χαλκόν,
- Εξ. 35,6 ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας
- Εξ. 35,6 ὑφασμα βαμμένον κυανούν, βαθέως ἐρυθρόν, κόκκινον, στριμμένον λινόν ὑφασμα, τρίχας αἰγῶν,
- Εξ. 35,7 καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθοδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα.
- Εξ. 35,7 δέρματα κριῶν βαμμένα κόκκινα με ἐρυθρόδανον, δέρματα κυανὰ καὶ ξύλα ποὺ δὲν σαπίζουν.
- Εξ. 35,8 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη.
- Εξ. 35,8 Ἐπίσης θὰ προσφέρετε πολυτίμους λίθους σαρδίου καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους, διὰ νὰ σκαλισθοῦν ἐπάνω τῶν ονόματα καὶ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη χιτῶνα.
- Εξ. 35,9 καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα, ὅσα συνέταξε Κύριος·

|           |                                                                                                                                                                                |
|-----------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Εξ. 35,9  | Καθε ευφυής κατά την διάνοιαν και ικανός εργάτης από σας ας έλθη να εργασθή δι' όλα τα ιερά σκεύη και έργα που διέταξεν ο Κυριος.                                              |
| Εξ. 35,10 | τήν σκηνήν καὶ τὰ παραρύματα καὶ τὰ κατακαλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους                                                                            |
| Εξ. 35,10 | Δηλαδή δια το στήσιμο της Σκηνής, δια τα δερμάτινα και τα τρίχινα και από κλωστήν υφασμένα καλύμματα της Σκηνής, δια τας δοκούς της οροφής, δια τους μοχλούς και τους στύλους, |
| Εξ. 35,11 | καὶ τήν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα                                                                              |
| Εξ. 35,11 | δια την Κιβωτόν του Μαρτυρίου, τους αναφοροεῖς και το ἱλαστήριον αυτής, δια το καταπέτασμα,                                                                                    |
| Εξ. 35,12 | καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς                                                                                                                                  |
| Εξ. 35,12 | δια τα παραπετάσματα της αυλῆς και τους στύλους αυτής,                                                                                                                         |
| Εξ. 35,13 | καὶ τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου                                                                                                                                             |
| Εξ. 35,13 | τους πολύτιμους λίθους του σμαράγδου,                                                                                                                                          |
| Εξ. 35,14 | καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος                                                                                                                                     |
| Εξ. 35,14 | το θυμίαμα του ναοῦ και το δια την χρίσιν ιερὸν ἔλαιον,                                                                                                                        |
| Εξ. 35,15 | καὶ τήν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς                                                                                                                                      |
| Εξ. 35,15 | δια την τράπεζαν και ὅλα τα σκεύη αυτής,                                                                                                                                       |
| Εξ. 35,16 | καὶ τήν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς                                                                                                                             |
| Εξ. 35,16 | την γρυσὴν επτάφωτον λυχνίαν και ὅλα τα σκεύη της,                                                                                                                             |
| Εξ. 35,17 | καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ                                                                                                                                   |
| Εξ. 35,17 | το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και ὅλα τα εξαρτήματά του,                                                                                                                   |
| Εξ. 35,18 | καὶ τὰς στολὰς τὰς ἀγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ τὰς στολὰς, ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς,                                                                                    |
| Εξ. 35,18 | τα ιερά ἄμφια του αρχιερέως Ααρών, και τας ιερατικὰς στολὰς των υἱών του, με τας οποίας θα λειτουργοῦν,                                                                        |
| Εξ. 35,19 | καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως.                                                                      |

- Εξ. 35,19            δια τους ιερατικούς χιτώνας των υιών Ααρών, δια το προς  
χρίσιν άγιον έλαιον και δια το σύνθετον από πολλές  
ευώδεις ουσίας θυμίαμα”.
- Εξ. 35,20            καί έξήλθε πᾶσα συναγωγή υιών Ισραήλ από Μωυσή  
Εξ. 35,20            Ολον τότε το πλήθος των υιών Ισραήλ, όταν ήκουσαν αυτά,  
ανεχώρησαν από τον τόπον, όπου ίστατο ο Μωϋσής, δια να  
μεταβούν και φέρουν τα αφιερώματα.
- Εξ. 35,21            καί ήνεγκαν έκαστος, ών έφερεν ή καρδιά αύτών, και  
όσοις έδοξε τῇ ψυχῇ αύτών, ήνεγκαν άφαίρεμα Κυρίω  
είς πάντα τὰ έργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου και είς  
πάντα τὰ κάτεργα αύτῆς, και είς πάσας τὰς στολὰς τοῦ  
άγίου.
- Εξ. 35,21            Επιστρέψαντες δε έφερεν ο καθένας κατά την διάθεσιν της  
καρδίας του όσα ενόμισε καλόν ως προσφοράν προς τον  
Κυριον, δι' όλα τα έργα της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, δι' όλα  
τα εξαρτήματα αυτης και δι' όλας τας ιερατικὰς στολὰς.
- Εξ. 35,22            καί ήνεγκαν οί άνδρες παρὰ τών γυναικών, πᾶς ὥ έδοξε  
τῇ διανοίᾳ, ήνεγκαν σφραγίδας και ένώτια και  
δακτυλίους και έμπλόκια και περιδέξια, πᾶν σκεῦος  
χρυσοῦν, και πάντες όσοι ήνεγκαν άφαιρέματα χρυσοῦ  
Κυρίῳ.
- Εξ. 35,22            Οι άνδρες έλαβον από τας γυναίκας των και έφεραν ο,τι ο  
καθένας εσκεφθη. Εφεραν σφραγίδας, σκουλαρίκια,  
δακτυλίδια, κοσμήματα γυναικείας κόμης, βραχιόλια, κάθε  
χρυσούν κόσμημα. Ολοι όσοι προσέφεραν, προσέφεραν  
αφιερώματα χρυσού δια τον Κυριον.
- Εξ. 35,23            καί παρ' ὧ εύρέθη βύσσος και δέρματα ύακίνθινα και  
δέρματα κριών ήρυθροδανωμένα, ήνεγκαν.
- Εξ. 35,23            Αλλά και καθένας ο οποίος είχε λινόν ύφασμα, δέρματα  
χρώματος κυανού, δέρματα κριών βαμμένα με  
ερυθρόδανον, τα προσέφεραν.
- Εξ. 35,24            καί πᾶς ὁ άφαιρῶν άφαίρεμα, ήνεγκαν άργύριον και

χαλκόν, τὰ ἀφαιρέματα Κυρίῳ, καὶ παρ' οἷς εὐρέθη  
ξύλα ἄσηπτα εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς  
ἦνεγκαν.

Εξ. 35,24 Καθένας, που ηδύνατο να δώση κάποιαν προσφορὰν  
αργυρίου και χαλκού, ἔδωσεν αὐτὰ ὡς ἀφιέρωμα στον  
Κυριον. Οσοι εἶχαν ξύλα ἄσηπτα τα προσέφεραν δια τα  
ἔργα της κατασκευῆς.

Εξ. 35,25 καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν  
ἦνεγκαν νενησμένα, τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν  
καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον·

Εξ. 35,25 Καθε δε γυναῖκα, συνετὴ και ικανὴ να γνέθῃ με τα χέρια,  
ἔφερε νήματα γενεσμένα και βαμμένα κυανὰ, βαθέως  
ερυθρά και κόκκινα, ὅπως ἐπίσης και λινὰ λευκά.

Εξ. 35,26 καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν  
σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.

Εξ. 35,26 Ολαι αι γυναῖκες αι συνεταὶ και ικαναὶ ἐκλῶσαν εἰς νήματα  
τας τρίχας των αιγῶν.

Εξ. 35,27 καὶ οἱ ἄρχοντες ἦνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ  
τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ  
λογεῖον

Εξ. 35,27 Οι ἄρχοντες των Ἰσραηλιτῶν προσέφεραν πολυτίμους  
λίθους σμαράγδου και ἄλλους πολυτίμους λίθους δια τον  
απαρτισμὸν της επωμίδος και του Λογεῖου,

Εξ. 35,28 καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὴν  
σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.

Εξ. 35,28 και δια τας συνδέσεις αὐτῶν. Προσέφεραν ἀκόμη τα υλικά  
δια την κατασκευὴν του ιεροῦ, ἔλαιον προς χρίσιν, και  
αρωματικὰς ὑλας δια την σύνθεσιν του θυμιάματος.

Εξ. 35,29 καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν  
εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος  
ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἦνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ  
ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

- Εξ. 35,29 Καθε ανήρ και κάθε γυνή από τους Ισραηλίτας, των οποίων η καρδιά επόθει να εισφέρουν εις την πραγματοποιήσιν όλων των έργων, που ο Θεός δια του Μωϋσέως διέταξε, προσέφερε το αφιέρωμά του στον Κυριον.
- Εξ. 35,30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεήλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὠρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,
- Εξ. 35,30 Εἶπεν ο Μωϋσῆς στους Ισραηλίτας· “ἰδοὺ, ο ἴδιος ο Θεός ἐκάλεσεν ονομαστικῶς τὸν Βεσελεήλ, υἱὸν τοῦ Ουρίου, ἐγγονον τοῦ Ωρ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα·
- Εξ. 35,31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων
- Εξ. 35,31 καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν με θεῖον Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἀρτίας γνώσεως ὅλων τῶν ἐργῶν,
- Εξ. 35,32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσεόν καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν
- Εξ. 35,32 ὥστε νὰ εἶναι αὐτὸς ἀρχιτέκτων εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, νὰ ἔχη τὴν ἰκανότητα κατεργασίας τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ,
- Εξ. 35,33 καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας·
- Εξ. 35,33 νὰ πελεκᾷ τὸν λίθον, νὰ κατεργάζεται τὰ ξύλα καὶ νὰ κάμνῃ κάθε σοφὸν ἔργον.
- Εξ. 35,34 καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ τῷ Ἐλιάβ τῷ τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν.
- Εξ. 35,34 Τὸν κατέστησεν ἰκανὸν νὰ διδάσκῃ καὶ ἄλλους, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν βοηθὸν αὐτοῦ τὸν Ελιάβ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἀπὸ τὴν φυλὴν Δαν.
- Εξ. 35,35 καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας.

Εξ. 35,35

Εγέμισεν αυτούς με σοφίαν και σύνεσιν και νουν φωτισμένον, δια να είναι εις θέσιν να κάμνουν όλα τα έργα της Σκηνής του Μαρτυρίου, και τα υφαντά, ακόμη δε να υφαίνουν κεντητά υφάσματα με ερυθρά νήματα και με κλωστάς λινάς, και γενικώς να συνθέτουν κάθε έντεχνον έργον.

## ΕΞΟΔΟΣ 36

Εξ. 36,1

Καὶ ἐποίησε Βεσελεήλ καὶ Ἐλιάβ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

Εξ. 36,1

Ειργάσθη ο Βεσελεήλ, και ο Ελιάβ και κάθε Ισραηλίτης με εφευρετικήν διάνοιαν, στους οποίους ο Θεός έδωσε σοφίαν και επιστήμην, οστε να εμπνέωνται και να εκτελούν όλα τα έργα που εταίριαζαν εις τα άγια εκείνα ιδρύματα, να κάμνουν όλα όσα διέταξεν ο Κυριος.

Εξ. 36,2

καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεσελεήλ καὶ Ἐλιάβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά,

Εξ. 36,2

Ο Μωϋσής εκάλεσε τον Βεσελεήλ, τον Ελιάβ και καθένα που είχε ειδικήν ικανότητα, στον οποίον ο Θεός έδωσε σοφίαν δια τα έργα εκείνα, εκάλεσεν όλους όσοι εκουσίως προσεφέρθησαν να συνεργασθούν εις αποπεράτωσιν του έργου.

Εξ. 36,3

καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά, καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶν.

- Εξ. 36,3 Ελαβον αυτοί από τον Μωϋσὴν ὅλα τα αφιερώματα των υιών Ισραήλ, δια να κάμουν τα ἔργα της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Ἐκάστην δε πρῶϊαν ἐδέχοντο και νέα αφιερώματα ἀπὸ τους ἀνθρώπους, οἱ οἱποῖοι τα προσέφεραν.
- Εξ. 36,4 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ εἰργάζοντο αὐτοί,
- Εξ. 36,4 Ολοι οἱ ικανοὶ ἐργάται, ὁ καθένας εἰς τὴν ἐιδικότητα αὐτοῦ, προσήλθον δια τὸ ἔργα της Σκηνῆς του Μαρτυρίου,
- Εξ. 36,5 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι.
- Εξ. 36,5 και εἶπαν πρὸς τον Μωϋσὴν, ὅτι ὁ λαὸς προσφέρει δια τα ἔργα, τα οἱποῖα διέταξεν ὁ Κύριος πολλὰ αφιερώματα, περισσότερα ἀπὸ ὅσα χρειάζονται.
- Εξ. 36,6 καὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων· ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.
- Εξ. 36,6 Τότε ὁ Μωϋσῆς με κήρυκα διεκήρυξεν εἰς τὴν κατασκήνωσιν λέγων· “οἱ ἄνδρες και αἱ γυναῖκες, να σταματήσουν πλέον τὴν προσφορὰν αφιερωμάτων πρὸς συγκρότησιν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου”. Ἐτσι δε ἠμποδίσθη ὁ λαὸς και ἔπαυσε να προσφέρῃ ἄλλα αφιερώματα.
- Εξ. 36,7 καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον.
- Εξ. 36,7 Δια τα ἔργα, που ἐμελλαν να γίνουν, ἦσαν ἀρκετὰ τα προσφερθέντα αφιερώματα, και μάλιστα ἐπερίσσευσαν.
- Εξ. 36,8 Καὶ ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις (Κεφ. ΛΘ ,1—) τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἱ εἰσιν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

- Εξ. 36,8 Ο πλέον σοφός και ικανός καλλιτέχνης από τους εργάτας ανέλαβε και κατεσκεύασε τας ιερατικάς στολάς του αρχιερέως Ααρών, όπως είχε διατάξει ο Κύριος τον Μωϋσῆν.
- Εξ. 36,9 καὶ ἐποίησε τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
- Εξ. 36,9 Κατεσκεύασε, δηλαδή, την επωμίδα από χρυσά νήματα, από ὑφασμα χρώματος κυανού, βαθέως ερυθρού και κοκκίνου. Εχρησιμοποίησεν επίσης και ὑφασμα από στριμμένον λινόν.
- Εξ. 36,10 καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τρίχες, ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ, ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό·
- Εξ. 36,10 Εκοψε δια την επωμίδα και ελέπτυνε φύλλα χρυσοῦ εἰς τρίχας, ὥστε να συνυφανθοῦν αὐταὶ με το λινόν ὑφασμα, χρώματος κυανού, βαθέως ερυθρού και κοκκίνου, κλωσμένου και στριμμένου· ἔργον υφαντὸν ἦτο αὐτό που ἔκαμαν.
- Εξ. 36,11 ἐπωμίδας συνεχοῦσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον καθ' ἑαυτὸ
- Εξ. 36,11 Κατεσκεύασαν τας επωμίδας, δύο υφάσματα, ὥστε να πίπτουν ἐμπροσθεν και ὀπισθεν των ὤμων, συνδεδεμένα μεταξὺ των με ταινίας.
- Εξ. 36,12 ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 36,12 Τα τεμάχια αὐτὰ εἶχον κατασκευασθῇ εκ της αὐτῆς ὕλης, δηλαδή με χρυσά νήματα, με νήματα λινού κυανὰ, πορφυρά, κόκκινα με κλωστάς στριμμένας, ὥπως εἶχε

διατάξει ο Κύριος.

Εξ. 36,13 καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισεσιαλωμένους χρυσίῳ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐγκόλαμμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·

Εξ. 36,13 Εκαμαν και τους δύο λίθους του σμαράγδου να κουμβώνουν με πόρπην επιχρυσωμένους, λείους, ἐπὶ των οποίων εἶχον σκαλίσαι κατὰ τρόπον ἀνάγλυφον, ὅπως εἰς σφραγίδα, τα ὀνόματα των υἱῶν Ἰακώβ.

Εξ. 36,14 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Εξ. 36,14 Ετοποθέτησεν αὐτοὺς στους ὠμούς της επωμίδος, δια να ενθυμήται ο Θεός τας φυλάς του Ἰσραὴλ, ὅπως ο ἴδιος εἶχε διατάξει στον Μωϋσὴν.

Εξ. 36,15 Καὶ ἐποίησαν λογεῖον, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης·

Εξ. 36,15 Κατεσκεύασαν ἔπειτα το Λογεῖον, ὑφαντὸν κεντητὸν, επεξεργασμένον, ὅπως ἦτο και η επωμὶς, με χρυσὰ νήματα συνυφασμένα με λινὰ στριμμένα νήματα χρώματος κυανοῦ και βαθέως ερυθροῦ και κοκκίνου.

Εξ. 36,16 τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος, διπλοῦν.

Εξ. 36,16 Διπλωνόμενον εἰς δύο το Λογεῖον εἶχε σχῆμα τετράγωνον μιας σπιθαμῆς το μήκος και μιας σπιθαμῆς το πλάτος.

Εξ. 36,17 καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων, σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἷς·

Εξ. 36,17 Με αὐτὸ συνυφάνθη και ὕφασμα, γεμάτο ἀπὸ πολυτίμους λίθους εἰς τέσσαρας σειράς. Ἡ πρώτη σειρά των πολυτίμων

- λίθων ἦσαν· Σαρδιον, τοπάζιον και σμάραγδος.
- Εξ. 36,18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις·
- Εξ. 36,18 Η δευτέρα σειρά ἦτο· Ανθραξ πολύτιμος, σάπφειρος και ἴασπις.
- Εξ. 36,19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος·
- Εξ. 36,19 Η τρίτη σειρά ἦσαν λιγύριον, ἀχάτης και ἀμέθυστος.
- Εξ. 36,20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον· περικεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ.
- Εξ. 36,20 Η τετάρτη σειρά ἦτο· Χρυσόλιθος, βηρύλλιον και ὀνύχιον. Αυτά ἦσαν περιχρυσωμένα και συνδεδεμένα μεταξύ των με χρυσά νήματα.
- Εξ. 36,21 καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος, εἰς τὰς δώδεκα φυλάς.
- Εξ. 36,21 Οἱ πολύτιμοι αὐτοὶ λίθοι ἦσαν δώδεκα κατὰ τον ἀριθμὸν των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραὴλ, χαραγμένοι ὡσάν σφραγίδες, ἕκαστος ἀπὸ τους ὁποῖους εἶχε σκαλισμένον ἓνα ὄνομα ἐκ των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραὴλ.
- Εξ. 36,22 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρῶσσοις συμπεπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ·
- Εξ. 36,22 Κατεσκεύασαν δια το Λογεῖον κρόσσια πλεγμένα μεταξύ των ἐν εἶδει πλεκτοῦ σχοινίου ἀπὸ νήματα ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ.
- Εξ. 36,23 καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσαῖς καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς
- Εξ. 36,23 Κατεσκεύασαν δύο χρυσᾶς πόρπας, με μορφήν μικρᾶς ἀσπίδος και δύο χρυσοῦς δακτυλίους.

- Εξ. 36,24 καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ’ ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου·
- Εξ. 36,24 Ἔθεσαν τους δύο χρυσούς δακτυλίους εἰς τὰς δύο ἀνω γωνίας του Λογείου,
- Εξ. 36,25 καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια
- Εξ. 36,25 ἐπέρασαν τὰ χρυσὰ σχοινία στους δακτυλίους των δύο γωνιών του Λογείου και τὰ δύο ἄλλα ἅκρα των σχοινίων συνέδεσαν με δύο κρίκους,
- Εξ. 36,26 καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον.
- Εξ. 36,26 που ἔθεσαν εἰς τὰς δύο πόρπας, τὰς ὑπὸ μορφὴν μικρῶν ἀσπίδων, τὰς εὐρισκομένας στους ὤμους τῆς ἐπωμίδος πρὸς τὸ πρόσθιον μέρος. Ἐτσι δε συνέδεσαν τὸ Λογεῖον και τὴν ἐπωμίδα στο ἀνω μέρος.
- Εξ. 36,27 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ’ ἄκρου τοῦ λογείου καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν.
- Εξ. 36,27 Κατεσκεύασαν ἀκόμη δύο ἄλλους χρυσούς δακτυλίους, τους οὗς ἔθεσαν εἰς τὰ δύο ἄλλα, τὰ κάτω, ἅκρα του Λογείου, εἰς τὰ ἅκρα του οπισθίου μέρους τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν.
- Εξ. 36,28 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος.
- Εξ. 36,28 Κατεσκεύασαν ἐπίσης δύο ἄλλους δακτυλίους χρυσούς, τους οὗς ἔθεσαν εἰς τὰ δύο τμήματα τῆς ἐπωμίδος ἀριστερά και δεξιὰ ἐμπρὸς στο κάτω μέρος ἐκεῖ, ὅπου γίνεται ἡ σύνδεσις Λογείου και ἐπωμίδος ἀνωθεν τῆς ζώνης, με τὴν οὗσαν δένεται ἡ ἐπωμὶς.

- Εξ. 36,29 καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ’ αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 36,29 Συνέσφιξε το Λογεῖον δια των δακτυλίων του με τους δακτυλίους της επωμίδος, συνδεομένους μεταξύ των μεταινίαν κυανήν και προσδεδεμένους στο ὕφασμα της επωμίδος, δια να μη χαλαρώνεται και πίπτει ἀπὸ την επωμίδα το Λογεῖον, ὅπως εἶχε διατάξει τον Μωϋσὴν ο Κυριος.
- Εξ. 36,30 Καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντὸν, ὅλον ὑακίνθινον·
- Εξ. 36,30 Κατεσκεύασαν τον υποδύτην ὑπὸ την επωμίδα ἔργον υφαντὸν ἐξ ολοκλήρου κυανοῦν.
- Εξ. 36,31 τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διὑφασμένον συμπλεκτὸν, ὥαν ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον.
- Εξ. 36,31 Το περιστόμιον του υποδύτου ἦτο στο μέσον αὐτοῦ ιδιαιτέρως υφασμένον, πλεκτὸν και ἔχον κύκλῳ του περιστομίου οὐγίαν αντοχῆς, ὥστε να μη σχίζεται.
- Εξ. 36,32 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοῖσκους, ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης
- Εξ. 36,32 Εἰς το κάτω μέρος του υποδύτου ἐκέντησαν ανθισμένης ροϊδιάς ροϊδάκια ἀπὸ νῆμα λινὸν γνεσμένον, χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ και κοκκίνου ἀπὸ νήματα λινὰ στριμμένα.
- Εξ. 36,33 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ῥοϊσκῶν·

- Εξ. 36,33 Κατεσκεύασαν μικρούς κώδωνας χρυσούς, τους οποίους έθεσαν κύκλω στο κάτω μέρος του υποδύτου ανάμεσα εις τα ομοιώματα των καρπών της ροδιάς.
- Εξ. 36,34 κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοῖσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 36,34 Ετσι δε κύκλω στο κάτω μέρος του υποδύτου υπήρχεν ανά ένας χρυσούς κωδωνίσκος και ανά εν ομοίωμα καρπού ροδιάς, δια να λειτουργή ο αρχιερεύς, φέρων τα άμφια αυτά, όπως είχε διατάζει ο Κυριος τον Μωϋσήν.
- Εξ. 36,35 Καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὑφαντόν, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
- Εξ. 36,35 Κατεσκεύασαν επίσης δια τον Ααρών και τους υιούς του χιτῶνας από λινόν ὑφασμα υφαντούς.
- Εξ. 36,36 καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελῇ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης
- Εξ. 36,36 Και τας κιδάρεις και την μίτραν από λινόν εκλεκτόν ὑφασμα, όπως επίσης και τας περισκελίδας των από λεπτόν και στριμμένον λινόν ὑφασμα,
- Εξ. 36,37 καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου, ἔργον ποικιλοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 36,37 και τας ζώνας αυτών από νήματα στριμμένα λινά χρώματος κυανού, πορφυρού και κοκκίνου, έργον ειδικού τεχνίτου διακοσμητού, όπως είχε διατάζει ο Κυριος τον Μωϋσήν.
- Εξ. 36,38 Καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσίου καθαροῦ·
- Εξ. 36,38 Κατεσκεύασαν από καθαρόν χρυσίον το χρυσούν πέταλον, αφιερωμένον στον άγιον Θεόν.
- Εξ. 36,39 καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγῖδος Ἀγίασμα Κυρίῳ·
- Εξ. 36,39 Εχάραξε δε επ' αυτού ειδικός τεχνίτης ανάγλυφα γράμματα

- Εξ. 36,40      εις μορφήν σφραγίδος τας λέξεις “Αγίασμα Κυρίω”.  
καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθυνον, ὥστε ἐπικεῖσθαι  
ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ  
Μωυσῇ.
- Εξ. 36,40      Εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ ἔθυσαν κυανὴν ταινίαν, ὥστε νὰ  
προσδένεται στερεὰ στὸ ἄνω μέρος τῆς μίτρας, ὅπως  
διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

### ΕΞΟΔΟΣ 37 (Μασ.36, 8)

- Εξ. 37,1      Καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας,  
Εξ. 37,1      Κατεσκεύασαν διὰ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου δέκα  
τεμάχια υφάσματος.
- Εξ. 37,2      ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς (τὸ  
αὐτὸ ἦν πάσαις) καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς  
αὐλαίας τῆς μιᾶς.
- Εξ. 37,2      Τὸ μῆκος ἐκάστου ἀπὸ αὐτὰ ἦτο εἴκοσι οκτὼ πῆχεις καὶ τὸ  
πλάτος τοῦ τέσσαρες πῆχεις, αὐτὰς τὰς διαστάσεις εἶχον  
ὅλα τὰ τεμάχια.
- Εξ. 37,3      καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ  
πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου  
κεκλωσμένης, ἔργον ὑφάντου Χερουβὶμ,
- Εξ. 37,3      Κατεσκεύασαν τὸ καταπέτασμα ἀπὸ λινὸν γνεσμένον  
ὑφασμα, χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, ἀπὸ  
λεπτὸν λινὸν στριμμένον ὑφασμα. Επ' αὐτοῦ ἐιδικὸς  
τεχνίτης ὑφανε Χερουβὶμ.
- Εξ. 37,4      καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσῆπτους  
κατακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν  
χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ.
- Εξ. 37,4      Τὸ καταπέτασμα τοῦτο ἔθεσαν εἰς τέσσαρας ἀπὸ ξύλα  
ἀσῆπτα στύλους, ἐπιχρυσωμένους καὶ τῶν ὁποίων τὰ

κιονόκρανα ἦσαν χρυσά, αἱ δὲ τέσσαρες βάσεις τῶν ἀργυραί.

Εξ. 37,5 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφάντου Χερουβὶμ,

Εξ. 37,5 Κατεσκεύασαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου ἀπὸ νήματα χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὑφασμα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰδικὸς τεχνίτης ὑφανε Χερουβὶμ.

Εξ. 37,6 καὶ τοὺς στύλους αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρίκους· καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεchrύσωσαν χρυσίῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ. (Μασ. 38, 9)

Εξ. 37,6 Δια τὴν ἀνάρτησιν αὐτοῦ κατεσκεύασαν πέντε στύλους καὶ τοὺς κρίκους. Τα κιονόκρανα καὶ τὰς ράβδους ἀναρτήσεως ἐπεchrύσωσαν. Τα πέντε βάθρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζοντο οἱ στῦλοι, ἦσαν χαλκά.

Εξ. 37,7 Καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλήν· τὰ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν,

Εξ. 37,7 Κατεσκεύασαν τὴν αὐλήν. Τα πρὸς νότον παραπετάσματα τῆς αὐλῆς ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὑφασμα δια μήκος χώρου ἑκατὸν πήχεων. Ομοίας κατασκευῆς καὶ ἰσῶν διαστάσεων ἦσαν καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς βορείου πλευράς.

Εξ. 37,8 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι·

Εξ. 37,8 Οἱ στῦλοι ἐκάστης πλευράς δια τὴν ἀνάρτησιν τῶν παραπετασμάτων ἦσαν εἴκοσι, τὰ δὲ βάθρα τῶν στύλων ἐπίσης εἴκοσι.

Εξ. 37,9 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν, καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι·

- Εξ. 37,9 Η βορεία πλευρά της αυλής ήτο εκατόν πήχεων μήκους και η νοτία πλευρά αυτής εκατόν πήχεων μήκους. Οι στῦλοι εκάστης πλευράς ήσαν εἴκοσι και τα βάθρα των στύλων εἴκοσι.
- Εξ. 37,10 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι πεντήκοντα πήχεων, στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα·
- Εξ. 37,10 Προς δυσμὰς ήσαν παραπετάσματα μήκους πεντήκοντα πήχεων, οι στῦλοι αὐτῶν δέκα και αι βάσεις των στύλων δέκα.
- Εξ. 37,11 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων, ἰστία
- Εξ. 37,11 Η ανατολική πλευρά ήτο μήκους πεντήκοντα πήχεων. Τα παραπετάσματα αυτής,
- Εξ. 37,12 πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νώτου, καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς,
- Εξ. 37,12 προς το εν μέρος ήσαν μήκους δεκαπέντε πήχεων, οι στῦλοι αὐτῶν ήσαν τρεις και τα βάθρα των στύλων τρία.
- Εξ. 37,13 καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων, καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.
- Εξ. 37,13 Το αὐτὸ ήτο και δια το ἄλλο μέρος, ὥστε εκατέρωθεν της πύλης της αυλής ήσαν παραπετάσματα μήκους δεκαπέντε πήχεων κρεμάμενα εις τρεις στύλους, οι οποίοι πάλιν εστηρίζοντο εις τρία βάθρα.
- Εξ. 37,14 πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ βύσου κεκλωσμένης,
- Εξ. 37,14 Ολα τα παραπετάσματα της Σκηνῆς ήσαν ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὕφασμα.
- Εξ. 37,15 καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς.
- Εξ. 37,15 Αι βάσεις των στύλων ήσαν χαλκαί και τα ἀγκιστρα αὐτῶν

αργυρά, τα κιονόκρανά των επηργυρωμένα, όπως επίσης επηργυρωμένοι ήσαν όλοι οι στύλοι της αυλής.

Εξ. 37,16

καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, εἴκοσι πήχεων τὸ μῆκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς·

Εξ. 37,16

Το παραπέτασμα της πύλης ἐπὶ της ανατολικῆς πλευράς της αυλῆς ἦτο ἔργον κεντητόν, ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὑφασμα χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, μήκους εἴκοσι πήχεων. Το ὕψος των στύλων, ὅπως καὶ ἡ μεταξύ των ἀπόστασις, ἦσαν πέντε πήχεις, ὅσον ἦτο το ὕψος των ἄλλων παραπετασμάτων της αυλῆς.

Εξ. 37,17

καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ·

Εξ. 37,17

Οἱ στύλοι της πύλης αὐτῆς ἦσαν τέσσαρες καὶ τὰ βάθρα των τέσσαρα χαλκά, τὰ ἀγκιστρά των αργυρά, τὰ δε κιονόκρανά των επηργυρωμένα.

Εξ. 37,18

καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.

Εξ. 37,18

Όλοι οἱ πάσσαλοι γύρω ἀπὸ την αυλήν ἦσαν χαλκοί εἰτηργυρωμένοι.

Εξ. 37,19

Καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωυσῆ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

Εξ. 37,19

Αὐτὴ ἦτο ἡ σύνθεσις, ἡ κατασκευὴ, της Σκηνῆς του Μαρτυρίου σύμφωνα με την διαταγὴν του Θεοῦ πρὸς τον Μωϋσῆν, δια να λειτουργοῦν εἰς αὐτήν οἱ Λευῖται ἐποπτευόμενοι ἀπὸ τον Θαμαρ, υἱὸν του Ααρὼν του ἀρχιερέως.

Εξ. 37,20

καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρίου, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐποίησε

- καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ,  
Εξ. 37,20 Ο Βεσελεήλ, ο υἱὸς του Ουρίου, ἀπὸ την φυλὴν Ἰούδα,  
έκαμεν, ὅπως διέταξεν ο Κύριος τον Μωϋσῆν.  
Εξ. 37,21 καὶ Ἐλιάβ ὁ τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ὃς  
ἤρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ  
ποικιλτικὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ.  
Εξ. 37,21 Καὶ ο Ελιάβ, ο υἱὸς του Αχισαμάχ ἀπὸ την φυλὴν του Δαν,  
ἦτο ἐκεῖνος ο ὁποῖος ἐπρωτοστάτησε καὶ ἐπεστάτησεν εἰς  
τα υφαντὰ, τα ραπτὰ καὶ τα κεντητὰ υφάσματα, χρώματος  
κοκκίνου καὶ ἀπὸ νήματα λινού.

## ΕΞΟΔΟΣ 38 (Μασ. 37,1)

- Εξ. 38,1 Καὶ ἐποίησε Βεσελεήλ τὴν κιβωτόν.  
Εξ. 38,1 Ο Βεσελεήλ κατεσκεύασεν ἀκόμη καὶ την Κιβωτόν του  
Μαρτυρίου.  
Εξ. 38,2 καὶ κατεchrύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ  
ἔξωθεν.  
Εξ. 38,2 Τὴν ἐπεchrύσωσεν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς με καθαρὸν  
χρυσόν.  
Εξ. 38,3 καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς,  
δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ  
δεύτερον,  
Εξ. 38,3 Κατεσκεύασεν στο χυτήριον καὶ ἐτοποθέτησεν εἰς αὐτὴν  
τέσσαρας χρυσοῦς δακτυλίους, δύο εἰς την μίαν πλευράν  
καὶ δύο εἰς την ἄλλην,  
Εξ. 38,4 εὐρεῖς τοῖς διωστήρησιν ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς.  
Εξ. 38,4 εὐρεῖς, ὥστε να εἰσέρχωνται ευκόλως οἱ αναφορεῖς δια την  
ἄρσιν καὶ μεταφορὰν αὐτῆς.  
Εξ. 38,5 καὶ ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ  
χρυσίου καθαροῦ

- Εξ. 38,5 Επάνω εις την Κιβωτόν κατεσκεύασε το ιλαστήριον από  
καθαρόν χρυσόν,
- Εξ. 38,6 καὶ τοὺς δύο Χερουβὶμ χρυσοῦς,
- Εξ. 38,6 και τα δύο χρυσά Χερουβίμ.
- Εξ. 38,7 Χερουὺβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἓν καὶ  
Χερουὺβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον,
- Εξ. 38,7 Ενα Χερουβίμ στο ένα άκρον του ιλαστηρίου και άλλο  
Χερουβίμ στο άλλο άκρον,
- Εξ. 38,8 σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον.
- Εξ. 38,8 τα οποία με τας πτέρυγας αυτών σκιάζουν το ιλαστήριον.
- Εξ. 38,9 Καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ χρυσοῦ  
καθαροῦ·
- Εξ. 38,9 Κατεσκεύασε την τράπεζαν της Προθέσεως από καθαρόν  
χρυσόν.
- Εξ. 38,10 καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ  
κλίτους τοῦ ἑνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου,  
εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τοῖς διωστήρσιν ἐν αὐτοῖς.
- Εξ. 38,10 Εἰς το χυτήριον κατασκεύασε τέσσαρες δακτυλίους και  
προσήρμοσε δύο ἐπὶ της μιας πλευράς και δύο ἐπὶ της  
ἄλλης, ευρεῖς, ὥστε να διέρχωνται ἐντὸς αὐτῶν οἱ  
αναφορεῖς δια την ἄρσιν και μεταφορῶν αὐτῆς.
- Εξ. 38,11 καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης  
ἐποίησε καὶ κατεchrύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ.
- Εξ. 38,11 Κατεσκεύασε τους αναφορεῖς της Κιβωτοῦ και τους  
αναφορεῖς της Τραπέζης, τους οποίους και επεchrύσωσε.
- Εξ. 38,12 καὶ ἐποίησε τὰ σκεῦη τῆς τραπέζης, τὰ τε τρυβλία καὶ  
τὰς θυῖσκας καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς  
σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾷ.
- Εξ. 38,12 Κατεσκεύασε τα σκεῦη της Τραπέζης, τα πινάκια, τας  
λιβανοθήκας, τα ποτήρια και τα ἄλλα ποτήρια δια τας  
σπονδάς του οἴνου, που θα προσέφεραν οἱ ἱερεῖς, ὅλα  
χρυσά.

- Εξ. 38,13 Καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν, ἣ φωτίζει, χρυσοῦν,  
Εξ. 38,13 Κατεσκεύασε τὴν επτάφωτον λυχνίαν, ἡ οποία φωτίζει, χρυσοῦν, στερεάν·
- Εξ. 38,14 στερεάν τὸν καυλόν, καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς·
- Εξ. 38,14 ἔκαμε τὸν κεντρικόν στύλον καὶ τοὺς πλαγίους βραχίονας ἐκατέρωθεν τοῦ κεντρικοῦ στύλου.
- Εξ. 38,15 ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες, τρεῖς ἐκ τούτου, καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλλήλοις·
- Εξ. 38,15 Οἱ βραχίονες ἀνῆρχοντο ὡς βλαστοὶ πλαγίως καὶ ἄνω, τρεῖς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τρεῖς ἀπὸ τὸ ἄλλο, καταλήγοντες στο αὐτὸ ὕψος μεταξύ των.
- Εξ. 38,16 καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν, ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ αὐτῶν, ἵνα ὥσιν οἱ λύχνοι ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἑβδομον, τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν·
- Εξ. 38,16 Εἰς τὰ ἄνω ἄκρα αὐτῶν υπήρχον ανοικτὰ εἰς σχῆμα καρῦου τὰ λαμπάδια. Εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὰ υπήρχον υποδοχαί, ἐντὸς των οποίων ἐτίθεντο οἱ λύχνοι τοῦ ελαίου. Ἡ ἐβδόμη υποδοχὴ εὐρίσκετο στο ἄκρον τοῦ λαμπαδίου ἄνω εἰς τὴν κορυφήν. Ἡ λυχνία αὐτὴ εἶναι στερεὰ καὶ ἐξ ολοκλήρου χρυσοῦ.
- Εξ. 38,17 καὶ ἐπτά λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσαῖς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν χρυσαῖς.  
(Μασ. ΛΣΤ 34-36)
- Εξ. 38,17 Επάνω εἰς αὐτὴν τὴν λυχνίαν υπήρχον επτὰ λύχνοι χρυσοί, ὅπως ἐπίσης χρυσαὶ ἦσαν οἱ λαβίδες καὶ χρυσοὶ οἱ ελαιοχῦται (τὰ λαδικά).
- Εξ. 38,18 Οὗτος περιηργύρωσε τοὺς στύλους καὶ ἐχώνευσε τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐchrύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ κατεchrύσωσε τοὺς στύλους τοῦ

καταπετάσματος χρυσίῳ καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς.

Εξ. 38,18 Ο Βεσελεὴλ οὗτος ἐπηργύρωσε τοὺς στύλους τῆς Σκηνῆς καὶ δι' ἕκαστον στύλον ἔκαμε χυτοὺς καὶ προσήρμοσε χρυσοὺς δακτυλίους. Επεχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς, ἐπεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ παραπετάσματος καὶ κατεσκεύασε χρυσὰ τὰ ἀγκίστρα.

Εξ. 38,19 οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς.

Εξ. 38,19 Αὐτὸς ἐπίσης κατεσκεύασε χρυσοὺς τοὺς κρίκους τῆς Σκηνῆς καὶ χαλκοὺς τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς κρίκους, διὰ τῶν ὁποίων ἀπλώνεται τὸ ἐπάνω σκέπασμα τῆς Σκηνῆς.

Εξ. 38,20 οὗτος ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς καὶ ἀγκύλας ἐποίησε τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων· οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς. (Μασ. ΛΗ 20)

Εξ. 38,20 Αὐτὸς κατεσκεύασεν εἰς χυτήριον τὰ ἀργυρὰ κιονόκρανα τῶν στύλων τῆς Σκηνῆς καὶ τὰ χαλκὰ κιονόκρανα τῶν στύλων τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς, τῆς θύρας τῆς αὐλῆς καὶ τὰ ἀργυρὰ ἀγκίστρα ἐπὶ τῶν στύλων. Αὐτὸς τα ἐπαργύρωσε.

Εξ. 38,21 οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς.

Εξ. 38,21 Αὐτὸς κατεσκεύασε τοὺς πασσάλους τῆς Σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοὺς.

Εξ. 38,22 οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς.

Εξ. 38,22 Αὐτὸς ἔκαμε τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων, ἀπὸ τὰ χαλκὰ πυροδοχεῖα, τὰ ὁποῖα

- ανήκον στους άνδρας, τους επαναστατήσαντας κατά του Μωϋσέως μαζί με την ομάδα του Κορέ.
- Εξ. 38,23 οὗτος ἐποίησε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς.
- Εξ. 38,23 Αυτός κατεσκεύασεν ὅλα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, το πυροδοχείον, το βάθρον, τας φιάλας και τας χαλκάς λαβίδας του κρέατος.
- Εξ. 38,24 οὗτος ἐποίησε θυσιαστηρίῳ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσιος αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς, εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς ὥστε αἶρεν ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον. (Μασ. ΛΖ 29)
- Εξ. 38,24 Αυτός κατασκεύασε περικάλυμμα δια τας πλευράς του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, ἔργον δικτυωτὸν κάτω ἀπὸ την ἐστίαν του πυρός. Αυτό ἐφθανε ἕως το ἡμισυ ὕψος του θυσιαστηρίου. Εἰς τας τέσσαρας γωνίας του δικτυωτοῦ αὐτοῦ περικαλύμματος ἐθεσε τέσσαρας χαλκοὺς δακτυλίους, ευρεῖς, ὥστε ευκόλως να εἰσέρχονται οἱ μοχλοὶ δια την ἄρσιν και μεταφορὰν του θυσιαστηρίου.
- Εξ. 38,25 οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος, καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ. (Μασ. ΛΗ 8)
- Εξ. 38,25 Αυτός κατεσκεύασε τὸ ἅγιον ἔλαιον της χρίσεως, ὅπως ἐπίσης και τὸ σύνθετον ἀπὸ ευώδεις ὕλας θυμίαμα, ἀγνόν και σπουδαῖον ἔργον αρωματοποιού.
- Εξ. 38,26 οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκὴν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν, αἱ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν· (Μασ. Μ 30-31)
- Εξ. 38,26 Ο ἴδιος κατεσκεύασε τὸν χαλκοῦν λουτήρα και την χαλκὴν

του βάσιν από τα χάλκινα κάτοπτρα των γυναικών, αι οποίαι μάλιστα ενήστευσαν πλησίον εις τας θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, κατά την ημέραν κατά την οποίαν εστήνετο η Σκηνή.

Εξ. 38,27 καὶ ἐποίησε τὸν λουτήρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας· εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Εξ. 38,27 Κατεσκεύασε τον λουτήρα, δια να νίπτουν από το ὕδωρ αυτού τας χεῖρας και τους πόδας των ο Μωϋσῆς, ο Ααρών και οι υιοί του. Αυτοί, όταν εισήρχοντο εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου όταν πρσῆρχοντο να προσφέρουν θυσίας στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, ἐνίπτοντο από το ὕδωρ του λουτήρος, ὅπως εἶχε διατάζει ο Θεός στον Μωϋσῆν.

## ΕΞΟΔΟΣ 39 (Μασ. 38,24)

Εξ. 39,1 Πᾶν τὸ χρυσίον, ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·

Εξ. 39,1 Ολος ο χρυσός, ο οποίος εχρησιμοποιήθη δια την κατασκευὴν ὅλων των ιερῶν σκευῶν προήρχετο από την αυθόρμητον προσφορὰν του λαοῦ. Εφθασε δε τα εἴκοσι ἐννέα τάλαντα και ἐπτακοσίους εἴκοσι σίκλους, από αυτούς που κυκλοφοροῦν εις την ιερὰν Σκηνήν.

Εξ. 39,2 καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι, δραχμὴ μία τῇ

κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,

Εξ. 39,2 Τα αφιερώματα του αργύρου από τους αριθμηθέντας άνδρας, κατὰ την απογραφὴν, εκ του όλου πλήθους των Ισραηλιτῶν ανήλθον εις εκατὸν τάλαντα και χιλίους επτακοσίους εβδομήκοντα πέντε σίκλους. Καθένας προσέφερε μίαν δραχμὴν, η οποία ἦτο το ἥμισυ του σίκλου και ο οποίος σίκλος αὐτὸς μόνος εγένετο δεκτὸς εις την Σκηνήν.

Εξ. 39,3 πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.

Εξ. 39,3 Ἦτο δε το ποσὸν του αργύρου τόσον, διότι ὅλοι οἱ Ισραηλίται οἱ αριθμηθέντες κατὰ την απογραφὴν ἀπὸ εικοσαετούς και ἄνω ανήλθον εις εξακοσίας τρεις χιλιάδες πεντακοσίους πενήντα.

Εξ. 39,4 καὶ ἐγενήθη τὰ ἐκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἐκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος,

Εξ. 39,4 Τα εκατὸν τάλαντα του προσφερθέντος αργύρου ἐχρησιμοποίησαν δια την χώνευσιν και χύσιν των εκατὸν κionoκράνων της Σκηνῆς και των εκατὸν κionoκράνων του παραπετάσματος.

Εξ. 39,5 ἐκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἐκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῇ κεφαλίδι.

Εξ. 39,5 Ἐκατὸν ἦσαν τα κιονόκρανα, εκατὸν ἦσαν και τα διατεθέντα τάλαντα, ἓνα τάλαντον δια κάθε κιονόκρανον.

Εξ. 39,6 καὶ τοὺς χιλίους ἐπτακοσίους ἐβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις, καὶ κατεchrύσωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς.

Εξ. 39,6 Τους δε χιλίους επτακοσίους εβδομήκοντα πέντε σίκλους

εχρησιμοποίησε δια τα άγκιστρα (κρίκους). Αυτών δε των στύλων τα κιονόκρανα τα επεχρύσωσε, τους δε στύλους διακόσμησε.

Εξ. 39,7 καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι.

Εξ. 39,7 Τα αφιερώματα του χαλκού ἐφθασαν τα εβδομήκοντα τάλαντα και τους χιλίους πεντακοσίους σίκλους.

Εξ. 39,8 καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

Εξ. 39,8 Από τον χαλκόν αυτόν κατεσκεύασαν τας βάσεις της θύρας της Σκηνής του Μαρτυρίου,

Εξ. 39,9 καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ

Εξ. 39,9 τας κύκλῳ από την αυλήν βάσεις, τας βάσεις της πύλης της αυλής, τους πασσάλους της Σκηνής και τους πασσάλους κύκλῳ της αυλής.

Εξ. 39,10 καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ ἔργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (Μασ. ΛΘ 32)

Εξ. 39,10 Κατεσκεύασαν ἀκόμη και το δικτυωτόν περικάλυμμα των πλευρών του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, ὅλα τα σκεῦη του θυσιαστηρίου και ὅλα τα εργαλεῖα της Σκηνής του Μαρτυρίου.

Εξ. 39,11 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.

Εξ. 39,11 Ολα δε αυτά τα κατεσκεύασαν οι Ισραηλίται, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσῆν.

Εξ. 39,12 Τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεῦη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου.

Εξ. 39,12 Με το υπόλοιπον χρυσίον των αφιερωμάτων κατεσκεύασαν ιερά σκεῦη, δια να λειτουργοῦν με αυτά οι ιερεῖς ἐνώπιον

του Κυρίου.

Εξ. 39,13 καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρών, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ.

Εξ. 39,13 Ἀπὸ τοῦ υπόλοιπον ὕφασμα τοῦ κυανοῦν, τοῦ πορφυροῦν καὶ τοῦ κόκκινου κατασκεύασαν ἱερατικὰς στολὰς διὰ τὸν Ἀαρών, ὥστε φορῶν αὐτάς νὰ λειτουργῇ εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.

Εξ. 39,14 Καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους

Εξ. 39,14 Ἐφεραν στὸν Μωϋσῆν τὰς ἱερατικὰς στολὰς, τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰ βάθρα, τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους τῆς·

Εξ. 39,15 καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστήρας αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ

Εξ. 39,15 ἔφεραν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τοὺς αναφορεῖς αὐτῆς, τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ·

Εξ. 39,16 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν

Εξ. 39,16 τὸ ἱερόν ἐλαιον τῆς χρίσεως, τὸ παρασκευασθέν θυμίαμα, τὴν ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν λυχνίαν,

Εξ. 39,17 καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός

Εξ. 39,17 τοὺς λύχνους αὐτῆς, τοὺς λύχνους φωτισμοῦ, τὸ ἔλαιον τὸ προοριζόμενον διὰ τὸ φῶς·

Εξ. 39,18 καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους,

Εξ. 39,18 τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τοὺς ἀποτεθειμένους εἰς αὐτὴν ἄρτους

Εξ. 39,19 καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ εἰσιν Ἀαρών, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν

- Εξ. 39,19 τας ιερατικάς στολάς δια την ιερουργίαν στον ιερόν τόπον, αι οποίαι είναι δια τον Ααρών και τας στολάς των υιών του, τας προς ιερατικήν χρήσιν.
- Εξ. 39,20 καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς,
- Εξ. 39,20 Εφεραν ἀκόμη τα παραπετάσματα της αυλῆς και τους στύλους, το καταπέτασμα της θύρας της σκηνῆς και της πύλης της αυλῆς,
- Εξ. 39,21 καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς, καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα καὶ τοὺς πασσάλους καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Εξ. 39,21 ὅλα τα σκεύη της Σκηνῆς και ὅλα τα εργαλεῖα αὐτῆς, τα κατεργασμένα δέρματα των κριῶν, τα βαμμένα με ερυθρόδανον, τα κυανὰ καλύμματα και ὅλα τα ἄλλα επικαλύμματα, τους πασσάλους και ὅλα τα εργαλεῖα τα προοριζόμενα δια τα ἔργα της Σκηνῆς του Μαρτυρίου·
- Εξ. 39,22 ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν.
- Εξ. 39,22 ὅσα διέταξεν ο Κυριος στον Μωϋσῆν, ἐτσι κατεσκεύασαν οι Ισραηλίται ὅλα τα ιερά αὐτά σκεύη.
- Εξ. 39,23 καὶ εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτά· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς.
- Εξ. 39,23 Ο Μωϋσῆς εἶδεν ὅλα αὐτά τα ἔργα, και ὅτι αὐτά εἶχον κατασκευασθῇ ὅπως ο Κυριος διέταξεν αὐτόν. Κατ' αὐτόν τον τρόπον τα κατεσκεύασαν οι Ισραηλίται. Και ο Μωϋσῆς εὐλόγησεν αὐτούς.

- Εξ. 40,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 40,1 Ο Κύριος ἐλάλησε πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Εξ. 40,2 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νοιμηνία στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
- Εξ. 40,2 κατὰ την πρώτην ἡμέραν του πρώτου μηνός, εις την εορτὴν της πρωτομηνιάς, θα στήσης την Σκηνὴν του Μαρτυρίου.
- Εξ. 40,3 καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι
- Εξ. 40,3 Θα θέσης ἐντὸς αὐτῆς την Κιβωτὸν του Μαρτυρίου και θα καλύψης την Κιβωτὸν του Μαρτυρίου με το καταπέτασμα, το ὁποῖον θα κρεμάσης ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτήν.
- Εξ. 40,4 καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς.
- Εξ. 40,4 Θα φέρης ἐντὸς της Σκηνῆς την τράπεζαν και θα θέσης ἐπάνω εις αὐτήν τους ἄρτους της προθέσεως. Θα φέρης την ἐπτάφωτον λυχνίαν και θα τοποθετήσης ἐπάνω εις αὐτήν τους λύχνους της.
- Εξ. 40,5 καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
- Εξ. 40,5 Θα θέσης το χρυσοῦν θυσιαστήριον του θυμιάματος, δια να θυμιάτε ἐνώπιον της Κιβωτοῦ. Θα τοποθετήσης το ἄλλο καταπέτασμα εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Εξ. 40,6 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀγιάσεις κύκλῳ.
- Εξ. 40,6 Θα θέσης το θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων πλησίον και ἀπέναντι της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, θα

- σκεπάσης ὅλην τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, θὰ ἀγιάσης καὶ  
θὰ καθιερώσης ὅλον τὸν κύκλῳ αὐτῆς χώρον.
- Εξ. 40,7 καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν  
σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ  
πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ ἔσται ἁγία.
- Εξ. 40,7 Θα λάβῃς τὸ πρὸς χρίσιν ἅγιον ἔλαιον καὶ θὰ χρίσῃς με αὐτό  
τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν ἐντὸς  
αὐτῆς. Με τὴν χρίσιν αὐτὴν θὰ ἀγιάσης καὶ θὰ καθιερώσης  
αὐτὴν καὶ ὅλα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ ἔτσι θὰ εἶναι ἡ Σκηνὴ  
ἁγία.
- Εξ. 40,8 καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα  
τὰ σκεῦη αὐτοῦ.
- Εξ. 40,8 Θα χρίσῃς με τὸ ἅγιον αὐτὸ ἔλαιον τὸ θυσιαστήριον τῶν  
ολοκαυτωμάτων καὶ ὅλα τὰ σκεῦη τοῦ.
- Εξ. 40,9 καὶ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ  
θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.
- Εξ. 40,9 Ἔτσι θὰ ἀγιάσης τὸ θυσιαστήριον τοῦτο καὶ θὰ εἶναι αὐτό  
ἀγιώτατον.
- Εξ. 40,10 καὶ προσάξεις Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς  
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς  
ὕδατι
- Εξ. 40,10 Θα οδηγήσῃς τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐμπρὸς εἰς  
τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θὰ λούσῃς αὐτοὺς  
με τὸ ὕδωρ.
- Εξ. 40,11 καὶ ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τὰς ἁγίας καὶ χρίσεις  
αὐτὸν καὶ ἀγιάσεις αὐτόν, καὶ ἱερατεύσει μοι·
- Εξ. 40,11 Θα ἐνδύσῃς τὸν Ααρὼν με τὰς ἱερατικὰς στολὰς, θὰ τὸν  
χρίσῃς με τὸ ἱερόν ἔλαιον, θὰ καθιερώσης ἔτσι αὐτόν καὶ  
τότε θὰ ἀξιωθῇ αὐτός νὰ λειτουργῇ εἰς ἐμέ.
- Εξ. 40,12 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς  
χιτῶνας
- Εξ. 40,12 Θα οδηγήσῃς ἐπίσης τοὺς υἱοὺς τοῦ ἐκεῖ πρὸς τὴν Σκηνὴν

του Μαρτυρίου και θα ενδύσης αυτούς με τους ιερούς χιτώνας·

Εξ. 40,13 καὶ ἀλείψεις αὐτούς, ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσί μοι· καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Εξ. 40,13 θα χρίσης αυτούς, ὅπως ἔχρισες και τον πατέρα των, δια να αξιωθούν να ιερατεύουν δι' ἐμέ εις την Σκηνήν. Αυτό δε το χρίσμα με το ιερόν ἔλαιον θα εἶναι χρίσμα ιερωσύνης παντοτεινόν στους απογόνους αὐτῶν”.

Εξ. 40,14 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε.

Εξ. 40,14 Ο Μωϋσῆς ἐξετέλεσεν ὅλα ὅσα διέταξεν αὐτόν ο Κύριος. Ἐτσι ἔκαμε.

Εξ. 40,15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, νομηνία ἐστάθη ἡ σκηνή·

Εξ. 40,15 Κατὰ τον πρώτον μήνα του δευτέρου ἔτους ἀπὸ της ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ της Αιγύπτου κατὰ την εορτὴν της πρωτομηνιάς ἐστήθη ἡ Σκηνή.

Εξ. 40,16 καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλε τοὺς μοχλοὺς καὶ ἔστησε τοὺς στύλους

Εξ. 40,16 Ἐστησεν ο Μωϋσῆς, (δια των ειδικῶν τεχνιτῶν) τους στύλους και τα ἄλλα ξύλα της Σκηνῆς, ετοποθέτησε τα κιονόκρανα των στύλων, και διεπέρασε τους μοχλοὺς στους κρίκους των στύλων, αφού εἶχε στήσει τους στύλους.

Εξ. 40,17 καὶ ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ’ αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Εξ. 40,17 Ἀπλῶσε ἐπάνω εις την Σκηνήν τα εσωτερικά της καλύμματα και ἐπάνω εις αὐτὰ ετοποθέτησε τα εξωτερικά σκεπάσματα

- της Σκηνής, όπως είχε διατάξει ο Κύριος τον Μωϋσήν.
- Εξ. 40,18 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν
- Εξ. 40,18 Ἐλαβε τα Μαρτύρια, δηλαδή τας λιθίνας πλάκας των εντολῶν, τας ἔθεσε ἐντὸς της Κιβωτού, προσήρμοσε τους αναφορεῖς εἰς τὴν Κιβωτὸν,
- Εξ. 40,19 καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 40,19 καὶ εἰσήγαγε τὴν Κιβωτὸν εἰς τὴν Σκηνὴν (στον ὅρον Ἁγία Ἀγίων). Ἐτοποθέτησε τὸ καταπέτασμα ἐμπρὸς καὶ ἔτσι ἐσκέπασε τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀπὸ τὰ μάτια των ἀνθρώπων, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσήν.
- Εξ. 40,20 καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν, ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς,
- Εξ. 40,20 Ἔθεσε τὴν Τράπεζαν τῆς προθέσεως εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου (στον ὅρον τὸν λεγόμενον Ἁγία) πρὸς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς Σκηνῆς ἔξω ἀπὸ τὸ καταπέτασμα, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὰ Ἁγία των Ἀγίων ἀπὸ τὰ Ἁγία.
- Εξ. 40,21 καὶ προέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 40,21 Ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν αὐτὴν ἔθεσε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος.
- Εξ. 40,22 καὶ ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον
- Εξ. 40,22 Ἔθεσε τὴν ἐπτάφωτον χρυσὴν λυχνίαν ἐντὸς τῆς Σκηνῆς (εἰς τὰ Ἁγία) πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὰν αὐτῆς.
- Εξ. 40,23 καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

- Εξ. 40,23 Ετοποθέτησεν επί της λυχνίας αυτής τους λύχνους ενώπιον του Κυρίου, όπως είχε διατάξει ο Θεός τον Μωϋσῆν.
- Εξ. 40,24 καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος
- Εξ. 40,24 Ετοποθέτησε το χρυσοῦν θυσιαστήριον εἰς τα Ἁγια εμπρὸς στο παραπέτασμα, που χωρίζει τα Ἁγια των Ἀγίων.
- Εξ. 40,25 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Εξ. 40,25 Επάνω εἰς αὐτὸ ἔρριψε το παρεσκευασμένον θυμίαμα καὶ ἐθυμίασεν, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Κύριος.
- Εξ. 40,26 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
- Εξ. 40,26 Εἰς την αὐλὴν ἀπέναντι τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς ἔθεσε το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Εξ. 40,27 καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα.
- Εξ. 40,27 Κυκλῶ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν καὶ ἀπὸ το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ἔστησε τα παραπετάσματα τῆς Σκηνῆς. Ἔτσι ο Μωϋσῆς ἐτελείωσεν ὅλα αὐτὰ τα ἔργα.
- Εξ. 40,28 Καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή·
- Εξ. 40,28 Καὶ τότε ἡ νεφέλη ἐσκέπασε τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἡ ὁποία καὶ ἐγέμισεν ἀπὸ θεῖον λάμψιν.
- Εξ. 40,29 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ’ αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.
- Εξ. 40,29 Ο Μωϋσῆς δὲν ἠμπόρεσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, διότι ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν καὶ θεῖα λάμψις τὴν ἐγέμιζεν.
- Εξ. 40,30 ἡνίκα δ’ ἂν ἀνέβῃ ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεξεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν·
- Εξ. 40,30 Ὄταν δὲ ἡ νεφέλη υψώνετο ἀπὸ τὴν Σκηνὴν, τότε οἱ

- Εξ. 40,31
- Ισραηλίται ανεχώρουν με όλα τα υπάρχοντά των.  
εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεξεύγνυσαν ἕως  
ἡμέρας, ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη·
- Εξ. 40,31
- Και στο εξῆς εἰς τὴν νύκτα ἡ νεφέλη, δὲν ανεχώρουν  
οἱ Ισραηλίται μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ θα ἀνυψώνετο ἡ  
νεφέλη.
- Εξ. 40,32
- νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας καὶ πῦρ ἦν ἐπ’  
αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς  
ἀναζυγαῖς αὐτῶν.
- Εξ. 40,32
- Διότι ἡ νεφέλη ἦτο ὑπεράνω τῆς Σκηνῆς κατὰ τὴν ἡμέραν,  
ἐνῶ κατὰ τὴν νύκτα ἦτο ὑπεράνω αὐτῆς πῦρ ἐνώπιον ὅλων  
τῶν Ισραηλιτῶν εἰς ὅλας τὰς στρατοπεδεύσεις καὶ  
ἀναχωρήσεις αὐτῶν.